RONALDO – THE OBSESSION FOR PERFECTION

RONALDO

ÁM ẢNH VỀ SỰ HOÀN HẢO

Luca Caioli

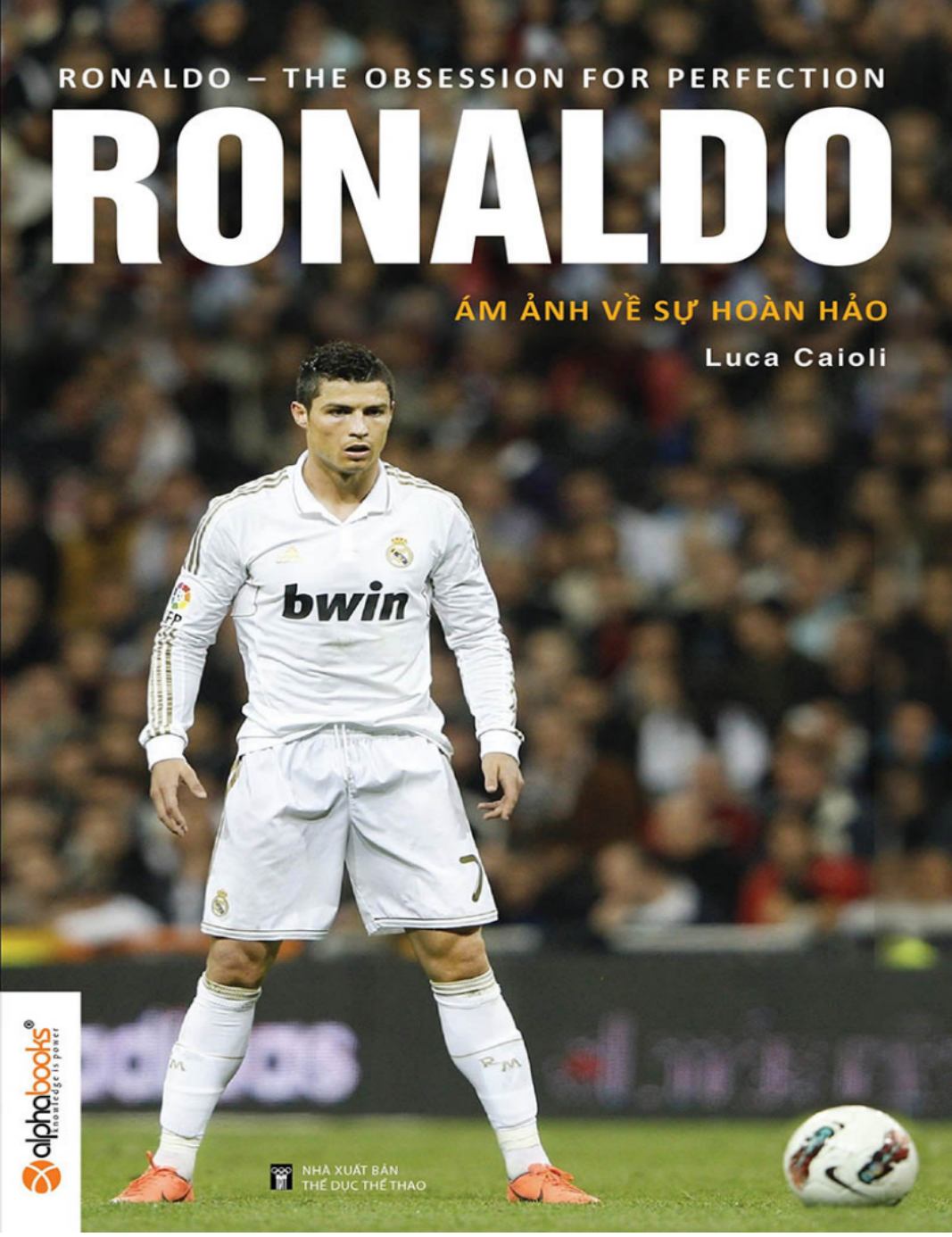

alphabooks
knowledge is power

NHÀ XUẤT BẢN
THỂ DỤC THỂ THAO

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

LỜI GIỚI THIỆU

Quý vị độc giả thân mến!

Bạn đang cầm trên tay cuốn sách "Ronaldo – Ám ảnh về sự hoàn hảo" (Ronaldo - The Obsession For Perfection, xuất bản vào tháng 4/2012) của tác giả Luca Caioli, nằm trong loạt sách đầu tiên của Tủ sách Bóng đá Alpha Books.

Ý tưởng xuất bản những cuốn sách về bóng đá này đến với chúng tôi khá tình cờ, khi giải vô địch UEFA Champions League 2012 đã đi đến những vòng đấu cuối cùng. Qua giới thiệu và trích dẫn của các trang báo thể thao quốc tế, chúng tôi tìm hiểu và có cơ hội tiếp cận bản gốc tiếng Anh của các cuốn sách đang truyền cảm hứng cho người hâm mộ bóng đá trên khắp thế giới. Với nội dung chân thực, hấp dẫn cùng lượng thông tin phong phú được truyền tải qua cuốn sách, chúng tôi quyết định lựa chọn xuất bản cuốn sách này làm bước khởi đầu cho Tủ sách.

Trong thời gian sắp tới, chúng tôi sẽ tiếp tục lựa chọn và giới thiệu tới người hâm mộ bóng đá Việt Nam các cuốn sách giá trị về những câu lạc bộ hàng đầu như Manchester United, Real Madrid, AC Milan… và hàng loạt danh thủ đương đại của bóng đá thế giới.

Chúng tôi hy vọng, với việc cho ra đời Tủ sách Bóng đá Alpha Books – với các tác giả vốn là những nhà báo thể thao hàng đầu châu Âu và thế giới, từng trực tiếp theo dõi, phỏng vấn và phụ trách viết bài về các siêu cầu thủ, CLB hàng đầu… sẽ giúp bạn đọc có được cái nhìn sâu sắc, đầy đủ và có hệ thống hơn về môn thể thao Vua.

Trong quá trình biên dịch, tìm hiểu tư liệu và các thuật ngữ chuyên môn để thực hiện phần nội dung của bộ sách này, chúng tôi đã gặp gỡ và nhận được nhiều ý kiến tư vấn nhiệt tình và có giá trị của các Cựu cầu thủ; Huấn luyện viên, Nhà báo và Bình luận viên thể thao. Chính những góp ý hữu ích về chuyên môn và sự

động viên của họ đã giúp sức và cổ vũ chúng tôi rất nhiều. Alpha Books xin gửi lời cảm ơn chân thành đến các anh:

• Đặng Gia Mẫn, cựu cầu thủ, BLV bóng đá.

• Phan Anh Tú, Tổng thư ký liên đoàn bóng đá Hà Nội.

• Vũ Quang Huy, Phó Giám đốc Đài Truyền hình Kỹ thuật số VTC.

• Trương Anh Ngọc, Nhà báo, BLV bóng đá

• Nguyễn Đức Thắng, cựu tuyển thủ QG

• Đặng Phương Nam, cựu tuyển thủ QG, HLV

• Khắc Cường, bình luận viên thể thao VTV

• Đoàn Phúc Minh, biên tập thể thao Truyền hình An Viên

Trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc!

ALPHA BOOKS

Chương I
TÔI

"T

ôi thích là chính mình."

"Tôi yêu những gì mình làm, yêu cuộc sống, và tôi rất hạnh phúc."

"Tôi cho rằng mình là người chiến thắng vì thường thắng nhiều hơn thua. Tôi luôn cố gắng tập trung. Tôi biết làm được điều này không dễ vì cuộc sống vốn dĩ khó khăn rồi. Nếu cuộc sống dễ dàng thì chúng ta đã không khóc khi mới chào đời."

"Tôi là người ưa cạnh tranh và điều này sẽ không bao giờ thay đổi. Rõ ràng tôi trưởng thành hơn, từng trải hơn, nhưng suy nghĩ của tôi không hề thay đổi."

"Tôi luôn tin vào năng lực bản thân."

"Tôi là chính tôi. Cách tôi hành động, những gì mà người khác thấy ở tôi - đó thật sự là con người tôi."

"Tôi chưa bao giờ thay đổi cách hành xử của mình vì bất kì ai. Nếu họ thích tôi, điều đó thật tuyệt. Còn nếu không… họ có thể tránh xa tôi, không cần phải đến xem tôi thi đấu."

"Những người quan tâm đến tôi sẽ thực sự hiểu con người và tính cách của tôi."

"Tôi rất gần gũi với gia đình. Tôi đã rất thân thiết với bố tôi và hiện giờ vẫn gắn bó với mẹ và các anh chị em. Gia đình là nền tảng vững chắc của tôi. Họ thực sự là nguồn động viên, hỗ trợ rất lớn. Gia đình luôn bên tôi khi tôi cần. Tôi cũng hết mình vì họ."

“Những người hiểu rõ về tôi thường yêu quý tôi. Một số người sống chung, những người cùng luyện tập hàng ngày, nhiều người từng làm việc với tôi… đánh giá cao tôi và hiển nhiên những người còn lại có suy nghĩ rất khác vì họ không biết tôi. Tôi có thể hiểu điều đó.”

“Tôi luôn nói những gì mình nghĩ. Thấy sao nói vậy. Có thể đó là điều mọi người không thích ở tôi.”

“Tôi không để ý đến những điều mọi người nói về tôi. Tôi không đọc tạp chí hay báo chí. Mỗi người có quyền đưa ra chính kiến của riêng mình.”

“Có nhiều điều đơm đặt về tôi… đó là cái giá của sự nổi tiếng.”

“Tôi nghĩ họ ghen tị vì tôi giàu có, đẹp trai và là cầu thủ giỏi. Tôi chẳng nghĩ được lý do nào khác.”

“Tôi luôn sẵn sàng học hỏi, lắng nghe dư luận.”

“Tôi là người dễ gần và cảm thấy rất may mắn bởi vì nếu cần chia sẻ bất kì điều gì, tôi luôn có những người bạn tuyệt vời nhất.”

“Tôi là người bình thường và có những xúc cảm giống như bất cứ ai.”

“Tôi là kiểu người ưa thách thức - và tôi luôn gặp thách thức. Cuộc sống của tôi luôn hướng tới tìm kiếm các thách thức mới.”

“Nhìn chung tôi là người khá lạc quan và cư xử đúng mực.”

“Đối với tôi, việc sống hòa hợp với mọi người còn quan trọng hơn tiền bạc.”

“Tôi được hưởng nền giáo dục rất tốt. Bố mẹ dạy tôi hãy luôn là chính mình.”

“Tôi muốn được thấy mọi người quanh tôi hạnh phúc, tươi cười và mãn nguyện.”

“Bạn sẽ không giành được gì tốt đẹp trong cuộc sống nếu không vượt qua các khó khăn, thách thức gặp phải.”

“Khi là một cậu bé đang tuổi lớn ở Lisbon, mỗi ngày tôi đều khóc nhè. Và bây giờ tôi vẫn khóc nhiều trong cả lúc vui và lúc buồn. Khóc được là rất tốt. Khóc là một phần của cuộc sống.”

“Tôi không dành thời gian cho những người lừa dối mình - với tôi, lừa dối là tính cách tệ nhất. Điều này thực sự làm tôi tức giận vô cùng.”

“Nói triền miên không phải là tính cách của tôi. Nói quá nhiều không tốt cho hình ảnh của bạn.”

“Tôi không thích nói về cuộc sống riêng tư của mình. Tôi không thích người ta chú ý tới nó, nhưng cũng không giấu giếm gì cả. Mọi người muốn tán gẫu, buôn chuyện, thì hãy cứ kệ họ.”

“Tôi là một đứa trẻ thông minh nhưng nhân vô thập toàn mà.”

“Có những lúc không dễ chịu vì tôi là Cristiano nổi tiếng - đó là những lúc tôi muốn làm việc bình thường nhưng không thể. Tuy nhiên tôi biết cách xử lý rắc rối đó và thực sự tôi cảm thấy hài lòng với cuộc sống này.”

Chương II
BÓNG ĐÁ

"Nếu bạn yêu bóng đá, thì chắc chắn bạn sẽ thích xem Cristiano Ronaldo thi đấu."

"Tôi phải làm điều mà tôi yêu thích nhất trong cuộc sống - đó là đá bóng."

"Tôi đã đạt được tất cả mục tiêu của mình, nhưng tôi chưa bao giờ ngừng nỗ lực giành chiến thắng cho đến khi nghỉ hưu. Đơn giản vì đó là con người tôi. Tôi tin có những lúc phong độ không tốt nhưng không để điều đó ảnh hưởng đến mình. Để đạt được mục tiêu của mình, tập trung tâm trí là điều vô cùng quan trọng. Và chìa khóa thành công là liên tục lập ra những mục tiêu như thế."

"Mục tiêu, tham vọng của tôi là trở thành người giỏi nhất. Thật tuyệt nếu cuối cùng tôi có thể trở thành người giỏi nhất, vì tôi vẫn thích được vinh danh là một trong những cầu thủ tài giỏi nhất trong lịch sử. Ơn Chúa, tôi đã giành được giải thưởng cho cầu thủ giỏi nhất thế giới, nhưng tôi vẫn muốn giành được nó lần nữa, trong năm nay hoặc năm sau. Tôi nhất định sẽ lại giành được Quả bóng vàng."

"Tôi nghĩ mình là cầu thủ khá toàn diện dù vẫn có vô số cách để tôi cải thiện bản thân. Tôi không ám chỉ bất kỳ yếu tố cụ thể nào trong môn thể thao của mình, tôi đang muốn nói chung chung. Bạn cần phải trở thành một cầu thủ toàn diện. Bạn không thể chỉ tập trung vào ghi bàn hay rê bóng được.

"Rê hoặc dẫn bóng là hình thức tôi thường chơi. Tôi thích như vậy từ nhỏ. Tôi thích dẫn bóng và lừa bóng qua mặt cầu thủ đội bạn. Tôi biết đối phương sẽ cảm thấy khó chịu khi tôi dẫn bóng qua mặt họ, hay khi tôi ngả đèn bàn hoặc đánh gót. Nhưng tôi không

cố ý làm bẽ mặt họ, mà đơn giản đó là cách tôi chơi. Tôi không thay đổi lối chơi này khi ở Anh và sẽ không thay đổi dù ở Tây Ban Nha hay Brazil."

"Kỹ thuật ghi bàn của tôi là bí mật không bao giờ được tiết lộ. Tôi chỉ nghĩ xem mình sẽ đi theo hướng nào, rồi nhìn khung thành, thủ môn, hậu vệ và ghi bàn. Lúc ghi bàn, tôi nhắc mình: "Ghi bàn đẹp nhé Cristiano!".

"Tôi luôn cố gắng ghi bàn, chơi đẹp và giúp đỡ đồng đội. Nhưng tôi chưa bao giờ nghĩ mình buộc phải ghi bàn trong tất cả các trận đấu. Nếu bạn nghĩ như vậy, bạn sẽ chẳng ghi được bàn thắng nào. Có tài năng, khả năng, kỹ thuật chơi bóng tốt và đội mình chơi hay thì tự khắc sẽ ghi bàn được thôi. Vì vậy, tôi không quá lo lắng nếu không ghi được bàn thắng nào."

"Thi đấu ở đâu, chơi với đội nào không quan trọng. Trong mỗi trận đấu, tôi ra sân với tất cả những gì mình có, chơi theo cách mà tôi biết, và làm tất cả những gì có thể để đảm bảo đội tôi giành chiến thắng."

"Mỗi lần về nhà sau khi thua trận, tôi không nói với mẹ hay bất kỳ ai trong gia đình. Nhưng họ vẫn hiểu tôi cảm thấy thế nào và sẽ phản ứng ra sao. Trong một số trận thua, họ biết tôi đã khóc."

"Tôi không biết điểm yếu lớn nhất của mình... Tôi muốn mình thật giỏi ở tất cả các cấp độ, không chỉ về thể lực và mà còn cả trí tuệ nữa. Tôi không chú tâm cho cái nào nhiều hơn mà luôn muốn trở nên mạnh hơn."

"Cầu thủ bóng đá cũng là người và thường những gì xảy ra trong cuộc sống ảnh hưởng đến chúng tôi nhiều như ảnh hưởng đến người xung quanh. Nhưng càng chuyên nghiệp, bạn càng phải mạnh mẽ để bảo đảm rằng điều đó không ảnh hưởng đến phong độ của mình. Chúng tôi được trả tiền để làm điều đó."

"Trong suốt mùa giải, cuộc sống của tôi khá bình lặng và tập trung - tất cả dành cho bóng đá. Thỉnh thoảng tôi thư giãn, thảnh thơi, thời gian còn lại tôi vẫn làm việc rất chăm chỉ. Trong kỳ nghỉ, tôi thích được vui vẻ với bạn bè nhưng trong lúc làm việc, không ai chê trách được tôi điều gì. Tôi luôn cố gắng làm một tấm gương điển hình về sự chuyên nghiệp và tài năng qua cách chơi bóng của mình. Nếu mỗi tuần bạn đều tiệc tùng, bạn sẽ không thể hết mình trên sân bóng."

"Tôi muốn chăm sóc cơ thể, đó là một phần quan trọng trong cuộc

sống và là tài sản của tôi. Tôi không có công việc cụ thể hàng ngày. Tôi chỉ luyện tập. Tôi ăn bất kỳ những gì mình thích nhưng ở mức vừa phải. Tôi có gen tốt nên đù không tăng cân nhưng tôi vẫn phải luyện tập vất vả để giữ cơ thể khỏe mạnh."

"Khi ra sân hay tập luyện, tôi cảm thấy hạnh phúc vì tôi yêu thích bóng đá. Đó là niềm đam mê của tôi."

"Tôi coi đội bóng là gia đình thứ hai. Ngoài những người trong gia đình tôi, họ là những người tôi ở bên nhiều nhất."

"Tôi thích không khí vui vẻ trong phòng thay đồ, đó là khi mọi người đều cảm thấy thoải mái và lạc quan."

"Khi ra sân, tôi không hề sợ hãi. Hậu vệ của đối phương không khiến tôi bận tâm, họ chỉ ở gần khung thành để làm nhiệm vụ của mình. Tôi không nghĩ các cầu thủ có ý định gây chấn thương cho nhau. 99% các cầu thủ là thành thật và họ chỉ muốn làm những gì tốt nhất cho đội mình. Dĩ nhiên, một số trong đó sẽ cố ngăn cản tôi bằng cách chơi xấu - nếu họ cho rằng không chơi xấu thì sẽ không thể ngăn cản được tôi. Nhưng tôi không quá bận tâm đến điều đó."

"Tôi nghĩ ngành công nghiệp bóng đá nên bảo vệ và phát triển các cầu thủ chơi đẹp, chơi sáng tạo và nỗ lực đưa đến cho các cổ động viên của mình những màn trình diễn tuyệt hảo. Đó là điều quan trọng nhất, bởi vì sẽ không có bóng đá nếu không có cổ động viên. Nhờ có họ mà các đội bóng như Real Madrid, MU và Barcelona trở nên nổi tiếng."

"Tôi cố gắng không quan tâm đến những khiêu khích, bởi trong bóng đá chân chính không có chỗ cho những điều như vậy. Những người cố soi mói người khác thường chỉ tự rước phiền hà."

"Tôi bỏ ngoài tai những lời đàm tiếu về mình. Tôi chỉ lắng nghe những ai gào thét về sự tuyệt vời của chàng trai người Bồ Đào Nha thôi. Không cần mọi người nhạo báng để tạo động lực cho tôi."

"Những người nhạo báng tôi lại thường là những người đầu tiên xin chụp hình khi gặp tôi trên đường phố. Tôi không hiểu sao họ lại tiêu cực như vậy, thực sự không thể hiểu được. Người ta thường yêu quý bạn ở sân bay nhưng lại ghét bạn trên sân bóng - đồng đội của tôi thường nói như vậy. Quả rất đúng!"

"Tôi không thuộc tuýp người dành cả buổi chiều để xem bốn hay năm trận đấu vì tôi không thích xem bóng đá trên vô tuyến. Tôi

thích chơi bóng hơn. Khi không ở trên sân, tôi chỉ xem các trận của Real Madrid hoặc các trận cầu đinh."

"Nếu không phải là cầu thủ bóng đá, tôi muốn trở lại trường học. Nhưng tôi đã tập luyện với đội bóng đầu tiên là Sporting Lisbon khi mới 16 tuổi nên không thể tiếp tục theo học. Tôi đã có thể học về tiếp thị hoặc trở thành một thầy giáo dạy thể dục."

"Tôi muốn được nhớ đến như là hình mẫu của một cầu thủ luôn chơi hết mình, chơi đẹp - và là người bất bại."

(Ghi chép của tác giả. Được trích từ các cuộc phỏng vấn với các kênh truyền hình: RTVE, Antena3, Telecinco, Intereconomía TV, Cadena)

Chương III
"ABELHINHA"

"Tôi có tuổi thơ hạnh phúc, nhưng không giống như bao người vì tôi chuyển đến Lisbon, xa gia đình từ khi 12 tuổi."

Ngôi nhà bê tông có ba phòng trong cư xá thành phố, nơi gia đình Cristiano từng ở bây giờ không còn nữa. Năm 2007, ngôi nhà ở 27A Quinta do Falcão, trong vùng lân cận Santo António của Funchal, thủ phủ của Madeira đã bị phá bỏ nhằm tránh xung đột với những người cùng sống ở đây.

Từ lúc đó, gia đình nhà Cristiano có nhiều thay đổi. Hiện tại bà Dolores, mẹ của Cristiano đang sống trong một căn hộ lớn sơn trắng hướng ra Đại Tây Dương ở São Gonçalo, đầu kia của thủ phủ Funchal. Căn hộ xinh đẹp này do cậu con trai bà mua tặng, gần nhà của anh trai Hugo và chị gái Katia.

Quinta do Falcão một thời kém phát triển, với nhiều dãy nhà cư xá ở triền núi đang chuyển mình thay đổi trong những năm gần đây nhờ đầu tư từ Liên minh châu Âu EU. Hệ thống nhà cửa mới đang xuất hiện, khu vực này đã thu hút sự chú ý của tầng lớp trung lưu Bồ Đào Nha.

Phía cuối con đường nhỏ hẹp, gần nơi tọa lạc của ngôi nhà ngày xưa của cầu thủ này, có một khu đất trống um tùm cây cối, một sân bóng nhỏ (chỉ dành cho đội chơi có bốn cầu thủ với một thủ môn) và một quán bar. Những người hâm mộ thường đến đây, chỉ cần vài Euro, tài xế sẽ đưa họ đi thăm quan - từ nơi Cristiano được sinh ra đến ngôi trường đầu tiên của cậu. Trong tâm thức của người Bồ Đào Nha, Cristiano có thể làm lu mờ các vị khách lừng danh từng đến thăm Madeira như Thủ tướng Anh Winston Churchill, Nữ hoàng Elizabeth "Sissi" của nước Áo, nhà soạn kịch George Bernard Shaw, nhà thơ Rilke, Christopher Columbus và

Hoàng đế Napoleon.

Madeira là một quần đảo thuộc Đại Tây Dương, cách Lisbon khoảng 860km, gồm hai đảo có dân cư sinh sống (Madeira và Porto Santo), và ba đảo nhỏ không có dân cư. Nơi đây được các hướng dẫn viên du lịch ca ngợi là "vườn địa đàng của Đại Tây Dương", đảo Madeira được hình thành bởi hoạt động phun trào nham thạch của một dãy núi lửa dài 57km, rộng 22km, với đỉnh núi cao nhất là Pico Ruivo cao 1862m. Thủ phủ Funchal có dân số khoảng 110.000 người. Đây chính là nơi Cristiano chào đời vào lúc 10h20 sáng, ngày 5 tháng 2 năm 1985 tại bệnh viện Cruz de Carvalho. Lúc mới sinh, cậu nặng gần 4kg, dài 52cm. Cristiano là con thứ tư của gia đình bà Maria Dolores dos Santos và ông José Dinis Aveiro. Cậu là em trai của anh Hugo, hai chị gái là Elma và Katia. Cristiano được sinh ra ngoài dự tính, mới tròn 18 tháng sau khi chị Katia ra đời và lúc này gia đình họ không biết nên đặt tên cậu bé là gì.

"Khi ấy, chị gái tôi đang làm việc ở một trại trẻ mồ côi, nói rằng nếu là con trai thì sẽ đặt tên là Cristiano", bà Dolores nhớ lại. "Tôi nghĩ đó là ý kiến hay. Cả tôi và chồng tôi đều thích tên Ronaldo, đặt theo tên của Tổng thống Mỹ Ronald Reagan. Chị gái tôi chọn Cristiano và chúng tôi chọn Ronaldo."

Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro được rửa tội ở nhà thờ Santo António vào một ngày liên quan đến bóng đá. Trong thời gian rảnh, ông José Dinis, bố Cristiano, thường hỗ trợ hậu cần cho CLB bóng đá nghiệp dư CF Andorinho ở Santo António. Ông đã đề nghị đội trưởng của đội bóng này là Fernão Barros Sousa nhận làm cha đỡ đầu cho cậu bé.

Buổi lễ được dự kiến lúc 6h chiều, nhưng trước đó có một trận đấu lúc 4h chiều - Đội Andorinha thi đấu với Ribeiras Bravas.

Đức Cha António Rodríguez Rebola đáng kính trở nên bồn chồn khi ông đã rửa tội xong cho những đứa trẻ khác, vậy mà vẫn chưa thấy bóng dáng cha đẻ hay cha đỡ đầu của cậu bé đâu. Bà Dolores và người sẽ trở thành mẹ đỡ đầu bế cậu bé đi theo ông quanh nhà thờ, cố gắng thuyết phục vị linh mục bình tĩnh chờ đợi. Cuối cùng, Fernão và Dinis cũng đến, muộn nửa tiếng nhưng buổi lễ đã được tiến hành tốt đẹp.

Những tấm hình đầu tiên trong album ảnh gia đình là bé Cristiano với đôi mắt nhìn thẳng vào máy ảnh, mặc bộ đồ màu xanh - trắng và mang đôi giày trắng, với hai chiếc vòng tay bằng

vàng trên hai cổ tay, một chiếc nhẫn vàng, và đeo dây thánh giá ở cổ. Càng lớn, các tấm hình cho thấy tóc của Cristiano mọc thành các lọn xoăn nhỏ, nụ cười để lộ răng cửa sún.

Ông Dinis là người làm vườn trong tòa thị chính còn bà Dolores là một đầu bếp. Ông bà làm việc rất vất vả để nuôi sống các con mình. Cũng giống như hàng ngàn người Bồ Đào Nha khác, lúc 20 tuổi, bà Dolores cũng di cư sang Pháp. Ở đó bà làm nghề dọn dẹp nhà cửa. Được ba tháng thì chồng bà định qua giúp đỡ bà nhưng rồi lại không thể nên bà đã trở về Madeira. Khi đó, họ đã có hai con.

Cuộc sống không dễ dàng đối với gia đình Aveiro - cuộc sống khó khăn với bất kỳ ai sống xa khu công nghiệp khách sạn xa hoa, nơi đã biến người dân vùng bờ biển này thành nô lệ. Ngôi nhà đó hơi nhỏ cho một gia đình sáu người - và bất kỳ khi nào có bão, ngôi nhà lại bị dột nhiều chỗ. Dolores phải đi lấy gạch và vữa ở tòa thị chính về trát lại.

Nhưng bây giờ, Cristiano nhớ rằng những ngày đó gắn với thời thơ ấu hạnh phúc. Khi hai hay ba tuổi, chơi đá bóng trong sân nhà hay trên đường phố Lombiho, Cristiano bắt đầu khám phá ra người bạn tuyệt vời nhất của mình - bóng đá.

“Tôi mua cho Cristiano một xe hơi đồ chơi điều khiển từ xa vào dịp giáng sinh, nghĩ rằng đồ chơi này sẽ khiến cậu bé không rời mắt”, ông Fernão Sousa cha đỡ đầu của Cristiano nhớ lại, “nhưng Cristiano thích chơi với trái bóng hơn. Thậm chí, cậu bé ngủ với bóng, giữ khư khư bóng bên mình - cậu đi đâu, bóng theo đó.”

Cristiano đi nhà trẻ Externatode São João da Ribeira, nhà trẻ do các sơ dòng Franciscan làm chủ quản. 6 tuổi, cậu học trường cấp một của địa phương. Cấp hai, cậu học trường Gonçalves Zarco, thường được biết đến với tên Barreiros vì gần với SVĐ Barreiros, nơi mà đội bóng nổi tiếng Bồ Đào Nha CS Marítimo thường thi đấu. Cristiano không phải là tuýp người học hành. Cậu học không tệ lắm, cũng chẳng phải mọt sách - chỉ cần đủ điểm qua được các kỳ thi là vui rồi.

Một trong các giáo viên cũ của cậu là Maria dos Santos nhớ lại rằng cậu bé Cristiano là người lễ phép, hài hước và hòa đồng với các bạn cùng lớp. Khi được hỏi về trò giải trí ưa thích của cậu, cô nói: “Ngay từ khi bước vào lớp, bóng đá đã luôn là thú tiêu khiển của cậu ấy rồi. Cậu ấy cũng tích cực tham gia các hoạt động khác, nhưng vẫn thích có thời gian cho riêng mình và bóng đá. Nếu

nhìn quanh mà không thấy trái bóng nào - cậu sẽ tự làm bóng từ những chiếc tất. Cậu luôn tìm được cách để có thể chơi bóng ở sân."

"Khi nó từ trường về nhà, tôi thường bảo con vào phòng và làm bài tập", bà Dolores nói. "Nó thường nói với tôi là không có bài tập phải làm. Trong lúc tôi nấu ăn, nó tận dụng cơ hội trèo qua cửa sổ, với lấy hộp sữa chua hoặc trái cây, rồi chạy biến với trái bóng trên tay. Nó sẽ thường đá bóng đến 9h30 tối. Mà như thể chưa đủ, nó còn bỏ học để đi chơi bóng. Các giáo viên nhắc nhở tôi cần phải phạt nó nhưng tôi không bao giờ làm thế. Nó cần phải luyện tập càng nhiều càng tốt để trở thành ngôi sao bóng đá."

Sau này, Cristiano thừa nhận: "Tôi thường chơi bóng với chúng bạn, đó là điều mà tôi yêu thích, là cách tôi sử dụng thời gian của mình."

Cristiano chơi bóng trên đường vì gần đó không có sân bóng nào. Một con đường như Quinta Falcão đầy chướng ngại vật khi xe buýt, xe con và xe máy thường đi qua. Những lúc đó, bọn trẻ phải thu dọn các hòn đá làm mốc cột gôn và chờ cho qua lượt giao thông trước khi tiếp tục chơi bóng. Các trận đấu giữa các gia đình, giữa các nhóm bạn rất căng thẳng. Các trận đó thường kéo dài, chỉ gián đoạn khi bóng bị rơi vào vườn nhà hàng xóm - và nếu bóng lại rơi vào vườn nhà ông Agostinho, ông ấy lúc nào cũng dọa sẽ chọc thủng bóng, rồi nhắc với bà Doleres và các bà mẹ khác hãy trông coi con họ.

Có một cái giếng nước mà Cristiano thường dành hàng tiếng đồng hồ tập đá bóng vào thành giếng. Giếng và đường là sân luyện tập đầu tiên của Cristiano. Chính nơi đây, trên vỉa hè, giữa mặt đường và xe cộ, khi chơi với lũ trẻ cả lớn lẫn nhỏ, Ronaldo đã học được các thủ thuật, kỹ thuật giúp cậu trở nên tuyệt vời và ghi dấu ấn của riêng mình.

"Cậu bé thường chơi bóng trên đường cả ngày, nghịch bóng với các thủ thuật riêng, như thể bóng gắn vào chân nó vậy", Adelino Andrade, hàng xóm của gia đình Aveiro nhớ lại. "Với bóng đá, nó thực sự có tài năng", chị gái Cristiano là Elma chia sẻ, "nhưng chúng tôi không bao giờ dám mơ nó sẽ được như ngày hôm nay."

Cristiano gia nhập thế giới bóng đá lần đầu tiên vào năm 6 tuổi. Anh họ Nuno của cậu chơi cho CLB trẻ của Andorinha; Cristiano đã đến đó nhiều lần với cha. Nuno rủ Cristiano đến xem cậu ấy chơi bóng và hỏi có muốn gia nhập đội không. Cristiano bắt đầu

luyện tập và quyết định tham gia. Vợ chồng Dolores và Dinis ủng hộ nguyện vọng của cậu con trai út vì họ đều yêu bóng đá. Ông Dinis và cậu con trai cả Hugo là fan của Benfica, trong khi bà Dolores hâm mộ Luís Figo và Sporting Lisbon.

Mùa giải 1994-1995, cậu bé Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro 9 tuổi được cấp giấy phép thể thao đầu tiên có số hiệu 17182 bởi Hiệp hội bóng đá Funchal, và khoác lên mình chiếc áo màu xanh - trắng của đội Andorinha. Đó là một đội bóng địa phương có truyền thống lâu đời, được thành lập ngày 6 tháng 5 năm 1925. Andorinha tiếng Tây Ban Nha có nghĩa là chim nhạn, theo truyền thuyết, cái tên này bắt nguồn từ chuyện: Sau cú sút bóng kinh điển của một cầu thủ đội này thì có một chú chim nhạn bay qua.

Thầy giáo dạy chị Katia của Cristiano ở trường cấp I, ông Francisco Afonso, người đã cống hiến 25 năm làm công việc huấn luyện các đội bóng trẻ ở Madeira, chính là HLV đầu tiên của Ronaldo. Ông không bao giờ quên lần đầu tiên nhìn thấy Ronaldo trên sân Andorinha khi cậu chỉ mới 7 tuổi.

“Bóng đá là lẽ sống của Cristiano“, ông nói. “Cậu bé rất nhanh nhẹn, kỹ thuật hoàn hảo và chơi giỏi cả chân trái và chân phải. Tuy trông gầy nhom nhưng cậu bé lại cao hơn bọn trẻ cùng lứa một cái đầu. Cậu bé thực sự có tài năng bẩm sinh. Cậu bé lúc nào cũng đuổi theo bóng và muốn là người quyết định trận đấu. Cậu còn rất tập trung, và luôn chăm chỉ bất kể ở vị trí nào trong sân. Và bất kỳ khi nào không thể thi đấu hoặc bị lỡ một trận đấu, cậu bé vô cùng khó chịu.”

Chủ tịch CLB, ông Rui Santos kể một câu chuyện lý thú về trận đấu trong mùa giải 1993-1994 giữa Andorinha với Camacha - một trong những đội mạnh nhất ở đảo Madeira lúc đó. Hết hiệp một, Andorinha đang bị dẫn trước 2-0 và Ronaldo khóc nức nở như một đứa trẻ bị lấy mất món đồ chơi yêu thích. Đến hiệp 2, cậu bé được tung vào sân và ghi hai bàn, giúp cho đội mình lội ngược dòng thành công với tỉ số 3-2. “Cậu bé quyết làm tất cả để giành chiến thắng, nếu thua cuộc, nó sẽ khóc nức nở. Đó là lí do tại sao nó có biệt danh là cry baby (cậu bé hay khóc)”

Bà Dolores cho biết thêm: “Nó khóc và rất dễ nổi cáu nếu đồng đội không chuyền bóng cho mình; khi nó hoặc ai đó trong đội lỡ cơ hội ghi bàn hoặc lỡ đường chuyền; hay khi cả đội chơi không theo ý muốn.” Một biệt danh khác của nó là Abelhinha (chú ong nhỏ), vì nó không bao giờ muốn dừng lại. Như chú ong chăm chỉ, nó luôn thích dẫn dắt bóng lòng vòng trên sân khi thi đấu và luyện

tập. Những năm sau này khi ở Madrid, Cristiano cũng đặt tên này cho chú chó cưng Yorkshire Terrier của mình.

“Cầu thủ bóng đá như Ronaldo không để các giới hạn gây khó khăn cho mình.” Ông Rui Santos nói thêm. “Nhưng một khi xem cậu bé chơi bóng trên sân, bạn sẽ nhận ra đó là một siêu sao - khác biệt với những đứa trẻ mà bạn đã từng xem chúng chơi.” Nhưng thật không may Andorinha là một trong những đội bóng yếu nhất trong liên đoàn bóng đá, và mỗi khi thi đấu với các đội như Marítimo, Camara de Lobos hay Machico thì luôn thua thê thảm. Ronaldo không muốn chơi vì anh biết đội mình chắc chắn sẽ thua. Nhưng cha cậu đã động viên và thuyết phục cậu tập trung lại và tham gia thi đấu với đội mình. Chỉ có những kẻ yếu kém mới bỏ cuộc, ông nói như vậy - và đó là bài học mà cậu bé Ronaldo không bao giờ quên.

Chỉ mấy năm sau đó, tên tuổi của cậu bé đã được toàn đảo biết đến. Hai đội bóng lớn của đảo là Nacional da Madeira và Marítimo bắt đầu quan tâm đến “chú ong nhỏ” này. Các câu chuyện về cậu bé chơi bóng giỏi đã tới tai Fernão Sousa, cha đỡ đầu của Cristiano, người đang huấn luyện cho đội trẻ Nacional da Madeira. “Tôi rất vui khi biết người ta đang khen con trai đỡ đầu của mình, tôi biết nó chơi bóng nhưng không nghĩ lại giỏi đến vậy. Nó chơi bóng rất đẹp và chắc chắn sẽ có một tương lai sáng lạn. Ngay tức khắc, tôi nhận ra rằng nó là “báu vật trời cho.” Không chút do dự, ông quyết định đưa Cristiano vào đội Nacional. “Tôi nói chuyện với mẹ thằng bé. Tôi nói đó là điều tốt nhất dành cho Cristiano và chúng tôi đã đi đến thỏa thuận với đội Andorinha.”

Nhưng mọi thứ không đơn giản như vậy. Ông Dinis muốn con trai chơi cho đội Marítimo hơn. Đó là CLB của sân Almirante Reis lịch sử trên mảnh đất quê hương, trái tim của cậu phải đập cho Marítimo. Không ai chịu ai, nên Chủ tịch CLB Marítimo là Rui Santos đã sắp xếp cuộc họp với 2 CLB để bàn thảo về các khả năng có thể. HLV đội trẻ Marítimo đã không tới dự cuộc họp với chủ tịch đội Andorinha, nên Cristiano được gia nhập đội Nacional, đổi lại Nacional sẽ cấp cho đội Adorinha hai mươi quả bóng và hai túi phục trang.

Lúc đó, vụ chuyển nhượng không đáng giá lắm nhưng Andorinha sẽ đi vào lịch sử với tư cách là CLB đầu tiên của cầu thủ đạt Danh hiệu Quả bóng vàng thế giới, sau đó được nhận tài trợ của cơ quan chính quyền thành phố. Ngày nay, sân bóng cũ đã được thay thế bằng mặt sân cỏ nhân tạo và được hoàn thiện với hệ thống đèn pha. Nhưng đó chưa phải là tất cả. Vụ chuyển nhượng với

Nacional được ghi dấu trong sử sách của Madeira - tương tự như cuộc chuyển nhượng Raúl cho Real Madrid từ đội bóng trẻ Atlético Madrid đã trở thành huyền thoại khắp Madrid, đơn giản vì đội "Đỏ và Trắng" (Atlético Madrid) không muốn trả tiền vé xe buýt để cậu bé được luyện tập.

Cristinao mới 10 tuổi khi tham gia đội Nacional nên mẹ cậu cảm thấy lo lắng nhiều hơn: "Chồng tôi luôn khuyến khích con chơi bóng với những đứa trẻ lớn tuổi hơn, còn tôi sợ là nó sẽ bị chấn thương." Nhưng ông Dinis lúc nào cũng an ủi, "đừng lo, bọn chúng không đuổi kịp con mình đâu, nó nhanh lắm!."

Việc Cristiano quá gầy khiến các HLV đội Nacional cảm thấy không hài lòng, họ nhanh chóng đề nghị cậu bé ăn nhiều hơn để tăng cân. Nhưng khi bắt đầu nhận thấy khả năng của cậu, mọi nghi ngờ tan biến. "Cậu ấy quá tuyệt!", ông António Mendoça, HLV của Cristiano suốt hai mùa thi đấu trong màu áo đen và trắng chia sẻ. "Kỹ năng của cậu ấy được phát triển nhanh chóng: tốc độ, kỹ thuật rê bóng, sút bóng, và khả năng ghi bàn nhanh như chớp. Những năm tháng đá bóng trên đường phố đã dạy cậu ấy cách tránh va chạm, đánh bại những đối thủ to con hơn mình. Nó cũng phát triển cả lòng dũng cảm của cậu nữa."

Bây giờ, Mendoça và các HLV khác phải có trách nhiệm giúp cậu ấy hiểu rằng bóng đá là môn thể thao mang tính đồng đội. Ronaldo có thể giữ bóng ở sân nhà rồi đi bóng một mạch tới khung thành, chứ không chuyền cho ai trong đội cả. Các đối thủ không làm cậu bận tâm. Cậu bé muốn chiến thắng tất cả và hay khóc, nổi cáu với đồng đội khi có gì đó không hài lòng.

"Họ chịu đựng cậu bé vì nó ghi được rất nhiều bàn", Mendoça cho biết. "Chúng tôi chiến thắng trong tất cả các trận đấu với tỉ số 9-0 hoặc 10-0." Nhưng chủ nghĩa cá nhân và tính tự phụ của cậu bé lại là vấn đề. "Cậu ấy hành xử như kiểu mình giỏi hơn tất cả và thật khó để góp ý."

Vào mùa giải 1995-1996 ở đội Nacional, Cristiano giành được danh hiệu khu vực đầu tiên do Liên đoàn bóng đá trao tặng các cầu thủ xuất sắc từ 10-12 tuổi. Các CLB lớn như Porto và Boavista của "Hình chữ nhật" (người trên đảo vẫn gọi lục địa Bồ Đào Nha như vậy), bắt đầu để mắt tới Cristiano.

Fernão Sousa nghĩ thời cơ đã đến và sẽ chỉ hợp lý khi để đứa con đỡ đầu của ông mạo hiểm. Lần thứ hai, ông liên hệ với người sẽ thay đổi tương lai của cậu bé: Ông João Marques Freitas, trợ lý của

một luật sư trên đảo và là chủ tịch CLB Sporting Lisbon ở Funchal. Ông là người đã nói với đội bóng quyền lực khoác màu áo xanh và trắng về cậu bé kiệt xuất đến từ Quinta do Falcão. CLB đã cử người đến trao đổi với gia đình. Trước đó khá lâu, Ronaldo cũng đã chuẩn bị tạm biệt tuổi thơ, tạm biệt gia đình, bạn bè và hòn đảo của mình để thẳng tiến vào lục địa.

Chương IV
RỜI ĐẢO

"Đó là khoảng thời gian khó khăn nhất trong sự nghiệp bóng đá của tôi."

Cậu bé chưa từng đi máy bay, thậm chí chưa rời đảo Madeira bao giờ. Đây là thách thức lớn nhất từ trước đến giờ nên cậu lo lắng đến nỗi đêm hôm đó không sao ngủ được. Người cha đỡ đầu là ông Fernão Sousa đã đưa cậu tới Lisbon. Đó là năm 1997, vào ngày lễ Phục Sinh, Cristiano lên đường tham gia trận đấu kiểm tra ở CLB Sporting Lisbon. Sporting có Học viện tài năng trẻ nổi tiếng nhất Bồ Đào Nha, nơi quy tụ những nhân tài như Paolo Futre, Figo và Simão lúc bấy giờ, hay các tuyển thủ hiện nay như João Pinto, Quaresma, Hugo Viana và Nani.

Cậu bé được động viên hãy chơi hết mình. Cậu biết mình giỏi và có thể chứng tỏ cho các HLV của đội áo xanh - trắng biết điều đó. Nhưng cậu mới 12 tuổi, và lần đầu tới sân tập, cậu thực sự choáng ngợp.

HLV Paulo Cardoso và Osvaldo Silva quan sát cậu. Họ không hề ấn tượng với ngoại hình gầy đét của cậu bé. Nhưng khi đã xem cậu thể hiện, lại là một câu chuyện hoàn toàn khác. Cậu bé đến từ Quinta do Falcão tranh bóng, liên tục qua mặt hai, ba đối thủ. Cậu đã có màn trình diễn lừa bóng, rê bóng, và dẫn bóng đẹp mắt trên sân tập.

“Tôi quay sang nói với Osvaldo: Cậu bé này thật đặc biệt”, Cardoso nhớ lại. “Mà không chỉ chúng tôi nghĩ thế. Cuối buổi luyện tập, các cậu bé khác vây quanh nó. Họ biết nó là người giỏi nhất.”

Các HLV CLB Sporting rất ấn tượng với trận đấu sát hạch. Họ muốn xem cậu bé chơi lần nữa vào ngày sau đó, ở sân tập gần SVĐ

cũ José Alvalade. Lần này chủ tịch học viện tài năng trẻ, ông Aurélio Pereira sẽ đến xem.

“Cậu bé này rất có tài, có thể chơi đều hai chân, phản xạ với bóng nhanh khủng khiếp, cứ như trái bóng là một phần cơ thể nó vậy”, Pereira ngỡ ngàng. “Nhưng điều khiến tôi ấn tượng hơn là sự quả quyết của nó. Điểm mạnh trong tính cách của nó thể hiện rất rõ. Nó rất dũng cảm - về lý mà nói, nó đúng là đứa trẻ không thể cản phá. Nó không hề nao núng bởi các cầu thủ lớn tuổi hơn và có tố chất thủ lĩnh của những tuyển thủ vĩ đại. Nó quá đặc biệt! Khi nó trở lại phòng thay đồ, tất cả các cậu bé khác tranh nhau nói chuyện với nó. Cậu bé hoàn hảo, và rõ ràng sẽ mạnh lên từng ngày.”

Ngày 17 tháng 4 năm 1997, Paulo Cardoso và Osvaldo Silva kí hồ sơ xác nhận cầu thủ, có mục nhận xét: “Cầu thủ có tài năng hiếm thấy và kỹ thuật xuất sắc. Có khả năng đảo chân và làm động tác giả lắt léo, linh hoạt, đặc biệt cả khi dừng lại hay đang chuyển động.” Cậu sẽ chơi tốt ở vị trí tiền vệ trung tâm hoặc “ở vị trí của một số 10 thực thụ” như các HLV nói. Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro đã vượt qua thử thách để đến Sporting. Nhưng điều đầu tiên Sporting phải làm là đi đến thỏa thuận với đội Nacional da Madeira.

Sau một tuần ở Lisbon, Ronaldo trở về với cuộc sống trên đảo. Bây giờ, vấn đề của các HLV là dàn xếp ổn thỏa cho vụ chuyển nhượng. Nacional đang nợ Sporting 4.500 Contos Bồ Đào Nha (tương đương với 22.500 Euro) vì cầu thủ trẻ Franco, cầu thủ được nhượng lại cho Nacional từ phía đội Sporting. Vụ “chuyển nhượng” Cristiano sẽ là cơ hội để xóa nợ, nhưng cái giá 22.500 Euro cho một cậu bé 12 tuổi là một cái giá quá cao, chưa từng có tiền lệ. Ông Simões de Almeida, quản lý cũ của CLB lên tiếng, “Sporting chưa bao giờ trả xu nào cho một cầu thủ trẻ.”

Aurélio Pereira và các HLV khác phải thuyết phục người quản lý rằng đầu tư nhiều cho cậu bé là điều nên làm. Ngày 28 tháng 6 năm 1997 Pereira chuẩn bị một báo cáo mới, bổ sung lời tái bút sau: “Mặc dù việc trả giá quá cao cho một cậu bé 12 tuổi có vẻ hơi lố nhưng đó là một tài năng lớn, và đã được khẳng định trong quá trình thử thách với sự chứng kiến của các HLV. Đây sẽ là sự đầu tư đáng kể cho tương lai.”

Chỉ vài dòng đó đã đủ sức thuyết phục giám đốc tài chính của CLB và vụ chuyển nhượng đã thành công.

Vào tuần cuối của tháng 8, Cristiano Ronaldo rời Maderia đến ổn định cuộc sống ở học viện tài năng trẻ Sporting. Đó là khoảng thời gian vô cùng khó khăn đối với một cậu bé 12 tuổi. Cậu vẫn nhớ giây phút cảm động khi phải chia tay gia đình mình.

"Các chị và mẹ tôi khóc. Tôi cũng khóc", anh nhớ lại. "Thậm chí ngay cả khi máy bay vừa cất cánh, tôi vẫn nghĩ gia đình mình đang khóc, thế là tôi lại khóc."

Ronaldo sẽ chuyển vào khu tập thể thuộc Học viện Sporting dành cho các tuyển thủ đến từ nhiều nơi trên cả nước. Khu này gồm bảy phòng ngủ tập thể và một phòng khách, nằm bên trong SVĐ Alvalade, gần ba sân tập. Ronaldo là cầu thủ nhỏ tuổi nhất và ở chung phòng với Fábio Ferreira, José Semedo và Miguel Paixão. Các cầu thủ khác đến từ Mozambique (thuộc địa cũ của Bồ Đào Nha), Algarve và Vila Real. Thời gian biểu của họ rất khắt khe: Lên trường học đến 5h chiều, sau đó là luyện tập.

Trải nghiệm của ngày đầu tiên đến lớp học thật buồn. Cậu bé đến trễ và giáo viên đã điểm danh xong. Cristiano xếp thứ năm trong danh sách. Khi đứng dậy và đọc tên, cậu nghe thấy tiếng mấy học sinh ngồi cuối lớp chế nhạo giọng Madeira của mình. Tiếng địa phương khác tiếng Bồ Đào Nha ở thủ đô nhiều, gần như là một thứ ngôn ngữ khác hoàn toàn. Trông cậu lạ hoắc, nghèo khổ, nhà quê và cô đơn. Cristiano nổi nóng và cầm ghế dọa giáo viên.

Cậu trở thành trò cười cho cả lớp và cảm thấy mình giống một thằng ngốc. Mấy ngày sau đó, cậu vô lễ với HLV khi ông này yêu cầu cậu dọn phòng thay đồ. "Em là cầu thủ đội Sporting nên em không phải nhặt cái gì từ dưới đất lên cả", cậu ngoan cố cãi lại. Kết quả là cậu phải nhận hình phạt bao gồm cả việc không được tham gia thi đấu một số trận. Dĩ nhiên, cậu khóc nức nở.

"Thật khổ sở", sau này nhớ lại anh nói, "đó là quãng thời gian khó khăn nhất trong sự nghiệp bóng đá của tôi." Cậu cảm thấy không thể quen được với ai, không hòa nhập với cuộc sống ở khu tập thể, và không chịu nổi các quy định. Cậu thường gọi điện về nhà 2 -3 lần một tuần. Cứ nghe thấy giọng mẹ là cậu khóc nức nở. Bà Dolores cố gắng làm cậu vui, khuyên cậu không nên quan tâm đến những lời trêu chọc ở trường.

Bà thường an ủi và thuyết phục cậu rằng cuộc sống và tương lai của cậu ở đó, ở thành phố Lisbon, và Học viện tài năng trẻ Sporting. Nhưng cuối cùng, bà vẫn phải bay đến thủ đô vì Cristiano nói rằng không thể chịu đựng được thêm nữa. Cậu

muốn rời khỏi nơi đó, từ bỏ ước mơ và trở về đảo để ở bên cạnh gia đình.

“Mẹ của Cristiano là nhân tố then chốt trong việc quyết định thành công hôm nay của cậu”, Aurélio Pereira khẳng định. “Bà luôn đứng về phía chúng tôi.” Khi cậu bé về nhà và không muốn trở lại Lisbon, cha đỡ đầu của cậu bé cũng góp sức trong việc bảo đảm rằng cậu ấy sẽ ở lại viện.

Năm đầu tiên thực sự là thử thách khắc nghiệt. Nhưng dần dần, cậu đã thích nghi được. “Trong thời khắc khó khăn, bạn sẽ hiểu nhiều hơn về chính mình”, CR7 (biệt danh của Cristiano) chia sẻ nhiều năm sau đó, “Bạn phải mạnh mẽ và tập trung vào điều mà mình thực sự muốn.”

“Giấc mơ cả đời của cậu ấy - là trở thành một ai đó”, Paulo Cardoso chia sẻ, “cậu ấy khao khát trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp bằng cả trái tim.”

Trong suốt những năm đầu khó khăn này, cậu có giám hộ người Madeira, Leonel Pontes, người hàng ngày cùng cậu đến trường và nơi luyện tập. “Ronaldo luôn quyết đoán trong tất cả những hành động của mình”, ông nhớ lại. “Nó muốn trở thành người dẫn đầu trong nhiều lĩnh vực: bóng bàn, quần vợt, bơi lội, đá bóng trên bàn, phóng phi tiêu, điền kinh. Tôi nghĩ một trong những lý do khiến nó được như hôm nay là bởi nó luôn muốn đạt đến đỉnh cao.”

Họ thấy cậu trong phòng tập tạ tuy chưa được phép. Cậu tập đẩy tạ, thực hiện bài tập cơ bụng trong phòng ngủ và luyện tập chân với quả cân quanh mắt cá chân để nâng cao kỹ thuật rê bóng. Khi đồng đội chuẩn bị đi tắm sau buổi tập, cậu vẫn ở lại trên sân, tập đá tự do vào tường, xem đó như là các mục tiêu. Cậu dùng hai tô súp mỗi ngày để cơ thể đỡ gầy hơn.

Vào những ngày Chủ nhật, cậu trở thành cậu bé nhặt bóng khi đội Sporting chơi trên sân nhà. Cậu gặp gỡ một số cầu thủ giỏi của CLB để hiểu hơn về họ, cảm nhận không khí ở trên sân và kiếm 5 Euro. Cuối mỗi trận đấu, cậu cùng đồng đội góp tiền mua bánh pizza.

Mức lương đầu tiên của cậu ở Sporting lên tới 10 Contos (khoảng 50 Euro) một tháng. Số tiền này đủ để mua sách vở và ba lô, cũng như quần áo và để chi tiêu hàng ngày. Một ngày, bà Dolores gọi điện đến CLB thông báo rằng “Ronaldo dành hết tiền mua bữa

trưa ở căng tin, để mua sôcôla." Thật thú vị vì mặc dù buộc phải lớn nhanh và bỏ tuổi thơ lại sau lưng, cậu vẫn chỉ là một đứa trẻ. Nhiều năm sau đó, trong một cuộc phỏng vấn trước thềm World Cup tại Nam Phi, Cristiano chia sẻ "Tôi tiếc nuối vì đã không được sống thật với tuổi thơ của mình."

Cậu ấy phải cư xử như người lớn, sống tự lập, và chịu trách nhiệm với việc giặt là quần áo cho mình. Cậu đến Lisbon để học đá bóng, không phải để sống như một đứa trẻ. Cậu cũng buộc phải đối diện các vấn đề của gia đình mình. 14 tuổi, cậu nghe tin cha nghiện rượu còn anh trai nghiệm ma túy. Cristiano cảm thấy sốc nhưng không thể để nỗi đau đó lấn át mình. Anh trai cậu được nhận vào điều trị ở một phòng khám phục hồi chức năng ở Lisbon, và sau một số lần tái nghiện anh đã cai nghiện thành công. Nhưng cha cậu thì vẫn thế.

May mắn thay, cuộc sống của cậu ở Học viện bắt đầu cải thiện. "Nhờ có tài năng hiếm có và sự chăm chỉ, cậu đã thích nghi được với môi trường mới và bắt đầu trở thành trung phong của đội bóng", người giám hộ, ông Pontes chia sẻ. "Các cậu bé khác bắt đầu chuyền bóng cho Cristiano nhiều hơn vì chúng biết nó chơi giỏi nhất."

Cậu ấy là người dẫn đầu cả trong và ngoài sân bóng. Trong bộ phim tài liệu Thế giới của Ronaldo (Planet Ronaldo), được phát sóng trên kênh truyền hình Sic của Bồ Đào Nha, ông Pontes thuật lại: Có lần Cristiano và ba đồng đội bị một nhóm côn đồ tóm cổ đòi cướp trên đường phố Lisbon, cậu là người duy nhất không tìm cách chạy trốn dù ít tuổi nhất. Cậu dũng cảm đánh trả lại bọn chúng, bảo vệ số tiền ít ỏi còn trong ví. Kết quả là bọn cướp lủi mất mà không lấy được đồng nào.

Học viện tài năng trẻ Sporting không chỉ chăm sóc các cầu thủ trẻ tiềm năng của mình trên sân tập. Họ dành cho mỗi cầu thủ một gia sư riêng để chúng có thể học thật tốt ở trường địa phương Crisfal. Ronaldo thích khoa học nhưng không thể học nổi tiếng Anh. Cậu học hành rất hời hợt. Chính bóng đá, bè bạn và công việc nhặt bóng khiến cậu xao nhãng việc học ở trường. Cuối cùng, cậu phải chọn giữa thể thao và học hành. Sau khi nói chuyện với mẹ, cậu quyết định lên lớp 9 sẽ nghỉ học.

Những người quản lý CLB cố gắng giúp các cầu thủ trẻ của mình vượt qua các vấn đề liên quan đến việc thích nghi với môi trường mới, theo tư vấn của một nhà tâm lý học. Họ duy trì chính sách kỷ luật khắt khe. Ronaldo không bao giờ quên cảm giác áp lực về các

kỷ luật này trong những ngày mới gia nhập đội.

Tại vòng đấu cuối cùng của mùa giải, Sporting gặp Marítimo, đội bóng đến từ quê hương của Cristiano. Cậu có cơ hội về nhà, về SVĐ mà cậu đã chơi những trận đầu tiên - được gặp lại gia đình và bè bạn có lẽ là điều cậu mong mỏi hơn tất cả.

Nhưng Cristiano đã cư xử không tốt ở trường học và chủ tịch quyết định trừng phạt cậu. Cậu sẽ không được đi cùng họ về Madeira. "Tôi nhìn vào danh sách, và không thấy tên mình. Tôi kiểm tra đến 4 lần và… không có gì cả. Tôi bắt đầu khóc và giận dữ xông vào trung tâm luyện tập, yêu cầu được giải thích. Thật khó khăn nhưng tôi đã có được một bài học rất quan trọng."

Học viện yêu cầu tất cả các cầu thủ phải tuân theo chỉ dẫn khắt khe. Cùng với bác sĩ của đội, các quản lý chịu trách nhiệm đối với sự phát triển thể lực của mỗi cầu thủ. Trong trường hợp của Cristiano, họ kiểm tra mật độ xương của cậu để xem chiều cao tối đa mà cậu có thể đạt được khi trưởng thành là bao nhiêu. Kết quả rất khả quan - nếu không có gì thay đổi, cậu có thể cao 1.85m. Nhưng lúc Cristiano 15 tuổi, họ phát hiện ra một vấn đề nghiêm trọng.

"CLB thông báo với chúng tôi rằng nhịp tim lúc nghỉ ngơi của nó quá cao", mẹ cậu tiết lộ với tờ The Sun.

"Tôi phải hoàn thành rất nhiều giấy tờ để nó được tham gia xét nghiệm." Cuối cùng, họ quyết định tiến hành phẫu thuật. Họ sử dụng tia laze để chữa trị khu vực tim bị tổn thương của nó và sau vài ngày hồi sức, nó được xuất viện. Trước đó, tôi biết rõ điều này và rất sợ nó phải từ bỏ bóng đá." Nhịp tim bẩm sinh của cậu đã cao hơn mức bình thường nhưng không ảnh hưởng đến sự nghiệp của cậu. "Vài ngày sau đó, nó gặp lại đồng đội và còn chạy nhanh hơn trước đó", mẹ cậu chia sẻ.

Không chỉ chạy nhanh, cậu còn tiến bộ với tốc độ chóng mặt. 16 tuổi, cậu trở thành ngôi sao bóng đá của Học viện. Trong lịch sử lâu đời của CLB, cậu là tuyển thủ duy nhất chơi cho đội U16, U17, U18, đội B, đội một trong cùng một mùa giải. Tháng 8 năm 2001 cậu ký hợp đồng chuyên nghiệp đầu tiên của mình: Thời hạn 4 năm, lương 2.000 Euro một tháng và giá trị chuyển nhượng là 20 triệu Euro. Cậu chuyển từ khu tập thể Học viện đến sống ở nhà tập thể gần Quảng trường Marques de Pombal, trung tâm Lisbon, cho đến khi tìm mua được một căn hộ để gia đình có thể đến thăm cậu thường xuyên hơn. Cậu bé đã trưởng thành, tự lập hơn và quyết

định tìm người quản lý mới. Sau đó, cậu tạm biệt Luis Vega, người quản lý của Figo và đặt tương lai sự nghiệp của mình vào tay Jorge Mendes.

Tháng 8 năm 2001, đội một của Sporting có HLV mới. László Bölöni là người Rumani gốc Hungary, cựu tiền vệ siêu sao của đội Steaua Bucharest, đã cùng đội này đoạt Cúp C1 châu Âu năm 1986. Ông đã ngồi trên ghế HLV của CLB Pháp AS Nancy trong suốt tám mùa giải và đã chấp thuận công việc ở Học viện Sporting sau một thời gian ngắn làm HLV cho đội tuyển quốc gia Rumani.

Trong năm đầu tiên, ông đưa đội mình đoạt cú đúp với chức Vô địch Quốc gia và Cúp Quốc gia Bồ Đào Nha (Taça de Portugal). Ông để mắt tới các cầu thủ như Cristiano, Ricardo Quaresma và Hugo Viana và muốn nhanh chóng đưa Cristiano vào đội một. Thực sự, Cristiano cần có cơ hội được luyện tập cùng với các cầu thủ hàng đầu. Tuy nhiên, các chuyên gia khuyên cậu không nên nhảy cóc vì cậu đang trong giai đoạn trưởng thành. Nhưng dù thế nào thì cậu bé từ Madeira cũng sẽ sớm trình làng thôi.

Chương V
17 TUỔI, 8 THÁNG, 2 NGÀY

"Nhưng họ chưa gặp một Ronaldo thực thụ đâu. Đây mới chỉ bắt đầu."

Chiếc xe buýt màu xanh trắng đang trên đường tới Học viện tài năng trẻ Sporting ở Alcochete. Đó là ngày 1 tháng 7 năm 2002, ngày đầu tiên Cristiano Ronaldo tham gia đội một. HLV người Rumani László Bölöni đã đưa cậu đi luyện tập trước mùa giải cùng với ba cầu thủ khác của đội B: Custódio, Carlos Martins và Paíto.

"Tôi hi vọng sẽ chơi tốt và có thể được ở lại đội một. Tôi muốn làm hết sức mình để xứng đáng với mong mỏi của HLV", Ronaldo khiêm tốn tuyên bố và chia sẻ thêm: "Được chơi cùng với João Pinto và Jardel là cả niềm mơ ước. Họ là những hình mẫu tuyệt vời cho bất kì cầu thủ nào."

Trận đầu tiên diễn ra năm ngày sau đó với đội Samoquense, đội hạng nhất đến từ quận Setúbal. Họ đã giành chiến thắng với tỉ số 9-0. Trận tiếp theo với đội Rio Maior: Những chú Sư tử Sporting lại giành chiến thắng với tỉ số 5-0. Ronaldo chơi với phong độ cao và ghi một bàn, nhưng Bölöni quyết định có bước đi thận trọng.

Cậu bé thường chơi ở vị trí tiền đạo chủ lực nhưng ông đã xếp cậu chơi lệch sang cánh trái để cậu có thể tận dụng được tốc độ của mình, và cũng vì thể lực của cậu chưa phù hợp để chống lại các tiền vệ phòng ngự của đối phương. Cậu không lấy làm thất vọng. Cậu nhanh nhẹn, có khả năng kiểm soát bóng tốt và thường xuyên gây khó khăn cho đối thủ.

HLV tiếp tục sử dụng chiến thuật này vào ngày 14 tháng 7 ở trận ra mắt mùa giải 2002-2003 trước tất cả các fan hâm mộ và các cổ đông trong SVĐ José Alvalade. Đối thủ của họ là đương kim vô

địch Pháp, đội bóng Olympique Lyon. Dù trận đấu kết thúc với tỉ số hòa 1-1, các cổ động viên đã có cơ hội mãn nhãn với "viên ngọc quý" của Học viện tài năng trẻ.

Theo tờ Record, "Cậu bé đáng được khen ngợi. Cậu ấy biết cách đánh lạc hướng đối thủ, có khả năng đi bóng, và ghi bàn." Đúng vậy – Cristiano đã ghi bàn trong lần trình làng ở sân vận động, nơi mà chỉ mới hôm qua, cậu còn là một ball-boy (cậu bé nhặt bóng). Tuy nhiên, trọng tài đã sai khi không công nhận bàn thắng đó.

Chưa đầy một tuần sau, đội bóng gặp một CLB khác của Pháp, Paris Saint-Germain. Trận đấu kết thúc với tỉ số 2-2 và Cristiano Ronaldo một lần nữa mang đến sự ngạc nhiên. Sau trận đấu, khi tất cả mọi người cho rằng cậu sẽ lịch thiệp, đầy xúc động chia sẻ rằng đêm đó là đêm hạnh phúc nhất trong đời mình, thì cậu bé đến từ đảo Madeira lại cho hay: "Nhưng họ chưa gặp một Ronaldo thực thụ đâu. Đây mới chỉ là bắt đầu!" Cậu ấy thật xấc xược và tự phụ, cho dù đã chơi tốt ở cánh trái, ghi được ba bàn thắng và đâu đó đã bắt đầu xôn xao về "ngôi sao mới của đội bóng Sư tử."

HLV phải nhanh chóng xoa dịu sự bất bình đang bị kích động mãnh liệt này: "Ronaldo có kỹ năng xuất sắc nhưng vẫn chưa phải là một cầu thủ được phát triển toàn diện." Dù trong trường hợp nào, cậu cũng mới chỉ được chuẩn bị để xuất hiện chỉ trong 15 hay 20 phút trên sân và lúc này mới chỉ là trận giao hữu mùa hè, như trận derby với đội Benfica ngày 27 tháng 7 hay trận đấu với đội Pontevedra vào ngày 1 tháng 8. Nhưng cậu cũng đang trở thành một phần không thể tách rời trong các trận đấu của đội bóng Sư tử.

Ngày 3 tháng 8, Sporting gặp một đội bóng áo xanh-trắng khác, đội Real Betis của thành phố Sevilla Tây Ban Nha. Ở phút thứ 77, László Bölöni thay bốn cầu thủ: Danny thay cho Barbosa, Luís Filipe thay cho Quaresma, Diogo thay cho Niculae và cầu thủ số 28 với cái tên "Ronaldo Cristiano" hiện lên trên bảng điện tử, thay cho Rui Bento. Quaresma đã ghi bàn ở phút thứ 17, Alfonso san bằng tỉ số ở phút thứ 30, Barbosa ghi bàn ở phút thứ 53, nâng tỉ số lên 2-1, đưa đội bóng của Bồ Đào Nha vươn lên dẫn trước.

Ở phút thứ 84, Alfonso sút tung lưới, ghi bàn thắng thứ 2, tỉ số được san bằng. Trong lúc dường như tình thế không thể thay đổi được nữa, thì 2 phút sau, Casas nỗ lực ghi bàn để giành chiến thắng, nhưng pha cản phá ngoạn mục của thủ môn César Prates đã đưa bóng ra ngoài. Trận đấu được bù giờ và đây là lúc để xem cậu bé 17 tuổi này có thể làm được gì.

Có lẽ vì quá tự tin nên Juanito mắc lỗi phòng ngự. Đồng đội của anh thực hiện quả đá phạt và anh đón bóng bằng ngực nhưng đã không kiểm soát được, bóng rơi ra xa và nhanh như chớp, Cristiano đón lấy. Cậu dùng gót chân đỡ bóng một chạm, dẫn bóng hướng sang cánh trái, vượt qua Toni Prats khi thủ môn này băng ra truy cản. Từ một góc hẹp ở góc trái, cậu tung cú sút lòng trong chân phải nhằm vào góc chữ A phía xa khung thành đối phương, làm mọi nỗ lực cản bóng của hậu vệ đối phương trở nên vô ích. Đó là một pha ghi bàn độc đáo thể hiện sự kết hợp của kỹ thuật, khả năng kiểm soát bóng, và tài năng thiên bẩm.

Cristiano rất phấn khích với pha ăn mừng bàn thắng, cậu chạy quanh sân, gửi nụ hôn gió đến cổ động viên. Đó là bàn thắng đầu tiên trong màu áo Sporting ở một trận chính thức và góp công lớn trong chiến thắng với tỷ số 3-2 của đội. Báo chí Bồ Đào Nha gọi đó là "kiệt tác nghệ thuật." Bàn thắng củng cố lại sự tự tin của cậu, làm tan biến những nỗi lo sợ còn sót lại. Trước đó, cậu còn lo lắng khi chơi ở đội một – cậu cảm thấy lạc lõng, như một cậu bé lạc giữa những người đàn ông. Bây giờ thì mọi thứ đã thay đổi – mặc dù mọi người vẫn chưa biết cậu là ai. Các kênh truyền hình ghi nhầm tên người ghi bàn thắng này bằng tên người đồng đội của anh, Custódio, người vào sân trước Ronaldo vài phút, còn báo giới Bồ Đào Nha không ngớt lời khen ngợi bàn thắng không thể tin nổi "của Custódio."

"Tôi dành tặng bàn thắng này cho gia đình, đặc biệt cho mẹ tôi Dolores, người đã bên tôi ở Lisbon", Cristiano Ronaldo vui mừng khôn tả chia sẻ với tờ báo buổi sáng Correio da Manhã của Bồ Đào Nha. Cậu cảm ơn HLV vì đã là "một HLV tuyệt vời, người đã mạo hiểm cùng với các cầu thủ trẻ và đã giúp tôi gia nhập đội một." Cũng không quên các cổ động viên: "Tôi biết họ quan tâm tới tôi và tôi sẽ làm việc thật chăm chỉ để xứng với niềm tin của họ dành cho tôi, cảm ơn cách họ chào đón tôi. Tôi sẽ nỗ lực hết sức và hy vọng tôi sẽ thành công."

11 ngày sau đó, ngày 14 tháng 8, Chúa đã mỉm cười với cậu một lần nữa. Đó là lần đầu tiên Ronaldo được xuất hiện trong một trận đấu chính thức, trận đấu thuộc vòng sơ loại Champions League ở sân Alvalade. Đối thủ của họ không phải ai xa lạ, chính là Inter Milan của HLV Héctor Cúper. Ở phút thứ 58, Ronaldo được tung vào sân thay cho cầu thủ người Tây Ban Nha Tonito. Ngay lập tức, cậu vấp phải sự truy cản của các cầu thủ kỳ cựu như Javier Zanetti và Marco Materazzi, những người có số năm kinh nghiệm còn nhiều hơn cả tuổi đời của cậu. Họ khiến cho Cristiano gặp phải vô vàn khó khăn nhưng cuối cùng tuy kết quả hòa 0-0, cậu vẫn có

một màn trình diễn tuyệt vời. Tài năng chói sáng của cậu đã được thừa nhận cùng với những lời xì xầm to nhỏ phỏng đoán, dù còn dè dặt. Không tệ cho buổi ra mắt của một cầu thủ trẻ.

Có những lời chỉ trích từ báo giới Bồ Đào Nha nhằm vào lối chơi ham đi bóng, ham đối đầu "một đối một" của Ronaldo và Kutuzov, thành viên nhỏ tuổi khác trên hàng công của đội Sư tử. Nói cách khác, chúng không biết khi nào nên chuyền bóng. Đó là tính xấu của trẻ con và chỉ có thể được khắc phục qua những năm luyện tập.

Rõ ràng cậu có khả năng làm hài lòng đám đông và đã chứng minh điều đó trong trận đấu thứ hai vào ngày 7 tháng 10 năm 2002, trận mở màn giải VĐQG Bồ Đào Nha (SuperLiga). Đương kim vô địch Sporting tiếp Moreirense FC, đội vừa được thăng hạng. Trận đấu không mang tính chất quá đặc biệt, nhưng với Cristiano, đây là trận đầu tiên anh được ra sân trong đội hình chính. Và anh trở thành cầu thủ trẻ nhất trong lịch sử ghi bàn cho Sporting trong một trận đấu chính thức, khi mới 17 tuổi 8 tháng và 2 ngày. "Đó là một bàn thắng vĩ đại, huy hoàng, một bàn thắng không thể tin được... Không có một ngôn từ nào có thể mô tả được về bàn thắng phi thường của cậu ấy", bình luận viên của SportTV đã hét lên như vậy.

Vào phút thứ 34 của trận đấu, Ronaldo nhận được một đường giật gót từ Tonito từ giữa sân, anh dắt bóng như một cơn lốc áp sát vòng cấm địa, rồi đảo chân để loại bỏ sự truy cản của hai hậu vệ đối phương và tiếp tục dẫn bóng khoảng 60 mét; một cú đảo chân cực nhanh khi gần vào vòng cấm địa khiến hậu vệ đối phương bị vặn sườn và anh nhẹ nhàng đưa bóng vào lưới cho dù thủ thành Joao Ricardo đã lao ra để cản phá.

Cristiano cởi phăng chiếc áo của mình, ôm chầm lấy đồng đội và chạy về phía khán đài vì quá phấn khích. HLV Bölöni cũng ăn mừng bàn thắng trên băng ghế huấn luyện. Ông chính là người đã mạo hiểm thử thay đổi vị trí của Ronaldo, cho dù đó là một rủi ro có thể phải trả giá đắt.

Trở lại trận đấu, màn trình diễn đỉnh cao của số 28 chưa kết thúc. Bất chấp sự hiện diện của tiền đạo người Brazil "Super Mario" Jardel – chiếc giày vàng năm trước, trở lại đội hình thi đấu sau chấn thương, Cristiano chính là người kiến tạo, ghi bàn chiến thắng ấn định tỉ số 3-0 sau một pha đánh đầu ngoạn mục. Trên khán đài, mẹ của Ronaldo – bà Dolores không thể thốt nên lời và gần như chết lặng vì sung sướng bởi màn trình diễn của cậu con

trai.

Ngày hôm sau, hình ảnh Ronaldo ngự trị trên các mặt báo Bồ Đào Nha với "bàn thắng vĩ đại" của mình. Các phóng viên chộp ngay cơ hội để kể mọi câu chuyện về anh, từ những trò chơi đường phố đầu tiên của anh ở "khu ổ chuột" Madalena tại Santo Antonio. Họ phỏng vấn những HLV cũ của anh, cố gắng liên lạc với cha anh. Người đàn ông tội nghiệp chỉ xem những điểm tin trận đấu – ông theo dõi trận đấu trên đài phát thanh vì lúc đó Andorinha cũng đang thi đấu. Ông nói rằng tất cả mọi người trên đảo đều nhắc đến thành công của con trai mình và có người đùa rằng Sporting nên cho Andorinha thuê con trai của ông để họ có thể đạt đến đẳng cấp mới. José Dinis kiên quyết cho rằng con trai ông là một thiên tài, có thể chơi bóng cả ngày lẫn đêm từ khi còn là một cậu bé. Ông hy vọng con mình sẽ có một tương lai tươi sáng và trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp. Ông không khát khao được nổi tiếng vì là cha đẻ của cầu thủ số 28, nhưng chắc chắn rằng ông sẽ không bỏ lỡ trận đấu tiếp theo của con trai mình. Ông đã mua vé máy bay để gặp anh tại Belenenses – chuyến đi đầu tiên của ông tới Lisbon sau sáu năm trời.

Không chỉ gây cơn sốt ở Bồ Đào Nha, Ronaldo cũng làm dậy sóng trên toàn Châu Âu, nhờ bàn thắng siêu phẩm và tên tuổi của mình. Đáng chú ý là anh trùng tên với siêu sao Ronaldo Nazaio de Lima - người đã giúp Brazil vô địch

World Cup tổ chức tại Hàn Quốc và Nhật Bản vào ngày 30 tháng 6 năm 2002 và đồng thời là vua phá lưới giải đấu với 8 bàn thắng. Tờ Gazzetta Dello Sport đã nói về "Ronaldo mới" của bóng đá thế giới trên trang nhất của báo.

Cậu bé đến từ Madeira nghĩ gì về sự so sánh này? "Tôi không bao giờ dám nghĩ về điều đó. Ronaldo của Real Madrid là một siêu sao hàng đầu thế giới. Anh ấy cũng là cầu thủ mà tôi ngưỡng mộ."

Phong độ của Cristiano trong đội một của Sporting thật ấn tượng. Anh đã trở thành chàng trai vàng trong lòng người hâm mộ. László Bölöni đặt niềm tin tối đa vào anh, nhưng sự cạnh tranh với những cầu thủ đã nằm trong danh sách tiền đạo là Jardel, Quaresma, João Pinto, Toñito và Niculae vẫn rất khốc liệt. Vào cuối mùa giải, Ronaldo đã chơi 25 trận và chỉ thực sự được xếp đá chính thức từ đầu 11 trận trong số đó. Anh đã ghi được ba bàn thắng tại SuperLiga và hai bàn tại Cúp QG Bồ Đào Nha.

Mùa giải đó không phải là một bước tiến lớn cho Sporting. Họ đã

bị loại khỏi cuộc đua Champions League, bị Inter cho phơi áo 0-2 trong trận lượt về tại San Siro. Họ cũng bị đánh bật khỏi cúp UEFA sau khi để thua 1-3 trước FK Partizan của Serbia trên đất Bồ Đào Nha và hoà 3-3 trong trận lượt về. Vào ngày 1 tháng 5, họ bị đánh bật khỏi Cúp QG Bồ Đào Nha bởi Naval tại tứ kết. Và họ thất bại trong việc bảo vệ danh hiệu VĐQG của mình khi chỉ về thứ 3, xếp sau Porto của José Mourinho 27 điểm và kém Benfica tới 16 điểm.

Bölöni rời ghế huấn luyện – một khảnh khắc buồn nhất cho số 28 của ông. "Tôi thực sự rất thích làm việc với ông ấy. Ông ấy chính là người đã đưa tôi lên đội một", Cristiano nói. "Không có ông ấy, có thể tôi vẫn ở đội B."

HLV mới là Fernando Santos. Cristiano không biết ông mà chỉ nghe nói ông rất tốt bụng, có tính kỷ luật cao và là một vị thánh trong thế giới bóng đá. Cùng với sự xuất hiện của ông, đầy rẫy những tin đồn suy đoán về khả năng ra khỏi đội bóng hạng nhất của cầu thủ ngôi sao Học viện. Santos buộc phải có một bài phát biểu, tuyên bố rằng: "Ronaldo là cầu thủ quan trọng đối với Sporting."

Cristiano chỉ biết hy vọng rằng đó chỉ là một khả năng, và giải thích rằng anh muốn ở lại Sporting. "Tôi muốn cống hiến tất cả năng lượng của mình để giúp CLB giành lại các danh hiệu đã tuột khỏi tay trong năm nay. Tôi đã chơi với Sporting từ khi còn là cậu nhóc 12 tuổi và tôi muốn giành chức vô địch cùng với đội bóng. Nếu ra đi mà không giành được chiến thắng ở giải nào, tôi sẽ cảm thấy rất cay đắng. Nhưng cuộc sống thì chẳng thể biết trước. Hãy chờ đợi xem tương lai nắm giữ điều gì..."

Chương VI
GIẢI VÔ ĐỊCH TOULON

"Không phải là chuyện trở thành cầu thủ hay nhất trong trận cầu."

1985: Jean-Pierre Papin đến từ Valenciennes là vua phá lưới và giành chức vô địch cùng với đội tuyển Pháp.

1991: Trong suốt thời gian chơi cho AS Cannes, sự tỏa sáng của Zinedine Zidane đã đưa anh tới trận chung kết mà trong đó, đội tuyển Pháp thất bại trước đội tuyển Anh. Alan Shearer của Southampton trở thành cầu thủ ngôi sao với 7 bàn thắng trong bốn trận cầu.

1992: Rui Costa của Benfica đã có màn trình diễn ấn tượng trong giải đấu, là vua phá lưới.

1997: Thierry Henry của AS Monaco là vua phá lưới và là cầu thủ xuất sắc nhất, anh đạt danh hiệu cao nhất cùng đội tuyển Pháp.

1998: Juan Román Riquelme từ CLB Boca Juniors của Argentina được trao danh hiệu cầu thủ của giải, đây được xem như là sự xúc phạm đối với các đội tuyển châu Âu.

Giải đấu quốc tế Espoirs de Toulon et du Var, hay được biết đến với tên tiếng Anh là "Giải bóng đá tài năng Toulon", bắt đầu vào năm 1967 dành cho lứa tuổi U21. Vào năm 1974, giải đấu này chỉ dành cho các đội tuyển quốc gia. Nó không được FIFA công nhận, nhưng từ lâu đã được coi là một nơi cho những tài năng trẻ toả sáng, những người sau này được biết đến như những siêu sao toàn cầu.

Giải đấu lần thứ 31, từ ngày 10 đến 21 tháng 6 năm 2003 không

có ngoại lệ. Đi ngược lại mọi dự đoán, danh hiệu cầu thủ của giải được trao cho Javier Mascherano. Chàng trai sau này sẽ trở thành ngôi sao của Barcelona và đội tuyển quốc gia Argentina, khi đó đang đầu quân cho River Plate, và anh đã giúp cho Argentina giành vị trí thứ ba trong giải đấu. Hai năm sau, anh chuyển sang chơi cho SC Corinthians tại Brazil, sau đó chơi ở Premier League khi đầu quân cho West Ham và Liverpool.

Ronaldo, vốn được mọi người dự đoán sẽ giành giải thưởng cao quý nhất cùng với Pagano của Italy và Rivas của Argentina, phải an ủi bản thân với kỷ lục cầu thủ trẻ nhất lên ngôi vô địch.

Cristiano khiêm tốn tuyên bố rằng "Giành giải thưởng cầu thủ xuất sắc nhất giải không phải là điều quan trọng nhất. Điều quan trọng hơn cả là đội bóng của chúng tôi rời giải với chiến thắng. Chúng tôi đã giành được chức vô địch."

Sau khi giành chiến thắng vào năm 1992 và 2001, Bồ Đào Nha nâng cúp vô địch Toulon lần thứ ba, đánh bại Italy với tỉ số 3-1 trong trận chung kết và có một màn trình diễn hết sức ấn tượng. Số 28 của Sporting khi đó cũng đang học cách tự đánh giá mình.

Ronaldo thú nhận "Tôi đã thực hiện được mục đích của mình khi đến đây. Trong ba trận đấu, tôi cho rằng mình đã chơi tốt nhưng hai trận khác tôi có đôi chút mệt mỏi. Điều đó chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi bạn buộc phải thi đấu rất nhiều trận trong khoảng thời gian ngắn như vậy."

Trong mỗi lứa của đội tuyển trẻ Bồ Đào Nha, CR7 luôn thi đấu cùng với những đồng đội lớn hơn một chút. Anh mới chỉ 14 tuổi khi gia nhập đội tuyển U15 và chỉ mới 16 tuổi khi gia nhập U17. Ronaldo chỉ mới 18 tuổi khi vào đội bóng U20 tại giải vô địch Toulon, nơi anh đã toả sáng ngay khi bắt đầu trận cầu đầu tiên với đội tuyển Anh tại Nimes vào ngày 11 tháng 6.

Huấn luyện viện Bồ Đào Nha, ông Rui Caçador, đã hứa hẹn về một đội hình tấn công và ông đã giữ đúng lời hứa của mình. Ông đặt Danny vào vị trí trung phong, Ronaldo và Lourenço chơi ở hai cánh, để lại gã khổng lồ Hugo Almeida tìm khoảng trống trong dàn hậu vệ của đối phương. Sau 10 phút quan sát thận trọng, Bồ Đào Nha nắm thế kiểm soát, và cho dù thực tế là đến tận hiệp 2 họ mới ghi ba bàn thắng, thì màn thi đấu đỉnh cao xuyên suốt trận đấu của họ đã nghiền nát đối thủ. Cristiano ghi bàn thắng quyết định thứ ba và gây ấn tượng mạnh mẽ không chỉ với Ban huấn luyện của tuyển quốc gia mà còn với rất nhiều HLV từ các đội

bóng hàng đầu luôn trực sẵn tại Toulon để tìm kiếm những hợp đồng tiềm năng.

Juan Martínez Vilaseca – tuyển trạch viên của Barcelona là một trong số đó. Sau khi tận mắt chứng kiến Ronaldo thi đấu, ông đã tuyên bố rằng "Ronaldo là một cầu thủ cực kỳ thú vị. Cậu ấy có cá tính độc đáo và là một cầu thủ trẻ đầy triển vọng. Nếu cậu ấy tập trung vào sự nghiệp của mình, một ngày nào đó sẽ có thể chơi cho một trong những CLB lớn của Châu Âu. Không lâu nữa cậu ấy sẽ trở thành cầu thủ xuất sắc nhất Bồ Đào Nha. Tôi không còn nghi ngờ gì về điều này."

Tài năng bóng đá trẻ này không còn là một cái tên lạ tại các cường quốc bóng đá nữa - Vilaseca không phải là người duy nhất đánh giá cao Ronaldo. Trong thời gian dài, anh được chào mời bởi các CLB lớn nhất Châu Âu. Arsenal, MU, Liverpool, Chelsea, Juventus, Parma, Atlético Madrid, Barça và Valencia đều quan tâm đến cậu bé đến từ Madeira này.

HLV trưởng của The Gunners (Arsenal) – ngài Arsène Wenger đã chuyển lời mời cá nhân tới Cristiano và mẹ cậu, mời họ tới thăm London vào tháng 1 năm 2003 để nói chuyện về tương lai, thăm CLB và làm quen với tiền đạo Thierry Henry, người mà Ronaldo rất ngưỡng mộ. Cuộc trò chuyện tiếp tục sau khi anh trở về Lisbon, nhưng Wenger mong muốn anh ở lại đó thêm một năm nữa trước khi có bước nhảy vọt vào Premiership.

Inter cũng có cùng ý tưởng đó: Họ sẵn sàng trả phí chuyển nhượng nhưng họ cho rằng cậu nên ở lại và rèn luyện ở Lisbon một thời gian nữa. Tuyển trạch viên của Inter, ngài Luis Suárez, chủ nhân của danh hiệu Quả bóng vàng năm 1960, từng là tiền vệ trong màu áo Inter và Barça, đã nhận được cuộc gọi từ một người bạn gợi ý về một cầu thủ chơi rất xuất sắc trong Học viện tài năng trẻ Sporting. Ông đã thấy anh vài lần trước khi ra mắt đội một và đã thuyết phục đại diện Inter nói chuyện với gia đình anh trước và ký hợp đồng với anh càng sớm càng tốt.

Theo nguồn tin nội bộ, Valencia đã đưa ra giá 500 triệu Pesetas. Và Ronaldo cũng đã có cuộc nói chuyện với Atlético Madrid, đội mà theo báo chí Tây Ban Nha cho hay đã gia nhập cùng các đội bóng trên bán đảo Iberian trong cuộc đua ký hợp đồng với cầu thủ trẻ này.

Ngay cả HLV của Liverpool, ông Gérard Houllier cũng đã suy xét kỹ lưỡng lời của tuyển trạch viên về "điều kỳ diệu đến từ Madeira"

và ông đã bay sang Pháp để xem tận mắt hiện tượng Bồ Đào Nha bằng xương bằng thịt. Ông không còn chút ngờ vực nào nữa sau khi xem anh thi đấu: Anh chính là một trong những ngôi sao trẻ tuổi triển vọng nhất châu Âu và ông muốn mang anh đến Anfield. Báo chí xôn xao về một lời đề nghị đổi một cầu thủ Liverpool và cái giá 7.5 triệu Euro để có được Ronaldo, và người ta đã kết thúc chuyện bàn bạc đó chỉ trong vài ngày. Đại diện của Cristiano – Jorge Mendes đã có cuộc gặp với đại diện CLB Liverpool và CLB Lisbon đã sẵn sàng cho phép số 28 khởi hành đến quê hương của The Beatles huyền thoại.

Cristiano nói rằng anh rất ngưỡng mộ bóng đá Anh (cho dù đó không phải là phong cách ưa thích của anh – anh thích cách chơi của Tây Ban Nha hơn). Anh thừa nhận "Liverpool là một trong những CLB hàng đầu nước Anh. Và đó là giấc mơ của bất kỳ cầu thủ nào." Tuy nhiên, anh không có ý định rời Sporting vội vàng như vậy.

Nhưng báo chí muốn biết chàng trai 18 tuổi có cảm giác như thế nào khi lọt vào mắt xanh của tất cả các tuyển trạch viên tại Toulon và được rất nhiều các CLB chào mời. "Tôi không thấy bị áp lực bởi những điều đó", anh trả lời. "Tôi chỉ thấy vui mừng và hạnh phúc khi biết rằng các CLB lớn và những tên tuổi hàng đầu chú ý đến mình. Nó mang lại cho tôi sức mạnh và động lực để cố gắng cải thiện năng lực mỗi ngày. Nhưng tôi chưa nói chuyện với bất cứ ai, và chưa có ai đưa ra lời đề nghị cụ thể với Sporting. Tôi biết có rất nhiều lời bàn tán trên báo chí, nhưng hiện tại mục đích chính của tôi là giúp cho đội bóng của mình lọt vào trận chung kết và chiến thắng. Đó là tất cả những gì mà tôi quan tâm."

Minh chứng cho những lời nói đó là một màn trình diễn tuyệt vời ở vị trí tiền đạo cánh trong trận gặp Argentina, đội tuyển mà ai cũng cho rằng sẽ đi tiếp vào vòng trong. Nhưng Bồ Đào Nha đã đánh bại các chàng trai của Mascherano với tỉ số 3-0. Tiếp đó, họ đối mặt với Nhật Bản tại Fréjus, nhưng đây thực sự là một trận đấu đầy kịch tính. Ngỡ rằng trận cầu khó khăn nhất đã ở phía sau họ, các chàng trai của Rui Caçador thư giãn nghỉ ngơi và bị đánh bại một cách bất ngờ với tỉ số 1-0 bởi bàn thắng của Mogi. "Chúng tôi đã không chơi theo cách của hai trận đấu trước", Ronaldo nhận xét, tin rằng đội bóng phụ thuộc vào mình. "Chúng tôi đã không sẵn sàng bước vào cuộc đấu, đã không khẳng định mình và bỏ lỡ nhiều cơ hội. Bây giờ chúng tôi phải đánh bại Thổ Nhĩ Kỳ nếu muốn lọt vào trận chung kết." Bàn thắng từ Nuno Viveiros và Danny đã đè bẹp đội bóng Thổ Nhĩ Kỳ của Raşit Çetiner và đưa Tây Ban Nha vào trận chung kết.

“A McVictory over spaghetti”, là tiêu đề trên tờ Record của Bồ Đào Nha số ra thứ Bảy ngày 21 tháng 6, cũng là ngày diễn ra trận chung kết. HLV đã giải toả căng thẳng trước đêm chung kết bằng cách đưa 20 cầu thủ của ông ra Big Mac. Họ xin phép được đi. Đó cũng là một cách tốt để thư giãn và thoát khỏi đồ ăn nhàm chán tại khách sạn. Vì thế, đêm trước khi đối mặt với tuyển Italia, họ đã xuống tiệm McDonald”s và kiên nhẫn xếp hàng đợi món bánh mỳ kẹp thịt.

Đó không phải là trận đấu dành cho những người yếu tim, 90 phút trọn vẹn đầy ắp những pha hành động. Và đó là 90 phút đau thương đối mà vĩ đại với Bồ Đào Nha. Vào phút thứ 25 của trận đấu, họ chỉ còn 10 người trên sân sau khi Hugo Almeida nhận thẻ đỏ và đội quân màu áo thiên thanh nắm quyền kiểm soát trận đấu. Ngay trước giờ giải lao, khi mà tỉ số đang là 0-0, hai đội lại cân bằng quân số sau khi Bovo bị đuổi ra khỏi sân vì phạm lỗi với Pedro Ribeiro. Đến hiệp hai, tuyển Italia là đội được nghỉ ngơi nhiều hơn (họ đã có thêm 24 giờ nghỉ kể từ trận cuối cùng với Ba Lan) nắm thế kiểm soát. Phút thứ 67, Francesco Ruopolo tiếp tục lối đá phản công và đặt Italy vào thế chủ động. Điều đó gây khó khăn cho Bồ Đào Nha trong việc đối phó với hàng phòng ngự mạnh mẽ của Italia và trận đấu giống như trò chơi chẳng thể kết thúc.

Nhưng họ đã nhầm. Chỉ sau hơn 10 phút trước khi tiếng còi chung cuộc cất lên: Hai nhân vật vào sân làm thay đổi trận đấu. João Paiva vào sân và ghi bàn ngay từ cú chạm bóng đầu tiên. Năm phút sau, Danny cướp bóng từ đối thủ và đưa đội nhà vượt lên dẫn trước. Paiva nâng tỉ số lên 3-1 trong phút bù giờ và màn ăn mừng chiến thắng bắt đầu. Hình ảnh đội chiến thắng hiện lên với một Ronaldo có mái tóc vàng xoăn, cơ thể gầy và cởi trần – hồi đó anh chưa cơ bắp như bây giờ. Anh cười rạng rỡ, cánh tay giơ lên. Tay trái anh cầm chiếc áo màu xanh – phần thưởng cho chiến thắng của mình.

“Đó là một trận cầu khó khăn với một đối thủ chơi cực tốt, họ đã gây rất nhiều khó khăn cho chúng tôi”, Cristiano nói. “Chúng tôi biết trước rằng Italia là một đối thủ mạnh. Chúng tôi chơi tốt và đã có màn trình diễn tuyệt vời trong suốt giải đấu.” Báo chí Bồ Đào Nha ca ngợi đội tuyển U20 và ca ngợi thế hệ này như thế hệ của Figo và Rui Costa.

Đội bóng được chào đón như những người hùng trên đường trở về Lisbon, người hâm mộ nồng nhiệt chào đón họ tại sân bay Portela. Cristiano Ronaldo không trở về cùng đội bóng. Anh ở lại Pháp với

mẹ và một người chị gái để nghỉ dưỡng vài ngày ở miền Nam sau chuyến bay tới Paris. Đó là một kỳ nghỉ cần thiết trước khi những trận du đấu trước mùa giải của Sporting bắt đầu. Vào ngày 6 tháng 8 sẽ là trận giao hữu với Manchester United (MU), nơi chứng kiến một bước ngoặt lớn trong sự nghiệp của anh.

Chương VII
SỐ 7

"Tôi muốn số 28 nhưng tôi không thể chống lại ý của huấn luyện viên."

Đêm trước trận đấu, một thoả thuận đã được thống nhất. Trong cuộc họp tại khách sạn Quinta da Marinha, Sporting đã đạt đến một thoả thuận với MU nhằm chuyển nhượng Cristiano cho Quỷ Đỏ với giá 15 triệu Euro – khoảng hơn 12 triệu bảng Anh. HLV MU, Sir Alex Ferguson, giám đốc tài chính của Sporting, ông Simões Almeida và đại diện của Cristiano, Jorge Mendes đã thống nhất tất cả các điều khoản; điều còn lại là để chính Ronaldo ký kết hợp đồng này.

Cristiano đã biết trước rằng tương lai của anh gắn liền với MU, nhưng tin tức này chưa được công khai cho đến ngày 12 tháng 8 – và không công khai trước tuần có thể quyết định từ chối thỏa thuận của một trong các bên liên quan. Không ai muốn phá hỏng bữa tiệc của Sporting. Vào ngày 6 tháng 8 năm 2003, SVĐ mới của đội bóng Sư tử mang tên Alvalade XXI được khánh thành. Nó được thiết kế bởi kiến trúc sư Tomás Taveira với để sử dụng cho UEFA Euro 2004 mà Bồ Đào Nha là nước chủ nhà.

Trận đấu khai trương SVĐ diễn ra với sự góp mặt của CLB MU, đội bóng đã có thoả thuận với Sporting. Học viện bóng đá trẻ tại Alcochete đã trở thành một học viện sân sau cho MU, họ được ưu tiên lựa chọn bất kỳ tài năng trẻ đầy hứa hẹn nào đầu tiên và Sporting phải thông báo cho họ về bất kỳ mối quan tâm bên ngoài nào.

Một cảnh tượng tuyệt vời, mở đầu với lễ khai mạc SVĐ mới và kết thúc bằng trận cầu và màn trình diễn của Cristiano. Buổi lễ bắt đầu vào lúc 20h45, chiếc rèm sân khấu từ từ kéo lên, và trên sân

khấu nhạc sĩ – ca sĩ quốc gia Dulce Pontes hát bài hát nổi tiếng của cô "Amor a Portugal" (Tình yêu Bồ Đào Nha). Hàng trăm người xếp thành hình huy hiệu của CLB trên sân. Cuối cùng, các cầu thủ tiến vào sân bóng. Bầu không khí trở nên sôi nổi và không còn một ghế trống nào trên khán đài.

Khoác trên mình chiếc áo số 28 sọc xanh trắng, quần short trắng và tất kẻ sọc trắng xanh, Cristiano Ronaldo muốn cho MU thấy khả năng của mình. Vì vậy, anh đã thi đấu rất tập trung và đó là trận đấu hay nhất mà anh từng chơi với đội bóng Sư tử. Anh thi đấu bùng nổ ngay từ những phút đầu và khuấy đảo hành lang phòng ngự bên cánh của MU. Anh thử tài thủ thành Fabien Barthez với một cú sút từ xa và một pha đối mặt với thủ môn người Pháp này. Phút thứ 25, anh chuyền bóng cho Luís Filipe ghi bàn thắng đầu tiên của trận đấu. Nhưng trên hết, anh làm mọi người kinh ngạc với tốc độ, khả năng đi bóng, kỹ thuật, khả năng đổi hướng và qua mặt đối thủ.

Trong giờ giải lao, Sir Alex đã nghĩ rằng ông cần phải ký hợp đồng với anh ta, và nói chuyện với nguyên giám đốc điều hành của CLB, ông Peter Kenyon: "Chúng tôi không thể rời khỏi đây mà không có cậu bé đó." Hậu vệ Phil Neville nhớ lại cuộc thảo luận tương tự trong phòng thay đồ, chúng tôi đều đã nói với HLV: "Chúng ta phải ký hợp đồng với cậu ta."

Ferguson không nói gì cả. Ông không có ý định tuyên bố với các cầu thủ của mình rằng vụ thương lượng này đã hoàn tất. Ông thực là một con cáo già khôn ngoan. Ferguson muốn cậu được chấp nhận trong phòng thay đồ từ ngày đầu tiên, và đó là cách tốt hơn cả việc cho phép người khác nghĩ rằng họ phải làm điều gì đó để mang cậu về từ Sporting. Trên chuyến bay trở lại London, các cầu thủ kỳ cự của MU như Rio Ferdinand, Paul Scholes và Roy Keane bàn luận về tài năng trẻ Bồ Đào Nha và tự hỏi liệu MU có thể ký hợp đồng với anh chàng hay không. Sir Alex mừng thầm. Vào cuối trận (Sporting chiến thắng với tỉ số 3-1), sau khi đã tham khảo ý kiến của Jorge Mendes, ông đã nói chuyện trực tiếp với Cristiano, khen ngợi hết lời và mời anh đến Manchester.

Ronaldo tin rằng anh sẽ đến đó ký hợp đồng, kiểm tra sức khoẻ, thăm Old Trafford và xem xét cơ sở vật chất và sau đó trở lại Lisbon tiếp tục trả nợ một năm nữa cho Sporting. Nhưng ngài Ferguson đã sắp xếp một kế hoạch khác. Sau khi Ronaldo đến và ký hợp đồng (2 triệu Euro một năm – khoảng hơn 150.000 Euro một tháng so với 2000 Euro mà anh kiếm được tại Sporting), Ferguson đã có cuộc đàm đạo với Jorge Mendes.

“Tôi không hiểu một chữ tiếng Anh nào”, Cristiano nói với tờ Público của Bồ Đào Nha nhiều năm sau. “Mendes giải thích cho tôi rằng Ferguson muốn tôi ở lại Manchester. Tôi đã sốc và rất lo lắng.” Ronaldo không biết phải làm gì, thậm chí anh còn không mang theo đồ đạc của mình. Anh sẽ bắt đầu luyện tập tại Carrington và có thể trở lại sau để dọn đồ.

Ronaldo chính thức có mặt tại Old Trafford vào ngày 13 tháng 8, cùng với cầu thủ 24 tuổi người Brazil José Kléberson đến từ Atlético Paranaense. Anh xuất hiện trong chiếc áo sơ mi trắng gần như trong suốt và quần jean mài, cùng mái tóc nhuộm highlight. Các bình luận viên không thực sự có thiện cảm với anh. Họ không mấy ấn tượng với bề ngoài, tuổi tác và trên hết là cái giá mà MU đã bỏ ra để mua chàng trai này. Ronaldo là cầu thủ vị thành niên đắt nhất trong lịch sử bóng đá Anh, và cái giá 12 triệu Bảng dường như là quá cao cho một cậu bé 18 tuổi mới chỉ tham gia một mùa bóng, chơi 25 trận và ghi ba bàn thắng cho đội một. Nhưng Ferguson vừa chuyển nhượng Beckham cho Real Madrid với giá 25 triệu bảng và Juan Sebastián Verón cho Chelsea với giá 15 triệu bảng. Ông cũng vừa vồ hụt Ronaldinho (Cầu thủ người Brazil này đã đầu quân cho Barcelona). Ngài Ferguson tin rằng mình đã có một hợp đồng xuất sắc. Ông tin Cristiano sẽ mang lại nhiều giá trị hơn so với Beckham và sẽ là mảnh ghép mà MU còn thiếu. Huyền thoại bóng đá Bồ Đào Nha và cũng là chủ nhân của Quả bóng vàng năm 1965 Eusébio đồng ý rằng: “Ronaldo không phải là một cầu thủ bình thường, cậu sẽ trở thành một biểu tượng của bóng đá thế giới. Cậu sẽ tăng cường sức mạnh cho bất kỳ đội bóng nào, bất kỳ giải đấu nào và ở bất kỳ nơi đâu. Tôi thực sự tin rằng Ronaldo có khả năng làm được như vậy.”

Ferguson và các trợ lý của ông không chỉ mới khám phá ra Ronaldo tại trận đấu trên sân Alvalade, họ đã dõi theo cậu từ khi cậu chỉ mới 15 tuổi. “Chính Carlos Queiroz là người đã khiến chúng tôi chú ý đến tiềm năng của Cristiano Ronaldo”, Ferguson giải thích, và thừa nhận vai trò của người trợ lý quản lý cũ của ông. “Anh ta đã bám sát đội bóng trẻ Bồ Đào Nha và ngay lập tức nhận ra rằng Ronaldo là một cầu thủ có giá trị. Anh ấy nói rằng chúng tôi phải ký hợp đồng với cậu ta.”

Và mặc dù thoả thuận chỉ vừa được ký kết, nhưng MU đã tìm hiểu về CLB của thủ đô Lisbon trong thời gian khá dài. Doanh nhân người Israel kiêm đại diện bóng đá Pini Zahavi, người chịu trách nhiệm cho việc môi giới một số hợp đồng chính của MU, đã chứng kiến màn trình diễn của Cristiano trong trận gặp Moreirense tại sân Alvalade tháng 10 năm 2002. Sau trận đấu, ông có cuộc gặp

với giám đốc CLB để thương lượng một hợp đồng về tương lai của cầu thủ trẻ số 28. Và ông cũng không phải là người duy nhất muốn điều đó. Trong vài tuần sau, thoả thuận này đã được đẩy nhanh bởi trận đấu tại sân Alvalade. Đó chính là trận đấu chuyển giao - cuộc cạnh tranh giành cầu thủ trẻ ấy sẽ đến hồi kết thúc.

Theo báo chí Bồ Đào Nha, giám đốc Sporting đã nhận được những lời mời chào lên đến 10 triệu Euro từ Parma và Juvetus. Thậm chí tờ Tuttosport của Italia còn giật tít: "Juve: Ronaldo là của các bạn." Hàng tá các CLB bắt đầu để ý, từ Barça tới Milan, từ Real Madrid tới Chelsea. Liverpool là một trong những CLB đầu tiên quan tâm nhất đến Ronaldo, thậm chí đã phải rút khỏi cuộc đua. Theo như Gérard Houllier đã giải thích nhiều năm sau trên tờ Daily Mail: "Chúng tôi có một thang tính lương và chúng tôi không thể trả lương như cậu ấy muốn. Tôi nghĩ rằng điều đó sẽ gây ra những vấn đề nội bộ." MU đã đánh bại các đối thủ của mình và giành được hợp đồng. Với tình trạng kinh tế khó khăn của Sporting, đội bóng Bồ Đào Nha quá sung sướng kiếm lời ngay lập tức từ những ngôi sao trẻ mới nhất của học viện, như những gì họ đã làm 6 tháng trước khi bán Ricardo Quaresma cho Barcelona với giá 6 triệu Euro. Giám đốc CLB này biết rằng Ronaldo có thể ra đi vào cuối mùa giải 2003-2004, và họ không muốn đánh mất những gì họ đã đầu tư vào sự phát triển của anh.

Trong buổi giới thiệu về hợp đồng mới này, Sir Alex Ferguson tuyên bố: "Ronaldo là một cầu thủ cực kỳ tài năng, một cầu thủ tấn công bằng cả hai chân, có thể chơi ở bất kỳ vị trí tiền đạo nào: cánh phải, cánh trái hay trung tâm. Cậu ấy là một trong những cầu thủ trẻ thú vị nhất mà tôi từng thấy." Một lời nhận xét không tồi dành cho người mà báo chí Anh quốc gọi là "chàng trai trẻ Bồ Đào Nha." Chính Ronaldo cũng rất tự hào: "Tôi rất hạnh phúc khi ký hợp đồng với đội bóng tốt nhất thế giới, và hết sức tự hào là cầu thủ Bồ Đào Nha đầu tiên đầu quân cho MU. Tôi mong muốn giúp đội bóng đạt được nhiều thành công trong những năm tới."

Sau tuyên bố là màn chụp ảnh kỷ niệm trên sân

Old Trafford. Ngài Ferguson nở nụ cười tươi rói trong bộ đồ vét sẫm màu, áo sơ mi trắng thắt cà vạt đỏ ở giữa bức hình. Tay phải của ông ôm Kléberson, còn tay trái ôm Ronaldo, cả hai đều mặc đồng phục đội bóng. Nhìn thật kỹ sẽ thấy Cristiano khoác trên mình chiếc áo số 7, là số áo đã từng thuộc về những huyền thoại vĩ đại của MU trước kia: George Best, Steve Coppel, Bryan Robson, Eric Cantona và David Beckham.

Tại sao một cầu thủ còn quá trẻ và chỉ mới ký hợp đồng lại được mặc chiếc áo mang dấu ấn lịch sử của CLB? Sau này Ronaldo đã kể lại điều đã xảy ra với tờ The Sun. "Tôi đã hỏi chiếc áo số 28 mà tôi từng mặc ở Sporting Lisbon có chủ hay chưa. Alex Ferguson đã nói với tôi, "Không, không, áo của cậu là số 7". "OK sếp!" Tôi đã không dám nói với ông ấy rằng "Không, không, số của tôi là 28."

Sir Alex đã giải thích động lực cho quyết định của mình với báo chí như sau: "Chúng tôi đã để Ronaldo mặc chiếc áo này bởi vì cậu ấy trẻ và sẽ làm được những điều tuyệt vời. Những cầu thủ vĩ đại trong lịch sử của CLB đã mặc chiếc áo này. Ronaldo rất tự tin vào khả năng của mình và cậu ấy sẽ ở lại đây trong thời gian dài. Chiếc áo số 7 là của cậu ấy."

Ronaldo trả lời rằng "Chiếc áo số 7 là một vinh dự và cũng là một trách nhiệm, tôi hy vọng nó sẽ mang lại cho tôi nhiều may mắn." Anh cũng giải thích với báo chí Bồ Đào Nha: "Mọi người ở Manchester đã nói cho tôi biết về Best và Cantona... Tôi tự hào đi theo bước chân họ. Nhưng có một điều mà người Anh không hề biết – đó là số 7 cũng là một con số đặc biệt đối với tôi bởi vì đó là số áo mà Luís Figo đã mặc khi còn ở Sporting. Tôi đã ao ước được giống như anh khi tôi còn là một đứa trẻ và mặc chiếc áo số 7, cũng giống như người bạn lớn Quaresma của tôi đang mặc nó tại Barcelona. Bây giờ có thể nói rằng giấc mơ của chúng tôi đã thành sự thật."

Giấc mơ của anh có thể đã thành sự thật, nhưng liệu có đáng lo ngại với một cậu bé 18 tuổi mặc chiếc áo huyền thoại và chơi cho MU tại một đấu trường đầy tính cạnh tranh và áp lực như vậy không? Ronaldo trả lời: "Tôi không sợ, không một chút nào. Tôi biết sẽ rất khó khăn, nhưng tôi sẽ học hỏi được rất nhiều khi chơi cạnh những cầu thủ hay nhất thế giới." Nhiều năm sau, anh khẳng định lại cảm giác đó, cho biết thêm rằng sau những gì đã trải nghiệm trong năm đầu tiên tại Lisbon, anh đã không còn sợ hãi bất cứ điều gì.

Ronaldo có trận đấu ra mắt tại Old Trafford ba ngày sau buổi lễ ký hợp đồng. Đó là trận đấu đầu tiên của mùa giải, MU tiếp Bolton trên sân nhà. Cristiano ngồi trên băng ghế dự bị, nhưng ở phút 60 Ferguson cần một hướng giải quyết cho trận đấu đang mắc kẹt ở tỉ số 1-0 và ông đã cho anh vào sân thay thế cho Nicky Butt. Khán giả đứng lên vỗ tay hoan nghênh chàng trai mới của MU, trong khi các bình luận viên nhắc nhở người xem rằng cậu ta là "một trong những cầu thủ trẻ đắt nhất trong lịch sử bóng đá."

67.647 người hâm mộ chắc chắn không thất vọng khi thấy những bước chạy và cú lừa bóng của anh, trong suốt 30 phút còn lại, cầu thủ mang áo số 7 mới này đã chứng tỏ tiềm năng của mình khi chơi ở vị trí cánh. Anh đã tạo ra hai cơ hội và mang về cho MU một quả penalty nhưng rất tiếc

Van Nistelrooy đã không thực hiện thành công. Anh được tôn vinh là người hùng của trận đấu và được bật chai sâm panh đầu tiên của mình. Roy Keane là người đầu tiên chúc mừng anh, tiếp đó là các đồng đội và anh nhận được sự cổ vũ nhiệt liệt từ đông đảo khán giả.

“Cứ như thể người hâm mộ đã có một người hùng mới. Đó là một sự ra mắt tuyệt vời, gần như không thể tin nổi”, Ferguson đã nhận xét như vậy sau chiến thắng giòn giã 4-0. Đó là một sự khởi đầu xuất sắc, nhưng chúng ta cũng đừng vội mừng. Không có gì phải vội vàng, và cũng không cần thiết gây áp lực lên chàng trai trẻ này. Một Ferguson dày dặn kinh nghiệm ý thức rõ điều này: “chúng ta phải cẩn thận với chàng trai này. Phải nhớ rằng cậu ấy mới chỉ 18 tuổi – Chúng ta sẽ phải cân nhắc khi sử dụng cậu ấy.”

Và ông làm đúng như những gì mình nói, bảo vệ anh như cách mà ông đã làm với Beckham, Giggs hay Scholes trước kia. Có thời gian chơi bóng, thời gian nghỉ ngơi, và có những trận đấu trên sân cỏ. Cậu bé đến từ Madeira phải thích nghi với cuộc sống mới của mình và quan trọng hơn cả là thích nghi với bóng đá Anh: Lối chơi, quy tắc, trận đấu của MU và các đồng đội của mình, cũng như khí hậu, đồ ăn và ngôn ngữ. Và đừng quên báo chí Anh luôn theo sát và đưa ra rất nhiều lời phê bình về phong cách của anh, cách ăn mặc; tin đồn về người bạn gái; quá khứ, gia đình anh và những gì anh làm trên sân cỏ.

Một trong những lời chỉ trích đầu tiên anh gặp phải là về những pha đóng kịch. Nó xuất hiện sau trận đấu với Charlton khi Chris Perry nói với báo chí rằng: “Một trận anh cố tình ngã một hai lần thì cũng chẳng sao. Nhưng Ronaldo ngã tới 5, 6 lần trong một trận mà anh ta không bị bắt lần nào.” Phản ứng của Ferguson với hậu vệ đối phương ngắn gọn như sau: “Tôi đã xem lại đoạn video đó và hẳn là Cristiano phải cần đến sức mạnh của thần Atlas để không bị đốn ngã.”

Bất chấp sự trấn an đó của vị HLV, những cáo buộc vẫn cứ tiếp tục xuyên suốt mùa giải và trong nhiều năm sau đó về những pha đóng kịch, chơi xấu, phàn nàn với trọng tài, với đám đông khán giả, và khuôn mặt giả bộ đau đớn một cách quá mức sau một pha

phạm lỗi. Điều mà Cristiano cảm thấy khó khăn hơn cả là thích ứng với bóng đá Anh nặng về thể lực, nơi mà các hậu vệ được phép làm những điều mà họ không được phép làm ở Bồ Đào Nha, nơi mà các tiền đạo thường xuyên bị chơi xấu, nơi mà tính tự mãn và những ngón kỹ thuật với trái bóng chỉ khiến cho đối thủ bực mình và là nơi không có chỗ cho những lời phàn nàn.

Vào ngày 21 tháng 9, Ronaldo nếm thử một số chuyện có thể xảy ra bất cứ lúc nào tại Premier League. Trận đấu với Arsenal kết thúc với tỉ số 0-0 nhưng lại dẫn đến một cuộc ẩu đả. Anh va chạm với Martin Keown và FA phạt anh 4000 bảng. Hình phạt của anh là khá nhẹ, bởi vì đối thủ của anh và hai cầu thủ của "Pháo thủ" khác mỗi người bị treo giò 3 hoặc 4 trận đấu.

Vào ngày 1 tháng 10, số 7 có trận ra mắt Champions League với VfB Stuttgart. Ronaldo có mặt trong đội hình xuất phát và vào phút thứ 67, anh mang về cho đội nhà một quả phạt penalty và lần này Van Nistelrooy đã không bỏ lỡ cơ hội ghi bàn thắng giúp MU rút ngắn khoảng cách. Tỉ số chung cuộc là 2-1 khi tiếng còi vang lên tại sân Gottlieb-Daimler-Stadion. Chỉ một tháng sau đó, vào ngày 1 tháng 11, MU gặp Portsmouth tại sân nhà Old Trafford, anh đã ghi bàn thắng đầu tiên trong chiếc áo số 7 từ một cú đá phạt ngoài vòng cấm địa. Đó là một cú sút rất mạnh, bóng bay vòng cung qua các hậu vệ và tiền đạo, lệch ra khỏi quỹ đạo ban đầu và bay vào lưới. Sau đó là giây phút của niềm hạnh phúc vỡ oà và ăn mừng bàn thắng, cú sút đó khiến cho các bình luận viên gợi nhớ tới Beckham ở phong độ đỉnh cao. Cậu bé đến từ Madeira đã khởi đầu một cách đầy hứa hẹn, nhưng kết thúc mùa giải cậu chỉ ghi được bốn bàn thắng trong 25 trận ở giải ngoại hạng.

Vào ngày lễ Boxing Day 2003, MU gặp Everton, và Quỷ Đỏ đang khát điểm để đuổi kịp Arsenal. Cristiano đã có màn trình diễn xuất sắc: Anh khiến cho cầu thủ đối phương phải cảnh giác cao độ, anh là tác giả đường chuyền dẫn đến bàn thắng của Nicky Butt, hỗ trợ David Bellion ghi bàn thắng thứ ba. Tất cả những điều đó tạo nên màn trình diễn tuyệt vời của Ronaldo cho dù anh liên tục va chạm với Wayne Rooney, người cũng đang bùng cháy tại Nhà Hát của Những Giấc Mơ. Đó là một cuộc đấu tay đôi giữa hai cầu thủ Premiership trẻ đầy hứa hẹn, và nó sẽ còn là đề tài tranh luận sôi nổi của khán giả. Sau lễ hội Boxing Day, Ferguson đã cho số 7 nghỉ ba tuần để trở về Madeira. Đó là một phần thưởng và là một cách để Ronaldo giải toả áp lực, cho dù không phải ai cũng đồng tình với quyết định của ông.

Vào ngày 25 tháng 2 năm 2004, Cristiano quay trở về

Bồ Đào Nha một lần nữa, dù lần này không phải là để nghỉ ngơi. Dịp trở về này của anh là để thi đấu với Porto trong vòng 16 đội của Champions League. Porto của José Mourinho chắc chắn không được đánh giá cao cho ngôi vô địch. Ferguson tin rằng đội bóng của mình sẽ chiến thắng tại sân Dragão. Nhưng mọi thứ lại không diễn ra như vậy, khi tiếng còi chung cuộc cất lên, tỉ số trận đấu là 2-1 nghiêng về các cầu thủ của Mourinho. Điều gì đã xảy ra với Cristiano? Anh chỉ chơi 14 phút trên sân và anh hoàn toàn bất lực. Kết thúc trận đấu, Ferguson chỉ có thể than vãn về vai trò của thủ thành Bồ Đào Nha Vítor Baía trong việc khiến cho Roy Keane bị truất quyền thi đấu. Và từ đây, Mourinho công kích kịch liệt vị HLV của MU. Ông tuyên bố rằng "Ferguson nên cảm thấy buồn nếu đội bóng của ông ta bị một đối thủ chỉ được xây dựng trên 10% ngân sách của MU hoàn toàn áp đảo."

Quỷ Đỏ chỉ có thể hy vọng lật ngược tình thế trong trận lượt về tại Old Trafford. Paul Scholes ghi bàn thắng mở tỷ số ở phút thứ 31 của trận đấu, sau đó anh còn đưa bóng vào lưới thêm một lần nữa nhưng mắc bẫy việt vị và không được công nhận. Nhưng Ferguson tỏ ra rất tự tin, vào phút 74 của trận đấu, ông để Ronaldo vào sân thay cho Darren Fletcher. Chỉ sau 8 phút vào sân, anh đã buộc phải rời khỏi sân vì chấn thương mắt cá chân. Anh chỉ có thể xem trận đấu từ băng ghế dự bị khi Francisco Costinha san bằng tỉ số 1-1 đúng phút cuối cùng của trận đấu giúp Porto giành quyền đi tiếp. José Mourinho vui mừng với bước tiến gần hơn tới danh hiệu Champions League đầu tiên của mình.

Vào ngày 15 tháng 5, MU chơi trận cuối cùng của mùa giải với Aston Villa tại Villa Park. Ronaldo ghi bàn thắng thứ tư của mình tại Premier League và nhận thẻ đỏ đầu tiên từ khi đặt chân đến nước Anh. Anh đã nhận một thẻ vàng vì ăn vạ khi không thực sự bị phạm lỗi và vào phút thứ 80 của trận đấu, anh tức giận sút bóng một cách bất mãn. Đó không phải là cái kết tốt đẹp cho mùa giải đầu tiên của anh.

MU kết thúc mùa giải ở vị trí thứ 3 với 79 điểm, thua 4 điểm so với Chelsea và thua 15 điểm so với Arsenal – đội bóng đã giành chức vô địch. Trận chung kết cúp FA vẫn còn ở phía trước, cơ hội cuối cùng để giành chức vô địch sau khi bị đánh bại trong tất cả các giải đấu khác, bao gồm cả Carling Cup. Trận đấu này MU gặp Millwall tại SVĐ Millennium tại Cardiff và lần này Ronaldo đã toả sáng. Anh đánh đầu mở tỉ số từ đường chuyền của Neville vào phút thứ 44, và là người lĩnh xướng hàng công của MU giành

chiến thắng giòn giã 3-0 trước đối thủ.

Anh không phải cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu – vinh dự này được dành cho Ruud Van Nistelrooy, người đã ghi hai bàn thắng. Nhưng tất cả mọi người đều nói về anh. Như Gary Neville: "Ryan Giggs và Ruud Van Nistelrooy đã mang đến cho chúng ta những giây phút tuyệt vời, nhưng Cristiano thật quá xuất sắc. Tôi cho rằng Ronaldo có thể trở thành một trong những cầu thủ hàng đầu thế giới."

Sir Alex cũng đồng ý cho rằng "Ronaldo rất xuất sắc", chúng ta cần chăm sóc cậu ấy đúng cách bởi vì cậu ấy sẽ trở thành một cầu thủ bóng đá nổi tiếng thế giới." Và không chỉ có HLV và các đồng đội của anh nghĩ vậy, báo chí chấm điểm anh 9/10, là cầu thủ hay nhất trong đội bóng. Các cựu cầu thủ so sánh màn trình diễn của anh với màn trình diễn của ngài Stanley Matthews vào năm 1953 tại trận chung kết cúp FA. Cristiano Ronaldo kết thúc mùa giải đầu tiên của anh trong màu áo Quỷ Đỏ đầy hạnh phúc. Anh đã ghi 8 bàn thắng trong 39 trận trong tất cả các giải đấu khác nhau. Với trên 10.000 phiếu bầu chọn từ người hâm mộ của MU, anh đã đoạt giải Sir Matt Busby dành cho cầu thủ xuất sắc nhất năm. Bình luận về giải thưởng này, Sir Alex Ferguson nói: "Ronaldo là một cầu thủ trẻ có ảnh hưởng lớn trong mùa giải trước. Anh hoàn toàn xứng đáng với giải thưởng Sir Matt Busby. Sir Matt tin tưởng vào việc cho những cầu thủ trẻ một cơ hội, và Ronaldo là người được lựa chọn."

Bây giờ tất cả chỉ còn phụ thuộc vào Ronaldo để chứng minh khả năng của bản thân trong màu áo ĐTQG Bồ Đào Nha tại kỳ Euro được tổ chức tại quê nhà.

Chương VIII
BI KỊCH MANG TÊN HI LẠP

"Đó là một nỗi thất vọng lớn.

Tôi đã muốn cùng đội mình vô địch châu Âu ở tuổi 19."

"Hãy giữ niềm tin!" là dòng tiêu đề trên trang nhất của nhật báo thể thao Bồ Đào Nha O Jogo – The Game – kèm với bức hình Cristiano Ronaldo đang khóc, nhìn lên trời và siết chặt tay như đang cầu nguyện. Đó là một trong những tiếng nói của hy vọng trên báo chí Bồ Đào Nha vào ngày 13 tháng 6 năm 2004. Những tờ báo khác nói về "một quốc gia trên bờ vực suy sụp tinh thần" và "một quốc gia chìm trong nước mắt." Hy Lạp đã đánh bại Bồ Đào Nha trong trận mở màn cúp Châu Âu 2004. Chưa từng có quốc gia chủ nhà nào bị đánh bại ngay trong trận mở màn. Và người Hy Lạp chưa từng giành được một chiến thắng trong bất kỳ vòng chung kết nào của mùa giải. Vậy tại sao điều này có thể xảy ra?

"Chúng tôi đã bước ra sân với rất nhiều hy vọng và tràn ngập lo lắng. Bầu không khí trên sân cũng chống lại chúng tôi", đội trưởng Luís Figo đã giải thích như vậy. "Chúng tôi bị áp lực dồn dập", cựu cầu thủ Rui Costa - thành viên "thế hệ vàng" của bóng đá Bồ Đào Nha đã giành được hai chức vô địch tại Giải Trẻ Thế Giới năm 1989 và 1991 cũng đồng ý như vậy. Simão bổ sung rằng "Chúng tôi đã rất lo lắng, nhưng không bao giờ xem xét khả năng mình có thể bị thua cuộc."

Không còn nghi ngờ gì nữa, sự kỳ vọng của toàn thể quốc gia có thể đặt áp lực quá mức lên màn ra mắt giải đấu Châu Âu của đội tuyển quốc gia. Nhưng trong trận ra mắt SVĐ Dragão của Porto, tất cả mọi người đã chứng kiến một đội Hy Lạp được tổ chức cực tốt, phòng ngự rất kín kẽ, kỷ luật cao nhằm phá huỷ thế trận của đối phương, và chắt chiu từng cơ hội nhỏ nhất, có thể là từ một

pha phản công hay bóng chết. Đó là một ví dụ điển hình cho lối chơi phòng ngự bê tông Catenaccio được sử dụng bởi tuyển Italia vào những năm 1960. Nó được tạo ra để làm cho trận đấu trở nên tẻ nhạt, với một đội bẫy đội kia vào một mê cung không thể thoát ra được.

Đó là những gì đã xảy ra với các cầu thủ của Figo. Các cầu thủ Bồ Đào Nha bị mắc kẹt trong tấm mạng nhện, dệt bởi HLV người Đức Otto Rehhagel của đội Hy Lạp. Họ mất quyền kiểm soát trận đấu bởi các cựu cầu thủ Sporting như Figo, Rui Costa và Couto không còn là chính mình. Ngay cả Costinha, Maniche và HLV người Brazil ông Luiz Felipe Scolari cũng không lường trước được điều đó. Sau hiệp 1, tỉ số là 1-0 nghiêng về Hy Lạp sau cú sút xa của cầu thủ khoác áo Inter, Karagounis vào phút thứ 7 của trận đấu, cho dù cú sút này không quá mạnh.

Trong giờ giải lao, vị HLV đã để Deco và Ronaldo khởi động. Trong chiếc áo tập màu xanh lá, mặc áo số 17, mái tóc chải chuốt kỹ càng dựng ngược bóng loáng, cùng đôi bông tai lấp lánh, Ronaldo giậm nhảy theo đường chạy zíc-zắc, đá ngẫu nhiên vài đường bóng rồi quay trở về băng ghế dự bị. Anh lắng nghe Scolari chỉ đạo chiến thuật và sau đó vào sân. Rõ ràng là anh đang vô cùng phấn khích.

Năm phút sau, như một đứa trẻ bốc đồng, anh đốn ngã Giourkas Seitaridis, người trấn giữ hành lang phải của ĐT

Hy Lạp. Cristiano kéo Seitaridis từ phía sau, và chính sự thiếu kinh nghiệm của anh đã làm hại anh. Vị trọng tài người Ý Pierluigi Collina thổi phạt penalty và Angelos Basinas nâng tỉ số lên 2-0. Đám đông bắt đầu huýt sáo hướng về phía Rui Jorge và Figo đầy mệt mỏi, trong khi cổ động viên Hy Lạp cổ vũ mỗi khi các cầu thủ của họ chuyền bóng.

Số 17 Bồ Đào Nha tăng gấp đôi nỗ lực của mình ở phía cánh trái. Anh di chuyển liên tục, dẫn bóng và lừa bóng bằng những động tác kỹ thuật. Anh liên tục khuấy đảo hàng phòng ngự đối phương và chuyền bóng nhưng không có ai tận dụng được những đường bóng do anh tạo ra. Phút 83, anh quyết định thử vận may bằng một cú sút xa: Đó thực sự là một cú sút rất mạnh nhưng lại tìm tới cột dọc bên phải khung thành của Antonios Nikopolidis. Cristiano nhìn lên trời và chắp tay cầu nguyện trong thầm lặng. Hẳn có vị thần nào nghe thấy lời cầu nguyện đó bởi chỉ 10 phút sau anh đã ghi bàn. Đó là bàn thắng đầu tiên của anh trong một trận đấu chính thức với đội tuyển quốc gia. Từ quả phạt góc bên cánh trái

của Figo, Ronaldo nhảy lên không trung và đánh đầu, đưa bóng bay theo một vòng cung hoàn hảo. Nikopolidis chỉ có thể đứng nhìn bóng bay vào khung thành.

Đó là khoảnh khắc của niềm hạnh phúc tuyệt vời cho cậu bé 19 tuổi mới chỉ xuất hiện cùng đội tuyển quốc gia

Bồ Đào Nha 9 tháng trước. Vào ngày 14 tháng 8 năm 2003, anh nhận được cuộc gọi của mẹ báo cho anh về lời mời đá trận giao hữu với Kazakhstan. Ngay sau đó, người đại diện của anh, ông Jorge Mendes đã khẳng định tin vui này. Ronaldo cho hay "Tôi rất hạnh phúc và tự hào là một trong những người được chọn. Tôi rất biết ơn những người đã lựa chọn tôi. Đây thực sự là khoảnh khắc rất đặc biệt trong cuộc đời tôi, tất cả những điều tốt đẹp ấy đến cùng một lúc – đầu tiên là MU và bây giờ là đội tuyển quốc gia. Tôi muốn được thi đấu và muốn chiến thắng."

Vào ngày 20 tháng 8 năm 2003, tại Chaves, Bồ Đào Nha, Ronaldo mặc chiếc áo đỏ và xanh lá lần đầu tiên. Luiz Felipe Scolari đưa anh vào hiệp hai của trận đấu, thay cho Luís Figo. Anh đột nhiên thấy mình bị vây quanh bởi các nhà vô địch mà anh luôn tôn thờ như những tấm gương sáng để noi theo. Các vị tiền bối Luís Figo và Rui Costa đã khuyên anh nên giữ bình tĩnh và chơi theo cách mà anh vẫn làm. Trên tất cả, họ nói anh không nên để cảm xúc của mình lấn át. Cầu thủ trẻ đã làm theo từng lời khuyên của họ và báo chí sau đó gọi tên anh là cầu thủ của trận đấu. HLV Scolari lên tiếng chúc mừng anh. Hai tháng sau, tại Lisbon vào ngày 11 tháng 10, anh có mặt trong đội hình xuất phát cho trận đấu đầu tiên với Albania. Và dần dần, anh đã giành được một suất chơi tại Euro 2004 cùng đội tuyển.

Nhưng đó là một khởi đầu tồi tệ với một thất bại không ngờ tới. Scolari cho hay "Trong cuộc cạnh tranh ngắn ngủi này, bạn chỉ được phép mắc một sai lầm thôi và chúng tôi đã mắc phải sai lầm đó. Giờ đây, trận đấu với Nga và

Tây Ban Nha là những trận đấu sống chết." Thật may mắn

Bồ Đào Nha đã vượt qua hai trận đấu còn lại của bảng A. Scolari điều chỉnh chiến lược của mình, giải thoát đội bóng khỏi tư tưởng cố hữu và đưa các công thần như Couto và Rui Costa lên băng ghế dự bị. Và ông tạo cơ hội cho các cầu thủ của Porto - trung vệ Carvalho và tiền vệ Deco - cùng với Cristiano Ronaldo.

Cựu ngôi sao Benfica và Bồ Đào Nha Eusébio đã khích lệ đội bóng

lấy lại tinh thần cho trận đấu của họ. Và họ đã làm theo những gì ông yêu cầu khi toàn thắng hai trận đấu tiếp theo, với một chiến thắng nhẹ nhàng 2-0 trước đội tuyển Nga với những bàn thắng từ Maniche và Rui Costa, và chiến thắng 1-0 trước Tây Ban Nha nhờ vào bàn thắng của Nuno Gomes. Họ đã lọt vào vòng đấu loại trực tiếp cùng với Hy Lạp.

Trong trận đấu với đội tuyển Nga, Cristiano vào sân thay cho Figo vào phút thứ 78 và 11 phút sau anh chuyền bóng từ cánh trái để Rui Costa dễ dàng làm tung lưới khung thành đối phương. Anh vào sân ngay từ đầu trong trận đấu vớiTây Ban Nha và lập tức làm đảo lộn hàng phòng ngự của La Furia Roja (Trận cuồng phong màu đỏ - biệt danh của ĐT Tây Ban Nha), lần lượt đánh bại Puyol và Raúl Bravo. Anh tạo ra những cơ hội, những cú sút và những đường chuyền tuyệt vời cho đồng đội. Anh đã làm tất cả mọi thứ mà Scolari đã yêu cầu.

Tại vòng tứ kết, lại một lần nữa họ đối đầu với đội tuyển Anh. Bốn năm trước tại Eindhoven, ĐT Bồ Đào Nha đã đánh bại ĐT Anh với tỉ số 3-2 nhờ vào các bàn thắng của Figo (từ vị trí cách xa khung thành khoảng 35m), João Pinto và Nuno Gomes. Bên cạnh sự kình địch lịch sử, trận đấu Bồ Đào Nha – Anh tạo nên một sân khấu cho ba cuộc đối đầu tay đôi hết sức thú vị. Thứ nhất là HLV Scolari đối đầu với HLV Sven-Göran Eriksson. Tại World Cup 2002, Scolari cùng với đội tuyển Brazil đã khiến Tam Sư phải xách vali về nước sau một cú sút phạt không tưởng từ khoảng cách 38m của Ronaldinho vào khung thành của thủ môn David Seaman. Màn đối đầu thứ hai là giữa Figo và Beckham. Màn trình diễn của hai ngôi sao Real Madrid trong giải đấu này đã phản ánh những gì họ đã thể hiện suốt mùa bóng đã qua trong màu áo trắng của Real. Figo đã luôn tỏa sáng khi Bồ Đào Nha cần anh nhất, trong khi Beckham cũng có những lúc chơi tốt nhưng phần lớn thời gian chỉ là kẻ ngoài cuộc.

Cuộc đối đầu thứ 3 là giữa Ronaldo và Rooney, có lẽ là điều thú vị nhất liên quan đến những suy đoán về tương lai. Trong khi các giải đấu châu Âu đánh dấu giải đấu đỉnh cao cuối cùng trong sự nghiệp của các cựu chiến binh như Vieri của Italia và Raúl của Tây Ban Nha, nó cũng trở thành một sân khấu để những cầu thủ trẻ như Milan Baroš, Schweinsteiger và Robben thi thố tài năng. Rooney và Ronaldo đã không phụ mong đợi của tất cả mọi người. Vào tháng 9, cầu thủ 18 tuổi Rooney sẽ rời Everton sau khi ký một hợp đồng chuyển nhượng 25,6 triệu bảng với MU. Anh có tên trong đội hình xuất phát thi đấu với Bồ Đào Nha, đã ghi bốn bàn thắng – hai bàn trong trận gặp Thuỵ Sỹ và hai bàn trong trận gặp

Croatia – và trở thành cầu thủ ghi bàn trẻ nhất trong lịch sử giải bóng đá châu Âu. Và trong những thời điểm khó khăn của đội tuyển Anh, số 9 đã nổi lên như một thuyền trưởng.

Đối với Ronaldo, số 7 của MU đã phải bắt đầu trên băng ghế dự bị trong hai trận đấu đầu tiên của giải, nhưng anh đã giành được vị trí của mình trong đội hình xuất phát thi đấu với Tây Ban Nha và cống hiến cho người hâm mộ một màn trình diễn đáng kinh ngạc. Anh là một trong bộ ba tấn công chính của Bồ Đào Nha trong trận gặp Anh cùng với Deco và Nuno Gomes, trong khi Rooney sẽ cặp với chủ nhân của Quả bóng vàng 2001, Michael Owen trên hàng tiền đạo cho đội tuyển Anh. Và chính Owen là người ghi bàn thắng đầu tiên vào phút thứ 3, nhờ vào sai lầm chết người của Costinha. Trong khi đó Cristiano đã có một khởi đầu hết sức tuyệt vời. Cầu thủ mang áo số 17 của Bồ Đào Nha đầy phấn khích, nắm quyền kiểm soát cánh trái và thường xuyên gây khó khăn cho số 3 của tuyển Anh Ashley Cole.

Còn Rooney thì sao? Anh suýt ghi bàn thắng thứ hai từ một cú đá phạt ngoài biên của David Beckham. Nhưng trận đấu của anh chỉ kéo dài 23 phút sau khi anh bị Jorge Andrade phạm lỗi. Ban đầu vết thương tưởng chừng không có gì nghiêm trọng, nhưng Rooney rõ ràng bị khập khiễng, và 3 phút sau Darius Vassell phải vào sân thay cho vị trí của anh. Rooney bị gãy xương thứ 5 của bàn chân phải.

Thật không may cho Rooney và cho cả trận đấu, cuộc đối đầu với Cristiano sẽ phải chờ đến World Cup 2006. Trong khi đó, bất chấp sự tấn công của Bồ Đào Nha, đội tuyển Anh vẫn đứng vững cho đến phút 83 của trận đấu, khi Hélder Postiga đánh đầu từ một đường chuyền tuyệt vời của Simão cân bằng tỉ số, đưa trận đấu vào hai hiệp phụ. Cả hai đội đều mệt mỏi, nhưng Bồ Đào Nha có thế trận tốt hơn. Đối với Cristiano như thể trận đấu mới chỉ bắt đầu, và Phil Neville phải nhận thẻ vàng vì cố gắng ngăn chặn một pha đột phá của anh.

Vào phút thứ 115, Rui Costa cho rằng mình đã khép lại trận đấu với cú sút tuyệt vời vào khung thành thủ môn David James. Nhưng đội tuyển Anh đã hợp lực tấn công và chỉ 5 phút sau Frank Lampard san bằng tỉ số 2-2 khiến cả hai phải sút luân lưu để phân định thắng bại.

Beckham sút quả penalty đầu tiên vọt xà ngang; Rui Costa cũng thực hiện quả penalty không thành công. Bây giờ đến lượt Cristiano. Anh đặt quả bóng một cách tỉ mỉ trên chấm luân lưu,

không mảy may lo lắng, và sút bóng ở tầm trung bay thẳng vào khung thành đối phương. Thủ môn Bồ Đào Nha Ricardo chặn đứng nỗ lực của Darius Vassell ở lượt sút thứ 7, và sau đó đích thân Ricardo đã thực hiện thành công quả 11m quyết định, đưa Bồ Đào Nha lọt vào bán kết.

Tiếp theo là đội tuyển Hà Lan của HLV Dick Advocaat – đội bóng đang trong trạng thái bị vắt sức. Họ lọt được vào vòng chung kết sau một vòng loại đầy khó khăn và ba trận đấu chật vật tại vòng bảng. Tại tứ kết, họ phải nhờ tới loạt luân lưu mới đánh bại được Thuỵ Điển. Và khi phải đối đầu với đội chủ nhà, Advocaat thực sự khát khao chiến thắng. Ông mong muốn chiến thắng cho đội tuyển đồng thời muốn chứng tỏ với người hâm mộ rằng một đất nước có diện tích nhỏ bé cũng có thể đạt đến đỉnh cao bóng đá thế giới.

Trung vệ Wilfred Bouma của đội tuyển Hà Lan tin rằng mối đe doạ lớn nhất trong đội hình Bồ Đào Nha chính là Cristiano Ronaldo. Và điều đó là hoàn toàn chính xác, trận cầu chỉ thực sự bắt đầu khi số 17 của Bồ Đào Nha bỏ lỡ bàn thắng trong gang tấc sau một đường chuyền tuyệt vời của Figo. Vài phút sau, cú sút của Ronaldo không trúng tâm bóng và thủ môn Edwin van der Sar đã bắt gọn một cách dễ dàng. Bồ Đào Nha có quả phạt góc vào phút thứ 26 trong hiệp đầu tiên của trận đấu. Luís Figo lãnh trách nhiệm thực hiện nó, Cristiano không bị kèm ở vị trí nào, và bằng cách di chuyển giống như lần ghi bàn của anh vào lưới Hy Lạp. Anh bật cao đánh đầu vào góc trái khung thành trước cái nhìn đầy bất lực của van der Sar và Edgar Davids, người lãnh trách nhiệm be góc. Cậu bé đến từ Madeira cởi văng chiếc áo, vẫy nó trên tay ăn mừng bàn thắng thứ hai cùng đồng đội trước khán đài của người hâm mộ Bồ Đào Nha và bị vị trọng tài người Thuỵ Điển Anders Frisk rút thẻ vàng.

Vào phút thứ 67 của trận đấu, Petit vào sân thay cho Ronaldo. Tỉ số của trận đấu là 2-1 nghiêng về đội tuyển

Bồ Đào Nha (sau một cú sút cực hiểm từ cách xa 25m của Maniche và một pha phản lưới nhà của Andrade) và tỷ số được bảo toàn cho đến hết trận đấu. Bồ Đào Nha đã đánh bại đội bóng xứ sở hoa Tulip và thẳng tiến đến trận chung kết đầu tiên trong lịch sử.

Vào ngày Chủ Nhật 4 tháng 7 tại SVĐ Estadio da Luz ở Lisbon, họ sẽ tái đấu với Hy Lạp. Thật thú vị, đây là lần đầu tiên trong lịch sử Euro hai đội chơi trận khai mạc cũng là những đội chơi trận kết thúc mùa giải. Họ gặp lại nhau chỉ sau 23 ngày – một trận chung

kết mà ít ai ngờ tới. Trước khi giải đấu bắt đầu, Bồ Đào Nha được đánh giá là một ứng cử viên nặng ký cho chức vô địch, trong khi tỉ lệ đánh cược vào chiến thắng của Hy Lạp là 80 ăn 1. Hành trình của Hy Lạp không hề dễ dàng. Họ đứng thứ 2 bảng A sau chiến thắng trước Bồ Đào Nha, một trận hoà trước Tây Ban Nha và một trận thua trước đội tuyển Nga. Họ đánh bại đương kim vô địch Pháp trong vòng tứ kết và Cộng hoà Czech tại bán kết.

Các học trò của HLV Scolari đã xem trận đấu của Cộng hòa Czech trên truyền hình và ngán ngẩm lắc đầu trước kết quả chung cuộc. Họ thở dài với nhau "Lại Hy Lạp? Chúng ta phải kết thúc với một đội đã đánh bại chúng ta ngay từ khi bắt đầu sao?!" Nhưng họ đều tin tưởng lịch sử sẽ không lặp lại. Họ nghĩ rằng mình có thể chiến thắng và giữ chiếc cúp ở lại đất Bồ Đào Nha. Cả đất nước đều hướng về đội bóng và mong họ chiến thắng. Toàn bộ Lisbon đổ ra phố vẫy tay và cổ vũ tạo ra một làn sóng khổng lồ cổ động viên theo sau chiếc xe bus đưa đội tuyển đến SVĐ. Bầu không khí trong SVĐ trở nên cuồng nhiệt, và vào lúc 7h45 phút tối Chủ Nhật hôm đó, cả đất nước Bồ Đào Nha bước vào trận đấu quyết định.

Trước khi trận đấu bắt đầu, HLV Hy Lạp Otto Rehhagel tuyên bố: "Chúng tôi đã lọt được tới vòng chung kết và mang lại hạnh phúc to lớn cho người Hy Lạp. Chúng tôi không có gì để mất. Trong trận mở màn Bồ Đào Nha đã đánh giá thấp chúng tôi – lần này họ sẽ cảnh giác. Rõ ràng rằng họ là ứng cử viên sáng giá cho chức vô địch, họ có được sự ủng hộ của 50.000 khán giả." Và cũng không nên quên thực tế rằng Bồ Đào Nha chưa từng thua cuộc tại Lisbon trong vòng 17 năm, tại sân Alvalade hay cả Estadio da Luz. Họ là nước chủ nhà – điều đã từng là yếu tố quyết định chiến thắng của Tây Ban Nha năm 1964, Italia năm 1968 và Pháp năm 1984.

Tuy nhiên lợi thế sân nhà và chủ nhà vô giá trị khi Bồ Đào Nha vấp ngã và rơi vào cái bẫy giống như trận mở màn. Câu chuyện của nước chủ nhà kết thúc hệt như khi nó bắt đầu, thất bại trước tay Hy Lạp với tỉ số 1-0 nhờ vào cú đánh đầu vào phút thứ 57 của Angelos Charisteas. Hy Lạp đã chiến thắng một trận Maracañazo – một thuật ngữ được đặt ra sau chiến thắng của Uruguay trước Brazil tại World Cup 1950 trên SVĐ Estádio do Maracana ở Rio. Họ đã khiến bữa tiệc được chuẩn bị trước bởi mồ hôi, nước mắt và cả máu của cả quốc gia trở nên vô ích.

Và câu chuyện của nước chủ nhà kết thúc như khi nó bắt đầu – cùng nước mắt của Cristiano Ronaldo. Lạc lõng và cô đơn giữa sân, anh không để ý đến những lời động viên và cử chỉ an ủi của đồng đội, một mình oà khóc. Và khóc cho những cơ hội bị bỏ lỡ;

giống như vào phút thứ 59 của trận đấu, khi Nikopolidis ngăn cản cơ hội của anh; hay vào phút thứ 74, khi anh có một khoảng trống trước khung thành nhưng lại sút vọt xà ngang, đám đông trên khán đài hét lên "Ahhh!" đầy tiếc nuối.

Anh khóc vì anh không bao giờ có thể tưởng tượng sẽ để thua Hy Lạp. "Bởi vì chúng tôi có một đội bóng tuyệt vời và chơi một mùa giải ấn tượng, chúng tôi không đáng phải nhận thất bại như thế này." Bởi vì anh là một "người đầy tham vọng" và anh muốn trở thành "Nhà vô địch châu Âu ở tuổi 19."

"Nhưng bây giờ tôi phải tiến lên", Cristiano nói thêm, "tôi phải nhìn về phía trước. Vẫn còn nhiều cơ hội khác để chiến thắng ở Euro trong sự nghiệp của tôi và quên đi nỗi thất vọng lớn này."

Chương IX
MARTUNIS: CẬU BÉ ĐẶC BIỆT

"Cậu bé thật dũng cảm, đẹp trai và khỏe mạnh."

Buổi sáng hôm đó cậu chơi bóng trên bãi biển. Một cậu bé mặc chiếc áo yêu thích màu đỏ và xanh lá cây của đội tuyển bóng đá Bồ Đào Nha. Một con sóng lớn đã kéo đến và cuốn cậu cùng với nhà cửa, cây cối, thuyền bè, động vật, xe cộ và khách du lịch tới một nơi rất xa, chắc chỉ có Chúa mới biết. Nó đã cuốn cậu đi cùng với hàng ngàn người khác, trong đó có gia đình của cậu - những người đã nỗ lực trong tuyệt vọng để chạy trốn cơn sóng thần trong chiếc xe tải nhặt được.

Martunis đã trôi dạt sang ngày thứ 19. Cậu bé đã sống sót nhờ ăn bất cứ thứ gì tìm được và uống nước biển. Nhà báo người Anh của tờ Sky News Ian Dovaston, thiên thần hộ mệnh của cậu đã xuất hiện. Anh là người đã tìm thấy cậu bé bảy tuổi ấy đang lang thang một mình trên bãi biển ở Banda Aceh, phía bắc đảo Sumatra, Indonesia. Cậu bé lúc đó rất yếu ớt, mất nước, mất phương hướng và toàn cơ thể đầy vết cắn của côn trùng nhưng vẫn an toàn.

Davaston và phiên dịch viên của ông đã cho cậu uống nước, ăn bánh quy và đưa cậu tới tổ chức Save the Children. Ở đó, họ tắm rửa và sơ cứu cho cậu. “Đó là một phép lạ, cậu bé đã sống sót”, những người tình nguyện nói. Tại bệnh viện, bệnh án của cậu bé được đánh giá là rất khả quan – cậu không bị thương tích hay mắc bệnh gì nghiêm trọng. Cậu đã được đoàn tụ với bà và người cha ngư dân tên Sarbini. Cậu cũng biết tin mẹ và hai chị gái của mình đã mất sau thảm họa sóng thần xảy ra ngày 26 tháng 12 năm 2004, cướp đi 230.000 sinh mạng khắp Đông Nam Á.

Khi Sky News tường thuật về việc cứu hộ một cậu bé mặc chiếc áo đội tuyển quốc gia Bồ Đào Nha trên kênh truyền hình, nó đã làm

xuất hiện một sự xúc động mạnh mẽ và tình đoàn kết trên toàn đất nước này. Martunis ngay lập tức đã chiếm được trái tim của người Bồ Đào Nha cũng như nhiều người trong thế giới bóng đá. Ông Gilberto Madail thuộc Liên đoàn Bóng đá Bồ Đào Nha đã sắp xếp để các CLB trong liên đoàn gửi viện trợ nhân đạo tới Indonesia. Ông đã liên lạc với phóng viên người Anh để lên kế hoạch giúp đỡ cậu bé và gia đình cậu. Một số ngôi sao của đội tuyển quốc gia đã quyết định nhận nuôi cậu bé.

"Khi nhìn thấy cảnh quay trên truyền hình, chúng tôi đã quyết định rằng cần phải phản hồi ngay lập tức; việc mua đất và giúp họ xây nhà mới dường như là ý tưởng tốt nhất", HLV đội tuyển quốc gia Luiz Felipe Scolari cho biết. "Điều quan trọng cần nhấn mạnh trong câu chuyện này đó là cuộc chiến đấu và vật lộn của cậu bé để giành lại cuộc sống, nỗ lực của cậu để xây dựng lại những gì đã bị phá hủy bởi trận sóng thần. Martunis là tấm gương sáng cho tất cả các vận động viên và thực sự là động lực để chúng ta biết phải làm gì khi gặp khó khăn. Cậu bé là biểu tượng của sự chiến thắng những thử thách dành cho mình, đó là tinh thần thể thao cổ điển", ông cho biết thêm.

"Tôi hoàn toàn ngạc nhiên vì một đứa trẻ bảy tuổi lại sống sót được sau nhiều ngày", lời nhận xét rõ ràng chứa đầy cảm xúc của Cristiano Ronaldo. "Điều đó thật khó tin. Nó cho tất cả chúng ta sức mạnh để tin rằng chúng ta vẫn có thể thành công ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn nhất. Tôi cùng với ngài HLV hy vọng có thể đưa cậu bé tới Manchester và Bồ Đào Nha để xem một vài trận đấu ở SVĐ Old Trafford và Estádio da Luz. Chúng tôi đã sắp xếp để thực hiện điều này càng sớm càng tốt. Tôi hy vọng chúng tôi có thể làm được, vì cậu bé là biểu tượng của lòng dũng cảm. Nếu cậu ấy mặc chiếc áo của một đội tuyển quốc gia thì tôi chắc rằng cậu sẽ thích tới những nơi đó."

Ước mơ đưa cậu bé tới một trận đấu của Cristiano đã thành hiện thực sáu tháng sau đó. Vào ngày 31 tháng 5 năm 2005, Martunis đã tới Bồ Đào Nha cùng cha mình và nhà tâm lý học đã làm việc với cậu kể từ khi cậu được cứu. Liên đoàn bóng đá Bồ Đào Nha đã mời cậu bé tham dự một trận đấu dành cho những tuyển thủ dưới 21 tuổi ở Rio Maior vào ngày thứ ba cậu đến đây, và vào ngày thứ tư cậu sẽ được xem trận đấu của đội tuyển quốc gia ở Slovakia. Martunis đã đi thăm khách sạn nơi mà đội tuyển nghỉ chân và gặp gỡ các cầu thủ bóng đá trong suốt bữa ăn của họ. Cậu cũng được gặp trực tiếp thần tượng của mình, Cristiano Ronaldo. Cậu đã biết hết tất cả về Ronaldo vì cậu là fan hâm mộ của MU. Cristiano đã hôn cậu bé và tặng cho cậu chiếc áo màu xanh lá cây và đỏ với số 1

kèm chữ "Martunis" được viết ở mặt sau của chiếc áo.

Ngày hôm sau ở sân Benfica, cậu bé đến từ Indonesia đội một chiếc mũ lưỡi trai, quàng khăn và mặc một chiếc áo phông ngồi bên cạnh Rui Costa. Chủ tịch Liên đoàn bóng đá Bồ Đào Nha Madail đã trao cho cậu bé tấm séc 40.000 Euro, là số tiền mà tất cả các thành viên trong đội tuyển quốc gia đã đóng góp. Chủ tịch Liên đoàn bóng đá thế giới Sepp Blatter đã bắt tay cậu bé và họ cùng ngồi để dõi theo trận đấu Bồ Đào Nha đánh bại Slovakia với tỷ số 2-0. Bàn thắng thứ hai được ghi khi hiệp 1 chỉ còn vài giây là kết thúc, Cristiano ghi bàn thắng từ một cú sút phạt ngoài vòng cấm địa.

Cầu thủ số 17 nói với Martunis rằng chẳng bao lâu nữa anh sẽ gặp lại cậu bé. Đúng vậy. Ngày 11 tháng 6, anh đáp chuyến bay tới Banda Aceh thăm bờ biển Ulee Lheue, một trong những vùng bị ảnh hưởng nặng nề bởi trận sóng thần. Anh đã rất bất ngờ vì mức độ hủy hoại và tàn phá của nó và anh cũng rất xúc động bởi lòng can đảm của người dân địa phương cùng những nỗ lực của họ nhằm xây dựng lại cuộc sống bằng tất cả khả năng của mình. Anh cũng bị choáng ngợp bởi lòng tốt và tình cảm mà anh nhận được ở bất cứ nơi nào anh đặt chân tới. Martunis cũng đi cùng anh trong suốt chuyến thăm trong khi đám đông theo anh bằng cách đi bộ, xe đạp hoặc bằng xe máy. Anh thậm chí không thể xuống được khỏi chiếc xe du lịch để chơi một trận đấu cùng bọn trẻ trong một ngôi trường địa phương. Sân cỏ hoàn toàn bị xâm lấn bởi những người muốn nhìn thấy cầu thủ số 7 của MU.

Anh nói chuyện với Martunis bằng cử chỉ cùng với sự giúp đỡ của một phiên dịch viên. Anh đưa cho Martunis chiếc áo đội tuyển quốc gia số 17 của mình cùng với một chiếc điện thoại di động, và lấy máy tính của mình ra để chỉ cho cậu bé những bức ảnh và các trò chơi. Họ cùng nhau đi thăm OIKOS, một tổ chức phi chính phủ Bồ Đào Nha hiện đang hoạt động ở Aceh. Martunis rất hứng thú về tất cả những gì đã xảy ra, về việc trở thành một anh hùng trên hòn đảo của mình và về người bạn nổi tiếng của cậu. Cậu bé cũng ngại ngùng và nói rất ít, nhưng đôi mắt của cậu lấp lánh hạnh phúc.

"Đó là một cậu bé đẹp trai, khỏe mạnh và dũng cảm", Cristiano đã nói như vậy sau đó. "Tôi tin rằng nhiều người lớn thậm chí cũng sẽ không thể đối phó với những gì mà cậu bé đã phải trải qua. Chúng ta phải tôn trọng cậu bé. Những gì cậu đã trải qua là biểu hiện của sức mạnh và sự trưởng thành. Cậu là một đứa trẻ đặc biệt."

Hai người có ngày thứ Bảy bên nhau và cha của cậu Sarbini nói rằng Martunis đã rất vui mừng khi được ở cùng một cầu thủ bóng đá tuyệt vời, người đã đối xử với cậu như với một người em trai. Ngày Chủ nhật Ronaldo đã bay tới Jakarta để gặp Phó tổng thống Indonesia Jusuf Kalla dùng bữa tối với ông nhằm mục đích gây quỹ. Cùng với bữa ăn tối, có một buổi đấu giá (bao gồm ba chiếc áo của anh từ Bồ Đào Nha và MU, một đôi giày và một quả bóng có chữ ký). Buổi đấu giá đã huy động được một tỷ Rupiah, khoảng 60.000 bảng, nhằm giúp tái thiết lại Aceh.

Ba năm sau trận sóng thần và chuyến thăm của Cristiano, Martunis đã được mời phỏng vấn cho một bộ phim tài liệu của FIFA mang tên "Sở thích của tôi là bóng đá." Cậu bé cho biết: "Đó là niềm vui. Ông tôi là một cầu thủ bóng đá. Khi lớn lên tôi muốn trở thành một cầu thủ bóng đá."

Chương X
NGÀY BUỒN NHẤT

"Trong cuộc đời tôi, bố là số một. Ông ấy luôn luôn trong trái tim tôi"

Đó là vào 9 giờ sáng tại Moscow. Cristiano đang ở trong phòng xem phim khi HLV đội tuyển Bồ Đào Nha Luiz Felipe Scolari mời anh tới phòng mình. Đó là ngày thứ Ba mùng 6 tháng 9 năm 2005. Ngày hôm sau Bồ Đào Nha sẽ đối mặt với Nga, trận đấu then chốt trong chiến dịch tiến vào VCK World Cup 2006. Nếu họ giành chiến thắng và Slovakia mất điểm thì họ sẽ tiến thêm một bước gần hơi tới đội tuyển Đức.

Đội trưởng Bồ Đào Nha Luis Figo đang ở trong căn phòng khách sạn của HLV. Cristiano nghĩ rằng gặp gỡ kiểu như vậy thì hơi kỳ cục, nhưng anh không nghi ngờ gì. Anh nghĩ ắt hẳn liên quan tới chiến lược nào đó, mà HLV và đội trưởng muốn bàn luận với mình. Nhưng họ đã gọi anh vào để thông báo với anh về cái chết của cha anh. Dinis Aveiro đã qua đời tại một phòng khám ở London sau khi được nhập viện vài tháng trước đó.

Vào hồi tháng 7, người cha của tuyển thủ số 7 đội tuyển MU đã thừa nhận với bệnh viện Centro Hospitalario ở Funchal rằng ông mắc các vấn đề nghiêm trọng về gan và thận. Các bác sỹ đã lưu những đánh giá về bệnh án của ông. Trong nỗ lực nhằm cứu sống ông, Ronaldo đã yêu cầu cha mình tới Anh để cấy ghép gan. Mặc dù tình hình được cải thiện trong thời gian ngắn, nhưng Dinis sau đó đã qua đời. Chính rượu là nguyên nhân gây ra sự ra đi quá sớm của ông, điều khiến Cristiano bị suy sụp. "Cứ như thể thế giới quanh chúng tôi đã sụp đổ", chị gái của anh, Katia cho biết.

Scolari và ban lãnh đạo đội đã cho phép Ronaldo rời khỏi Moscow ngay lập tức để về với gia đình mình, nhưng CR7 từ chối, anh

muốn ở lại với đội và anh yêu cầu Scolari để cho anh được thi đấu. "Tôi muốn chơi. Đó là tất cả những gì tôi biết mình phải làm", Cristiano giải thích. "Tôi muốn chỉ cho tất cả mọi người thấy mình là người có thể phân định, rằng tôi hoàn toàn chuyên nghiệp và làm việc nghiêm túc. Tôi muốn chơi trận đấu đó vì danh dự của cha tôi. Tôi muốn ghi một bàn thắng cho ông ấy. Tôi đang kiểm chứng chính mình và tất cả những người yêu thương tôi."

"Tôi hy vọng rằng thi đấu sẽ là một cách để đối phó với cảm xúc của anh ấy", chủ tịch Liên đoàn bóng đá Bồ Đào Nha, ông Gilberto Madail cho hay. Và khi báo chí hỏi ông về tình hình của Cristiano thì ông trả lời: "Tôi đã nhìn thấy người đàn ông 22 tuổi bị suy sụ bởi cái chết của người cha. Đó là một tình huống phức tạp, mặc dầu đã được dự đoán trước, nhưng không ai nghĩ rằng nó lại sẽ xảy ra quá nhanh. Đó là khoảng thời gian tang thương đau đớn."

Và quyết định cuối cùng bắt đầu khi Cristiano nghỉ giải lao cùng Scolari, người đã rất gần gũi với anh trong một khoảng thời gian khó khăn. Ông nhắc nhở Cristiano rằng gia đình là đầu tiên còn bóng đá đứng thứ hai. Ông nói với anh cần có sức mạnh và ông cảm thông với nỗi đau của anh, khi gợi lại cái chết của cha anh. Eusébio an ủi siêu sao của đội bóng, nhắc lại ngày mà người mẹ của ông qua đời và nói với anh làm thế nào để chơi trận đấu trong cùng ngày và ghi được ba bàn thắng.

Cả đội cùng nhau ủng hộ anh và tất cả các nhân viên đều cố gắng làm cho anh cảm thấy thoải mái hết sức có thể. Nhưng vào ngày diễn ra trận đấu, bất chấp những ủng hộ của báo chí, vẫn tồn tại một bầu không khí khác lạ trong phòng thay đồ tại Lokomotiv Moscow. Và nỗi buồn luôn hiện hữu. Không ai nhìn ai, không ai nói chuyện, không ai đùa, không có một sự dự đoán nào như vẫn thường thấy trước một trận đấu lớn. Cristiano nhận ra những gì đang xảy ra và với nỗ lực phi thường anh đã bắt đầu những thủ thuật của mình với trái bóng như đã làm trước đó trong tất cả các trận đấu của Bồ Đào Nha. Anh đang cố gắng cho mọi người thấy rằng cuộc sống và trận đấu vẫn tiếp tục diễn ra. Nhưng sau đó, khi xếp hàng cạnh đội bóng, lắng nghe quốc ca, tuyển thủ số 17 không thể kiềm chế cảm xúc của mình.

Trận đấu với Nga kết thúc bằng một trận hòa 0-0 và Ronaldo không thể ghi được bàn thắng mà anh muốn để dành tặng cho cha mình. Thay vào đó, anh sẽ làm điều đó tại World Cup ở Đức, bằng quả sút luân lưu quyết định vào lưới đội tuyển Anh để đưa Bồ Đào Nha vào vòng bán kết. Anh sẽ giơ cao tay lên trời và nói

“Bàn thắng này con dành cho bố.” Nhưng ngày mùng 7 tháng 9, tại SVĐ Lokomotiv, anh là cầu thủ xuất sắc nhất trên sân cỏ. Đồng đội của anh, tiền vệ khi ấy còn khoác áo Barcelona, Deco sau đó cho biết: “Tôi nghĩ rằng anh ấy thấy thoải mái với chúng tôi. Những gì chúng tôi đã làm vào ngày hôm ấy là không nhắc đi nhắc lại điều đau thương đó quá nhiều. Chúng tôi biết rằng một khi đứng trên sân cỏ thì anh ấy sẽ cảm thấy tốt hơn. Bóng đá mang đến cho anh ấy niềm vui. Nhưng tôi sẽ không bao giờ quên làm thế nào mà anh ấy có thể vượt qua nỗi đau. Điều đó thật đáng ngưỡng mộ, đặc biệt là khi bạn thấy anh ấy vẫn còn rất trẻ và phải chịu áp lực nặng nề như thế nào.”

Sau trận đấu, Cristiano đã trở lại Madeira. Đám tang của cha anh được tổ chức tại nghĩa trang Santo António ở Funchal. Tin tức về cái chết của Dinis Aveiro đã làm rung động công chúng. Theo bạn bè và những người hàng xóm, cha của Ronaldo là một người khiêm tốn. Ông ấy luôn sống hòa thuận với mọi người và không bao giờ có lời tiếng xấu về ai. Một người đàn ông giản dị, không hề thay đổi dù con trai mình thành công và nổi tiếng. Ông luôn giữ được những nét truyền thống và tình bạn mà ông đã từng có trước khi bất cứ ai biết danh tiếng của ông.

Mặc dầu Cristiano đã mua cho ông một ngôi nhà đẹp nhìn ra bãi biển và có thể cho ông tất cả những thứ xa xỉ, nhưng ông vẫn dậy sớm hàng ngày để giúp người bán báo tại Santo António. Đó là một sở thích mà ông không bao giờ từ bỏ. Ông sẽ dành buổi sáng với bạn bè tại quán rượu hoặc tại CF Andorinha, CLB đầu tiên nuôi dưỡng tài năng của con trai ông. Buổi chiều, ông bắt hai tuyến xe buýt về nhà.

Hàng trăm người đã tham lự lễ tang – bạn bè, hàng xóm, người thân, các đại diện từ các tổ chức địa phương khác nhau cũng như những người từ thế giới bóng đá, trong số đó có Luiz Felipe Scolari, HLV Paulo Bento và những người phụ trách của CLB Andorinha. Cristiano Ronaldo mặc áo đen và đeo kính đen. Gia đình anh và người đại diện của anh là Jorge Mendes lúc nào cũng ở cạnh anh. Anh đã cố gắng giữ bình tĩnh, không để rơi bất kỳ giọt nước mắt nào nhưng đôi mắt vẫn cho thấy rằng anh đã khóc rất nhiều. Gia đình anh yêu cầu không chụp ảnh trong suốt lễ tang.

Ít lâu sau, Cristiano nói về việc báo chí đã làm đối với cái chết của cha anh. Bốn ngày sau đó, bài phát biểu của anh đã được đưa lên trang nhất. “Cái chết của cha tôi thực sự làm tổn thương tôi và gia đình. Chúng tôi cần khoảng lặng và sự yên tĩnh, vậy mà kết cục đã trở thành một sự náo động, ồn ào.”

Gạt tranh cãi sang một bên, trong nghĩa trang nhỏ ở Funchal, Cristiano đã nói lời vĩnh biệt với người đàn ông đã có công trong cả việc phát triển bản thân và nghề nghiệp của mình. “Cha tôi luôn luôn khuyến khích tôi”, Ronaldo nói. “Ông luôn nói với tôi là phải có tham vọng và luôn tự hào về những thành tựu bóng đá mà tôi đạt được. Tôi yêu ông ấy và sẽ luôn như thế. Ông sẽ luôn ở bên cạnh tôi. Ông sẽ luôn là người quan trọng đối với tôi. Con muốn nghĩ rằng ở bất cứ nơi đâu bố vẫn là bố, vẫn nhìn thấy những gì con đang làm và những gì con đã đạt được.”

Dinis không thích máy ảnh và những ánh đèn hào nhoáng. Ông thích sống lặng lẽ, nhưng mối quan hệ của ông và con trai thì luôn khăng khít. Trước khi “chú ong nhỏ” đến lục địa để chơi cho Sporting Lisbon, hai người họ luôn không thể tách rời. Họ vẫn gần gũi ngay cả khi Cristiano chuyển tới Manchester. Dinis thường ở bên cạnh anh, khuyến khích và ủng hộ anh cho tới khi bệnh tình của ông không còn cho phép ông làm điều đó. Lần này qua lần khác, Cristiano đã cố gắng thuyết phục cha mình tới phòng khám kiểm tra để điều trị chứng nghiện rượu nhưng anh đã không thể cứu sống ông. Dinis tiếp tục uống và chẳng có gì lạ khi ngay cả bệnh viện tốt nhất cũng chẳng thể giúp được ông.

Cái chết của ông đánh dấu sự bắt đầu cho một quãng thời gian khó khăn đối với cầu thủ số 7 của MU.

Chương XI
MỘT CÁI BẪY

"Đó là một cáo buộc không có cơ sở."

Sở cảnh sát Anh sẽ không tiết lộ bất cứ cái tên nào. Họ sẽ chỉ xác nhận rằng một người đàn ông tầm 20 tuổi đã đi tự thú tại một đồn cảnh sát London sau khi một người đàn bà đệ đơn tố cáo. Nhưng báo chí Anh nghĩ rằng họ biết ai là người có liên quan. "Ronaldo bị bắt vì tội hiếp dâm. Tuyển thủ bóng đá nổi tiếng Cristiano Ronaldo đã bị bắt vì một cáo buộc hiếp dâm gây náo động", trang đầu của tờ The Sun tuyên bố. Câu chuyện vốn đã trở thành các tiêu đề trên báo ngày 20 tháng 10 năm 2005 chẳng mấy chốc lan ra toàn thế giới.

Đây là toàn bộ câu chuyện. Người phụ nữ Pháp nói rằng cô đã bị Ronaldo hiếp dâm trong một căn phòng tại khách sạn Sanderson ở London ngày mùng 2 tháng 10. Cô nói với cảnh sát rằng cô cùng một người trai nữa đã gặp tuyển thủ số 7 của MU ở Movida, một CLB thời trang gần rạp xiếc Oxford.

Cristiano đang ở thủ đô vì anh vừa chơi trận đấu ở giải ngoại hạng với Fulham buổi chiều hôm đó, và MU thắng với tỷ số 3-2. Từ Movida, Ronaldo, cùng một người bạn và hai cô gái đã cùng đi tới Long Bar tại Sanderson ở West End. Họ uống và nói chuyện hai tiếng đồng hồ trước khi lên phòng. Và theo lời cô gái, vụ hiếp dâm đã diễn ra tại đây. Vào lúc năm giờ sáng, hai cô gái đã rời khỏi khách sạn và đi tới bệnh viện. Đến ngày thứ 2 thì cả hai người họ đã đệ đơn trình lên đồn cảnh sát trung tâm West End. Sau khi kiểm tra và thẩm vấn, cảnh sát bắt đầu cho rằng báo cáo của họ là đặc biệt nghiêm trọng.

Ngày 19 tháng 10, Cristiano đến đồn cảnh sát West Didsbury ở Manchester cùng với luật sư của MU sau khi nhận được giấy triệu

hồi từ cảnh sát về việc điều tra theo bản báo cáo về vụ xâm hại tình dục nghiêm trọng tại một khách sạn trong trung tâm London. Đội điều tra Sapphire của Sở cảnh sát Anh, chuyên giải quyết các vụ về việc hiếp dâm và bạo lực tình dục, cũng đã đặt các câu hỏi cho người đàn ông 30 tuổi, mà sau đó đã được thả. Ronaldo vẫn phải ở đồn cảnh sát. Họ đã lấy vân tay và một mẫu nước bọt rồi buộc anh phải trả lời các câu hỏi. Anh phủ nhận mạnh mẽ bất kỳ cáo buộc nào về vụ tấn công tình dục. Gần 9 giờ sau khi tới đồn cảnh sát, anh đã được thả mà không phải chịu trách nhiệm gì.

Cảnh sát tính đến khả năng sẽ đưa vụ việc này tới CPS – Cơ quan công tố Hoàng gia trong trường hợp họ thấy đó là điều cần thiết để truy tố cầu thủ này. “Tại thời điểm này chúng tôi không có bình luận gì cả”, Phil Townsend, giám đốc truyền thông tại MU cho biết. Người duy nhất lên tiếng đó là trợ lý Carlos Queiroz, người mà trong một cuộc phỏng vấn điện thoại với tổ chức dịch vụ phát thanh truyền hình công cộng Radio e Televisão de Portugal đã phủ nhận việc Cristiano đã bị bắt. Ông cho biết rằng Ronaldo đã tự nguyện xuất hiện tại đồn cảnh sát và rằng sự hiện diện của anh là có sự chung tay sắp xếp của các đại diện từ phía cảnh sát và CLB MU. “Anh đã tới đó để tường trình theo như kế hoạch. Dựa trên bản tường trình đó, các cơ quan chức năng sẽ đi đến những kết luận công bằng và chính xác. Cristiano hoàn toàn bình tĩnh, nhưng rõ ràng anh rất khó chịu khi liên quan tới những lời cáo buộc sai. Luôn luôn có hai chiều tương phản đối với những câu chuyện kiểu này, nhưng lời cáo buộc này lại là vu khống.” Và anh đã chớp lấy cơ hội này để chỉ trích tính câu khách lá cải của báo chí và sự thật rằng họ đã sử dụng thuật ngữ “bị bắt giữ” mà không hề có bất kỳ chứng cứ nào. “Tin tức này đã thu hút quá nhiều người; họ thích tạo nên những câu chuyện tai tiếng mà thực tế không hề có cơ sở nào và tất cả những gì họ làm là hại người”, Queiroz tuyên bố. “Những người nên bị bắt đó là những nhà báo cố tình phớt lờ thực tế rằng lời nói của họ có thể gây ra rất nhiều thiệt hại.”

Người đại diện của Cristiano cũng tham gia vào cuộc tranh luận để bảo vệ thân chủ của mình. Trong một tuyên bố, ông nói rằng lời cáo buộc được dựng lên nhằm chống lại Cristiano là “sản phẩn của trí tưởng tượng và ý nghĩ kỳ quái” và rằng “nó đã được bác bỏ hoàn toàn và dứt khoát. Các cuộc điều tra sẽ chứng minh những cáo buộc này không dựa trên bất cứ một bằng chứng đáng tin cậy nào.”

Lời cáo buộc chống lại Cristiano Ronaldo theo sau một chuỗi các

trường hợp mà trong đó các tuyển thủ Premier League có liên quan đến các hành động bị cho là lạm dụng tình dục. Cầu thủ miền Bắc nước Anh Jody Morris đã bị bắt giữ vào năm 2003 vì một cáo buộc hiếp dâm. Trường hợp của anh sau đó đã được trắng án. Cùng năm đó, tháng 9, 7 cầu thủ của đội Chelsea và Newcastle đã bị cáo buộc hiếp dâm một người phụ nữ trẻ tại khách sạn Grosvenor House ở London. Cô đã hẹn hò với một cầu thủ khác, một người bạn của những người đàn ông bị cáo buộc. Sự việc này đã gây nên một vụ bê bối trên khắp nước Anh, nhưng rồi nó cũng được cho chìm xuống.

Vào năm 2004, Hậu vệ người Grimsby Town, Terrell Forbes lại liên quan tới một vụ hiếp dâm bé gái 15 tuổi cùng với 4 người bạn. Tất cả năm người họ đã được thả. Ở Cartagena, Tây Ban Nha, ba cầu thủ thành phố Leicester đã bị cáo buộc hiếp dâm 3 phụ nữ. Rồi họ cũng được tha. Trường hợp cuối cùng đó là trường hợp của cầu thủ Hà Lan thuộc biên chế CLB Arsenal, Robin van Persie, người đã bị giam giữ ở Rotterdam sau những cáo buộc hiếp dâm. Hai tuần sau đó anh ta được thả mà không phải chịu bất cứ trách nhiệm nào.

Đã có rất nhiều trường hợp tương tự nhưng không một ai tin rằng Ronaldo có tội. Tại sao? Vì mặc dù trên sân cỏ, anh là người thích khiêu khích và chiến đấu nhiệt huyết nhưng ngoài sân cỏ, anh lại được biết đến là "một người kín đáo." Những bài báo này nhằm mục đích kích động những lời đồn đại và những suy diễn trong báo chí Anh. Thật may, Cristiano vẫn nhận được rất nhiều sự ủng hộ từ phía CLB, những người hâm mộ và Liên đoàn bóng đá Bồ Đào Nha.

Đầu tháng 11, câu chuyện có thêm những diễn biến mới. Theo tờ The Sun thì người anh em họ của Cristiano là Nuno Aveiro đã bị giam giữ và thẩm vấn tại cùng đồn cảnh sát, mà cầu thủ số 7 của MU đã khai báo. Người phụ nữ đã tố cáo anh và nói rằng vào đêm đó, tại khách sạn Sanderson, Nuno đã giữ chặt để cô không thể cựa quậy còn Cristiano thì hãm hiếp cô. Nuno Aveiro đã phủ nhận lời cáo buộc trên và đã được thả nhờ đóng tiền bảo lãnh. Trong khi đó, người phụ nữ kia quay lại Pháp và rút đơn tố cáo.

Ngày 25 tháng 11, vụ việc đã được khép lại. Cristiano không bị truy tố vì tội hiếp dâm. "Sở Cảnh Sát Thủ Đô đã đệ trình hồ sơ vụ việc lên Cơ quan Công tố Crown sau báo cáo về một vụ tấn công tình dục nghiêm trọng tại khách sạn trung tâm London ngày mùng 2 tháng 10", một phát ngôn viên của Scotland Yard cho biết. "Hôm nay chúng tôi đã được Cơ quan Công Tố Crown thông

báo rằng không có chứng cứ đầy đủ nào để buộc tội. Như vậy, hai người đàn ông đã bị bắt giữ trong suốt quá trình điều tra sẽ không phải đối mặt thêm với bất cứ kiện cáo nào có liên quan đến vấn đề này."

Cristiano đã phản hồi với một tuyên bố khác: "Tôi luôn luôn giữ mình không mắc phải bất cứ hành động sai trái nào và tôi vui vì chuyện này đã kết thúc để tôi có thể tập trung cống hiến cho MU."

CR7 đã luôn luôn nói với các bạn thân của anh rằng những lời buộc tội đó là sai và anh là nạn nhân của một cái bẫy. Tất cả chỉ là những suy diễn được cổ xúy bởi tờ News of the World mà bây giờ không còn tồn tại nữa. Tờ báo này cho rằng những lời cáo buộc trên là của một gái mại dâm – người chuyên gài bẫy những người giàu có và nổi tiếng.

Tất cả đã kết thúc tốt đẹp, nhưng chính cầu thủ này đã chỉ ra rằng: "Tất cả những tờ báo đều đưa lời buộc tội chống lại tôi trên trang nhất của mình nhưng khi sự việc được sáng tỏ thì chỉ in về điều này ở một góc nào đó rất nhỏ bên trong." Và Cristiano không chỉ phải đối mặt với các vấn đề pháp lý trong thời gian gần đây. Anh đã bị phạt thẻ đỏ trong trận đấu giữa MU và Manchester City. Anh đã xung đột với Ruud van Nistelrooy trong suốt thời gian tập luyện. Và tại Champions League, anh đã giơ ngón thối (ngón giữa của bàn tay) tới những người hâm mộ của Benfica khi anh bị thay ra trong suốt trận đấu tại Lisbon. Lúc này đây dường như anh đang chống lại toàn thế giới.

"Hiếp dâm là lời cáo buộc không có cơ sở. Không đáng quan tâm", một vài tháng sau đó Cristiano đã giải thích trong một cuộc phỏng vấn với nhà văn đồng thời là nhà báo Bồ Đào Nha Joel Neto. "Nhưng rõ ràng tất cả các điều khác có liên quan tới cái chết của cha tôi đã thực sự ảnh hưởng đến tôi. Tôi có thể thấy mình đối xử không công bằng với mọi người. Đôi lúc tôi chỉ cảm thấy muốn nói 'Hãy mặc kệ tôi. Lúc này tôi không có tâm trạng để cư xử tốt.' Tôi không bao giờ muốn tự gây rắc rối. Tôi biết điều đó đã xảy ra và điều quan trọng nhất là tiếp tục làm việc chăm chỉ. Nhưng đây đúng là khoảng thời gian khó khăn trong cuộc đời tôi. Và mặc dầu sự thật là tôi biết học cách vượt qua những thời điểm khó khăn rất quan trọng, nhưng nói thì luôn dễ hơn làm. Đặc biệt khi nó lại xảy ra với bóng đá, việc thi đấu cực kỳ khó khăn khi bạn không có tâm trạng tốt."

Chương XII
"PHÓNG VÀO MẮT RON"

"N"Những gì người ta đơm đặt về tôi và đồng đội, đồng thời là bạn của tôi Rooney thật không thể tưởng tượng nổi."

Anh ấy đã xem những đoạn phim cũ về World Cup 1966, đội tuyển Bồ Đào Nha của Eusébio đã bị loại trong vòng bán kết bởi đội tuyển Anh của Bobby Charlton, đội mà sau đó đã trở thành nhà vô địch. Nhưng kỷ niệm về World Cup đầu tiên của anh đó là giải đấu ở Hoa Kỳ năm 1994. "Lúc đó, tôi mới 9 tuổi và đã xem vòng chung kết cùng gia đình mình ở Madeira. Tất cả mọi người đều muốn Brazil thắng. Nhưng hình ảnh Roberto Baggio bỏ lỡ cú phạt đền quyết định đã khắc lại trong trí nhớ của tôi mãi mãi." Anh cũng không quên World Cup năm 2002 khi Bồ Đào Nha không thể vượt qua vòng bảng sau khi bị đánh bại bởi Hàn Quốc.

Bốn năm sau, Cristiano không xem World Cup trên truyền hình nữa, mà anh sẽ tới Đức để tham dự. 21 tuổi, những người yêu thích bóng đá từ khắp nơi trên thế giới đã đưa anh vào danh sách sáu ứng cử viên trong cuộc chạy đua giành giải thưởng cầu thủ trẻ xuất sắc nhất của World Cup, cùng với Leo Messi và Luis Antonio Valencia. Ba ứng cử viên khác được chọn bởi FIFA là Cesc Fàbregas, cầu thủ Thụy Sỹ Tranquillo Barnetta và Lucas Podolski người Đức. Những cầu thủ được lọt vào danh sách phải được sinh ra vào hoặc sau ngày mùng 1 tháng 1 năm 1985, và người chiến thắng sẽ được chọn lựa dựa vào phong cách, uy tín, lối chơi đẹp và niềm đam mê đối với trận đấu.

Mùa bóng thứ ba của Cristiano ở MU là thời điểm khó khăn của anh cả trên sân cỏ lẫn ngoài sân cỏ. Anh đã thua cược với Ferguson. Anh nói rằng sẽ ghi ít nhất 15 bàn thắng nhưng lại chỉ ghi được 12 bàn. Cậu bé đến từ Madeira đã tiến bộ rất nhiều, nhưng thực tế vẫn không thay đổi trong hai năm liên tiếp. MU đã

tụt lại phía sau Chelsea của

José Mourinho. Họ đã bị loại khỏi Champions League ngay vòng bảng sau khi bị đánh bại bởi Benfica. Đến tháng 12 thì họ gần như bị loại ra khỏi tất cả các đấu trường.

Chiếc cúp duy nhất được bổ sung vào tủ trưng bày của đội trong năm nay là Cúp liên đoàn bóng đá Anh sau chiến thắng trước Wigan với tỉ số 4-0 ở trận chung kết. Bàn thắng thứ 4 do công của Ronaldo, người thực ra đã nhận được giải thưởng 2005 FIFPro (Liên đoàn cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp Quốc tế) cho cầu thủ trẻ hay nhất do fan hâm mộ bình chọn. Đồng đội cậu là Wayne Rooney được tặng giải cầu thủ trẻ xuất sắc nhất do giới chuyên môn bình chọn. Nhưng họ vẫn chưa biết điều đó, dù vậy cả hai cậu bé này sẽ trở thành những chủ đề được quan tâm nhiều nhất trên báo chí Đức.

HLV Bồ Đào Nha ông Luiz Felipe Scolari đặt niềm tin vào cầu thủ số 7 của MU và đất nước Bồ Đào Nha đặt niềm tin vào đội bóng. Ronaldo cũng vậy. “Tôi cho rằng chúng tôi là một đội bóng xuất sắc, với các tuyển thủ tuyệt vời và một HLV tầm cỡ”, cậu chia sẻ. “riêng tôi mong mình sẽ thi đấu ở World Cup tốt hơn ở giải vô địch châu Âu Euro.”

Bảng D có vẻ khá dễ dàng với các đối thủ là đội Angola, Mexico, và Iran. Đội Bồ Đao Nha đã thắng cả ba trận: 1-0 với đội đến từ thuộc địa cũ của Bồ Đào Nha là Angola, chiến thắng Iran với tỉ số 2-0, và 2-1 trước Mexico. Bàn thắng thứ 2 trong trận đấu với Iran là quả phạt đền do Cristiano thực hiện. Với 9 điểm, Bồ Đào Nha tiến thẳng vào vòng 16 đội sau khi đứng đầu bảng. Đây là lần đầu tiên kể từ năm 1966 ở giải vô địch bóng đá thế giới tại Anh, đội bóng áo bã trầu có thể vượt qua được vòng đấu bảng.

Ngày 25 tháng 6 năm 2006, Bồ Đào Nha tái đấu Hà Lan trên sân Nuremberg, trước đây họ đã gặp nhau trong trận bán kết Euro 2004. Sau này được Felipe Scolari mô tả lại như một chiến thắng lịch sử, trong khi đó đội trưởng Luís Figo thì cho rằng đó là kết quả của “sự thống nhất mang tính đồng đội, sức mạnh tinh thần và sự ủng hộ của cả nước.” Nhưng thật không may, trận đấu được nhắc đến nhiều hơn ở hiệp 2 chủ yếu vì các cuộc ẩu đả, các lỗi bị trọng tài phạt thẻ và các hành vi không đẹp. Hai tuyển thủ người Hà Lan là Gio van Bronckhorst và Boulahrouz bị đuổi ra khỏi sân, trong khi đó Bồ Đào Nha mất hai cầu thủ Deco và Costinha, hai cầu thủ này sau đó không được tham gia trận tứ kết. Tổng cộng, trọng tài Valentin Ivanov đã rút tới 20 thẻ gồm 16 thẻ vàng và 4

thẻ đỏ, số thẻ đạt kỷ lục trong một trận đấu thuộc Liên đoàn bóng đá thế giới (FIFA). Bồ Đào Nha tới được vòng bán kết, nhờ pha ghi bàn của Maniche ở phút thứ 22, khẳng định tài năng ghi bàn của tiền vệ này.

Ronaldo mặt mũi đầy nước mắt giận dữ vì buộc phải nhường vị trí cho Simão ở phút thứ 33 sau cú cản bóng khốc liệt từ cầu thủ Boulahrouz, lúc này anh gần như không thể cử động được chân. Anh không chắc liệu mình có thể thi đấu trong trận gặp đội tuyển Anh ở vòng tứ kết hay không. Anh không muốn bỏ lỡ - đây là cơ hội để anh có thể trực tiếp thi đấu với các đồng đội ở MU, anh hình dung ra cảnh đấu tay đôi với Gary Neville ở cánh trái.

Và hai đội đã gặp nhau tại SVĐ Arena Auf Schalke ở Gelsenkirchen vào lúc 5h chiều ngày 1 tháng 7. Ronaldo đã hồi phục và sẽ góp mặt với chiếc áo số 17. Trong vòng 16 đội, đội tuyển Anh khai màn bằng chiến thắng đội tuyển Ecuador với tỉ số 1-0. HLV người Thụy Điển của Tam Sư, Sven-Göran Eriksson e ngại đối thủ và HLV của họ. Ông Luiz Felipe Scolari là người đã đánh bại của đội tuyển Anh trong kỳ World Cup tại Hàn Quốc và Nhật Bản năm 2002 khi đang còn ngồi ghế HLV đội tuyển quốc gia Brazil. Sau khi đến Bồ Đào Nha, ông giúp đội tuyển nước này đánh bật Anh ra khỏi Euro 2004.

Trận đấu đã bắt đầu. Ở hàng ghế trên khán đài, 45.000 cổ động viên cho đội tuyển Anh áp đảo 5000 cổ động viên đội tuyển Bồ Đào Nha. "Tiến lên, vì nước Anh vĩ đại", họ đồng thanh hô. Nhưng đội tuyển Anh là một đội bóng đang gặp nhiều vấn đề. Các cầu thủ chủ lực như Lampard, Gerrard và Rooney có vẻ không kiểm soát được tình hình. Trong khi đó, về phần mình Bồ Đào Nha đã kiểm soát được bóng, nhưng họ thực sự không tìm được hướng giải quyết trận đấu. Họ không biết tiếp tục như thế nào, không biết mở màn ra sao. Họ đã mất Deco và rõ ràng cả Pauleta và Postiga đều không có khả năng gây đột biến. Các tiền đạo trở nên bất lực.

Cristiano thể hiện toàn bộ tài năng của mình bằng nỗ lực xoay chuyển tình thế ở bên cánh. Anh tìm cách mở nút thắt phòng thủ của đối phương ở phía trái một cách chậm rãi nhưng chắc chắn. Không còn cách nào khác, Gerrard và Lampard buộc phải trở về hỗ trợ Gary Neville. Nhưng ngay khi tiến vào chính giữa, cầu thủ số 17 bị lạc nhịp và mất hút.

Một sự cố ở phút thứ 62 của trận đấu khiến tình thế trở nên tệ hơn, sự cố này còn là tâm điểm của các cuộc tranh luận nóng bỏng hàng tháng sau đó. Ricardo Carvalho kèm chặt Wayne Rooney,

không để anh có bất kỳ cơ hội nào để tiếp cận khung thành. Các cầu thủ trẻ đội tuyển Anh bực tức tiến vào dàn hậu vệ của các tuyển thủ Bồ Đào Nha, cố gắng phá vỡ mối liên kết chặt chẽ giữa Carvalho và Petit. Sau một chút giằng co, Carvalho đã nằm bẹp trên sân, Rooney vô tình giẫm phải một vùng khá nhạy cảm trên cơ thể hậu vệ người Bồ Đào Nha này. Pha phạm lỗi đó làm nổ ra ẩu đả giữa các cầu thủ hai bên. Cristiano xuất hiện đầu tiên, lý luận với trọng tài. Rooney đẩy cậu thật mạnh và nói gì đó kiểu như: "Mày tránh ra." Hargreaves cố gắng tách hai người ra còn Maniche thì cố xoa dịu mọi người.

Sự cố xảy ra ngay trong tầm mắt trọng tài Horacio Elizondo, các tuyển thủ Bồ Đào Nha đòi đuổi Rooney ra khỏi sân. Trọng tài do dự nhưng cuối cùng thẻ đỏ được rút ra. Cầu thủ số 9 của đội tuyển Anh, đồng đội của Cristiano ở MU đi thẳng tới phòng thay đồ. Các cổ động viên đội tuyển Anh rất bức xúc trước những gì họ thấy vì coi đó là quyết định không công bằng. Họ bắt đầu la ó "Gian lận, gian lận, gian lận!" về phía Carvalho, người đang được đưa ra khỏi sân bằng cáng. Mấy tháng sau đó, báo giới Anh tiếp tục mổ xẻ những cái nhìn và những lời nói qua lại giữa Cristiano và Rooney. Nhưng trước khi tiếp tục vấn đề này, hãy cùng đi đến phút cuối của trận đấu.

Eriksson quyết định để Peter Crouch vào sân thay thế

Joe Cole và dù mất đi một cầu thủ, đội tuyển Anh vẫn cố giữ bóng. Họ lùi sâu và chuyền các đường bóng dài cho chàng tiền đạo cao kều, và anh lại phải giữ bóng cho tới khi cầu thủ hỗ trợ đến. Trong khi đó, Scolari chỉ đạo đưa Simão về phía cánh trái và để Cristiano lên trung tâm tấn công. Nhưng có vẻ Cristiano không quen vị trí này nên HLV đã đưa anh trở lại vị trí cũ.

Các cầu thủ Anh đã thoát được những pha tấn công dữ dội từ phía các cầu thủ Bồ Đào Nha và kết thúc 90 phút thi đấu với kết quả hòa 0-0. Do nhiều phản công nguy hiểm từ phía các cầu thủ Anh, Bồ Đào Nha cũng đã không tận dụng được lợi thế khi đội hình đang nhiều hơn một cầu thủ. Dù sao, trong suốt thời gian hiệp phụ Bồ Đào Nha cũng ít nhiều gây sóng gió cho khung thành của Robinson, nhưng họ lại không có chiến lược rõ ràng và cũng không thể vận dụng khả năng chơi bóng linh hoạt của mình. Đội tuyển Anh vẫn rất kiên nhẫn phòng thủ và sống sót tới loạt đá luân lưu cân não.

Thủ môn của Sporting Lisbon, Ricardo, người hùng của Euro 2004 – người đã từng chặn được hai quả đá penalty của đội tuyển

Anh - trông rất tập trung và bình thản ở trong khung thành. Anh có vẻ hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi sự căng thẳng mới nổ ra trên sân. Frank Lampard bước lên trước thực hiện cú sút đầu tiên cho đội tuyển Anh. Ricardo đã chặn được bóng. Sau khi để lọt quả penalty thứ 2 do Hargreaves thực hiện, anh tiếp tục cản phá thành công quả penalty thứ 3 từ chân Gerrard. Quả tiếp theo là của Jamie Carragher, sau khi rời vị trí của mình, anh quay phắt một nửa người lại và sút bóng mà không chờ tiếng còi của trọng tài. Elinzondo đã yêu cầu anh sút lại. Lần này, Ricardo đợi đến những giây cuối cùng mới lao ra chặn bóng, đẩy bóng ra ngoài phía đường biên.

Đội tuyển Bồ Đào Nha đang dẫn trước với tỉ số 2-1 và bây giờ Cristiano sẽ là người định đoạt xem liệu đội bóng của anh có được vào vòng bán kết hay không. Máy quay zoom gần hình ảnh anh đang mím môi, khuôn mặt nhăn nhó – trông anh có vẻ rất hồi hộp. Anh dùng chân dẫm – làm bằng miếng cỏ vị trí thực hiện quả đá phạt, hôn lên quả bóng rồi cẩn thận đặt bóng xuống. Sau một hồi do dự, anh chạy lấy đà, dừng lại một chút và sút.

“Vàooooo!” Ronaldo ngửa ra đằng sau và hét lên trong khi tất cả các cổ động viên và cả đội trở nên cuồng loạn. Anh chỉ lên trời, như dành bàn thắng này cho cha anh. “Tôi tràn đầy tự tin và thực hiện cú sút mạnh”, sau này anh chia sẻ. Đội tuyển Anh trở về nhà như đã từng vào năm 2004. Hôm đó, David Beckham đã bỏ lỡ trận đấu do chấn thương.

Tại SVĐ diễn ra World Cup của FIFA ở Munich vào ngày 5 tháng 7, Bồ Đào Nha gặp đội Pháp của Zinedine Zidane, đội đã khiến tất cả mọi người ngạc nhiên khi đánh bại ứng cử viên vô địch nặng ký của World Cup, Brazil của Ronaldinho. Bồ Đào Nha thận trọng bắt đầu trận đấu và nhờ lối chơi tuyệt vời của các cầu thủ Figo, Ronaldo và Deco, Bồ Đào Nha đã áp đảo đối thủ. Nhưng ở phút thứ 33, Thierry Henry tiến gần tới khung thành, Ricardo Carvalho lao ra cản phá Henry và vấp ngã, chân trụ của anh đã ngáng phải Henry khiến anh này trượt ngã. Trọng tài người Uruguay, ông Jorge Larrionda tặng cho đội Pháp một quả penalty, khiến HLV Scolari tỏ ra bực tức và bất bình. Nhưng Bồ Đào Nha không thể làm được gì khác.

Đội trưởng Zidane bước tới gần chấm 11m. Cầu thủ số 10 của đội Pháp chạy ngắn lấy đà và sút, quá xa so với tầm với của Ricardo. Tỉ số 1-0 được giữ nguyên cho đến khi trận đấu kết thúc. Patrick Vieira và Claude Makélélé đã chơi rất hay để giữ vững bức tường phòng ngự của đội nhà. Bồ Đào Nha đã rất cố gắng, với Figo và

Cristiano chơi đầy quyết tâm ở hai cánh, nhưng mọi nỗ lực đều bị các tuyển thủ Pháp và hàng phòng ngự của họ chặn lại. Tình huống nguy hiểm nhất đối với khung thành Fabien Barthez là quả đá phạt do Cristiano thực hiện, bóng bay thẳng vào tay của thủ môn. Thủ môn người Pháp này cố gắng giữ bóng nhưng bị trượt, tạo cơ hội cho Figo lao vào đánh đầu bồi, nhưng bóng đã đi ra ngoài trong gang tấc.

Trận đấu kết thúc trong nước mắt của Cristiano hệt như sau trận chung kết Euro 2004, còn Zidane an ủi đồng độ cũ ở Real của anh, Luís Figo, đây là trận cuối cùng Figo chơi cho tuyển Bồ Đào Nha. Một lần nữa, tuyển Pháp đã cướp vé vào trận chung kết ngay trước mắt Bồ Đào Nha như họ từng làm tại Euro 2000, nhờ có pha ghi bàn của Henry và quả phạt đền của Zidane trong hiệp phụ.

Đội tuyển Pháp tiến vào vòng chung kết gặp đội tuyển Italia tại Berlin – trận cuối cùng với cú húc đầu nổi tiếng của Zidane và chức vô địch World Cup lần thứ 4 cho đội tuyển xứ mỳ ống. Ngày 8 tháng 7, Bồ Đào Nha thua Đức với tỷ số 3-1 trong trận đấu tranh giải 3 tại sân Gottlieb-Daimler-Stadion thành phố Stuttgart. Vậy là World Cup đã trôi qua đối với các cầu thủ của Scolari.

Quay trở lại phút thứ 62 của trận đấu giữa đội tuyển

Bồ Đào Nha và đội tuyển Anh, chúng ta có thể thấy tình thế lúc đó trở nên hỗn loạn ra sao. Cổ động viên Anh và các bình luận viên cho rằng Ronaldo đã tác động tới trọng tài Horacio Elizondo để ông này rút thẻ đỏ đối với Rooney, và cuối cùng họ đổ vấy trách nhiệm về thất bại của đội tuyển Anh lên anh. Họ nghĩ rằng vì anh biết tính cách của đồng đội ở MU, nên anh đã làm mọi cách để khiến Rooney nóng giận.

Nhưng Cristiano không quan tâm đến việc mọi người nghĩ gì. “Tôi không phải là trọng tài, và không có quyền đuổi cầu thủ ra khỏi sân. Tôi chẳng liên quan gì tới việc trọng tài rút thẻ đỏ cả”, anh khẳng định. Elizondo cũng không quan tâm, ông trả lời tờ The Times rằng: “Mọi người có thể nói những gì họ muốn (về Ronaldo) nhưng hoàn toàn không ảnh hưởng gì cả. Nhìn chung tôi không chú ý nhiều đến những chuyện thế này bởi tôi không quan tâm tới áp lực của mình trong suốt trận đấu. Với tôi, đó là một pha bóng hết sức bạo lực và thẻ đỏ là chuyện đương nhiên.”

Tuyên bố của Ricardo Carvalho trước báo giới có rất ít ý nghĩa: “Khi ai đó thua, luôn có một người phải chịu trận. Tôi không nghĩ Ronaldo đã tác động tới trọng tài.” Lời tường thuật của Rooney

cũng vậy: "Tôi không có cảm giác đó là lỗi của Cristiano nhưng thấy thất vọng vì cậu ấy đã vướng vào vụ này."

Các tờ báo lá cải Anh săm soi tới từng chân tơ kẽ tóc của vụ này, mỗi trang báo lại đưa ra một phiên bản hoàn toàn khác. Tờ The Sun cho rằng Rooney dọa sẽ trừng trị đồng đội mình, khi cả hai trở về Manchester. Trang này cũng đưa tin MU sẽ dạy cho Cristiano một bài học cho hành vi đáng xấu hổ của cậu tại World Cup. Mặc dù tuyên bố này không có cơ sở, nhưng rõ ràng Cristiano đã không cư xử khéo léo. Sir Alex đã cố gắng gọi điện cho cậu ấy nhưng chỉ có số điện thoại cũ của cậu, người ta đồn thổi như vậy.

Ai cũng đưa ra cái lý của mình trong cuộc tranh luận này. Tiền đạo cũ của đội tuyển Anh, Alan Shearer cho rằng "Khi Cristiano đến muộn trong buổi tập với MU, Rooney nên "lập lại trật tự", "Sao có thể làm thế với đồng đội của mình?" Đội trưởng Liverpool Steven Gerrard hỏi lại. "Thật không thể tin nổi. Nếu một trong các đồng đội của tôi làm như vậy. Tôi sẽ không bao giờ nói chuyện với họ nữa." Trong khi đó, HLV của Tottenham, ông Martin Jol lại cho rằng "Cristiano Ronaldo thật đáng ghét vì cậu ấy đã cố tác động tới trọng tài. Giá trị thể thao ở đâu chứ?"

Cổ động viên của đội tuyển Anh có những lời chỉ trích khắt khe nhất: Họ không định sẽ bỏ qua cho cầu thủ số 7 của MU. "Tôi không muốn nhìn thấy Ronaldo trở lại MU", "Hắn là nỗi nhục của thể thao" và "Người ta không phản bội lại bạn của mình như vậy" là một số bình luận trên mạng.

Ronaldo phản pháo ngay lập tức và giải thích rằng giữa anh và Rooney không hề có vấn đề gì. "Sau trận đấu chúng tôi nhắn tin cho nhau và mọi thứ đều đã sáng tỏ. Cậu ấy chúc tôi may mắn trong các trận đấu tiếp theo ở World Cup", cầu thủ Bồ Đào Nha chia sẻ. "Cậu ấy nói rằng chúng tôi là một đội bóng tuyệt vời và nếu tiếp tục chơi như vậy, chúng tôi sẽ tiến xa. Cậu ấy không giận tôi. Ngoài ra cậu ấy còn khuyên tôi bỏ ngoài tai những gì báo chí viết, và rằng rốt cuộc báo chí chỉ muốn gây hiểu nhầm, và chúng tôi đã quen với điều ấy." Anh còn chia sẻ thêm: "Những gì người ta đơm đặt giữa tôi và đồng đội tôi, đồng thời là bạn của tôi Rooney thật không thể tưởng tượng nổi."

Nhưng câu chuyện không dừng ở đó, ngay cả khi Ronaldo hứa gọi cho đồng đội anh và giải tỏa mọi chuyện. Điều mà khiến các cổ động viên, truyền thông và những người khác khó chịu là hình ảnh từ máy quay ghi lại khoảnh khắc khi Rooney bị đuổi ra khỏi sân – Ronaldo nháy mắt về phía hàng ghế HLV đội tuyển Bồ Đào

Nha, như có ý nói, "Sứ mệnh đã được hoàn thành, chúng ta vừa khử được hắn." Dù cố gắng giải thích việc anh nháy mắt về phía Scolari là để thể hiện rằng anh đã hiểu vị trí sắp tới của anh trên sân, nhưng không ai muốn nghe.

Truyền thông giữ nỗi nhục này trong lòng và phát động phong trào chống lại Ronaldo. Ngày 3 tháng 6, trên trang nhất tờ The Sun, hình ảnh đầu của Ronaldo trên bia phóng phi tiêu, với mắt đang nháy ở chính hồng tâm. Tít báo ghi "Hãy phóng vào mắt Ron." Nội dung của bài báo như sau: "Đây là cơ hội trả thù con mắt đáng ghét nhất thế giới dành cho mỗi cổ động viên đội tuyển Anh. Bảng phi tiêu của nhân loại có hình ảnh tên đàn bà Bồ Đào Nha Cristiano Ronaldo. Hắn đã bị bắt gặp nháy mắt với đồng đội của mình sau khi giúp đuổi ngôi sao đội tuyển Anh và MU, Wayne Rooney ra khỏi sân. Chúng tôi đã đặt hắn vào tầm ngắm. Hãy đặt nó trong phòng làm việc của bạn – và cho hắn một phát phi tiêu vào giữa mặt." Miễn bình luận.

Kịch tính không chịu lắng xuống qua cả tháng 7, tháng 8. Alex Ferguson và thành viên ban điều hành của MU, ông David Gill bay đến khu tập huấn Vale Do Lobo, thuộc Algarve để nói chuyện với Cristiano. Anh nói rằng không muốn trở lại đất nước Anh, mà muốn đến Tây Ban Nha đầu quân cho Barça hoặc Real. Anh cảm thấy CLB đã không ủng hộ mình trong chuyện này. Anh phân trần nỗi e ngại của mình với HLV rằng anh sợ báo chí và sợ các phản ứng có thể đến từ phía cổ động viên nếu trở về chơi bóng trên đất Anh.

Sir Alex nói với anh rằng MU biết cách giải quyết những tình huống như thế này. Họ đã từng đối phó với những người đốt ảnh của Beckham bên ngoài các quán rượu ở London sau khi đội trưởng tuyển Anh bị đuổi khỏi sân trong World Cup 1998 vì đã phạm lỗi với tiền vệ Simone của Argentina. Ông nói với Cristiano rằng các cổ động viên đội tuyển Anh không đáng sợ như anh tưởng. Họ sẽ chửi bới lăng mạ anh trên các khán đài, nhưng cũng chỉ đến vậy thôi. Họ nói đã sắp xếp cho anh một căn nhà nằm bên trong khu tập thể của CLB, được bảo vệ hoàn toàn khỏi người ngoài. Dần dà, họ cũng thuyết phục được anh trở về và đối diện với dư luận.

Ở Macclesfield, nơi MU luyện tập cho mùa giải, Cristiano và Wayne Rooney sống chan hòa cùng nhau. HLV yêu cầu họ nói chuyện với nhau trong vòng 45 phút để lắng nghe nhau. Tiền đạo Bồ Đào Nha tránh giới truyền thông, đến và đi bằng cửa phụ.

Sau này Ronaldo phá vỡ sự im lặng của mình trong một bài phỏng vấn trên tạp chí FourFourTwo. “Chúng tôi đã từng là đối thủ của nhau ở World Cup”, anh chia sẻ. “Không có chuyện gì cả, không có sự khác biệt gì về mặt cá nhân. Tất cả đã là quá khứ. Không có vấn đề gì nữa cả. Đã qua rồi và cuộc sống thì vẫn tiếp diễn. Phải không?”

Chương XIII
SÂM PANH

"Áp lực chỉ khiến tôi trở nên mạnh hơn."

Khi phải đối diện với khó khăn, có hai sự lựa chọn: một là chìm trong đau khổ và không bao giờ ngóc đầu lên được, hai là chống chọi lại bằng tất cả sinh lực của mình. Cristiano thích sự lựa chọn sau hơn. Phải đương đầu với lời cáo buộc từ các báo lá cải, lời đe dọa và các thư gửi đến kèm bột trắng (loại thư bị cho rằng mang mầm họa bệnh than, cách đe dọa phổ biến lúc bấy giờ), cầu thủ mang áo số 7 của MU gạt bỏ ý định chạy trốn các vấn đề của mình. Cristiano trở về Anh và không chỉ tập trung vào tài năng bóng đá của mình mà còn cả sức mạnh tinh thần anh đã phát triển từ những năm tháng khó khăn ở Lisbon.

Trong tự truyện "Khoảnh khắc" của mình, Cristiano viết "Tôi cố gắng chỉ ra rằng áp lực khiến tôi mạnh hơn. Tôi thử thách chính mình, và tôi đã chiến thắng. Ngay từ đầu mùa giải, tôi đã cố gắng hết sức để thư giãn và dựng lên bức tường băng trong suốt các trận đấu mà tất cả mọi người liên tục la ó chửi bới tôi. Tôi mặc kệ và họ lại trở thành một phần lý do để tôi có động lực hơn."

Một lần như vậy là vào ngày 23 tháng 8 năm 2006, vòng đấu thứ 2 của Premier League, MU tới sân The Valley ở Charlton. Khi Ronaldo vào sân, lòng khao khát báo thù chung như tỏa ra từ phía cổ động viên. Cả đám đông huýt sáo, la ó và lăng mạ nhưng trước khi hiệp 1 kết thúc, cầu thủ số 7 của MU lấy được bóng, dẫn bóng lắt léo vượt qua một cầu thủ, sút bóng đập mạnh vào xà ngang. Khán giả đột nhiên nín lặng, họ thấy sợ rằng anh chàng này sẽ chôn vùi đội bóng của họ.

Kết thúc trận đấu (với chiến thắng 3-0), Ferguson đã gặp riêng Cristiano: "Cậu có thể khiến họ im lặng bằng tài năng của mình.

Đừng bao giờ sợ, chỉ cho họ thấy cậu có thể làm được gì. Hãy cho họ thấy bản lĩnh của mình đi."

Ronaldo đã làm như vậy suốt những ngày còn lại của mùa giải. World Cup tại Đức và những chỉ trích liên tục mà anh gặp phải đã khiến anh trưởng thành hơn. Trông anh hơi khác so với một vài tháng trước – nghiêm nghị hơn, quả quyết hơn và ít ngạo mạn như một đứa trẻ hơn. Anh làm việc chăm chỉ, nỗ lực hơn bất kỳ ai trong quá trình luyện tập. Anh phát triển cả thể chất và mức độ kỹ thuật. Anh biết nghĩ khi ở trên sân hơn và hòa đồng với đồng đội hơn. Anh khắc ghi tất cả những lời khuyên của Ferguson và Carlos Queiroz - HLV người Bồ Đào Nha đã trở về với MU sau một mùa giải không mấy nổi bật trong ban huấn luyện Real Madrid. Bây giờ Cristiano đã biết khi nào thì rê bóng, khi nào dốc bóng bên cánh, khi nào cần chuyền bóng và khi nào thì sút. Anh hiểu trận đấu hơn và biết lượng sức mình hơn. Anh bắt đầu nhìn thấy kết quả cả ở mức độ cá nhân và ở mức độ đồng đội.

Ngày 22 tháng 4 năm 2007, Cristiano Ronaldo được vinh danh là cầu thủ xuất sắc nhất năm của Hiệp hội cầu thủ chuyên nghiệp Anh (PFA), vượt qua các đồng đội trong danh sách ứng cử viên như Ryan Giggs và Paul Scholes cũng như các đối thủ là Steven Gerrard, Didier Drogba và Cesc Fàbregas. Ronaldo là cầu thủ thứ 7 của MU giành được danh hiệu này, sau Mark Hughes, Gary Pallister, Eric Cantona, Roy Keane, Teddy Sheringham và Ruud van Nistelrooy. Tuy nhiên, Cristiano cũng đã rinh về giải cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm của PFA, trở thành người đầu tiên sau 30 năm ôm trọn cả hai giải – người đầu tiên là cầu thủ đội Aston Villa, Andy Gray năm 1977. Anh cũng nằm trong đội hình tiêu biểu của PFA năm 2007.

Đây là lần đầu tiên cá nhân anh được thừa nhận. Anh biết mình đã có một mùa giải thi đấu tốt cùng với MU, nhưng thực lòng mà nói anh không tin mình sẽ giành được danh hiệu nào trong trận đấu gay go như thế này. Tin đến rất bất ngờ trong buổi lễ ra mắt ở khách sạn London, anh bối rối và háo hức. Anh đi cùng với Jorge Mendes, biểu tượng của MU, Sir Bobby Charlton và Sir Alex Ferguson. HLV người Scotland đảm nhận nhiệm vụ tuyên bố người giành chiến thắng. Đầu tiên ông công bố Paul Scholes giành vị trí thứ 3, rồi Didier Drogba đứng ở vị trí thứ 2. Và sau đó, với nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt, ông nói: "Vị trí số 1… người giành chiến thắng là… Cristiano."

Trong chiếc áo comple đen, sơ mi trắng và cà vạt có nơ, Ronaldo đứng dậy từ phía bàn mình, ôm Mendes và anh rể Zé, rồi tiến về

phía sân khấu. Anh nhận danh hiệu từ Ferguson và xem các đoạn clip mà các nhà tổ chức giải thích tại sao anh xứng đáng là người chiến thắng. Sau đó đến lượt anh có cơ hội trả lời các câu hỏi của người dẫn chương trình, nhưng trước đó anh đã bày tỏ lòng biết ơn đối với những người bạn là thành viên PFA đã bỏ phiếu bình chọn cho anh, "bởi vì những cầu thủ sẽ hiểu rõ phẩm chất của các cầu thủ." Và đây là các câu hỏi:

"Danh hiệu này có ý nghĩa thế nào với anh?"

"Quá tuyệt vời, nhận được danh hiệu này tại Premier League là niềm vinh hạnh lớn đối với tôi. Tôi cảm thấy rất tự hào, và rất đỗi hạnh phúc. Cảm ơn mọi người, cảm ơn gia đình, cảm ơn đồng đội, cảm ơn HLV của tôi."

"Anh thích nhất điều gì ở bóng đá Anh?"

"À, đây là lý do tại sao tôi đã ký hợp đồng thêm năm năm", Ronaldo trả lời, chín ngày trước vào ngày 13 tháng 4, anh đã gia hạn hợp đồng của mình với đội MU thêm năm mùa giải nữa. Quan ngại sự quan tâm từ phía Real và Inter, các chủ tịch của CLB đã quyết định giữ chân ngôi sao Bồ Đào Nha. "Tôi yêu đội bóng này. Tôi rất hài lòng. Tôi nghĩ đây là đội bóng hay nhất trên thế giới. Tôi thấy thật hạnh phúc khi chơi ở đây."

Người dẫn chương trình hỏi anh về việc mang áo số 7 ở MU sau đó chuyển sang phỏng vấn Sir Alex, người đã không tiếc lời ca ngợi cầu thủ của mình: "Ở thời điểm hiện tại, tôi cho rằng cậu ấy là cầu thủ xuất sắc nhất thế giới và cậu ấy đã có một mùa giải tuyệt vời."

Cristiano nói lời cuối cùng: "Tôi muốn tiếp tục làm việc chăm chỉ và chơi tốt hơn vì những danh hiệu này mang lại cho tôi thêm động lực." Sau bữa tiệc, chiếc phi cơ riêng đã sẵn sàng đưa Ronaldo và phái đoàn MU quay trở về Manchester. Họ có trận đấu ở Old Trafford hai ngày sau đó, ngày 24 tháng 4 –trận bán kết lượt đi của Champions League với AC Milan.

Ronaldo ghi bàn đầu tiên ở phút thứ 6 của trận đấu. Nhờ những pha tấn công bùng nổ của Kaká, các cầu thủ của HLV Carlo Ancelotti đã vượt lên dẫn 2-1, nhưng hai bàn thắng của Wayne Rooney đã ấn định chiến thắng cho đội Quỷ Đỏ. Trận lượt về vào ngày 2 tháng 5 tại San Siro đã biến tất cả trở thành công cốc. Tỉ số cuối cùng 3-0 nghiêng về AC Milan và MU đã bị hạ nhục, đành phải tạm biệt giấc mơ vô địch Champions League.

Bây giờ là lúc tập trung cho giải vô địch ngoại hạng Anh. Chỉ còn

ba vòng đấu nữa, MU đã dẫn trước Chelsea của

José Mourinho 5 điểm. Chelsea cũng mới bị đánh bật khỏi bán kết Champions League dưới tay Liverpool của Rafa Benítez. Thứ bảy ngày 5 tháng 5, các cầu thủ của Ferguson gặp rào cản đầu tiên trong chặng đua cho chức vô địch: Trận derby thành Manchester. Man Xanh không có mục tiêu lớn nào liên quan đến mùa giải cả, nhưng không gì có thể khiến các fan hâm mộ hài lòng hơn việc làm các đối thủ của họ lại một lần muối mặt sau thất bại ở đấu trường châu Âu.

Nhưng điều đó không xảy ra – Ronaldo và Van der Sar sẽ không cho phép điều đó xảy ra. Và trong khi Rooney và Giggs thi đấu có vẻ không thực sự nổi bật. Cristiano đã làm cả SVĐ Etihad sáng lên. Michael Ball gây nhiều khó khăn cho anh nhưng nỗ lực đi bóng của Ronaldo đã được đền đáp vào phút thứ 33 của trận đấu, khi hậu vệ trái phạm lỗi với anh trong vòng cấm địa. CR7 thực hiện quả đá phạt đền thành công, tỉ số là 1-0 nghiêng về Quỷ Đỏ. Nhờ Van der Sar, tỉ số được giữ nguyên đến cuối trận. Trong những thời khắc cuối của trận đấu, thủ môn người Hà Lan đã chặn quả đá phạt đền của tiền đạo Darius Vassell giữ vững chiến thắng cho MU. Quả đá phạt của Ronaldo nâng thành tích ghi bàn của anh lên con số 17 tại Premier League, trở thành cầu thủ ghi bàn nhiều thứ ba trong giải đấu Drogba của Chelsea (20 bàn) và Benni McCarthy của Blackburn Rovers (18 bàn). Trên tất cả, bàn thắng của anh đã giúp cho MU có được chức vô địch Premier League lần thứ 16 trong lịch sử - cũng là danh hiệu lớn đầu tiên trong sự nghiệp của anh.

Chức vô địch đến với anh vào chiều Chủ nhật khi anh ngồi theo dõi trận derby London qua vô tuyến. Đội đứng thứ hai Chelsea gặp Arsenal tại SVĐ Emirates. Nếu Chelsea hòa hoặc thua, ngôi vô địch sẽ thuộc về MU. Mọi thứ diễn ra đúng như mong muốn của Ronaldo. The Gunners (Arsenal) mở tỉ số nhờ một quả penalty và hậu vệ người Hà Lan của Chelsea Khalid Boulahrouz bị đuổi khỏi sân. Cristiano, anh rể Zé và anh họ của mình là Nuno vui sướng tột cùng. Nhưng trận đấu vẫn chưa kết thúc, Michael Essien đã san bằng tỉ số cho The Blues.

20 phút cuối của trận đấu là thời gian hồi hộp như đứng tim. Ronaldo đan các ngón tay vào nhau và cắn cụt hết móng tay của mình. Anh không muốn đợi thêm một tuần nữa để biết chắc đội nhà sẽ vô địch. Và anh không phải đợi thật vì Chelsea đã hòa 1-1. MU giành chức vô địch và Ronaldo bật sâm panh ăn mừng. Anh gọi điện về cho mẹ, cho bạn bè và nhận được hàng tá những lời

chúc mừng. Anh tức tốc vào thành phố để tổ chức ăn mừng cùng các đồng đội. Buổi tiệc kéo dài đến sáng hôm sau và tiếp tục cho đến ngày tiếp theo trong phòng thay đồ. Nhưng giây phút đặc biệt nhất vẫn chưa tới.

Thứ Tư ngày 9 tháng 5 tại Stamford Bridge, các cầu thủ đội Chelsea xếp thành hàng vinh danh đối thủ của họ. MU đã giành lại được "vương miện" sau bốn năm khao khát, chấm dứt sự "trị vì" hai năm liên tiếp (năm 2005 và 2006) của The Blues. Trên hết, họ có một mùa giải xuất sắc với những con số ấn tượng: Hàng công tốt nhất mùa giải (ghi được 83 bàn), hàng thủ tốt thứ nhì sau Chelsea (để lọt lưới 26 bàn), và chỉ thua bốn trận – và họ đã dẫn đầu giải đấu từ lúc khởi tranh tới lúc hạ màn.

Tuyên bố của Ferguson về thế trận tấn công này đã được thực hiện, thậm chí ngay cả khi đối đầu với Chelsea, đội đã khẳng định ưu thế vượt trội của mình với đội hình hoàn hảo và hàng phòng thủ thép. Với danh hiệu vô địch Premier League lần thứ 9, Sir Alex đã dạy cho Mourinho một bài học thích đáng. "Người đặc biệt" không do dự báo thù: ngày 19 tháng 5 Chelsea đã đánh bại MU với tỉ số 1-0 trong trận chung kết tranh cúp FA, nhờ pha ghi bàn của Drogba. Nhưng vào Chủ Nhật hôm đó, ngày 13 tháng 5, ngày diễn ra vòng đấu cuối cùng của Premier League, MU đã có cơ hội tổ chức ăn mừng hoành tráng trước sự chứng kiến của đông đảo người hâm mộ tại Old Trafford.

Khoác quốc kỳ Bồ Đào Nha, Ronaldo nâng cao chiếc cúp, mang nó đi quanh SVĐ với mẹ, anh trai Hugo, Zé, Nuno và Rogelio. Họ bị ướt sũng vì mưa và sâm panh, trước khi tập trung lại để chụp ảnh lưu niệm gia đình ở giữa SVĐ. Trong bức ảnh đó, Ronaldo cười rạng rỡ, ngón tay cái giơ lên và xung quanh là những người thân yêu.

Chương XIV
MÙA GIẢI TUYỆT VỜI

"Tôi đã nghĩ đây sẽ là một mùa giải tồi tệ nhất của mình. Nhưng dù tôi mắc lỗi, đồng đội vẫn tin rằng đội tôi sẽ giành chiến thắng, cuối cùng, đây lại là ngày hạnh phúc nhất trong đời tôi."

Đó là ngày 21 tháng 5năm 2008, 2 đội bóng thế lực nhất của bóng đá Anh là Chelsea và MU gặp nhau tại trận chung kết Champions League trên SVĐ Luzhniki ở Moscow sau vòng đấu cuối cùng của Premier League. Ở phút thứ 26, Paul Scholes đã có đường chuyền xé toang hang phòng thủ của The Blues, Wes Brown tạt vào để Cristiano Ronaldo thực hiện cú đánh đầu xuất thần hạ gục thủ thành Petr Cech mở tỉ số trận đấu.

Ở cái tuổi 23 và trải qua 5 mùa bóng khoác áo Quỷ Đỏ, cậu bé đến từ Madeira trở thành một trong những tài năng sáng giá nhất của bóng đá thế giới. Anh vẫn giữ được lối chơi bóng như hồi còn là một cậu bé: Với những pha bứt tốc ở sát đường biên, những cú đảo chân, những cú lừa bóng, với các tiểu xảo, và các cú sút ngắn kiểu "sombrero." Anh cũng mở rộng hơn vốn kỹ thuật của mình, chơi khá toàn diện: Sút bóng bằng cả 2 chân, ghi bàn từ các quả đá phạt hay bằng đầu... và thi đấu đồng đội hơn. Trận chung kết Champions League diễn ra tại SVĐ từng tổ chức Olympic có thể là cơ hội không thể tốt hơn để khẳng định lại vị trí số một thế giới của anh.

"Để trở thành cầu thủ giỏi nhất thế giới tôi phải giành được các danh hiệu như Premier League và Champions League", anh chia sẻ trước trận đấu. "Tôi đã chiến thắng và trong mùa giải này tôi còn đang mơ về một cú đúp cùng MU. Tại sao lại không nhỉ?"

Giấc mơ đó đã khiến anh tràn đầy quyết tâm. Cristiano cháy hết

mình cùng trái bóng và là tác giả của bàn thắng mở tỉ số. Nhưng chỉ vài giây trước khi hiệp 1 kết thúc, một đường chuyền của Essien đã loại bỏ hai cầu thủ MU và Frank Lampard không bỏ lỡ cơ hội. Với một chút may mắn, do Van der Sar đoán chệch hướng và bị trượt chân, tỉ số được lập lại cân bằng. Bàn san bằng tỉ số đã giúp Chelsea tăng thêm sự tự tin và Makelelé, Lampard, Ballack, Cole và Essien bắt đầu tấn công. Cristiano bị kèm chặt và các cơ hội xuất hiện nhanh và nhiều từ đội quân của Avram Grant, vị HLV người Israel đến nắm quyền thay José Mourinho. Nhờ Drogba và Lampard, trận đấu cuối cùng trở thành trận đấu hào hùng nhưng không kém phần căng thẳng. Sau 120 phút không có gì thay đổi, trận đấu bước vào loạt đá luân lưu cân não trong cơn mưa tầm tã.

Carlos Tevez là người thực hiện quả penalty đầu tiên và anh đã đưa MU vượt lên dẫn trước 1-0. Tiếp đến Michael Ballack bên phía Chelsea san bằng tỉ số: 1-1. Cả Michael Carrick và Juliano Belletti đều thực hiện thành công nhiệm vụ và tỉ số là 2-2.

Quả penalty thứ ba dành cho số 7 bên MU. Mười ngày trước, vào ngày 11 tháng 5, Cristiano đã ghi bàn từ chấm phạt đền để giúp M.U hạ Wigan và giành chức vô địch Premier League lần thứ 17 trong lịch sử. Trước đó, anh đã đá hỏng một lần trong trận bán kết Champions League với Barça tại sân Nou Camp. Tuy nhiên, các bình luận viên truyền hình Anh quốc cũng không quên việc anh đã đá thành công quả luân lưu cuối cùng tại Gelsenkirchen vào mùa hè năm 2006, giúp Bồ Đào Nha loại Anh khỏi World Cup.

Cầu thủ Bồ Đào Nha đã ghi 42 bàn thắng trong một mùa giải. Anh được nhiều người hâm mộ và ai nấy đều chăm chú dõi theo từng cử chỉ của anh. Các bình luận viên nói đó là cuộc đối đầu giữa cầu thủ xuất sắc nhất thế giới với thủ môn xuất sắc nhất thế giới, Ronaldo hôn bóng và cẩn trọng đặt bóng trên chấm phạt đền. Anh chống hai tay lên hông như mọi lần, hơi cúi đầu xuống, hít thở sâu và chờ đợi tiếng còi của trọng tài. Anh chọn thực hiện theo phong cách "paradinha" của người Brazil, dừng lại một nhịp trước bóng rồi sút để đánh lừa thủ môn. Nhưng Cech đã đoán đúng hướng và cản phá thành công. "Không vào!" bình luận viên hét vào micro.

Cristiano chết lặng, lấy hai tay che mặt và từ từ bước đi, thất vọng, trong khi Cech nhường khung thành lại cho Van der Sar. Nhiều danh thủ vĩ đại đã từng bỏ lỡ cơ hội từ chấm 11m ở những khoảnh khắc quan trọng như Roberto Baggio, Raúl, Michel Platini và Zico. Nhưng điều này không giúp cho chàng trai Madeira cảm thấy

thoải mái hơn

“Sau khi tôi đá trượt, tôi nghĩ chúng tôi sẽ thua”, CR7 nói. “Tôi nghĩ đây sẽ là ngày tồi tệ nhất trong đời mình. Nhưng bất chấp sai lầm của tôi, các đồng đội vẫn tin vào thắng lợi.” Và chúng tôi đã làm được, xin gửi lời cám ơn tới Hargreaves, Nani và Giggs là những người đã ghi bàn sau đó, và Van der Sar đã cản phá cú sút cuối cùng của Nicolas Anelka.

Đội trưởng Chelsea – John Terry đã có cơ hội để chiến thắng nhưng anh bị trượt chân trên sân ngập nước, dâng tặng chiến thắng cho MU. Kết thúc trận đấu, The Blues đổ gục xuống trong những giọt nước mắt thất vọng, trong khi Cristiano cuối cùng cũng có thể khóc vì hạnh phúc. Các đồng đội của anh phấn khích lao tới khung thành, nơi Van der Sar đang ăn mừng, như những kẻ điên. Cristiano khi đó gục mặt xuống sân cỏ và khóc ngay bên cạnh khung thành. Anh ấy muốn một mình tận hưởng khoảnh khắc đẹp nhất trong sự nghiệp bóng đá của mình. “Cuối cùng đó lại là ngày hạnh phúc nhất đời tôi”, anh chia sẻ sau này. “Những quả penalty là trò may rủi, nhưng chúng tôi xứng đáng chiến thắng vì trong suốt 120 phút của trận đấu, chúng tôi là những người chơi tốt hơn.”

50 năm sau thảm họa máy bay ở Munich vào ngày 6 tháng 2 năm 1958, khiến 23 trong số 44 hành khách thiệt mạng khi trên đường trở về từ sau chiến thắng ở trận tứ kết Cúp Châu Âu của MU, và 40 năm sau khi đội bóng có danh hiệu đầu tiên ở Châu Âu – do George Best dẫn đầu vào năm 1968 – MU giành vương miện Vua bóng đá châu lục lần thứ 3.

Chiến thắng của MU nhờ có hàng phòng ngự vững chắc và tài năng của Cristiano Ronaldo. Cầu thủ số 7 của the Reds là một siêu sao bóng đá và là cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất mùa giải với 8 bàn mang tính quyết định.

Bàn thắng đầu tiên được ghi vào ngày 19 tháng 12 năm 2007 tại Alvalade trong trận mở màn ở bảng F với đội bóng cũ của anh, Sporting Lisbon. Đó là lần đầu tiên anh đối đầu với CLB cũ của mình từ khi rời khỏi đây năm 2003. Sau đường chuyền của Wes Brown từ phía cánh phải, anh đánh đầu vào lưới nhưng không ăn mừng bàn thắng để thể hiện sự tôn trọng đối với cổ động viên của đội Sporting, những người đã dành cho anh sự cổ vũ đặc biệt khi hô vang tên anh trước khi trận đấu bắt đầu. Trận đấu kết thúc với tỉ số 0-1.

Tiếp đó, cầu thủ chạy cánh Bồ Đào Nha ghi thêm 3 bàn trong trận đấu với Dynamo Kyiv: 2 bàn ở Ukraine, 1 trong số đó trên chấm penalty, và bàn thắng cuối cùng ấn định tỉ số 4-0 tại Old Trafford, bàn thắng giúp đưa MU vào vòng 16 đội. Ngày 27 tháng 11, Ferguson khen ngợi Cristiano sau khi anh thực hiện quả đá phạt trực tiếp thành công ở phút cuối trong trận đấu với Sporting, mang lại chiến thắng cho MU. HLV MU chia sẻ với báo giới. "Đó là một bàn thắng tuyệt vời." "Ronaldo luôn muốn chơi tốt khi đối diện với CLB cũ của mình. Anh mang ơn Sproting rất nhiều. Anh tôn trọng và khâm phục CLB này. Anh chỉ mới 18 tuổi khi bắt đầu chơi ở giải bóng đá châu Âu. Anh hiện giờ đã trưởng thành hơn – anh đã làm được những điều chúng tôi kỳ vọng ở anh."

Và Ronaldo thể hiện lòng biết ơn của mình bằng cách đưa MU vào tứ kết, vượt qua thủ môn Grégory Coupet của Olympique Lyonnais trong trận lượt về ở vòng 16 đội vào ngày 5 tháng 3 năm 2008. Một cú sút sệt bằng chân trái sau khi nhận bóng từ đường chuyền phản công của Anderson và trận đấu kết thúc.

Ở trận tứ kết, MU một lần nữa gặp lại Francesco Totti và HLV Luciano Spalletti của AS Roma. Ở vòng bảng, họ đã giành chiến thắng trước các cầu thủ Ý tại sân nhà và đã hòa tại sân khách. Còn tại tứ kết, họ đã giành chiến thắng ngay cả trong chuyến làm khách tại Stadio Olimpico. Trong hiệp 1, Cristiano di chuyển cắt mặt Cassetti và đánh đầu tung lưới từ đường tạt bóng của Paul Scholes. Đó là bàn thắng thứ 36 của anh trong mùa giải. Trong hiệp hai của trận đấu, Rooney ấn định chiến thắng 2-0 cho đội khách. Trận lượt về chỉ còn mang tính hình thức, với duy nhất một bàn thắng do Tevez thực hiện, Ronaldo ngồi điềm tĩnh trên băng ghế dự bị: Lionel Messi đang đợi anh ở trận bán kết tại Nou Camp.

Tất nhiên là các hậu vệ của Barça lo lắng khi phải đối mặt với Cristiano. Như Gianluca Zambrotta giải thích: "Bạn phải cố gắng và dự đoán xem Cristiano Ronaldo sẽ làm gì. Cậu ta cũng có những tài năng như Messi và đồng đội của cậu ấy sẽ cố gắng tạo ra những cơ hội tốt nhất. Không dễ kèm chặt cậu ấy bởi vì cậu tiếp cận khung thành từ những góc khác nhau, chiếm ưu thế ở những pha tranh chấp tay đôi. Bạn phải cực kỳ tập trung bởi vì cậu ấy rất nhanh và có kỹ thuật lừa bóng tốt. Không có cách nào để ngăn chặn cậu ta trong tình huống một đối một trừ khi bạn có sự hỗ trợ từ các hậu vệ hoặc tiền vệ trung tâm. Tốt hơn là đừng để cậu ta có bóng."

Và Messi hiển nhiên dấy lên nỗi lo ngại trong hàng phòng thủ của

MU. Đặc biệt là tốc độ của anh, nhưng trên tất cả, riêng nghĩ đến việc phải đối đầu trực tiếp với tuyển thủ nhỏ con người Argentina này đã khiến họ thấy rùng mình rồi. Họ tập trung tìm cách tốt nhất có thể ngăn cản trước khi anh có cơ hội lướt đi với tốc độ thần kỳ của mình. Cả hai đội đều chưa từng thất bại ở Champions League trước cuộc chạm trán trong trận bán kết vào ngày 23 tháng 4 nhưng họ có phong cách chơi riêng. MU phá hủy tất cả trên đường họ qua, trong khi đội Barcelona tiến vào Champions League sau hai mùa giải ảm đạm và không giành được chiếc cúp nào.

Trận đấu ở Nou Camp là một trận đấu có ý nghĩa quan trọng đối với Ronaldo khi được chơi trước 96.000 khán giả. Những pha chạm bóng đầu tiên của anh mang đến những quả đá phạt, một lần phạt góc và một quả phạt đền. Chưa đầy hai phút sai khi trọng tài Massimo Busacca ra hiệu trận đấu được bắt đầu, CR7 đặt bóng xuống vị trí thực hiện quả đá phạt sau khi nỗ lực đánh bóng bằng đầu vào góc nhưng bóng đập vào tay của Garbriel Milito. Đó là pha đối đầu giữa Cristiano và Víctor Valdés. Tuyển thủ Bồ Đào Nha hít sâu và tập trung vào khung thành của đối phương. Anh tung chân sút. Không thành công. Bóng bay vọt xà. Ronaldo đã bỏ lỡ cơ hội ghi bàn sớm.

Nhưng Ronaldo vẫn là người hùng tài ba của MU. Ferguson đưa anh lên vị trí chủ công, giống với vị trí của Messi… Dù thấy không khỏe nhưng cầu thủ Argentina vẫn cố trụ trên sân lâu nhất có thể để giúp đồng đội mình có cơ hội. Anh đã trụ được nửa tiếng trước khi phải nhường chỗ cho Bojan Krkic. Việc ra sân của Messi làm giảm nhuệ khí của Ronaldo. Thiếu hai ngôi sao, hai cầu thủ nguy hiểm nhất thế giới bóng đá, trận đấu trở nên tẻ nhạt và nhàm chán. Dù Barcelona có nhỉnh hơn nhưng vẫn không thể dứt điểm ván cờ, trong khi MU chủ động phòng thủ. Trận đấu kết thúc với tỉ số 0-0.

Trận đấu lượt về tại Nhà Hát Của Những Giấc Mơ sẽ quyết định Cristiano hay Messi sẽ tham gia trận chung kết đầu tiên của họ tại Champions League. Và đó là Cristiano – nhờ công của Paul Scholes – người đã thực hiện một cú sút tuyệt đẹp từ phía ngoài khu vực 16m50 ở phút thứ 14. Chỉ pha ghi bàn này là đủ để đưa MU tiến thẳng vào chung kết.

Cristiano tươi cười rạng rỡ, giấc mơ trọn đời của mình thành hiện thực khi anh nâng chiếc cúp vô địch dưới cơn mưa của Moscow. Với Ronaldo, đó là một cái kết hoàn hảo cho một mùa giải mà người hâm mộ chứng kiến anh ghi bàn, ẵm các danh hiệu và vươn

lên hàng ngôi sao.

Mùa này, anh đã ghi được 42 bàn. Anh cũng là cầu thủ ghi bàn nhiều nhất ở Premier League với 31 bàn, vượt qua Adebayor và Fernando Torres, mỗi người ghi được 24 bàn. Ngày 12 tháng 01 năm 2008, trong trận đấu với Newcastle, Ronaldo đã ghi được một hat-trick. Ngày 19 tháng 3, Alex Ferguson trao cho anh chiếc băng đội trưởng trong trận đấu với Bolton, và anh đã lập một cú đúp và tiếp tục ghi thêm 2 bàn vào ngày 15 tháng 11 trong trận đấu với Stoke City, nâng tổng số bàn ghi được trong màu áo MU lên hơn 100 bàn.

Kỳ tích trong mùa giải 2007-2008 bao gồm cả danh hiệu Charity Shield, lần thứ 2 liên tiếp là cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA, danh hiệu vô địch Premier League (MU kết thúc mùa giải với 87 điểm, hơn Chelsea 2 điểm và Arsenal 4 điểm) và đương nhiên là cả chức vô địch Champions League.

“Không ai có thể nghi ngờ một sự thật rằng anh đã trở thành kẻ tấn công có sức hủy diệt nhất thế giới“, Tờ The Guardian viết. Và không ai phủ nhận điều đó.

Chương XV
QỦA BÓNG VÀNG

"Quả bóng vàng chỉ là bước khởi đầu cho những gì vĩ đại hơn."

Với 446 trên tổng số 480 điểm tối đa, Cristiano Ronaldo là ứng cử viên duy nhất trong số 30 ứng viên nhận được phiếu bầu của tất cả 96 thành viên bầu chọn. Anh đã đánh bại Lionel Messi một cách thuyết phục, ngôi sao của Barcelona chỉ có được 281 điểm. Tuyển thủ người Argentina đã có một mùa giải khá thành công nhưng Barça của anh lại không giành được danh hiệu nào. Chiến tích duy nhất của Messi là cùng đội tuyển Olympic Argentina đoạt chức vô địch tại Thế vận hội Bắc Kinh 2008. Fernando Torres đứng vị trí thứ 3 với 179 điểm, nhờ đã có phong độ tốt trong mùa giải đầu tiên đầu quân cho Liverpool, ghi được 24 bàn thắng và có vai trò quan trọng trong chức vô địch Euro 2008 của Tây Ban Nha khi vượt qua Đức ở Vienna.

Báo chí thế giới ca ngợi Cristiano là cầu thủ giỏi nhất ở thời đại của mình. Từ Bắc Kinh đến Los Ageles, từ Johannesburg đến Reykjavík, các nhà báo được kêu gọi bình chọn bởi tạp chí thể thao của Pháp France Football - Tạp chí đứng ra tổ chức bình chọn và trao tặng danh hiệu Quả bóng vàng từ năm 1956 – đều đồng tình với những lời khen ngợi về tài năng của anh.

Anh trở thành người chiến thắng dù đã không tỏa sáng ở Euro 2008, dù phải trải qua hàng loạt các tin đồn không ngớt xoay quanh khả năng đầu quân cho Real Madrid, những rắc rối liên quan đến đời sống riêng tư và sự kiêu căng tự phụ, những hành động khiêu khích trên sân cỏ. Điều quan trọng nhất là khả năng trình diễn tuyệt vời, tài năng kiệt xuất, các pha ghi bàn đã giúp anh giành được danh hiệu Chiếc giày vàng châu Âu, và cú đúp danh hiệu Premier League và Champions League cùng với MU.

Ở tuổi 23, sau khi đứng thứ hai năm 2007 (sau Kaká và trước Leo Messi); đứng thứ 14 trong năm 2006; đứng thứ 20 trong năm 2005 và đứng thứ 12 trong năm 2004 trong cuộc bầu chọn Quả bóng vàng, Cristiano trở thành cầu thủ trẻ thứ 5 giành danh hiệu cao quý này sau khi một cầu thủ Ronaldo khác giành chiến thắng vào năm 1997 khi mới 21 tuổi; George Best (năm 1968) và Michael Owen (năm 2001) cùng giành được giải khi mới 22 tuổi và cầu thủ người Ukraina Oleg Blokhin (năm 1975) được vinh danh giải này khi mới 23 tuổi. Anh là cầu thủ Bồ Đào Nha thứ 3 có được danh hiệu này sau Eusébio (năm 1965) và Figo (năm 2000).

Anh nhận được tin chúc mừng từ đích thân Tổng thổng Bồ Đào Nha, Ngài Aníbal Cavaco Silva, ông đã nhấn mạnh rằng niềm vinh dự này đã "làm rạng danh thể thao Bồ Đào Nha trên trường quốc tế, đóng góp vào việ nâng cao vị thế nền thể thao nước nhà, và có ý nghĩa khuyến khích các vận động viên trẻ tiếp tục hăng say cống hiến."

Ronaldo cũng là cầu thủ thứ tư của MU giành được Quả bóng vàng sau Denis Law năm 1964, Bobby Charlton năm 1966 và George Best năm 1968. Anh cũng là cầu thủ Premier League thứ hai giành thắng lợi sau Owen.

Vào ngày 2 tháng 12 năm 2008, tạp chí France Football chính thức công bố người giành danh hiệu Quả bóng vàng thứ 53 trên website của mình và phát hành một ấn phẩm đặc biệt dành riêng cho Cristiano. Theo đó, tất cả mọi người đều đã dự đoán được chiến thắng sẽ thuộc về cầu thủ Bồ Đào Nha, từ Zidane ("Anh ấy thật tuyệt vời, anh ấy đã có cú đúp danh hiệu Premier League và Champions League, và là tay ghi bàn siêu hạng") đến Kaká ("Anh ấy xứng đáng với danh hiệu đó, anh ấy là nhân tố thiết yếu trong chiến thắng của MU"); từ người giành chiến thắng năm 2006 Fabio Cannavaro ("Anh ấy rất xứng đáng là người chiến thắng") đến Ibrahimovic ("Tôi sẽ bỏ phiếu cho anh ấy, dù anh ấy đã không chơi tốt ở Euro 2008"), cuối cùng là Fernando Torres ("Anh ấy là cỗ máy ghi bàn").

Thậm chí ngay cả bản thân Cristiano cũng tự tin rằng 2008 là năm của mình, anh thừa nhận đã đoán trước được kết quả mấy ngày trước khi chiến thắng này được công bố. "Tôi nghĩ mình đã làm được rất nhiều việc để xứng đáng là người chiến thắng và cảm thấy tự tin", anh chia sẻ trên tờ báo Gazzetto dello Sport của Ý. "Nếu so với các mùa giải trước, tôi nghĩ mình đã chơi tốt hơn rất nhiều. "Về những đối thủ cạnh tranh của mình, anh thừa nhận rằng "có 2 hoặc 3 cầu thủ khác cũng xứng đáng giành chiến thắng

nhưng nếu đánh giá những gì họ đã đạt được trong suốt mùa giải, tôi nghĩ tôi đã làm được nhiều hơn bất kỳ ai. Tôi còn phải làm gì nữa để giành được Quả bóng vàng nếu đã có được hai danh hiệu Preimer League và Champions League mà chưa đủ xứng đáng?"

Báo chí đã phản pháo lại câu hỏi đầy hàm ý của anh bằng việc nhắc nhở anh về Euro 2008, cảnh báo anh về việc kỳ vọng quá nhiều... dù anh đã phải ra sân với chấn thương ở mắt cá.

Sau Torres, danh sách rút gọn từ đội chiến thắng Euro 2008 của đội tuyển Tây Ban Nha bao gồm Iker Casillas ở vị trí thứ 4, Xavi Hernández ở vị trí thứ 5, David Villa ở vị trí thứ 7 và Marcos Senna ở vị trí thứ 11, trong khi Cesc Fàbregas đồng 19 và Sergio Ramos cùng ở vị trí số 21. Nhưng cuối cùng, giải đấu tại Áo -Thụy Sỹ chứng kiến Bồ Đào Nha thua Đức với tỉ số 3-2 trong trận tứ kết, nhưng không làm thay đổi số phiếu từ 96 ký giả. Như thành viên ban hội thẩm Michel Dubois viết trên tờ nhật báo của Bỉ, tờ La Dernière Heure: "Mặc dù Ronaldo không chơi tốt như mong đợi trong trận tứ kết Euro 2008, nhưng anh đã chơi quá tuyệt trong các trận khác." Và khi nói đến các phiếu bầu, 77 trong số 96 thành viên ban hội thẩm đề cử anh ở vị trí đầu tiên.

Ronaldo chỉ được thông báo về thành công của anh vào giờ phút cuối cùng, trước ngày công bố kết quả hay ít nhất là như tờ France Football giải trình về việc tại sao, không giống như các năm trước, lại không có ảnh của người nhận Quả bóng vàng cùng với lời công bố trên mạng. Cầu thủ số 7 sẽ phải đợi đến Chủ Nhật ngày 7 tháng 12 để nâng danh hiệu lên khi anh cùng gia đình đến Paris.

Trong khuôn khổ Telefoot, chương trình trên kênh quốc gia của Pháp TF1, tất cả đều tập trung vào người giành được Quả bóng vàng năm 2008. Cristiano Ronaldo trông háo hức trong bộ comple đen, thắt cà vạt và áo sơ mi trắng xám cùng với tóc bóng mượt đến buổi lễ hơi muộn. Anh xin lỗi vì sự chậm trễ của máy bay và giao thông Pháp, sau đó nhìn Quả bóng vàng mà anh khao khát được chạm từ khi biết được mình là người chiến thắng. Anh nâng quả bóng lên, chia sẻ sự diệu kỳ của quả bóng và bộc bạch thêm rằng anh rất hạnh phúc.

"Như mọi người đều biết, việc giành được Quả bóng vàng là điều mà tôi mong ước từ khi là một cậu bé, đó là lý do tại sao đây trở thành khoảnh khắc vô cùng cảm động và tuyệt vời đối với tôi. Tôi muốn nhân cơ hội này dành tặng danh hiệu này cho gia đình, những người đang ở đây cùng tôi", anh giải thích, quay lại và ra hiệu về phía những người anh yêu thương. "Tôi dành tặng nó cho

mẹ tôi, cha tôi, chị Elma và Katia, anh tôi Hugo, và người bạn thân thiết nhất của tôi Rodrigo và Zé, quản lý Jorge Mendes của tôi… thật khó để nói, có quá nhiều người tôi muốn nhắc tới… nhưng tôi thực sự rất hạnh phúc."

Và anh còn cảm thấy nghẹn ngào hơn sau khi nghe những lời khen ngợi từ Patrice Evra, Kaká, Nicolas Anelka, Karim Benzema, Samuel Eto'o, Pedro Miguel Pauleta, Luís Figo, Francisco Alonso, Luiz Felipe Scolari, Alex Ferguson, chị của anh Elma Aveiro, cha đỡ đầu của anh Fernão Sousa và mẹ là bà Dolores - người rạng ngời hạnh phúc trước máy quay khi bày tỏ lòng mình: "Mẹ rất tự hào về con. Con là đứa con trai tuyệt vời nhất. Gửi đến con những nụ hôn", bà nói. Được thu trực tiếp ở phòng quay, máy quay phóng to hình ảnh mẹ cầu thủ giành chiến thắng đang khóc giữa khán giả. Nhưng vẫn chưa hết lời ca ngợi.

Người tổ chức chương trình đưa chiếc áo số 7 của anh lên, con số được coi là đặc biệt ở Old Trafford. "Best, Robson, Eric Cantona, David Beckham và bây giờ anh đã nâng tầm giá trị con số này. Con số này đương nhiên là con số của những con người đặc biệt ở MU." Alex Ferguson xuất hiện như có phép thuật ở buổi lễ để ngỏ lời. "Cristiano xứng đáng giành được nó và CLB rất xúc động trước thành công mới nhất của anh. MU đã mong chờ cái khoảnh khắc này 40 năm rồi." Ông còn cho rằng Ronaldo quá đặc biệt và đã trưởng thành rất sớm, đến mức mà cách đây 5 năm ông còn không thể tưởng tượng nổi. "Anh ấy chỉ mới 23 tuổi, còn cả một sự nghiệp ở phía trước", Ferguson bổ sung.

"Một trong những biệt tài ít được biết đến của Ronaldo là bản lĩnh và sự dũng cảm của anh", Ferguson nói về ngôi sao này một vài tuần trước đó. "Bản lĩnh trong bóng đá, bản lĩnh trong cuộc sống biểu hiện theo các cách khác nhau. Nhưng bản lĩnh tiến lên phía trước dù có bị đẩy ra bao nhiêu lần đã khẳng định "thương hiệu" Ronaldo. Rất ít cầu thủ có được bản lĩnh như vậy. Đó là cái mà Ronaldo có – bản lĩnh của một cầu thủ vĩ đại."

Cristiano cũng thừa nhận rằng anh quá đỗi hạnh phúc khi thi đấu cho MU và CLB giống như nhà của anh vậy. "Tôi tham vọng. Tôi có tính cách mạnh và tôi muốn theo bước các cầu thủ vĩ đại khác, giành được chiến thắng cả 2 hạng mục cá nhân và tập thể", Anh kết luận.

Ngày 21 tháng 12 năm 2008, thêm một danh hiệu nữa khi Cristiano Ronaldo và đồng đội chiến thắng ở giải vô địch thế giới các CLB (FIFA World Club Cup) tại SVĐ Yokohama của Nhật Bản.

MU đã đánh bại đội bóng vô địch Copa Libertadores của Nam Mỹ, LDU Quito với tỉ số 1-0 trong trận chung kết nhờ pha ghi bàn của Wayne Rooney ở phút thứ 72 của trận đấu.

Và ngày 12 tháng 1 năm 2009, Ronaldo nhận thêm giải cầu thủ xuất sắc nhất năm của FIFA – các phiếu bình chọn từ các HLV và các đội trưởng từ 155 quốc gia đã một lần nữa khẳng định sự lựa chọn xứng đáng cho danh hiệu Quả bóng vàng của tờ France Football. Gala trình diễn ở Nhà hát kịch Zurich được mở màn với cuộn phim ghi lại hình ảnh của 5 cầu thủ xuất sắc nhất trên sân bóng. Hình ảnh các cầu thủ thi triển kỹ thuật với trái bóng chạy qua màn hình: Người giành chiến thắng năm 2007 Kaká, những người khác như Leo Messi, Cristiano, Fernando Torres và Xavi Hernández.

Người được vinh dự trao danh hiệu cho những người chiến thắng là Pelé. Ông nhẹ nhàng bước lên khán đài, và chọn phong bì có tên người chiến thắng. Ông nói vào micro, ông thừa nhận bản thân còn háo hức hơn cả các ứng cử viên đang ngồi ở hàng ghế danh dự. Ông mở phong bì, nhìn vào tên, nhưng trước khi tiết lộ cho khán giả biết đó là ai, ông có một câu chuyện nhỏ muốn kể cho mọi người nghe. “Năm ngoái, sau khi trao giải này cho Kaká, tôi bắt tay Cristiano và nói với anh ấy bằng tiếng Bồ Đào Nha: “Năm sau tôi sẽ trao nó cho anh”, ông nhấc tấm thiệp lên và nhẹ nhàng công bố: “Cristiano Ronaldo.”

Cầu thủ số 7 mỉm cười, đứng dậy, cài nút áo vét đen và tiến về phía sân khấu. Anh ôm Vua bóng đá Pelé và nâng cao danh hiệu. Một đoạn phim về các khoảnh khắc đẹp nhất của cầu thủ được chiếu ở phía cuối sân khấu, và sau đó đến lúc anh phát biểu. Anh cầm lấy micro, gập tay kiên nhẫn chờ đợi câu hỏi từ người dẫn chương trình. “Tất cả khán giả là của anh”, họ nói với anh.

“Đây là khoảnh khắc rất đặc biệt của tôi, tôi rất hồi hộp”, anh nói bằng tiếng Bồ Đào Nha. “Trước tiên tôi muốn cảm ơn mẹ tôi, bố tôi, gia đình và bạn bè tôi, Jorge… tôi không cần phải nêu tên tất cả mọi người, họ biết họ là ai. Tôi cũng muốn dành lời cảm ơn này đến đồng đội. Không có họ tôi không thể giành được giải giải thưởng này” – anh nhìn phần thưởng, và cười rạng rỡ. “Tôi rất hạnh phúc, hôm nay là một trong những ngày tuyệt vời nhất trong đời tôi. Tôi hy vọng một ngày nào đó sẽ được trở lại đây. Cảm ơn. Cảm ơn rất nhiều.”

Tiếng vỗ tay ào ào vang lên. Người dẫn chương trình Sylvie Van der Vaart, vợ của cầu thủ Rafael, cựu cầu thủ Real Madrid và hiện

đang thi đấu cho Tottenham, tuyên bố: “Cristiano Ronaldo là cầu thủ xuất sắc nhất thế giới năm 2008 của FIFA. Anh giành được 935 phiếu, Messi 678 phiếu, Torres 203 phiếu, Kaká 183 phiếu và Xavi giành được 155 phiếu.” Sylvie nói, anh là “cầu thủ giỏi nhất thế giới.”

Chương XVI
ROMA

"Tôi muốn chiến thắng để làm nên lịch sử."

"Đây là trận chung kết trong mơ", Ryan Giggs nói. "MU và Barcelona là 2 CLB lớn, có bề dày lịch sử, là đại diện cho bóng đá đẹp, và có nhiều điểm riêng biệt so với phần còn lại." Người xứ Wales biết khá nhiều điều về Champions League, và cũng đã giành chiến thắng trong 2 trận chung kết cùng với MU – một trận với Bayern Munich, và trận còn lại là trước Chelsea vào năm 2010. Trận chung kết ở Rome với Barcelona ngày 27 tháng 5 năm 2009 là trận đấu rất được chờ đợi, có sức nóng lan tỏa nhất tại đấu trường Châu Âu. Với đội hình mạnh nhất, hai đội hứa hẹn sẽ mang đến một màn trình diễn tuyệt vời trên Lục địa già.

Trận chung kết là cuộc đối đầu giữa nhà vô địch La Liga và vô địch châu Âu năm 2006, FC Barcelona, với ông vua của Premier League đồng thời là đương kim vô địch châu Âu, MU. Đồng thời, nó cũng đưa đến màn so tài giữa hai nhà cầm quân: Sir Alex Ferguson và Pep Guardiola. Một người sinh năm 1941, có trong tay một bộ sưu tập lớn các danh hiệu và kinh nghiệm không giới hạn. Người còn lại sinh năm 1971 là nhà cầm quân thành công nhất của mùa giải năm đó.

Trận đấu cũng là nơi hội tụ của những cầu thủ hàng đầu thế giới. Phía Barcelona có Valdés, Puyol, Touré, Piqué, Sylvinho, Busquets, Iniesta, Xavi, Messi, Henry và Eto'o, trong khi MU có sự góp mặt của Van der Sar, O'Shea, Ferdinand, Vidic, Evra, Anderson, Carrick, Giggs, Park, Rooney và Cristiano Ronaldo.

Đây còn là trận cầu làm tốn nhiều giấy mực của báo giới với cuộc đọ sức tay đôi giữa hai cầu thủ lớn là Cristiano Ronaldo và Leo Messi. Nhưng CR7 đã bác bỏ điều này. "Messi là cầu thủ giỏi,

nhưng trận ngày mai là giữa Barcelona và MU", anh chia sẻ vào đêm trước khi diễn ra trận đấu. Leo đồng tình và cho biết rằng việc tập trung vào cá nhân 2 cầu thủ thể hiện sự thiếu tôn trọng đối với hai đội bóng lớn - hai CLB xuất sắc nhất hiện nay. Hai đội đang có trong tay nhiều cầu thủ khác có khả năng quyết định trận đấu. Nhưng Cristiano và Messi vẫn là tiêu điểm trong các cuộc tranh luận. Ngay cả Sir Alex Ferguson cũng do dự khi đưa ra quan điểm của mình: "Cả hai đều là những cầu thủ tuyệt vời, đều là những người có thể kiến tạo và ghi bàn. Khi các cầu thủ xuất sắc đạt đến tầm đó, tất cả lại nằm ở các chi tiết nhỏ. Một trong số họ có thể mất ngủ sau trận đấu. Ngoài điều đó ra, chúng ta còn có thể nói gì về những cầu thủ giỏi như thế này?" Báo giới vẫn giữ nguyên quan điểm rằng ở Rome, kết quả cuộc chạm trán giữa CR7 và El Pulga sẽ quyết định danh hiệu Quả bóng vàng năm 2009.

"Ai giành chiến thắng sẽ có nhiều cơ hội hơn", Ronaldo cũng buộc phải thừa nhận, "Nhưng điều đó không quan trọng. Điều mà tôi thực sự mong muốn là giành chức vô địch Champions League." Có thể MU sẽ giành chiến thắng thứ 2 liên tiếp và, nói như Cristiano, thì họ sẽ "đi vào lịch sử." Vì từ khi Champions League ra đời, chưa có CLB nào đăng quang hai lần liên tiếp.

Cristiano đang có một mùa giải không tồi. Anh đã chơi 53 trận, ghi 26 bàn trong đó 18 bàn ở Premier League và 4 bàn ở giải Champions League. Trước khi tới Rome, MU đang thống trị bóng đá Anh, với 4 điểm dẫn trước Liverpool ở Premier League, và vào ngày 1 tháng 3, họ đã vượt qua Spurs trong trận chung kết Cúp liên đoàn (League Cup) ở Wembley. Danh hiệu duy nhất lọt khỏi tay họ là FA Cup do bị loại từ vòng bán kết sau loạt penalty với Everton.

Đây không phải là mùa giải bùng nổ của Cristiano như các mùa trước nhưng anh là người đang giữ Quả bóng vàng, và anh muốn chứng tỏ rằng mình vẫn có thể vượt qua Messi, cầu thủ đã ghi được 8 bàn tại Champions League, 23 bàn tại La Liga và đang rất quyết tâm trong cuộc đua giành danh hiệu VĐQG Tây Ban Nha và Copa del Rey của Barça.

Trận đấu bắt đầu lúc 20h46 tại SVĐ Stadio Olimpico.

Ngay phút đầu tiên: Yaya Touré phạm lỗi với Anderson. Quả đá phạt đầu tiên của trận đấu với khoảng cách hơn 35 thước từ khung thành của Barça. Lùi lại 5 bước như mọi khi, Cristiano Ronaldo dậm mạnh chân trái… và sút. Bóng xoay tròn trên không trung và bật vào ngực Víctor Valdés, khiến anh không thể bắt gọn.

Piqué lao ra chặn đứng cú sút bồi của Park ngay trước vạch vôi. CR7 ôm đầu tiếc nuối.

MU gia tăng áp lực, tiến sâu vào phần sân đối phương, buộc Barça phải lùi sâu bảo vệ khung thành. Và Ronaldo chính là hạt nhân trong lối chơi của MU.

Phút thứ 7: Cristiano thực hiện cú sút gần 40 mét nhưng bóng đi chệch cột dọc.

Phút thứ 8: Sau pha phối hợp giữa Anderson và Evra, bóng đến chân Ronaldo ở tư thế thuận lợi. Anh thực hiện cú sút bằng chân trái nhưng bóng đi chệch cột dọc bên phải khung thành Barça.

Có vẻ như MU đã chiếm thế thượng phong trước Barça. Nhưng đó cũng có thể chỉ là một cái bẫy. Vào phút thứ 10 của trận đấu, Eto'o vượt qua Vidic trong khu vực cấm địa và tung cú sút ngoạn mục hạ gục Van der Sar. 1-0 cho Barça.

Phút thứ 13: pha mất bóng của Messi đã tạo cơ hội cho MU phản công. Cristiano nhận được đường chuyền dài và lao về phía khung thành. Gerard Piqué buộc phải phạm lỗi cản người không bóng và lĩnh thẻ vàng.

Phút thứ 18: Pep Guardiola đẩy Messi lên vị trí số 9 ảo nhằm quấy phá tuyến phòng thủ của MU. Sau trận đấu, Ferguson đã nói rằng "Điều đó khiến chúng tôi bất ngờ và làm cho tình hình trở nên khó khăn đối với chúng tôi." "El Pulga" rời cánh phải, tiến vào trung lộ và thực hiện cú sút bằng chân trái từ khoảng cách 33 mét nhưng bóng đi vọt xà ngang.

Phút thứ 20: Cristiano lại có bóng. Anh đẩy bóng vượt qua Touré và dứt điểm nhưng góc sút không thực thuận lợi. Nếu đó là một cú chuyền bóng cho Wayne Rooney thì sẽ hợp lý hơn.

Phút thứ 22: Quả phạt góc cho MU, Giggs lật bóng về phía góc xa vòng cấm. Cristiano nhảy lên thực hiện cú đánh đầu nhưng bóng đi vọt xà ngang. Đây là pha dứt điểm thứ 6 của "số 7" trong vòng 22 phút của trận đấu.

Phút thứ 36: Touré chặn đứng pha đi bóng của Cristiano.

Phút thứ 41: Lần này Valdes là người chặn đường tấn công, anh lao ra khỏi vòng cấm rất nhanh để cản đường chuyền dài trước khi nó đến được chân cầu thủ Bồ Đào Nha.

Phút thứ 42: Sir Alex hoán đổi vị trí của Rooney và Ronaldo. Cầu thủ Bồ Đào Nha giờ được đẩy sang cánh phải, Rooney đá cắm, và Giggs được đẩy sang cánh trái. Nhưng cục diện không hề thay đổi: Barça vẫn nắm quyền kiểm soát.

Phút thứ 44: Messi thực hiện pha dẫn bóng ngoạn mục từ phía sân nhà, vượt qua hàng loạt các cầu thủ MU. Cú sút ở sát đường biên ngang của anh cũng khiến Van der Sar phải khá vất vả để khống chế.

Phút thứ 46: Cristiano được đẩy lên đá cặp với Carlos Tévez, cầu thủ mới vào sân.

Phút thứ 55: Rooney có pha căng ngang thuận lợi cho Ronaldo, nhưng anh không thể chạm bóng dù đã rất gần. Barcelona vẫn là đội kiểm soát thế trận. Cú đá phạt của Xavi đã đập vào cột gôn phải khung thành MU bật ra.

Phút thứ 59: Ronaldo rơi vào thế việt vị sau đường chuyền vượt tuyến của Michael Carrick.

Phút thứ 65: Cristiano làm hỏng cơ hội phản công của MU sau khi pha đi bóng vào trung lộ bị cản phá.

Phút thứ 68: Đường chuyền của Carrick cho cầu thủ số 7 quá dài. Ronaldo trở nên tuyệt vọng.

Phút thứ 70: Xavi lấy bóng sau khi bóng bật ra từ một hậu vệ của MU. Anh hướng vào vòng cấm địa, ngước lên và thực hiện cú tạt bóng xoáy, nhẹ nhàng và chính xác. Với tư thế quay lưng lại khung thành, Messi bật cao như một thiên thần bay lên tới bầu trời huyền ảo Roma và thực hiện cú đánh đầu về góc trái. Thủ môn của MU đã đón nhầm hướng. Với chiều cao 1.69 m, cầu thủ nhỏ con nhất trên sân đã thực hiện cú nhảy cao nhất. Tỉ số là 2-0.

Phút thứ 72: Víctor Valdés đẩy được cú sút của Ronaldo, làm nản lòng chân sút này trong việc nỗ lực rút ngắn tỉ số.

Phút thứ 73: Cristiano bị trọng tài Massimo Busacca cảnh cáo sau pha chuồi bóng vào chân Carles Puyol.

Phút thứ 78: Cristiano trở nên nóng nảy hơn,trong sự mệt mỏi và chán nản. Anh cãi nhau với Rooney và lĩnh thẻ vàng vì vung tay vào Puyol khi không thể nào lấy được bóng. Một lỗi vô ích.

Sau 3 phút bù giờ, tiếng còi kết thúc trận đấu vang lên và Barça là

nhà vô địch Champions League. Các CĐV Blaugrana tổ chức ăn mừng. Leo Messi là người đầu tiên chạy đến ôm Guardiola.

Cristiano Ronaldo đã bỏ lỡ cơ hội giành chiến thắng lịch sử mà anh khao khát. Khi tiến lên nhận huy chương từ chủ tịch UEFA Michel Platini, anh phải nghe những tiếng huýt sáo chê bai, tiếng la ó giễu cợt từ phía fan của Barça, những người đã coi anh là người của Real Madrid, đội bóng đang tích cực theo đuổi anh. Sau đó, trong nỗi buồn, anh chia sẻ: "Đó không phải trận đấu giữa Messi và tôi, nhưng đội của anh ấy đã chơi tốt hơn và anh ấy cũng vậy khi ghi được bàn thắng."

Leo Messi ôm hôn chiếc cúp một cách âu yếm, đặt vào lòng rồi đi quanh sân bóng hoan hỉ với đồng đội, bạn bè và gia đình. "Tôi cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất thế giới", anh bộc bạch.

Sau này Cristiano cho biết: "Đêm đó tôi rất mong manh, suýt khóc ngay trên sân bóng trước hàng triệu khán giải trên truyền hình. Tôi ghét thất bại, đặc biệt trong trận chung kết."

Đó là trận chung kết cuối cùng của anh trong màu áo MU.

Chương XVII
80 TRIỆU BẢNG

"Tôi biết người ta đang bàn tán về điều này, nhưng nó khiến tôi cảm thấy tự hào là cầu thủ đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá".

Manchester United đã nhận được lời đề nghị kỷ lục trị giá 80 triệu bảng từ Real Madrid cho Cristiano Ronaldo. Thể theo yêu cầu của Cristiano, khi anh một lần nữa khẳng định mong muốn được ra đi, và sau khi thảo luận với người đại diện của cầu thủ này, MU chấp thuận cho Real Madrid đàm phán trực tiếp với Ronaldo. Dự kiến vụ chuyển nhượng sẽ được hoàn tất trước ngày 30 tháng 6. CLB sẽ không có bình luận gì thêm cho đến khi có thông báo mới."

9h30 ngày 11 tháng 6 năm 2009, MU tuyên bố chấp nhận đề nghị 80 triệu bảng Anh của Real Madrid trên trang web chính thức của CLB.

Không lâu sau đó, Real tuyên bố chính thức rằng CLB đã "đề nghị MU chuyển nhượng Cristiano Ronaldo" và "hy vọng sẽ đạt được thỏa thuận với cầu thủ này trong vài ngày tới."

Cristiano Ronaldo biết tin này vào lúc 2 giờ sáng trong kỳ nghỉ mát tại Los Angeles, khi Jorge Mendes gọi điện thông báo. Một trong những điều đầu tiên CR7 làm là gọi điện báo tin mừng cho mẹ của mình, bà Dolores. Một thời gian ngắn sau anh đưa ra tuyên bố đầu tiên "Tôi đã trải qua khoảng thời gian đáng nhớ tại MU. Bây giờ tôi có thể hướng tới Real Madrid và một thời kỳ mới trong sự nghiệp. Đây là một thỏa thuận mang tính lịch sử. 80 triệu bảng là một khoản tiền lớn."

Đây chắc chắn là khoản tiền lớn nhất được trả cho một cầu thủ. Cristiano giờ đây đứng đầu một danh sách lẫy lừng (theo số liệu so sánh tương đối tính bằng Euro):

1. Cristiano Ronaldo:

Từ MU sang Real Madrid (2009) - 94 triệu Euro

2. Zinedine Zidane.

Từ Juventus sang Real Madrid (2001) - 75 triệu Euro

3. Kaká

Từ Milan sang Real Madrid (2000) - 63 triệu Euro

4. Luís Figo

Từ Barcelona sang Real Madrid (2000) - 61 triệu Euro

5. Hernán Crespo

Từ Parma sang Lazio (2000) - 56 triệu Euro

6. Gaizka Mendieta

Từ Valencia sang Lazio (2001) - 48 triệu Euro

7. Rio Ferdinand:

Từ Leeds sang MU (2002) - 47 triệu Euro

8. Andriy Shevchenko

Từ Milan sang Chelsea (2006) - 46 triệu Euro

9. Juan Sebastián Verón

Từ Lazio sang MU (2001) - 46 triệu Euro

10. Ronaldo Nazario da Lima (Ronaldo béo)

Từ Inter Milan sang Real Madrid (2002) - 45 triệu Euro

Giữ vị trí đầu danh sách với phí chuyển nhượng 80 triệu bảng, Cristiano sẽ nhận được mức lương hàng năm 9,5 triệu Euro, trong khi người đại diện của anh Jorge Mendes nhận được 10 triệu Euro hoa hồng. Đây là một hợp đồng kỷ lục chiếm trang nhất của các mặt báo quốc tế. Nó đã gây ra làn sóng phản hồi từ dư luận – một số người chỉ trích, những người khác tỏ ra ngạc nhiên.

Thủ tướng Anh Gordon Brown nói với BBC: “Anh ấy là một trong

những cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Tôi tin rằng người Anh sẽ buồn khi anh ấy ra đi. Đồng thời, tôi biết rõ Sir Alex Ferguson sẽ có kế hoạch xây dựng lại và đổi mới đội hình của mình. Tôi mong MU và bóng đá Anh sẽ không yếu đi, mà sẽ thể hiện một phong cách mới và mạnh mẽ hơn trong thời gian tới."

Trong khi Thủ tướng tập trung vào khía cạnh thể thao, Bộ trưởng Bộ Thể thao và Du lịch Gerry Sutcliffe chúc mừng hợp đồng kinh doanh đặc biệt của MU, đồng thời bình luận về khía cạnh chính trị của vụ chuyển nhượng với Madrid và tương lai của ngành công nghiệp. "Mới đây, Madrid đã chi 59 triệu bảng để mua Kaká từ AC Milan. Đó là lý do tại sao chúng tôi viết thư cho Ban tổ chức Premier League và Liên đoàn bóng đá – do lo ngại về tính bền vững của môn thể thao vua. Họ đang là các thế lực lớn và chính sách chuyển nhượng này được áp dụng khắp nơi. Song chúng ta phải đảm bảo sự liên kết và tính bền vững bởi vì không ai muốn thấy các CLB đi vào ngõ cụt."

"Những vụ chuyển nhượng như vậy là thách thức không nhỏ cho chủ nghĩa fair-play và sự công bằng về tài chính trong cuộc chơi." Đó là tuyên bố của Chủ tịch UEFA Michel Platini, người cho rằng thương vụ của Real Madrid là quá lớn và "quá phức tạp tại thời điểm mà bóng đá phải đối mặt với một số thách thức tài chính tồi tệ nhất."

Ngược lại, Chủ tịch FIFA Sepp Blatter ca ngợi hợp đồng này: "Đây là một ví dụ về đầu tư xuất sắc - có thể khủng hoảng tài chính toàn cầu đang diễn ra, nhưng bóng đá vẫn đang trên đà tăng trưởng." HLV CLB Man City, Mark Hughes có ý kiến tương tự rằng việc này sẽ "kích cầu thị trường." Ông cho biết thêm: "Hiện nay các CLB bóng đá đang có rất nhiều tiền và để thu hút các cầu thủ tốt nhất trên thế giới cần một khoản tiền rất lớn." Về bản hợp đồng gần đây của đối thủ MU, ông nói: "MU nên ăn mừng vì đã ký được một bản hợp đồng tuyệt vời. Ngài Alex Ferguson đưa ra các quyết định chiến lược rất nhanh chóng. Ông đã làm những việc sẽ mang lại điều tốt đẹp cho CLB và chúng ta phải tôn trọng điều đó."

Adriano Galliani, chủ tịch hội đồng quản trị CLB AC Milan (người đã bán Kaká cho Real), cho rằng "Hợp đồng với Cristiano là một ví dụ thực tế cho thấy rằng, nhờ vào sức mạnh tài chính, Tây Ban Nha đã trở thành nền bóng đá tốt nhất Châu Âu." Tại Tây Ban Nha, Phó Chủ tịch và Giám đốc Marketing CLB Barça Jaume Ferrer khẳng định rằng không có cầu thủ nào trên thế giới trị giá 94 triệu Euro, và theo ông con số này "không phù hợp với thị trường hiện tại. Việc trả giá quá cao như vậy tạo tiền lệ để các CLB khác đòi hỏi

những khoản tiền chuyển nhượng khổng lồ. Nó có thể tạo ra lạm phát lớn trên thị trường chuyển nhượng cầu thủ."

Bộ trưởng Thể thao Tây Ban Nha Jaime Lissavetzky cho rằng: "Giá phải trả cho những cầu thủ này là việc riêng giữa các CLB có thỏa thuận chuyển nhượng, nó không ảnh hưởng đến ngân sách công."

Chỉ có một người có thể kết thúc cuộc tranh luận này: Chủ tịch CLB Real Madrid Florentino Pérez, người gây chấn động thị trường bằng việc ký hợp đồng với Quả bóng vàng 2007 Kaká và Quả bóng vàng 2008 Cristiano Ronaldo. Một vài ngày sau đó, ông ký hợp đồng trị giá 35 triệu Euro với tiền đạo người Pháp Karim Benzema, và đưa ra kết luận cuối cùng về vấn đề này "Các bản hợp đồng dường như đắt nhất thực tế lại là rẻ nhất."

Ông ta có ý gì khi nói như vậy? Theo Ban giám đốc CLB, Ronaldo và Kaká – cùng với Messi - trong thực tế là các cầu thủ tạo ra nguồn thu lớn nhất.

"Cristiano là một cầu thủ bóng đá thiên tài. Chúng tôi trả như vậy vì anh ta đáng giá - chúng tôi sẽ thu hồi lại toàn bộ cả vốn lẫn lãi. Đây là sự đầu tư nhằm xây dựng một CLB gồm các cầu thủ hàng đầu để mang lại những trận cầu đỉnh cao." Tổng Giám đốc Real Madrid Jorge Valdano giải thích: "Có Cristiano Ronaldo hoặc Kaká sẽ mang lại một thị trường toàn cầu cho đội bóng của chúng ta. Và trong thời kỳ khủng hoảng, điều đó đảm bảo tiềm năng kinh tế mà sẽ không có được nếu thiếu những cầu thủ này."

Mọi người đều đồng ý có CR7 và các cầu thủ bóng đá đáng giá triệu đô là cách để thuyết phục các công ty rằng đầu tư vào Real Madrid sẽ mang lại lợi nhuận. Real sẽ dùng họ để đàm phán các hợp đồng quảng cáo có giá trị khổng lồ với Coca-Cola, Audi, Adidas, Telefónica và Mahou-San Miguel Group, cũng như bán các cổ phần VIP ở Bernabéu. Ban Giám đốc của CLB được thuyết phục rằng 94 triệu Euro chi cho Ronaldo là thỏa đáng. Khoản này được tài trợ phần lớn bởi các ngân hàng (Caja Madrid và Banco Santander, các ngân hàng này được quyền ký hợp đồng tường thuật trực tiếp các trận đấu và quyền mua thêm cổ phần của CLB). Nó sẽ giúp cho các trận đấu tổ chức trên sân Bernabéu bán được hết vé, mang lại các tour du lịch mùa hè, bản quyền truyền hình (700 triệu Euro trong vòng năm năm tới), các hợp đồng thương mại và gia tăng các khoản tài trợ (hiện tại, chỉ riêng công ty cá cược trực tuyến Bwin đã đề nghị chi 30 triệu Euro trong vòng ba năm tới để in logo của công ty lên màu áo trắng của Real).

CLB Real Madrid có kế hoạch thu hồi vốn đầu tư này lại trong vòng sáu năm với mức thu mỗi năm lên đến 15 triệu Euro. CLB thậm chí vẫn có thể thu hồi vốn trong trường hợp xấu nhất là chỉ tăng hai phần trăm trong mỗi lĩnh vực hoạt động. Việc David Beckham được Florentino chiêu mộ năm 2003 là một trường hợp ngoại lệ đã khiến doanh thu của Real tăng 137%. Nếu lần này cũng thuận lợi như vậy, CLB có thể tăng thu nhập hàng năm từ 400 đến 500 triệu Euro.

Đáng chú ý, theo nghiên cứu của Deloitte, Real Madrid có thu nhập cao nhất trong số các CLB trên thế giới, với kim ngạch 366 triệu Euro trong năm 2008. Và chúng ta không quên rằng trong suốt nhiệm kỳ chủ tịch đầu tiên của mình (2000-2006), Florentino Pérez đã giúp CLB tăng tổng thu nhập từ 100 đến 300 triệu Euro nhờ ký hợp đồng với các ngôi sao như Zidane, Figo, Beckham, Owen và người ngoài hành tinh Ronaldo. Trong nhiệm kỳ thứ hai, Pérez trở lại đầy quyền lực như một anh hùng, một vị cứu tinh của quốc gia; ông đã sẵn sàng để áp dụng lại triết lý bất bại của mình. Ông tin chắc rằng hành động khôn ngoan nhất trong thời kỳ khủng hoảng tài chính là ký hợp đồng với những cầu thủ ngôi sao như Cristiano, người hứa hẹn sẽ mang lại thành công cho CLB.

Nhờ việc ký được hợp đồng kỷ lục với cầu thủ này, Ngài Chủ tịch hiện tại đã qua mặt người tiền nhiệm và cũng là đối thủ của ông, Ramón Calderón. Ông này đã không thành công trong nỗ lực tái đắc cử mặc dù cũng hứa sẽ chiêu mộ Ronaldo. Việc thanh toán tiền mặt ngay lập tức 80 triệu bảng là để thực hiện một trong những các điều khoản của hợp đồng mà hai CLB đã ký năm 2008. Trong đó, họ thỏa thuận rằng MU buộc phải bán Cristiano sau ngày 01 tháng 7 năm 2009 nếu Real không từ bỏ đề nghị của mình. Nhờ đó, cầu thủ Bồ Đào Nha có thể chấm dứt hợp đồng với MU và ký hợp đồng mới với Real Madrid. Ngay từ thời điểm Florentino tuyên bố Cristiano là ưu tiên trong lựa chọn của ông, ông đã được thừa hưởng thành quả từ những nỗ lực của Ban Giám đốc trước đây và đạt được thỏa thuận với CR7.

Một series tường thuật trực tiếp được thực hiện vài năm trước và đã thu hút được lượng người xem đông đảo vào mùa hè năm 2006. Đến đầu năm 2007, sức hút của series này đạt đến cực điểm. Hãy xem xét những gì đã xảy ra trong khoảng thời gian quan trọng đó.

Ngày 4 tháng 01 năm 2007: Real muốn có được Cristiano trong mùa chuyển nhượng tháng Giêng. Báo chí Tây Ban Nha tuyên bố:

Ramón Calderón, Giám đốc thể thao Predrag Mijatovic và HLV Fabio Capello thống nhất quan điểm sẽ cố gắng ký hợp đồng với Cristiano Ronaldo. Các nhà lãnh đạo của MU thì lại không muốn để mất cầu thủ ngôi sao của họ, người vào tháng Hai sẽ tròn 22 tuổi và trị giá tới 70 triệu Euro. Nhưng Real không bị Quỷ đỏ MU làm nhụt chí – họ cho biết sẵn sàng bỏ ra 40 triệu.

Ngày 27 tháng 1 năm 2007: Sir Alex Ferguson trả lời đề nghị của Real: "Chúng tôi chỉ bán cầu thủ nào chúng tôi muốn bán và sẽ không bao giờ có chuyện Cristiano Ronaldo ra đi."

Ngày 29 tháng 1 năm 2007: Ronaldo phát biểu thêm: "Tôi biết rằng Real Madrid đang quan tâm tới mình nhưng tôi không muốn bình luận gì về vấn đề này. Tôi đã nói chuyện với Sir Alex Ferguson cũng như Ngài Carlos Queiroz và họ không cho phép tôi thương thảo bất cứ điều gì với Real Madrid."

Ngày 16 tháng 2 năm 2007: Ferguson đảm bảo với tất cả mọi người, tự tin rằng MU sẽ giữ chân được Ronaldo.

Ngày 19 Tháng 2 năm 2007: Chủ tịch Inter Massimo Moratti tuyên bố ông đang quan tâm đến những sự việc diễn ra gần đây xung quanh cầu thủ này.

Ngày 08 tháng 3 năm 2007: Ronaldo nói: "Mọi người đều biết tôi yêu đất nước Tây Ban Nha. Một ngày nào đó tôi muốn được chơi bóng ở đó. Nhưng bây giờ tôi đang hạnh phúc ở MU. Nếu tôi ở lại thêm hai, ba, bốn, năm năm nữa, tôi vẫn sẽ hạnh phúc. MU là một CLB tuyệt vời."

Ngày 13 tháng 4 năm 2007: CR7 ký một hợp đồng mới với MU, gia hạn thêm năm mùa giải nữa.

Ngày 11 tháng 1 năm 2008: Giám đốc điều hành của MU David Gill tuyên bố: "Chúng tôi sẽ không bao giờ bán anh ấy. Tuyệt đối không, dù người ta trả bất cứ giá nào."

Ngày 22 tháng 1 năm 2008: Mẹ của Ronaldo, Dolores nói rằng bà sẽ "vô cùng vui sướng" nếu con trai mình ký hợp đồng với Real Madrid. Bà mong được chụp ảnh trong trang phục truyền thống của "Gã khổng lồ áo trắng."

Ngày 23 tháng 01 năm 2008: Predrag Mijatovic lo ngại đây là "một thỏa thuận bất khả thi."

Ngày 02 tháng 4 năm 2008: HLV mới của Real, Bernd Schuster

nói: “Tốt nhất trong những khoảng thời gian như thế này chúng ta nên nhìn vào thực tế. Cristiano Ronaldo hiện đang là cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Tôi không tin MU sẽ bán anh ấy cho chúng ta.”

Ngày 15 Tháng 4 năm 2008: Mijatovic phát biểu: “Chúng tôi muốn Cristiano trở thành một phần mang tính biểu tượng của Real Madrid.”

Ngày 16 tháng 5 năm 2008: Ronaldo nhắc lại: “Tôi đã nói hàng ngàn lần rằng giấc mơ của tôi là được chơi bóng ở Tây Ban Nha. Đôi khi giấc mơ không trở thành hiện thực, nhưng tôi vẫn sẽ tiếp tục mơ ước. Tôi đang hạnh phúc tại MU, nhưng tương lai thế nào thì không ai có thể đoán trước được.”

Ngày 23 tháng 5 năm 2008: Ferguson chỉ trích rằng những gì đang diễn ra thể hiện sự thiếu đạo đức của Real Madrid. Ông so sánh Real với chế độ độc tài Franco.

Ngày 25 tháng 5 năm 2008: Nhật báo Thể thao của Tây Ban Nha Marca tiết lộ đề nghị của Real Madrid trả mức lương 9,5 triệu Euro một năm cho Cristiano và chi 80 triệu Euro phí chuyển nhượng cho MU.

Ngày 27 tháng 5 năm 2008: Các nhà lãnh đạo của MU đe dọa sẽ khiếu nại lên FIFA hành vi “hoàn toàn không thể chấp nhận được” của Real Madrid đối với Ronaldo.

Ngày 09 tháng 6 năm 2008: MU báo cáo những hành động của Real Madrid với FIFA.

Ngày 19 tháng 6 năm 2008: Đại diện của Real Madrid phát biểu rằng Real mong muốn Ronaldo sẽ bước đầu có những động thái nhằm giúp họ thực hiện những thương lượng đầu tiên với MU.

Ngày 19 tháng 6 năm 2008: Sau khi Bồ Đào Nha bị Đức đánh bại tại UEFA Euro 2008, Ronaldo thừa nhận với báo chí “khả năng ký hợp đồng với Real là khá cao; cơ hội chơi bóng cho Madrid chỉ đến một lần trong đời và tất cả mọi người, bao gồm cả những cầu thủ của MU, đều biết tôi và gia đình mình mơ ước những gì.”

Ngày 20 tháng 6 năm 2008: MU tái khẳng định lập trường sẽ không bán Ronaldo. “Mùa hè này Ronaldo đã liên tục được đề nghị chuyển đến chơi cho đội bóng Tây Ban Nha Real Madrid.” Theo tuyên bố mới nhất của MU “CLB nhắc lại lập trường của mình về vấn đề này: “MU không chấp nhận đề nghị chuyển nhượng của

Real Madrid."

Ngày 4 tháng 7 năm 2008: Real Madrid đưa ra "lời đề nghị cuối cùng" trị giá 85 triệu Euro.

Ngày 05 tháng 7 năm 2008: Theo báo chí Tây Ban Nha, MU yêu cầu 100 triệu euro cho Cristiano.

Ngày 09 tháng 7 năm 2008: Chủ tịch FIFA Sepp Blatter ám chỉ rằng "MU nên để Ronaldo ra đi" và so sánh cách hành xử của MU đối với Ronaldo tựa như là đối với "nô lệ thời hiện đại." Ngôi sao đeo áo số 7 của sân Old Trafford ngay sau đó tỏ ra hể hả đồng tình với quan điểm trên.

Ngày 17 Tháng 7 năm 2008: Ngân hàng Banco Santander phê duyệt một khoản tín dụng hơn 100 triệu Euro để Real có thể ký hợp đồng với Ronaldo. Việc này chỉ diễn ra trong một vài ngày.

Ngày 18 Tháng 7 năm 2008: Ferguson cam đoan với tất cả mọi người rằng Ronaldo sẽ ở lại MU.

Ngày 05 tháng 8 năm 2008: Real Madrid ký hợp đồng với Rafael van der Vaart. Mọi người nghĩ rằng dường như Real đã nản chí trong vụ Cristiano.

Ngày 06 Tháng 8 năm 2008: "Tôi khẳng định rằng tôi sẽ chơi cho MU mùa giải tới", Ronaldo trả lời phỏng vấn tờ Público của Bồ Đào Nha. "Alex Ferguson biết quan điểm của tôi và tôi cũng hiểu rõ quan điểm của ông. Tôi sẽ phát huy được tốt nhất khả năng của mình khi chơi bóng tại Anh. Và nếu ai đó cho rằng tôi sẽ không hạnh phúc nếu ở lại, tôi muốn nói rõ rằng: Quan niệm đó hoàn toàn sai lầm. Tôi sẽ chơi cho MU với tất cả trái tim và lòng nhiệt huyết. Tôi sẽ chiến đấu vì màu cờ sắc áo và danh dự của CLB như đã từng thể hiện trước kia. Người ta làm rùm beng lên khi tôi công khai thể hiện mong muốn chơi bóng cho Real. Có lúc, tôi mong MU hãy chấp nhận lời đề nghị để tôi được chuyển đến Real - Nếu tôi chối bỏ ước muốn của mình nghĩa là tôi đã lừa dối tất cả mọi người và lừa dối chính mình. Vì thế chính tôi, dù hoàn toàn không cố ý, đã gây ra những bất đồng giữa hai CLB."

Ngày 7 tháng 8 năm 2008: Marca tiết lộ thông tin về tương lai của CR7 ở Madrid: "Một thỏa thuận đã đạt được giữa cầu thủ này và CLB chủ quản để anh chuyển sang Madrid vào ngày 01 tháng 7 năm 2009."

Ngày 18 tháng 12 năm 2008: Giám đốc Real Madrid Pedro Trapote

thông báo CLB đã ký xong hợp đồng với Ronaldo nhưng chưa thể chính thức thông báo do những thỏa thuận giữa hai bên.

Ngày 2 tháng 1 năm 2009: "Tôi muốn ở lại. Đây là nhà của tôi. Tôi cảm thấy rất hạnh phúc ở đây." Một khởi đầu tích cực cho mùa giải mới đối với Cristiano. Nhưng không thiếu những lời chỉ trích anh trên các phương tiện truyền thông. "Những gì mọi người đang bàn tán về thỏa thuận với Madrid là không đúng sự thật. Bất cứ ai nói như vậy đều là kẻ nói dối. Họ luôn chỉ đoán mò, không những về tôi, mà còn về tương lai của các cầu thủ khác trên thế giới."

Ngày 16 tháng 1 năm 2009: Ramón Calderón từ chức sau ba ngày bị tố cáo tham nhũng trên trang nhất của báo chí Tây Ban Nha.

Ngày 17 tháng 2 năm 2009: Chủ tịch tạm quyền Real Madrid Vicente Boluda Reiterates tái khẳng định mong muốn Ronaldo sẽ trở thành thành viên của CLB Hoàng gia Tây Ban Nha. Ông thông báo cho các ứng cử viên chức chủ tịch rằng mong muốn này sẽ sớm thành hiện thực và ông sẽ sớm kết thúc thành công các cuộc đàm phán.

Ngày 18 tháng 4 năm 2009: Ronaldo thể hiện mong ước giành chức vô địch trong màu áo MU.

Ngày 27 tháng 5 năm 2009: MU thua Barcelona trong trận chung kết Champions League.

Ngày 29 Tháng 5 năm 2009: Trong cuộc phỏng vấn đầu tiên với danh nghĩa chủ tịch mới được bổ nhiệm của CLB Real Madrid, Florentino Perez thể hiện quan điểm của ông: Sẽ rất tuyệt nếu Real có được Cristiano. Ông cho rằng Cristiano là một cầu thủ xuất sắc.

Ngày 11 tháng 6 năm 2009: MU xác nhận rằng họ đã chấp nhận lời đề nghị 94 triệu Euro (80 triệu bảng) từ Real Madrid cho Ronaldo.

Ngày 26 tháng 6 năm 2009: "CLB bóng đá Real Madrid và MU đã ký một thỏa thuận chuyển nhượng dứt khoát cầu thủ Cristiano Ronaldo vào ngày 01 tháng 7" tuyên bố đăng trên trang web của "Kền kền trắng." Cầu thủ này sẽ ký hợp đồng với Real Madrid trong sáu mùa giải tới và sẽ chơi trên SVĐ Santiago Bernabéu từ ngày 06 tháng 7.

Chương XVIII
"TỐI NAY CÓ TRẬN NÀO KHÔNG ?"

"Một buổi tối rất đẹp trời và hoan nghênh các bạn tới SVĐ Santiago Bernabéu. Cảm ơn đã tham gia cùng chúng tôi! Sự hiện diện của các bạn tối nay là đại diện tiêu biểu nhất cho tinh thần của Real – đó là niềm say mê của người hâm mộ, những người yêu bóng đá từ khắp nơi trên thế giới. Các bạn là một phần không thể thiếu để CLB chúng ta tiếp tục được tôn vinh và ngưỡng mộ."

Chủ tịch CLB Real Madrid Florentino Pérez chủ trì buổi lễ. Ông bước lên sân khấu mới dựng ở góc phía Nam SVĐ, cùng đi với ông có "Mũi tên vàng" Alfredo Di Stéfano, Chủ tịch danh dự của CLB. Đám đông reo hò khi họ hiện diện trên sân khấu. Lúc này là 9 giờ tối. Pérez vẫy tay chào các cổ động viên và mời Alfredo ngồi vào chỗ. Trong chiếc áo khoác và cà vạt xanh thường thấy của mình, ông đứng vào sau bục micro để chuẩn bị trình bày bài phát biểu thứ ba kể từ khi trở lại ghế chủ tịch tại Real.

Đêm nay hoàn toàn là đêm của "Floren's team", đội bóng đã tái chinh phục thế giới, chiến thắng đối thủ truyền kiếp của họ Barcelona. Họ là một cỗ máy, luôn sẵn sàng mang đến những màn trình diễn ngoạn mục, chinh phục các danh hiệu và thu về những khoản lợi nhuận lớn. Ít nhất, đó là những gì tất cả mọi người kỳ vọng. Cầu thủ được người ta kỳ vọng nhất là người sẽ ra mắt tối hôm nay: Cristiano Ronaldo, cầu thủ đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá.

Lúc này là một buổi tối mùa hè ấm áp đẹp trời tháng 6 năm 2009, thời tiết thường như vậy ở Madrid vào thời gian này của năm.

Nhiều người hâm mộ xếp hàng cả ngày bên ngoài SVĐ để được tham dự buổi lễ tối nay. Các cổng mở cửa lúc 7 giờ tối và đóng cửa một giờ sau đó - và 5.000 người đã bỏ lỡ vé vào bên trong SVĐ. Họ sẽ xem buổi ra mắt của CR7 trên một màn hình đã được lắp đặt vào phút cuối ở tháp B. Bên trong sân, chỉ có một khán đài hiện đang bảo trì là không có người. Những khán đài còn lại chứa đầy 80.000 người, vượt qua con số 40.000 người đến San Siro để chào đón Ronaldinho từ Barça chuyển sang AC Milan, hay con số 50.000 người có mặt sân Bernabéu vào ngày 30 tháng 6 để chào đón tuyển thủ người Brazil Ricardo Izecson Dos Santos Leite – thường được gọi là Kaká - người nói lời chia tay với màu áo đỏ đen của Milan để gia nhập Real với mức phí chuyển nhượng "khiêm tốn" 65 triệu Euro. Và fan của Ronaldo thậm chí còn vượt qua kỷ lục trước đó vào ngày 05 tháng 7 năm 1984: 65.000 người hâm mộ ở Napoli chờ đợi hàng giờ dưới ánh nắng gay gắt bên ngoài SVĐ San Paolo để chứng kiến sự xuất hiện của Diego Armando Maradona.

Điều này chắc chắn chưa bao giờ xảy ra trong lịch sử bóng đá. Sau đó một ngày anh xuất hiện ở trang nhất của tất cả các tờ báo: từ Bồ Đào Nha "Madrid ở ngay dưới chân anh... Ronaldo được hâm mộ cuồng nhiệt ở Bernabéu... Cristiano đã ra mắt trong sự hâm mộ cuồng nhiệt của 80.000 fan" (tờ Record), tới Anh "Cristiano ra mắt Real Madrid trong sự cuồng nhiệt tại Bernabéu", (tờ Daily Telegraph), Pháp: "80.000 người đến dự lễ ra mắt của C. Ronaldo... Anh sẽ mang áo số 9 tại CLB Real Madrid", (tờ L"Equipe), Italy: "Ronaldo vượt qua Kaká với 80.000 người hâm mộ tại sân Bernabéu", (tờ La Gazzetta dello Sport), và thậm chí ở Brazil: "Lễ ra mắt của hiện tượng bóng đá Bồ Đào Nha... Cristiano Ronaldo" (tờ Globoesporte).

Florentino biết đây là một sự kiện rất đặc biệt, và nhân cơ hội này, ông phát biểu: "Đêm nay ở đây diễn ra một sự kiện chưa từng có tiền lệ. Các cổ động viên cuồng nhiệt tại SVĐ Bernabéu là minh chứng về tinh thần Real Madrid. Cảm ơn các bạn đã đến để chứng kiến thời điểm lịch sử này - đỉnh cao của hy vọng và mơ ước của chúng ta. Cảm ơn những người bạn Bồ Đào Nha đã tham gia buổi lễ này cùng chúng tôi để chào đón một trong những người con của đất nước các bạn gia nhập hàng ngũ của Real Madrid. Sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay là niềm vinh dự cho chúng tôi. Chúng tôi cũng rất hân hạnh giới thiệu với các bạn sự có mặt của một trong những cầu thủ xuất sắc nhất mọi thời đại - ở đây với chúng ta đêm nay là cầu thủ thiên tài biểu tượng của bóng đá Bồ Đào Nha và châu Âu. Xin hoan nghênh huyền thoại bóng đá Eusebio."

Quả bóng vàng 1965, được biết đến với biệt danh Báo Đen, đi lên sân khấu trong bộ đồ màu be. Ông vẫy tay chào khán giả, những người đang hô vang tên ông, sau đó ôm hôn Alfredo và Florentino. "Cảm ơn các bạn rất nhiều", ông nói vào micro.

Tiếng vỗ tay ngày càng lớn, và sau đó Florentino tiếp tục phát biểu: "Nhiều người trong số các bạn còn rất trẻ, nhưng bạn nên biết rằng bóng đá tạo ra những mối quan hệ tuyệt vời. Trên sân khấu lúc này là hai người bạn tri kỷ, cũng là hai trong số các cầu thủ vĩ đại nhất mọi thời đại: Eusebio và chủ tịch danh dự Alfredo Di Stéfano.

Trên thế giới chỉ có vài cầu thủ được lọt vào mắt xanh của những huyền thoại bóng đá thế hệ trước. Đêm nay, cùng với hai ngôi sao của bóng đá thế giới, chúng ta sẽ chào đón một trong những cầu thủ như vậy. Đêm nay, Real Madrid rất vui mừng giới thiệu một người có khả năng thắp sáng hy vọng và ước mơ của hàng triệu người hâm mộ trên khắp thế giới. Thời khắc đã điểm, xin hãy chào đón anh đến ngôi nhà mới của mình: Cristiano Ronaldo!"

Siêu sao bóng đá trị giá 80 triệu bảng bước ra từ đường hầm phòng thay đồ trong bộ đồng phục trắng in tên anh và số 9 ở mặt sau. Con số huyền thoại này trở thành vô chủ sau khi Javier Saviola chuyển tới Benfica. Nó được Di Stéfano mặc trong suốt thời gian ông chơi bóng tại Madrid từ năm 1953 đến năm 1964, và cũng từng thuộc về Carlos Santillana, cầu thủ người Mexico Hugo Sánchez, Iván Zamorano của Chile, Fernando Morientes và tiền đạo người Brazil Ronaldo Luís Nazario de Lima. Khoác trên mình số áo của các tiền đạo xuất sắc, Cristiano không ngừng mỉm cười khi anh đi qua lối đi màu xanh lá, vẫy tay chào những người hâm mộ đang không ngừng hô vang tên anh.

Bây giờ là 21h17', nhưng ngày vui của CR7 bắt đầu sớm từ lúc 10h00 sáng tại Lisbon khi anh cùng mười hai thành viên gia đình và bạn bè đến Madrid trên một chiếc chuyên cơ. Máy bay hạ cánh tại sân bay Torrejon de Ardoz trễ hai mươi phút, vào lúc 00h50. Rám nắng sau kỳ nghỉ ba tháng, tóc cắt ngắn với một chỏm trên đỉnh đầu, đeo khuyên tai kim cương, mặc quần jean, áo khoác da màu đỏ và áo phông thể thao màu trắng in logo của nhà tài trợ Nike, Cristiano rời khỏi máy bay và dừng lại để ký tên và chụp bức hình đầu tiên của anh trên đất Tây Ban Nha.

Hai nhân viên bảo vệ cùng đi theo anh đến chiếc xe Audi màu trắng với các cửa sổ nhiều màu. Anh ngồi giữa Jorge Mendes - người bạn và người quản lý đã đại diện cho anh hơn tám năm- và

Zé - người bạn và là anh rể của Ronaldo. Các phóng viên của Hãng truyền hình chính thức của Real Madrid bám theo anh trong suốt thời gian xe chạy trên đường. Anh có vẻ điềm tĩnh, mỉm cười và nói đùa về tiếng Tây Ban Nha của Jorge, và thậm chí còn chợp mắt một lúc khi xe hơi chạy trên đường cao tốc. Từ xa, họ có thể nhìn thấy bốn tòa tháp xây dựng bằng bê tông và thủy tinh, nơi từng là SVĐ cũ của Real Madrid, mang tên Pavilion.

Đầu tiên, anh dừng chân ở bệnh viện Sanitas de la Moraleja để tiến hành kiểm tra y tế. Điều này chỉ mang tính hình thức, vì mười ngày trước đó Ronaldo đã có một cuộc kiểm tra tổng thể ở Bồ Đào Nha. Camera, micro và người hâm mộ vây quanh bệnh viện. Một cô gái chừng mười tám tuổi điên cuồng vẫy tấm biển có dòng chữ "Cristiano, em yêu anh."

Các nhân viên bảo vệ che chắn để anh đi qua, sau đó đưa anh đến chỗ các bác sĩ và nhân viên y tế của Real Madrid. Cristiano tạm dừng ở phía trước của lối vào để chụp một bức ảnh với gia đình. Bên trong, nhân viên và bệnh nhân chờ đợi trên cầu thang để chào đón anh, trông như thể đám đông đến xem opera tại nhà hát. Ai cũng muốn xin chữ ký của ngôi sao mà Florentino vừa chiêu mộ.

Máy quay theo anh khắp mọi nơi, trong lúc anh kiểm tra máu và nước tiểu, điện tâm đồ, siêu âm tim, chụp cộng hưởng từ, chụp X-quang ngực, kiểm tra bàn chân và các khớp xương. Nằm trên một chiếc giường với các điện cực màu xanh gắn trên cơ thể, anh giơ ngón tay cái lên, mỉm cười, và chụp ảnh khi bộ ngực nâu cường tráng của anh hiện ra trên màn hình. Anh đeo chiếc vòng cổ màu trắng với một cây thánh giá, chiếc nhẫn kim cương trên tay trái, và chiếc đồng hồ lớn ở cổ tay. Anh trải qua nửa giờ kiểm tra sức khỏe với kết quả tốt.

"Sức khỏe của cầu thủ này hoàn toàn tốt", bác sĩ Carlos Diez - Trưởng nhân viên y tế Real Madrid xác nhận. "Anh ấy có trái tim và dung tích phổi tuyệt vời. Chúng tôi đã đánh giá lại kết quả kiểm tra tại Bồ Đào Nha và đồng thời thực hiện một số xét nghiệm chi tiết hơn. Bây giờ chúng ta có thể khẳng định anh hoàn toàn có đủ sức khỏe để thi đấu." Mặc dù có thể đi sau khi nhận được kết quả kiểm tra rõ ràng, nhưng anh vẫn ở lại ký tên và chụp ảnh thêm. Một nhóm các chàng trai đã phá vỡ hàng rào an ninh và bao quanh xe của Cristiano trong vài phút. Anh vẫy tay chào họ qua cửa sổ.

Điểm dừng tiếp theo là SVĐ Santiago Bernabéu. Trên đường đi, xe

phải dừng lại khi luồng ánh sáng đỏ chiếu vào, và hai cô gái không biết từ đâu xuất hiện. “Anh là người tuyệt vời nhất!” Họ hét vang, cố gắng để chụp ảnh anh. Cristiano mở cửa sổ. “Chụp đi, chụp ảnh đi”, anh nói với họ. Vui mừng khôn xiết, họ nhanh chóng chụp ảnh và bắt tay thần tượng. “Bọn em sẽ đến dự lễ ra mắt của anh”, họ hứa hẹn. Những người khác cũng cố gắng thử vận may, trong khi xe vẫn còn di chuyển trên đường phố Paseo de la Castellana, đại lộ chạy dọc theo phía Tây của SVĐ. “Chúng tôi có thể chụp ảnh không?” Họ hò hét. Anh mở cửa sổ một lần nữa và vẫy tay chào tạm biệt.

Cuối cùng, chiếc Audi trắng đến SVĐ, và Cristiano đi thang máy đến văn phòng CLB. Đó là một ngày không thể quên. Đầu tiên, họ cho anh xem tất cả các tờ báo của Tây Ban Nha – anh có mặt trên mọi trang bìa. Sau đó, anh ký vào chiếc áo trắng đầu tiên có in tên mình. Gần một giờ sau, hàng ngàn chiếc áo được bán trong các cửa hàng của CLB. Cỗ máy quảng cáo đã sẵn sàng mang lại lợi nhuận cho Real.

Tổng giám đốc Real Madrid Jorge Valdano trao đổi với anh các kế hoạch trong ngày, trình bày cách thức của lễ ra mắt và chỉ ra những chi tiết qua các ô cửa kính lớn nhìn ra SVĐ. Ở bên dưới, các nhân viên đang hoàn tất những khâu chuẩn bị cuối cùng. Vào lúc 14h00, các nhà báo đi theo Cristiano tới nhà hàng tại Cổng 57, nơi anh gặp gỡ Di Stéfano, Eusebio và các huyền thoại khác của CLB, gồm cả Zoco, Santamaria, Pachín và Amancio. Cristiano và Valdano ngồi vào bàn đã được đặt trước cùng với Jorge Mendes, Zé và các cầu thủ ngôi sao huyền thoại của Real. Cuối cùng, cửa đóng, và các nhà báo phải rời đi sau khi chụp ảnh và quay phim lần cuối, để cầu thủ mới được yên tĩnh.

Nhưng họ chỉ đi vài giờ. Lúc 7 giờ tối, họ quay lại bám theo anh. Sau một giấc ngủ ngắn tại Khách sạn Mirasierra Suites, Cristiano đã sẵn sàng để tiếp tục ngày ra mắt đầu tiên của mình tại Real Madrid. Anh thay bộ đồ thể thao, mặc bộ com-lê màu be với áo sơ mi trắng cổ bẻ. Các fan hâm mộ chờ đợi trong hành lang khách sạn, chào đón anh như một ngôi sao nhạc Rock. Anh bắt tay và ký tặng người hâm mộ trước khi lên xe đến SVĐ. Khi tới Bernabéu, anh ngạc nhiên trước hàng dài người hâm mộ kiên nhẫn chờ đợi mua vé vào xem lễ ra mắt.

Vào trong SVĐ, anh có cuộc phỏng vấn với Đài truyền hình Real Madrid: Đồ trang điểm, ánh đèn màu, sân khấu treo cờ của Tây Ban Nha và Real. Người ta đặt câu hỏi dồn dập cho anh.

“Đây là một ngày cực kỳ quan trọng trong sự nghiệp cầu thủ chuyên nghiệp của anh?”

“Tất nhiên, hôm nay là ngày tôi ra mắt Real Madrid, đây là một ngày rất đáng nhớ đối với tôi... Tôi rất hạnh phúc.”

“Trong thời gian 24 giờ, anh sẽ đạt được một trong những giấc mơ lớn nhất của mình…”, người phỏng vấn tiếp tục.

“Đúng vậy, tôi đã nói nhiều lần rằng chơi bóng tại Real là mơ ước của tôi. Cảm ơn Chúa đã biến giấc mơ đó trở thành hiện thực. Tôi muốn giành được nhiều danh hiệu ở Real, và tôi tự tin mình sẽ làm được.”

Sau 15 phút trả lời phỏng vấn bằng tiếng Tây Ban Nha và 15 phút bằng tiếng Anh (hai ngôn ngữ chính của kênh truyền hình Real Madrid TV), đã đến lúc anh phải đi. Ngài Chủ tịch đang chờ anh.

Florentino đưa anh lên phòng. Từ phía sau khung cửa kính, họ đứng nhìn khán đài đang dần đầy kín người. “Tối nay có trận đấu nào phải không, thưa ngài Chủ tịch?” Cristiano đùa. Florentino mỉm cười. Ông rất vui khi chiêu mộ được cầu thủ đắt giá nhất vào dàn cầu thủ “siêu sao” của mình.

Trong phòng họp, họ ăn mừng việc Cristiano chính thức ký hợp đồng với Real. Alfredo, Eusebio và các lãnh đạo khác của CLB ngồi xung quanh chiếc bàn hình bầu dục với Pérez và Cristiano. Hợp đồng gồm bốn bản với chữ ký của Chủ tịch CLB và Ronaldo, chính thức có hiệu lực. Mọi người trong phòng vỗ tay và chụp ảnh để lưu giữ thời khắc lịch sử này. Florentino tặng Cristiano chiếc bút ông sử dụng để ký hợp đồng, một mô hình mô phỏng sân Bernabéu và một chiếc đồng hồ mới.

Giờ là lúc Cristiano khoác lên mình bộ đồng phục trắng của Real. Trong phòng thay đồ, trang phục của anh nằm giữa chiếc áo số 8 của Kaká và số 10 của Sneijder. Ronaldo cởi bỏ bộ comple và chuẩn bị sẵn sàng cho nghi thức ra mắt, như một người đấu bò tót trước khi bước vào sân đấu. Quần short, tất, giày - chiếc bên phải trước chiếc bên trái sau - và cuối cùng, chiếc áo trắng mang tên anh. Anh vuốt nó phẳng phiu và nhìn vào gương để chắc chắn rằng tất cả mọi thứ đều ổn. “Màu trắng rất hợp với anh!” Florentino nói.

Đến lúc Cristiano chụp ảnh để làm thẻ và các giấy tờ liên quan khác. Anh chụp ảnh trong bộ trang phục áo trắng in tên mình bằng tiếng Trung, tiếng Nhật và tiếng Ả Rập. Họ ném bóng cho

anh và anh biểu diễn một số động tác kỹ thuật. Sau đó, anh quàng khăn chụp hình như một người mẫu chuyên nghiệp. Sau màn thể hiện là lúc bước ra sân khấu. Anh hơi nôn nóng, vì vậy anh khởi động, với các động tác giống như chuẩn bị vào sân. Anh có thể nghe tiếng bình luận viên, tiếng nhạc, và bài hát chính thức của CLB. Người ta hỏi anh có lo lắng không. "Không, lúc này thì không," anh trả lời. Nhưng sự chờ đợi dường như vô hạn, và những gì diễn ra trên màn hình thể hiện điều ngược lại. Anh ngồi xuống, cởi giày, rồi đi giày lại, đứng lên, chỉnh lại mái tóc của mình... cho đến khi anh nghe Florentino hô to: "Hãy chào mừng Cristiano Ronaldo!"

Thời khắc đã điểm. Anh đi xuống đường hầm sân, leo lên các bậc dẫn đến lối đi màu xanh lá được dựng sẵn, tiến lại gần Ban Giám đốc, các vị khách quý, báo chí, máy quay và các nhiếp ảnh gia. Anh ôm hôn Florentino, Eusebio và Di Stéfano... Anh đứng ngay tại chỗ, vỗ tay và mỉm cười.

"Sí, sí, sí... Cristiano ya está aquí!" (Yeah, yeah… Cristiano đã ở đây rồi!) đám đông 80.000 người hát vang điệu hát chào mừng cầu thủ mới. Ngài Chủ tịch nói với anh: "Cristiano thân yêu, từ nay trở đi, đây là những fan hâm mộ của anh. Đây là những người, trong suốt lịch sử, đã giúp Real đạt đến đỉnh cao của thế giới bóng đá." Màn hình khổng lồ chiếu những khoảnh khắc đẹp nhất của Cristiano, khi anh chơi bóng trong màu áo MU, mỉm cười, nâng chiếc cúp Champions League, và hôn lên Quả bóng vàng.

"Họ sẽ yêu cầu anh chơi với 110% sức lực, còn anh sẽ cống hiến cho họ tất cả những gì anh có", Florentino tiếp tục. "Sự chuyên nghiệp, sự cống hiến hết mình cho môn thể thao vua, và tài năng không thể phủ nhận của anh đã giúp anh đạt được một trong những giấc mơ lớn nhất của cuộc đời. Chúng tôi rất vui mừng khi anh quyết định đầu quân cho CLB của chúng tôi. Chào mừng đến Real Madrid."

Bản thuyết trình hoàn tất, và giờ đến lượt Cristiano. Tay chống hông, với chín chiếc cúp châu Âu trên hàng ghế phía sau, anh đứng sau micro, chờ đợi cho tiếng la hét "Ronaldo, Ronaldo" của người hâm mộ lắng xuống. Rất xúc động, anh nói không thành lời "Xin chào... Tôi thật hạnh phúc khi được ở đây…"

Anh phải dừng một lúc. Tiếng la hét càng lúc càng lớn dần. Camera quét qua những lá cờ Bồ Đào Nha trong đám đông cổ động viên. "Hôm nay tôi đã thực hiện được giấc mơ kể từ khi tôi còn là một đứa trẻ, đó là chơi bóng cho Real Madrid.." Anh dừng lại một

lần nữa. “Tôi không ngờ rằng có nhiều người như vậy đến đây để chào đón tôi. Thật đáng kinh ngạc. Cảm ơn các bạn.”

Sau đó, nghe lời khuyên của một nhà báo phỏng vấn anh trước buổi ra mắt, anh quyết định gây ngạc nhiên cho các cổ động viên. “Bây giờ tôi sẽ đếm đến ba và tất cả mọi người hãy hô vang cùng tôi: “Tiến lên Madrid!” Một, hai, ba. “Tiến lên Madrid!” Toàn bộ sân Bernabéu đồng thanh hét lên. Với những từ ngữ giản dị đó, anh dễ dàng chinh phục toàn bộ người hâm mộ.

Tiếp theo, anh biểu diễn cho các cổ động viên những động tác kỹ thuật cơ bản, đá bóng và chơi bóng bằng đầu. Anh ký lên quả bóng cho một cậu bé, người chắc chắn sẽ bị 80.000 fan hâm mộ khác ghen tị. Anh tặng áo cho một cậu bé khác, và cậu bé đó mặc vào ngay lập tức. Các fan hâm mộ la hét khi Cristiano hôn lên biểu tượng của CLB. Anh chụp ảnh với nó, sau đó đi xuống lối đi màu xanh lá cây để chào các cổ động viên. Anh đi qua khán đài, bắt tay, ký lên quả bóng, hôn một phóng viên và vẫy tay chào người hâm mộ.

Sau khi thể hiện lòng cảm kích, Ronaldo quay lại sân khấu một lần nữa để chụp ảnh với Ban Giám đốc. Bản Hành khúc mừng xuân mới Radetzky March của Nhà soạn nhạc thiên tài Johann Strauss Cha vang lên.

Đột nhiên, hơn một nghìn người hâm mộ bất ngờ vượt qua các nhân viên bảo vệ, nhảy qua hàng rào và ùa đến lối đi màu xanh lá để cố gắng ôm lấy thần tượng của họ. Tình hình bắt đầu có vẻ mất kiểm soát- Ronaldo hoàn toàn bị bao vây. Với sự giúp đỡ của các nhân viên an ninh Real Madrid, anh rời khỏi sân một cách nhanh nhất có thể.

Tuy nhiên, mọi chuyện không chỉ dừng lại ở đó. Báo chí quốc tế đang hồi hộp chờ đợi anh trong phòng hội nghị để phỏng vấn về những trải nghiệm đầu tiên của anh trên đất Tây Ban Nha. Bàn hội nghị được vây quanh bởi một hàng dày nhiếp ảnh gia và nhà quay phim. Vào 22h17’, Cristiano đến trong bộ trang phục như khi ký hợp đồng, cùng đi có Valdano và Antonio Galeano, Giám đốc truyền thông của CLB. Mọi người chưa kịp hỏi gì vì họ phải chờ đợi một lúc lâu để ánh đèn flash dịu đi. Cristiano mỉm cười, ngồi xuống và đợi Galeano giới thiệu. Sau đó, người ta đặt cho anh hàng loạt các câu hỏi.

Sau trận chung kết Champions League, anh phàn nàn về việc phải chơi ở vị trí trung phong cắm. Những tuyên bố đầu tiên của

Manuel Pellegrini trong vai trò là HLV của Real khẳng định rằng ông muốn anh chơi ở vị trí chủ công. Anh có cảm thấy điều này có gì không ổn không?

"Tôi chưa bao giờ nói rằng tôi không thích chơi với vai trò trung phong. Tôi chỉ nói tôi không cảm thấy thoải mái trong trận chung kết Champions League, bởi vì tôi đã không được chơi đúng vị trí. Nếu được lựa chọn, tôi thích chạy cánh hơn, nhưng chơi ở vị trí trung phong cũng chẳng sao. Điều quan trọng nhất là phải quen dần với nó."

Nếu phải chọn một từ để miêu tả những gì xảy ra trong buổi ra mắt của anh ngày hôm nay, anh sẽ chọn từ gì?

"Không thể tin nổi."

Anh cảm thấy thế nào khi bước vào sân và trông thấy hơn 80.000 người trên khán đài?

"Cảm giác thật tuyệt vời, tôi cảm thấy thực sự thích thú. Tôi không tưởng tượng nổi việc SVĐ lại đông kín người như vậy. Khi tôi bước ra và chứng kiến cảnh tượng đó, tôi biết giấc mơ của mình đã trở thành hiện thực... Thật tuyệt vời. Tôi cũng đã suy nghĩ rất nhiều về gia đình, cha mẹ mình."

Anh có cho rằng mình chiếm được cảm tình của mọi người khi anh tràn đầy cảm xúc nhất, mỏng manh nhất, mặc dù thực tế anh là một người rất tự tin?

"Tôi cảm thấy mọi người đã dành cho tôi rất nhiều tình cảm. Tôi biết rằng ở đây tôi thậm chí sẽ chịu nhiều áp lực hơn khi chơi tại MU, nhưng tôi vẫn tự tin. Tôi muốn làm tất cả mọi thứ có thể để chứng tỏ mình có thể chơi với 100% phong độ ngay từ đầu mùa giải."

Anh có điều gì muốn chia sẻ với những đồng đội cũ tại MU và cựu HLV Alex Ferguson?

"Tôi muốn cảm ơn tất cả mọi người ở MU. Tôi đã chơi cho MU sáu năm, và đã có được những người bạn tốt và những mối quan hệ thân thiết. Tôi tin rằng họ hiểu và tôn trọng quyết định của tôi, họ biết rằng mục tiêu và mơ ước của tôi là được chơi bóng ở Madrid. Đời là vậy. Bây giờ tôi đã có một cuộc sống mới, một CLB mới, và tôi sẽ chơi cho Real với 100% sức lực của mình."

Anh cảm thấy như thế nào khi gặp Di Stéfano, một trong những

cầu thủ huyền thoại của Real Madrid?

"Điều này rất đặc biệt đối với tôi, vì ông là một trong những cầu thủ nổi tiếng nhất của CLB. Cảm giác giống như việc gặp Bobby Charlton khi tôi đến chơi cho MU. Ông đã chúc tôi gặp nhiều may mắn. Ngày hôm nay là một trong những ngày tuyệt vời nhất trong cuộc đời tôi."

Mơ ước về chơi cho Real Madrid khi còn là một đứa trẻ, anh đã bao giờ nghĩ rằng CLB này sẽ trả một khoản tiền lớn như thế để có được anh?

"CLB muốn mua về những cầu thủ tốt nhất. Real Madrid đã lựa chọn đúng và tôi sẽ chứng minh điều đó."

Khi anh bước vào phòng thay đồ của Real, anh có nghĩ về những gì anh đã phải trải qua để được có mặt ở đây?

"Có, bởi vì tôi đã luôn mơ ước được chơi cho Real trong suốt cuộc đời tôi. Sau khi đạt được mọi thứ ở MU, tôi thấy cần phải thay đổi, và Real là mục tiêu lớn nhất mà tôi nhắm tới. Vì vậy, bạn tất nhiên sẽ cảm thấy thật đặc biệt khi lần đầu tiên khoác áo CLB, khi bạn bước ra gặp người hâm mộ..."

Đây là những bức hình anh chụp chung với chín chiếc cúp vô địch châu Âu. Anh có mong ước sẽ phá vỡ lời nguyền cay độc đã đóng đinh vào số phận CLB xuất sắc nhất thế kỷ 20 Real Madrid tại sân chơi châu lục suốt những năm qua?

"Tôi không đơn độc. Vâng, tôi là người duy nhất ra mắt tối hôm nay, nhưng trong trận đấu, tôi sẽ chơi cùng mười đồng đội, cộng thêm những cầu thủ ngồi trên ghế dự bị. Chúng tôi có một đội bóng tuyệt vời và một HLV xuất sắc. Tất cả những gì chúng tôi phải làm là tập luyện chăm chỉ và, tất nhiên, tập trung giành chiến thắng ở Champions League."

Anh ghi được 25 bàn thắng mùa giải trước cho MU. Anh nghĩ rằng anh sẽ ghi bao nhiêu bàn trong mùa giải đầu tiên của mình tại Real?

"Tôi muốn thích nghi một cách nhanh nhất có thể, vì các bàn thắng đến một cách tự nhiên. Tôi sẽ không đặt bất kỳ mục tiêu nào. Tôi muốn ghi nhiều bàn thắng nhất và mang lại nhiều thành quả nhất cho đội bóng trong khả năng của mình."

Anh có thấy cờ Bồ Đào Nha tràn ngập trên khán đài?

“Tôi nhìn thấy cờ Bồ Đào Nha và cờ Madeira. Tôi cảm thấy rất hãnh diện khi nhìn thấy những lá cờ này trên đất nước Tây Ban Nha.”

Anh vẫn chơi cho Real Madrid nếu CLB nằm dưới quyền của HLV cũ chứ?

“Tôi không biết. Tôi thực sự không thể trả lời câu

hỏi này.”

HLV mới của anh là Manuel Pellegrini, anh biết gì về ông?

“Tôi đã nghe những điều tốt đẹp về ông, và nếu ông được chọn làm HLV của Real thì đó là vì ông xứng đáng. Tôi đã chạm mặt với Villarreal (đội bóng cũ của Pellegrini) một vài lần và họ đã gây khó khăn cho chúng tôi. Vì vậy, đây chính là thử nghiệm tốt nhất. Tôi rất vui khi được làm việc với Pellergrini. Chúng tôi sẽ cùng nhau hợp tác để giành nhiều danh hiệu cho CLB.”

Anh đã chuẩn bị cho áp lực phải trải qua khi chơi ở Real chưa? Chắc anh biết Madrid là một thành phố náo nhiệt

về đêm...

“Tôi làm việc chăm chỉ để thành công, và sau đó giành thời gian rảnh để làm những việc khác. Tôi đã không có ngày hôm nay nếu chỉ cắm đầu tập luyện, ngoài ra không làm gì nữa cả. Có đủ thời gian cho tất cả mọi điều - cả làm việc và hưởng thụ. Nhưng quan trọng nhất là luyện tập, giành các giải thưởng cá nhân cũng như những danh hiệu cao quý cho CLB.”

Anh nghĩ gì về Franck Ribery, người có thể sẽ trở thành đồng đội của anh tại Real Madrid?

“Anh ấy là một cầu thủ tuyệt vời, nhưng tôi không có quyền nói về việc chuyển nhượng hay không của một cầu thủ khác. Công việc của tôi là chơi bóng và cống hiến cho CLB, ngoài ra không có việc gì khác.”

Ramón Calderón đã bỏ ra hai năm cố gắng để kí hợp đồng với anh song thất bại. Florentino có phải là yếu tố quyết định khiến anh đầu quân cho Real?

“Tôi đã nghe một loạt các tuyên bố của báo chí. Họ chỉ đoán mò - đôi khi đúng, đôi khi sai. Ngài Chủ tịch đã đưa ra lời đề nghị và

chúng tôi đã ký hợp đồng, vậy thôi. Tôi ở đây và tôi rất hạnh phúc."

Anh có buồn khi cởi bỏ số áo 7 và mang áo số 9, số áo mà người ngoài hành tinh Ronaldo từng mặc?

"Tôi muốn mang áo số 7, nhưng tôi biết rằng số 9 là một số áo đặc biệt ở CLB Real Madrid. Tôi quan tâm về việc có chơi tốt hay không chứ không phải về số áo. Chính tôi mới là người chơi bóng, chứ không phải số áo trên lưng tôi."

Anh đã có cơ hội nói chuyện với những người bạn của mình ở đây chưa, như Heinze, Pepe, Di Salvo... ?

"Mọi người chào đón tôi, tất cả họ đều mừng cho tôi bởi vì họ là bạn của tôi từ rất lâu rồi. Tôi mong họ có mặt ở Real, việc đó sẽ giúp tôi dễ dàng thích nghi hơn với môi trường mới, mặc dù tôi cũng không cảm thấy quá khó khăn để có thể hòa nhập. Tôi biết một ít tiếng Tây Ban Nha và tôi tin rằng mình sẽ có thêm nhiều người bạn mới."

Có cầu thủ Real Madrid nào mà anh luôn mơ ước được chơi cùng không?

Tôi luôn mơ ước được chơi cho Real Madrid - mùa giải nào họ cũng có những cầu thủ tuyệt vời. Tôi thật may mắn khi được chơi bóng ở Real cùng những đồng đội ở hiện tại và cả trong tương lai. Chúng tôi có một đội ngũ rất mạnh và chúng tôi sẽ cố gắng hết mình để giành được nhiều danh hiệu. Pellegrini đang cảm thấy khó khăn khi phải lựa chọn chiếc cúp mà ông yêu thích nhất...

Anh có nghĩ rằng anh đã đến Real sau một mùa giải đầy khó khăn?

"Không, bởi vì mùa giải cuối của tôi ở MU diễn ra thuận lợi và tốt đẹp. Chúng tôi đã vô địch Champions League. Tôi nghĩ rằng chơi bóng ở MU là một quyết định

đúng đắn."

Barcelona vừa giành cú ăn ba. Anh có nghĩ Real đã sẵn sàng để giành được tất cả các danh hiệu?

"Bạn phải đặt mục tiêu cao. Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức để giành chức vô địch ở cả ba giải đấu, mặc dù chỉ đoạt cúp La Liga và Champions League thôi cũng đủ làm tôi vui sướng lắm rồi. Đội

bóng phải chơi có tổ chức, với tinh thần quyết tâm và đội hình chặt chẽ. Dù có đạt được mọi danh hiệu thì chúng ta vẫn cần ước mơ. Tất nhiên, nếu nỗ lực hết sức, chúng ta có thể giành chiến thắng trong tất cả các giải đấu."

Anh có còn oán hận Barça khi bị thua trong trận chung kết Champions League không?

"Từ 'trả thù' không có trong từ điển của tôi. Tất nhiên tôi muốn đối mặt với Barcelona và đánh bại họ. Sẽ thật tuyệt vời khi được chơi trong trận đấu của Real và Barça – trận cầu giữa hai đội bóng đỉnh cao, hứa hẹn sẽ mang lại những giây phút sảng khoái cho người hâm mộ."

Sau sáu mùa giải Premier League, giờ đây anh đã chuyển sang thi đấu tại giải La Liga...

"La Liga thật sự rất khác biệt. Ở Premier League, nhịp độ trận đấu nhanh hơn rất nhiều, nhưng cả hai giải này đều có tính cạnh tranh cao. Ở Tây Ban Nha, thậm chí các đội bóng nhỏ cũng luôn cố gắng hết sức mình để cống hiến một trận cầu tuyệt đỉnh. Tôi thực sự mong muốn được tham gia giải đấu La Liga."

Còn trọng tài thì sao?

"Ở Anh, các trọng tài rất giỏi. Còn tại Tây Ban Nha, là những trọng tài xuất sắc."

Anh chưa bao giờ chơi tại sân Bernabéu, anh cảm thấy thế nào khi lần đầu tiên bước ra sân?

"Tôi chưa bao giờ có cảm giác như vậy trước đây. Ấn tượng đầu tiên thật tuyệt vời. Những gì tôi thực sự muốn làm là tiếp tục tập luyện chăm chỉ và chứng minh cho toàn thế giới rằng Real đã đúng khi đầu tư vào tôi."

Anh và Kaká là hai kiểu người khác biệt với lối sống rất khác nhau. Anh nghĩ mối quan hệ giữa anh và Kaká sẽ như thế nào?

"Tất nhiên chúng tôi sẽ có một mối quan hệ tốt đẹp. Chúng tôi sẽ là những người bạn thân thiết, và nếu bạn hỏi Kaká thì tôi chắc chắn rằng anh cũng sẽ trả lời như vậy."

Anh có quan tâm về áp lực từ các tờ báo lá cải và các tay săn ảnh không?

“Đó không phải là vấn đề. Khi tập luyện, tôi ở trạng thái rất tĩnh tại. Tôi thích tập trung vào bóng đá hơn. Tôi đang lập kế hoạch để giữ trạng thái cân bằng tại Real như khi chơi ở MU, cùng với kế hoạch chăm sóc bản thân, nhờ đó, tôi có thể tập trung tập luyện và thi đấu.”

Anh nghĩ gì về Karim Benzema, một trong những đồng đội mới của anh?

“Anh ấy là một cầu thủ xuất sắc, một bản hợp đồng tuyệt vời. Mọi người đều rất hy vọng vào anh, vì anh đã chơi bóng rất hay ở Lyon. Anh cũng mới chuyển đến Real, vì vậy, chúng tôi sẽ có thể cùng nhau tìm hiểu về CLB.”

Anh sẽ nói gì với một đứa trẻ mơ ước trở thành một cầu thủ bóng đá để em lựa chọn Real Madrid thay vì Barcelona?

“Real rất đặc biệt đối với tôi. Barcelona là một CLB lớn, nhưng Real thật đặc biệt. Nếu tôi có thể đưa ra lời khuyên dành cho một đứa trẻ, tôi sẽ khuyên các em theo đuổi giấc mơ của mình, lựa chọn CLB nào mà các em mơ ước.”

Đối thủ nào anh muốn đối mặt nhất ở Tây Ban Nha?

“Tôi muốn đấu với tất cả các đội bóng ở Tây Ban Nha. Tất nhiên mọi cầu thủ bóng đá đều yêu thích những trận đấu lớn. Các trận derby, trận đấu Siêu kinh điển El Clásico với Barcelona... Nhưng tôi muốn chạm trán tất cả và tôi muốn thắng tất cả.”

Điều gì quan trọng hơn: Cống hiến một trận cầu đỉnh cao cho người hâm mộ, hay chiến thắng trận đấu?

“Chiến thắng. Thắng trận là điều quan trọng nhất. Nếu chúng ta cố gắng để mang lại được sự sảng khoái cho các cổ động viên, thì lại càng tốt hơn. Nhưng chúng ta thi đấu là để giành điểm.”

Anh nghĩ gì về cuộc chạy đua cho danh hiệu cá nhân năm nay - Quả bóng vàng, Cầu thủ xuất sắc nhất thế giới của FIFA?

“Hiện tại tôi không nghĩ gì về điều đó. Tôi chỉ tập trung vào việc có một mùa giải thành công. Giải cá nhân quan trọng, nhưng chúng không phải là quan trọng nhất.”

Anh có muốn tiếp tục được đá phạt không?

“Điều đó tùy thuộc vào HLV, nhưng có, tôi muốn.”

Đồng hồ điểm 23h05, đây là lúc đưa ra câu hỏi cuối cùng.

Ai là cầu thủ xuất sắc nhất thế giới: Anh, Messi hay Kaká?

“Real Madrid xuất sắc nhất.” Tất cả mọi người cười vang.

“Cám ơn tất cả mọi người, chúc ngủ ngon.” Giám đốc truyền thông của Real thông báo chấm dứt cuộc phỏng vấn đầu tiên của cầu thủ mới mang áo số 9. Buổi ra mắt của cầu thủ đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá kết thúc, nhưng các nhà quay phim của Real Madrid TV vẫn theo anh xuống hành lang. “Hôm nay thực sự là một ngày tuyệt vời”, Cristiano nói. “Tôi thật sự rất hạnh phúc. Cảm ơn mọi người rất nhiều.” Anh vẫy tay chào, và sau đó rời đi.

Chương XIX
SIR ALEX VÀ CRISTIANO

"Ngài Ferguson luôn là người cha thứ hai của tôi."

"Cristiano là một cầu thủ tuyệt vời của MU", Sir Alex Ferguson nói. "Anh đã góp phần quan trọng vào thành công của CLB trong nhiều mùa giải. Tài năng, lối chơi đẹp mắt và cá tính của anh đã làm say mê người hâm mộ trên toàn thế giới." HLV của MU không nói gì hơn ngoài những lời khen ngợi dành cho CR7 khi anh quyết định rời khỏi CLB. Ông chúc anh đạt được nhiều thành công trong sự nghiệp cầu thủ chuyên nghiệp của mình tại Real Madrid.

Trái ngược với những gì người ta bàn tán, rằng Ferguson không cảm thấy thoải mái khi các cầu thủ ngôi sao rời khỏi MU, buổi chia tay Cristiano đã diễn ra rất vui vẻ. Phát biểu chào tạm biệt của Sir Alex chứng minh điều này, và Ronaldo tái khẳng định trong cuộc phỏng vấn đầu tiên của mình với báo chí tại Bernabéu. "Tôi không ngại công khai về mối quan hệ của tôi với ông. Nó đã và sẽ luôn luôn cực kỳ tốt đẹp. Tôi đã nói chuyện với ông về quyết định của mình và tất cả đều ổn thỏa. Cuộc sống vẫn tiếp diễn..."

Cuộc sống vẫn tiếp diễn, song Ferguson không quên cầu thủ ngôi sao của mình. "Chúng tôi biết không ai có thể thay thế Ronaldo", ông phát biểu tại Lễ khai mạc mùa giải 2009- 2010. "Dù ai có nói gì về Ronaldo thì đối với tôi, anh ấy vẫn là cầu thủ bóng đá xuất sắc nhất thế giới. Khi bạn đã có một người hoàn thành tốt nhất nhiệm vụ của mình, chẳng cần phải cố gắng để tìm người làm thay anh ta nữa. Và khi bạn biết mình không thể thay thế ai đó hoặc điều gì đó, bạn sẽ tìm kiếm một giải pháp khác." Ông cho biết thêm: "Chắc chắn là chúng tôi sẽ nhớ những pha ghi bàn của Ronaldo. Nhưng Berbatov sẽ chơi tốt trong mùa giải này, cũng như Wayne Rooney và Michael Owen đều có khả năng ghi đến 20 bàn."

Ngài HLV biết rằng việc Cristiano ra đi là một mất mát rất lớn đối với CLB. Đội bóng sẽ không còn như trước khi thiếu cầu thủ mang áo số 7 người Bồ Đào Nha. Tuy nhiên, ông phải bảo vệ các học trò của mình. Đó là công việc của ông, công việc xây dựng lại thành công cho đội bóng đã mất đi cầu thủ chủ chốt. Ông đã làm được điều đó, khi Paul Ince chuyển đến Inter Milan và Mark Hughes rời MU sang Chelsea vào năm 1995, khi Eric Cantona treo giày vào năm 1997, và khi Beckham chuyển đến Real Madrid vào năm 2003.

Trong bất kỳ trường hợp nào, việc nhớ một cầu thủ vừa mới ra đi là hoàn toàn bình thường, đặc biệt khi anh là một trong những người mà bạn đã đào tạo từ một cầu thủ trẻ tiềm năng thành siêu sao đẳng cấp thế giới. Nhưng thậm chí sau một khoảng thời gian dài, Sir Alex vẫn không thể quên Ronaldo. Vào tháng 3 năm 2010, khi mọi thứ ở Real dường như không được tốt như Cristiano mong muốn, HLV cũ của anh phát biểu trên tờ Daily Express: "Cristiano biết giá trị của MU. Thật vậy. Ở MU các cầu thủ luôn được bảo vệ. Họ tập luyện mỗi ngày và không có ai ở đây làm phiền họ. Tôi không nghĩ rằng chơi bóng ở Real Madrid là việc dễ dàng. Đi kèm với Real là một đám đông huyên náo. Thường có vô số người hâm mộ và phương tiện truyền thông ồ ạt luôn chờ để tiếp cận các cầu thủ."

Ông gần như có vẻ để mở cánh cửa cho Ronaldo trở lại. "Bạn muốn rằng một ngày anh ấy sẽ quay trở lại, nhưng bạn không bao giờ biết điều đó có trở thành hiện thực không", ông thừa nhận. "Tôi không nghĩ rằng anh ấy sẽ ở lại Real Madrid để sống hay làm bất cứ điều gì. Sẽ có những thử thách khác và anh ấy là mẫu cầu thủ sẵn sàng đón nhận chúng... Tôi có mối quan hệ tốt đẹp với anh ta. Anh ấy là một chàng trai tốt. Tôi yêu quý Cristiano...".

Và ông nhắc lại cảm xúc của mình ngay trước trận đầu tiên của vòng bán kết Champions League năm 2011 giữa Real và Barça, trận tranh tài giữa Cristiano và Leo. "Ronaldo đã từng là một cầu thủ của MU và tôi nghĩ anh ấy là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới", Ferguson nói trên trang web chính thức của CLB. "Anh ấy có thể chơi bóng điêu luyện bằng cả hai chân, có kỹ thuật, sức mạnh và lòng dũng cảm tuyệt vời, và anh ấy cũng có thể chơi bóng bằng đầu rất hay. Nhưng Messi cũng là một cầu thủ thật sự xuất sắc. Thật khó để lựa chọn giữa hai người, có lẽ chúng ta không thể làm gì khác ngoài việc tung đồng xu."

"Nó phụ thuộc vào cách bạn đánh giá cầu thủ của mình. Thực tế là tôi đã làm việc với Ronaldo quá lâu, tôi biết rõ về anh ấy. Tôi đã

chứng kiến anh ta rèn luyện hết sức mình trong các buổi tập để trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Do đó, nó ảnh hưởng rất nhiều đến quan điểm nhìn nhận của tôi về Ronaldo, dưới góc độ một cầu thủ cũng như một con người. Song khi bạn xem xét Messi, bạn biết rằng anh ấy là một cầu thủ nghiêm túc. Anh ấy chơi bóng với niềm say mê. Anh ấy dũng cảm như một con sư tử. Anh ta luôn luôn giữ được bóng trong bất kỳ tình huống nào. Họ là các kiểu cầu thủ khác nhau, song không nghi ngờ gì, cả hai đều mang lại một kết quả cuối cùng tuyệt vời." Messi hay Cristiano? Người ta hỏi ông một lần nữa, sau trận chung kết Copa del Rey năm 2011, khi Real chiến thắng nhờ cú đánh đầu của Cristiano. Ferguson cho biết ông sẽ luôn luôn chọn Ronaldo thay vì Messi, mặc dù cả hai đều là những cầu thủ xuất sắc. "Tôi sẽ trung thành với lựa chọn của mình là Ronaldo, và tôi biết những phẩm chất mà anh ta có", ông giải thích.

Tại sao HLV người Scotland cáu kỉnh luôn trung thành với lựa chọn cầu thủ người Bồ Đào Nha? Bởi vì, ông đã thử mạo hiểm vào năm 2003. Nhờ một số lời khuyên đúng đắn từ Carlos Queiroz, cánh tay phải của ông vào thời điểm đó, ông đã có thể dự đoán trước mối quan tâm của tất cả các CLB khác đối với cậu bé đến từ Madeira. Ngay từ những ngày đầu, Ronaldo luôn chứng tỏ cho ông thấy rằng anh là một trong những cầu thủ không an phận, anh muốn giỏi hơn mỗi ngày. Anh là một cầu thủ bóng đá không bao giờ ngủ quên trên vinh quang - ngay cả sau khi giành được danh hiệu hoặc đoạt cúp, anh luôn luôn muốn làm tốt hơn, luôn luôn muốn giành chiến thắng thêm nữa. Và anh đã chứng minh cho ông thấy điều đó trong suốt sáu năm.

Tập luyện chăm chỉ có nghĩa là hòa mình vào đội bóng, là người đầu tiên đến tập và người cuối cùng ra về. Như Ferguson tiết lộ, khi những người khác đã đi tắm, Cristiano vẫn còn ở trên sân tập đá phạt, sút bóng, đá penalty, hay ở trong phòng gym luyện tập thể hình, tăng cân (anh đã tăng từ 75 kg lên đến 85 kg trong khoảng thời gian ở đây), tăng cường cơ bắp, và trên tất cả, học cách chơi bóng điêu luyện.

Ferguson đã đặt cược vào anh khi ông để anh mang áo số 7. Như ông giải thích tại cuộc họp Ban quản lý, ông đang dần dần dạy cho cầu thủ mới cách làm thế nào để chuyển sự tự tin thành thắng lợi cho đội bóng. Và ông đã thành công: Với các bàn thắng, danh hiệu và cúp. Đối với Ferguson, Cristiano là một cầu thủ đặc biệt, nhất là khi anh ra quyết định. "Anh ấy không bao giờ cảm thấy sợ hãi hay bị áp lực. Anh ấy làm những gì mình nghĩ là tốt nhất."

Ferguson biết rằng Ronaldo có khả năng thu hút đám đông, khả năng mang lại phép màu trên sân cỏ khiến người Anh ngưỡng mộ. Cựu danh thủ bóng đá MU Denis Law đồng ý điều đó. Quả bóng vàng 1956 cho biết Ronaldo thực sự biết làm thế nào để cuốn hút người hâm mộ, trong khi cầu thủ huyền thoại của CLB - Quả bóng vàng 1966 Bobby Charlton nói rằng anh ta "làm lóa mắt" cổ động viên Old Trafford ngay từ những ngày đầu tiên.

Tuy nhiên, mối quan hệ giữa HLV và số 7 của MU không phải lúc nào cũng tốt đẹp. Giống như mọi mối quan hệ, họ có giai đoạn hòa thuận và giai đoạn nhiều thử thách. Việc Cristiano đoạt danh hiệu Quả bóng vàng năm 2008 là một sự kiện lớn, vì Sir Alex và cả thành phố đã chờ đợi 40 năm để chứng kiến một cầu thủ MU vinh dự giành danh hiệu cao quý này. Và chức vô địch Champions League năm 2008 là tột đỉnh của một mùa giải tuyệt vời - Cristiano đã chứng tỏ cho Ferguson thấy rằng anh lĩnh hội xuất sắc tất cả mọi thứ ông dạy anh, thể hiện bằng các bàn thắng và những con số thống kê.

Có những thời điểm quan hệ của họ không được tốt, chẳng hạn như khi Ferguson để Ronaldo ngồi ghế dự bị vào những ngày đầu anh mới chuyển đến MU. Đây là cách ông sử dụng để giúp cầu thủ trẻ hòa nhập dễ dàng với môi trường mới, để đảm bảo rằng anh không phải chịu quá nhiều áp lực, giúp anh có thể thích nghi và tiến bộ. Song điều này khiến Ronaldo cảm thấy không vừa ý. Sự cố mà Rooney gây ra ở World Cup vào tháng 7 năm 2006 cũng làm cho mối quan hệ giữa Ferguson và Cristiano gặp trục trặc, song với sự hỗ trợ của Ban giám đốc, vị HLV dày dạn kinh nghiệm đã thành công trong việc thuyết phục anh ở lại CLB.

Và trong tháng 6 năm 2008, khi Cristiano tuyên bố anh muốn chơi cho Real Madrid, các phương tiện truyền thông nước Anh đã bàn luận công khai về sự rạn nứt giữa HLV và cầu thủ ngôi sao, đồng thời đưa tin về phát ngôn của Cristiano, rằng Ferguson sẽ không được chào đón ở nơi đóng quân của ĐT Bồ Đào Nha tại Euro 2008. Tuy nhiên, không một xung đột nào có thể thay đổi quan điểm của Sir Alex. Ngay cả khi phải chia tay Cristiano, ông vẫn thể hiện sự tin tưởng chắc chắn rằng thời kỳ đỉnh cao nhất của cầu thủ mang áo số 7 vẫn còn ở phía trước.

Còn Ronaldo nghĩ gì về HLV cũ của mình? "Ông luôn là người cha thứ hai của tôi", cầu thủ mới của Real trả lời kênh truyền hình Sky Sports, giải thích rằng mối quan hệ giữa hai người luôn tốt đẹp như vậy, kể từ khi anh đến chơi cho MU ở tuổi mười tám. Và điều đó không chỉ nói lên lòng kính trọng của anh dành cho một trong

những HLV bóng đá vĩ đại nhất trên thế giới. Anh thực sự cảm thấy anh đối với Ferguson như một người con trai đối với cha - sâu sắc hơn nhiều, chứ không chỉ đơn giản là mối quan hệ giữa HLV và cầu thủ.

“Đôi khi ông nói chuyện với tôi về những điều không liên quan đến bóng đá, và tôi luôn luôn lắng nghe, bởi vì những lời khuyên của ông giúp tôi trở thành một con người tốt hơn”, anh phát biểu. Trong lĩnh vực bóng đá, “Ông có ảnh hưởng quan trọng đến sự nghiệp cầu thủ của tôi. Ông khuyến khích tôi phát triển và nâng cao khả năng. Tôi học hỏi được từ ông hàng ngày. Trên hết, ông đã giúp tôi có được ngày hôm nay.”

Cristiano nhớ lại cách HLV của MU hỗ trợ anh, khuyến khích và dạy anh cách giải quyết các vấn đề khó khăn. Ông đã thúc đẩy anh bằng nhiều biện pháp, chẳng hạn như đặt cược xem anh sẽ ghi được bao nhiêu bàn mỗi mùa giải. “Tôi có những kỷ niệm đẹp ở Manchester; và khi xem các trận đấu, tôi rất nhớ thời gian chơi bóng ở đây. Tôi đã để lại một phần tâm hồn của mình ở Anh”, anh trả lời kênh truyền hình Sky Sports. “Từ khi chuyển sang chơi cho Madrid, tôi vẫn trò chuyện với những người bạn cũ ở MU. Do đó, khi có cơ hội, tôi thường nói chuyện với Sir Alex Ferguson. Thời gian tôi chơi ở MU rất quan trọng, nơi đây từng là cuộc sống của tôi. Vì vậy, tôi cần phải thảo luận với ông, bởi vì tôi không bao giờ quên người đã nâng đỡ tôi.”

Chương XX
TRẮNG TAY

"Sự thật là tôi cảm thấy buồn và thất vọng khi không giành được một danh hiệu nào trong mùa giải đầu tiên tại Real Madrid."

Đồng hồ báo thức rung sớm. Đó là thứ Sáu ngày 10 tháng 7, và Cristiano có một cuộc hẹn lúc 8h30 sáng ở phòng tập của Real Madrid tại trung tâm huấn luyện Valdebebas, nằm khoảng 15 km về phía bắc của thành phố. Trước khi có thể bắt đầu buổi tập đầu tiên của mùa giải, anh bắt buộc phải xét nghiệm máu sau bữa ăn sáng. Sau đó, anh phải gặp thợ may để lấy số đo cho bộ đồng phục chính thức Hugo Boss của đội. Đính một cái ghim ở chỗ này, điều chỉnh một chút ở chỗ khác; và anh đã sẵn sàng để chụp ảnh. Đây như thể là khoảnh khắc "ngày đầu tiên đi học" với những lo lắng và những nụ cười.

Sau khi lấy số đo và chụp ảnh xong, đã đến lúc đội bóng hùng mạnh xuất hiện trên sân. Một vài thành viên chưa thể góp mặt, trong đó có một ngôi sao khác đã ký hợp đồng với Florentino là Kaká, hiện đang chơi tại Cúp Liên đoàn các châu lục

Cỏ xanh, cột gôn trắng, én bay thấp, khán đài trống, và các hàng ghế với dòng chữ "Real Madrid." Từ xa, họ có thể nhìn thấy vùng dân cư xung quanh ngày càng mở rộng và bốn tòa tháp bằng kính và thép của SVĐ lấp lánh trong ánh nắng mặt trời.

Trong phòng họp báo ở tầng hai của khu tập luyện, một nhóm phóng viên mang máy ảnh và micro đang kiên nhẫn chờ cầu thủ đắt giá nhất thế giới xuất hiện trên sân. 9h30, đội trưởng Raúl là người đầu tiên xuất hiện, sau đó, những người khác lần lượt ra sân. Cuối cùng, Cristiano xuất hiện trong bộ đồng phục áo trắng quần đen. Máy ảnh chớp liên hồi.

Đội hình các cầu thủ ra quân tập trung thành một vòng tròn ở trung tâm của sân để nghe chỉ đạo từ Manuel Pellegrini và các đồng nghiệp. Sau mười lăm phút khởi động, họ bắt đầu các bài tập giãn cơ và kỹ thuật với bóng. Cristiano cùng đội với cầu thủ chạy cánh Marcelo của Brazil, hậu vệ người Argentina Gabriel Heinze, hậu vệ gốc Brazil Pepe, người hiện mang quốc tịch Bồ Đào Nha. Cristiano biết Heinze khi anh này chơi tại MU từ năm 2004 đến năm 2007, và một mùa giải 1998-1999 tại Sporting Lisbon khi Ronaldo vẫn còn là một cậu bé nhặt bóng cho đội một. Sau mười lăm phút, bức rèm của phòng họp báo được kéo xuống, để đội bóng có thể tập luyện mà không bị giới truyền thông quấy rầy.

Ngày 13 tháng 7, sau ba ngày tập luyện tại Valdebebas, cả đội bay tới Dublin. Sau bốn năm đóng quân tại thị trấn Irdning ở dưới chân núi Alps của nước Áo, "Kền kền trắng" đã chuyển đến Maynooth, một thị trấn nhỏ ở County Kildare, Ireland, cách thủ đô 22 km. Đội bóng sẽ tập huấn trước mùa giải tại khách sạn Carton House, tư gia cũ của gia đình Leinster vào thế kỷ thứ mười tám, nơi đã từng là chỗ ở của hoàng tộc trong đó có Nữ hoàng Victoria, hoàng tử Rainier của Monaco và công nương Grace Kelly.

Ronaldo là trung tâm của sự chú ý. Các fan hâm mộ cố gắng thu hút ánh nhìn của anh trên sân golf và báo chí nỗ lực hết sức để có thể phỏng vấn anh. Lúc đầu, nhân viên bảo vệ khách sạn theo anh mọi lúc mọi nơi. Song sau đó, do anh không cảm thấy thoải mái khi bị kiểm soát, HLV của Real quyết định loại bỏ các vệ sĩ.

Trong những ngày luyện tập đầu tiên để chuẩn bị cho mùa giải mới, Cristiano khiến các đồng đội bất ngờ. Hậu vệ người Tây Ban Nha Michel Salgado tiết lộ rằng "Ronaldo có tốc độ phi thường", và bình luận "anh đã nâng Real lên một tầm cao mới, với chiều cao, tốc độ và sự di chuyển linh hoạt." Cầu thủ người Argentina Ezequiel Garay, một cầu thủ mới khác của "Kền kền trắng", nói anh rất thích xem Ronaldo tập luyện, trong khi Raúl không ngớt lời khen ngợi "Cristiano là một chàng trai có óc thực tế, nhạy bén và chăm chỉ."

HLV mới Pellegrini khẳng định rất nhiều lần: "Tôi đã có cơ hội xem Cristiano chơi bóng theo cách của anh. Các tính cách phóng túng mà người ta thấy anh thể hiện ngoài đời chỉ là một mặt phiến diện - khi là một cầu thủ, anh trở nên khác hoàn toàn. Anh thực sự nhạy bén, có óc thực tế và khiêm tốn, không bị bệnh "ngôi sao." Anh luôn là người đến sân tập đầu tiên. Anh hòa nhập với cả đội rất nhanh chóng và có mối quan hệ tốt với các đồng đội."

Cristiano đang ở trong phòng 223, anh thường ngồi ăn với Raúl, Heinze, Guti, Salgado và Benzema. Họ thường tranh luận và bàn bạc trong suốt bữa ăn - không chỉ về bóng đá. Trong cuộc họp đầu tiên với báo giới Ireland, cầu thủ người Bồ Đào Nha thừa nhận rằng: "Tôi không thể nói gì hơn – thật tuyệt vời. Đội bóng rất đoàn kết và tôi rất vui mừng vì tất cả các đồng đội ở Real đã chào đón tôi thật nồng nhiệt. Tôi thật sự không ngờ mọi chuyện lại tốt đẹp đến như vậy. Tôi đã đọc vài tờ báo có đề cập đến những điều không được hay lắm về Real. Nhưng bây giờ tôi đang ở đây, và tôi rất hạnh phúc. Nếu có ai nói rằng bầu không khí trong phòng thay đồ của Real Madrid không được thoải mái, thì người đó đã nhầm."

Trận giao hữu đầu tiên với đội Shamrock Rovers diễn ra vào ngày 20 tháng 7, và SVĐ Tallaght chật kín người. Mọi người đều muốn xem Real Madrid đấu với Hoops, đội bóng giàu thành tích nhất Ireland, với 15 danh hiệu vô địch quốc gia, đoạt 24 cúp, và là á quân của mùa giải trước. Cristiano chơi ở cánh phải. Trước khi trận đấu bắt đầu, thủ môn của đội bóng Ireland cảnh báo rằng không có cầu thủ Real nào, thậm chí kể cả Ronaldo, có thể làm thủng lưới anh ta, dù chỉ một bàn. Cuối cùng, anh ta đã phải xoay xở rất khó nhọc để chống lại Cristiano. Công bằng mà nói, trong suốt 45 phút trên sân, cầu thủ người Bồ Đào Nha đã tạo ra những cơ hội tốt nhất cho "Kền kền trắng", thể hiện màn trình diễn xuất sắc với những cú đá vắt chéo chân, những pha cướp bóng và đi bóng lắt léo. Đó là một trận mở màn tuyệt vời với kết quả chiến thắng 1-0 dành cho Real, nhờ vào bàn thắng của Benzema.

Đó là một giai đoạn giao hữu đầu mùa khá dài: Tám trận đấu tranh cúp Hòa Bình, một tour du đấu ở Mỹ và cúp Santiago Bernabéu. Cristiano chơi tổng cộng 603 phút và ghi ba bàn (chỉ thua hai bàn so với tổng số bàn mà Raúl và Benzema ghi được). Tờ báo thể thao của Tây Ban Nha Marca cho rằng Cristiano vẫn chưa tìm thấy phong độ đỉnh cao của mình tại Madrid, rằng ngôi sao người Bồ Đào Nha đang gặp phải "Hội chứng Zidane" - lo lắng và áp lực do được quá mong đợi và chưa kịp thích nghi.

Nhưng khi mùa giải bắt đầu, tất cả mọi thứ đã thay đổi. Những màn trình diễn và số bàn thắng trung bình của anh tăng lên đáng kể. Ngày 29 tháng 8, ở trận đấu mở màn La Liga, anh ghi được bàn thắng đầu tiên của mình trong trận đấu chính thức. Đó là trận đấu với Deportivo de La Coruña tại sân Bernabéu – bằng quả penalty đưa Real vượt lên dẫn trước. Anh ăn mừng bằng cách nhìn về phía khán đài, nhảy trên không trung và đấm vào không khí.

Sau năm trận đấu, anh ghi được bảy bàn. Trong trận gặp Villarreal, anh đi bóng từ giữa sân và vượt qua ba cầu thủ, trước khi tung ra cú dứt điểm khiến thủ môn Diego López không thể ngăn chặn và phải chịu thủng lưới. Anh ghi hai bàn trong trận đấu với Zürich – trận mở màn Champions League, từ hai quả phạt trực tiếp, bóng đi với tốc độ hơn 100 km/h. Đây là một khởi đầu tuyệt vời, đỉnh cao trong sự nghiệp của anh, và là một trong những màn ra mắt xuất sắc nhất trong lịch sử của Real Madrid.

Chỉ có một điều khiến Cristiano cảm thấy phiền toái trong những tuần đầu tiên của mùa giải: Bị thay người. Pellegrini đã thực hiện điều này một lần; và vào ngày 26 tháng 9, ở phút 79, trong trận đấu với đội Tenerife tại sân Bernabéu, ông quyết định thay anh ra lần thứ hai. Đây là trận đấu đầu tiên mà Cristiano không ghi được bàn thắng nào. Anh đi về phía băng ghế dự bị một cách giận dữ, ngồi xuống mà không bắt tay HLV, và đá vào một quả bóng nằm gần chân anh trên mặt đất. Không rõ điều này có phải là một dấu hiệu thể hiện sự phật ý của anh đối với Pellegrini không.

HLV xua tan những lời bàn tán: "Chẳng có gì nghiêm trọng cả. Không ai thích bị thay ra. Tôi nghĩ đây không phải là vấn đề gì lớn." HLV người Chile đã quyết định ông nên để các cầu thủ ra sân lần lượt, để các trụ cột của đội được nghỉ ngơi, đặc biệt là khi Real sẽ phải chơi nhiều trận trong mùa giải này. Nhưng Cristiano không thích bị thay ra. Jorge Valdano nói: "Ronaldo là một cầu thủ đầy tham vọng. Anh thực sự muốn ghi bàn thắng và cống hiến những điều tuyệt vời cho mỗi trận đấu. Nói cách khác, anh muốn trở thành ngôi sao và anh muốn được ra sân nhiều nhất có thể."

Ba ngày sau, ngày 30 tháng 9, Ronaldo không bị thay ra, nhưng có một điều xui xẻo đã khiến anh không thể vào sân trong trận đấu thứ hai của mùa giải Champions League. Anh ghi được hai bàn trong trận gặp Olympique de Marseille, nhưng sau đó, hậu vệ nóng tính Souleymane Diawara lao vào cản phá, giẫm vào mắt cá chân phải của anh. Ronaldo ngã xuống và kêu la đau đớn, cố gắng đứng dậy, nhưng chỉ có thể đi khập khiễng, và đành để Kaká đá quả penalty. Dù bị chấn thương nhưng anh vẫn cố gắng trở lại sân thi đấu. Phút 66, anh được thay bởi Gonzalo Higuaín, và đành phải xem những phút còn lại của trận đấu với một túi nước đá chườm trên mắt cá chân.

Các bác sĩ nói rằng anh bị bầm tím và bong gân nhẹ - anh sẽ không chơi được trong hai hoặc ba tuần. Ronaldo đã không chơi trong trận gặp Sevilla, thất bại đầu tiên của "Kền kền trắng" tại La Liga mùa giải đó, nhưng anh vẫn bay tới Lisbon để tập trung với đội

tuyển quốc gia. Bồ Đào Nha đang tập luyện cho các trận đấu vòng loại World Cup 2010 gặp Hungary và Malta. Mặc dù không hoàn toàn khỏe mạnh, song Cristiano nói anh cảm thấy ổn, và sẽ nỗ lực hết sức để chơi tốt cùng cả đội - đây là điều cực kỳ quan trọng với anh. Nhưng vào ngày 10 tháng 10 trong trận gặp Hungary, Ronaldo chỉ ra sân được 27 phút, do vết thương bị tái phát trong lúc thi đấu.

"Cristiano Ronaldo có thể không ra sân được trong trận đấu gặp Malta," HLV Carlos Queiroz thừa nhận. "Tôi đã nói chuyện với nhân viên y tế và mọi việc không khả quan lắm."

Liên đoàn bóng đá Bồ Đào Nha cho phép anh rời khỏi đội và quay trở lại phòng khám ban đầu để kiểm tra lại chấn thương. Các nhân viên y tế của Real nói rằng anh bị bong gân cấp độ I đến II, giãn dây chằng phụ và sưng mắt cá chân.

Chấn thương khiến anh không thể ra sân trong ba hoặc bốn tuần, trong thời gian đó, CLB thua Atlético Madrid tại La Liga và thua Milan ở Champions League. "Tôi rất buồn về việc chấn thương bị tái phát", Ronaldo nói với Nhật báo thể thao Bồ Đào Nha O jogo. "Tôi không phải là vị cứu tinh của CLB, nhưng tôi muốn trợ giúp cho các đồng đội Real Madrid của tôi."

Nhưng anh sẽ không thể chơi cùng các đồng đội trong 55 ngày. Và rất nhiều việc xảy ra trong hai tháng dài đó: Sự xuất hiện của "phù thủy Pepe", vụ Alcorconazo trong khuôn khổ Copa del Rey, cuộc hành trình đến Amsterdam và vụ tranh cãi giữa Real Madrid và Liên đoàn Bóng đá Bồ Đào Nha. Chúng ta hãy xem xét từ đầu.

Giữa tháng 9, Florentino Pérez nhận được một bức thư gửi cho ông tại địa chỉ của Real Madrid: "Tôi không phải là một anti - Madrid. Tôi không hề muốn chống lại CLB tuyệt vời này. Tôi là một người đặc biệt và tôi được trả tiền để sử dụng khả năng đặc biệt của mình. Tôi được thuê để gây ra chấn thương của Cristiano Ronaldo. Không cần phải là một chấn thương quá nghiêm trọng, chỉ cần anh ta phải mất một ít thời gian nghỉ ngơi để dưỡng thương."

CLB vứt bỏ lá thư và coi đó như là tác phẩm của một người điên, "giống như bất kỳ một lời lẽ điên cuồng nào khác mà Real Madrid phải đối mặt hàng ngày." Những người gần gũi với Ronaldo cũng rất ít chú ý đến sự cố này, nhưng vài ngày sau đó, vết thương của Ronaldo bị tái phát trong khi chơi cho đội tuyển Bồ Đào Nha. Và bóng ma đáng ngại của "phù thủy Pepe", kẻ được cho là tác giả của

bức thư, bắt đầu gây ra một số lo ngại. Bởi vì, gã đàn ông 57 tuổi đến từ Malaga, người tuyên bố đã được trả 30.000 Euro để làm hại Ronaldo, đang ngày càng đưa ra những lời hăm dọa lớn hơn trong mỗi tuyên bố của mình.

Vào tháng 10, phù thủy người Tây Ban Nha nói với tạp chí Bồ Đào Nha Correio da Manhã rằng sau chấn thương hiện tại, Ronaldo sẽ bị một chấn thương khác "khiến anh không thể chơi bóng trong hai hoặc ba tháng. Sau đó, thêm một chấn thương sẽ khiến anh không bao giờ có thể chơi bóng được nữa." Kẻ nào đã trả tiền cho gã này để làm hại Ronaldo? "Đó là một cô gái trẻ muốn trả thù Cristiano", gã phù thủy tuyên bố. "Cô ấy không phải là người Bồ Đào Nha, cô không nói được tiếng Tây Ban Nha, nhưng cô xuất thân từ một gia đình quyền lực. Cô đã có quan hệ tình ái với Ronaldo và giúp anh mở rộng một số mối quan hệ xã hội. Nhưng sau đó anh đã bỏ rơi cô."

Gã này cũng tuyên bố rằng gã biết mẹ của Cristiano đã thuê Fernando Nogueira, một ảo thuật gia Bồ Đào Nha đến từ Fafe, người sử dụng ma thuật trắng. Cuộc chiến vô nghĩa giữa tà thuật và ma thuật đen với ma thuật trắng bắt đầu. Cristiano đang cố gắng để phục hồi, bây giờ càng thêm lo lắng trước một lời nguyền dường như được áp đặt vào anh. Người hâm mộ giúp đỡ anh bằng cách thắp nến, cầu xin Đức Mẹ Đồng Trinh Maria che chở cho Real Madrid và giúp cầu thủ người Bồ Đào Nha tránh khỏi con mắt tà ác.

Tiếp theo trong danh sách các tai ương của Real là trận đấu với AD Alcorcón mùa giải Copa del Rey 2009-2010. Alcorcón là một thị trấn có 168.000 dân, cách trung tâm của Madrid khoảng 15 km. Đội bóng của họ được thành lập vào năm 1971 và chơi ở Giải hạng ba. Ngày 26 tháng 10, Real đấu với Alcorcón trên sân khách Municipal de Santo Domingo tại trận lượt đi của vòng 1/32. Không thể so sánh hai CLB này với nhau - cầu thủ được trả lương cao nhất của Alcorcón kiếm được 6.000 Euro một năm và làm việc bán thời gian như một đầu bếp pizza, trong khi Ronaldo có thể sẽ bỏ túi 13.000.000 Euro mùa giải này.

Cristiano không ra sân ngay từ đầu trận. Casillas, Sergio Ramos, Xabi Alonso hay Kaká cũng không chơi ngay từ đầu. Tuy nhiên, đội hình ra sân của Pellegrini dường như quá đầy đủ cho trận đấu, với các cầu thủ: Dudek, Arbeloa, Albiol, Metzelder, Drenthe, Granero, Guti, Diarra, van der Vaart, Raúl và Benzema. Nhưng thảm họa đã xảy ra, Alcorcón khiến các cầu thủ đội khách bàng hoàng khi đánh bại Real với tỉ số 4-0.

“Sự nhục nhã”, “Thất bại lịch sử”, “Đòn đau của thế kỷ”, đó là các tiêu đề được báo chí đăng ngay ngày hôm sau. Và ở trang nhất của Tờ Marca đăng hình của Pellegrini với hai từ ngắn gọn “Về vườn.” Ông nhận chức HLV của Real chưa được bốn tháng và vị trí đó hiện đang bị lung lay mạnh mẽ. Ông nói rằng ông sẽ đứng vững trước khó khăn và sẽ không từ chức, nhưng người ta đồn đại rằng CLB đang tìm kiếm người thay thế ông. Dường như ông ta không thể giữ ghế qua mùa Giáng sinh.

HLV này đã bị chỉ trích nặng nề vì thất bại liên tiếp trước Sevilla và Milan. Bây giờ, ông được đưa ra để xem xét. Ông có hai trận đấu để gỡ lại danh dự cho bản thân: Gặp Getafe tại giải La Liga, và trận lượt về gặp Milan trên sân San Siro. Sau khi đánh bại người hàng xóm Getafe và cầm hòa với Milan, Pellegrini một lần nữa có thể thở phào nhẹ nhõm.

Ngày 04 tháng 11, sau khi các bác sĩ xác nhận vật lý trị liệu mắt cá chân của Cristiano không đạt kết quả mong muốn, Cristiano bay tới Amsterdam để tham khảo ý kiến chuyên gia phẫu thuật chấn thương và chỉnh hình Cornelis van Dijk. Bác sĩ người Hà Lan đã quen với các vấn đề về mắt cá chân của Cristiano, và đã làm phẫu thuật cho anh vào ngày 08 tháng 7 năm 2008, sau khi Bồ Đào Nha bị loại khỏi Euro 2008. Vì chấn thương đó, anh không thể chơi trong bốn tháng, và anh thậm chí còn không thể tập luyện với MU trong suốt hai tháng ròng.

Người ta nhắc lại một cách lo sợ những tin đồn ban đầu, rằng Cristiano sẽ không thể chơi bóng trong hai hoặc ba tháng. Những lời tiên tri độc ác của “phù thủy Pepe” vẫn tồn tại trong tâm trí của mọi người. Song cuối cùng mọi việc không tệ như người ta tưởng. Anh trở lại sân Bernabéu chỉ sau hai mươi ngày. Tuy nhiên, anh đã không kịp phục hồi trước khi xảy ra vụ xung đột giữa CLB và Liên đoàn Bóng đá Bồ Đào Nha - và anh cũng chỉ trở lại sau khi Real đã bị loại khỏi Copa del Rey.

Carlos Queiroz gọi anh về tham dự vòng loại World Cup 2010 trong trận gặp Bosnia. Pellegrini cố gắng cư xử thật hòa nhã: “Tất nhiên anh ấy rất muốn chơi cho đội tuyển và cũng dễ hiểu nếu những người chọn lựa muốn anh có mặt trong đội hình. Tuy nhiên, cũng cần phải xem xét về mặt sức khỏe. Tôi nghĩ rằng gọi anh ra sân trong tình huống hiện tại là một ý tưởng tồi, cho cả đội tuyển Bồ Đào Nha và Ronaldo. Cristiano đang trong quá trình điều trị y tế.”

Các thành viên của Real, những người hoàn toàn không hiểu tại

sao Ronaldo lại phải vào sân ngay từ đầu trong trận gặp Hungary, gửi một bức thư nói về mối lo ngại của họ, có chữ ký của Cristiano, Jorge Valdano, nhân viên y tế của CLB và Giáo sư van Dijk. Họ đang đấu tranh để giữ cho số 9 không phải tới đá ở Lisbon.

Cuối cùng, CLB chiến thắng, và Cristiano ở lại để tiếp tục điều trị vết thương và phục hồi sức khoẻ. Nhưng vào ngày 10 tháng 11, anh vẫn chưa sẵn sàng để chơi trong trận lượt về gặp Alcorcón. Không có anh, đội bóng phải rất cố gắng mới ghi được một bàn - không đủ để bù lại thất bại 4 bàn trong trận lượt đi. Real Madrid bị loại khỏi giải Copa del Rey. Chiếc cúp đầu tiên đã tuột khỏi tay họ.

Ngày 25 tháng 11, Cristiano Ronaldo vào thay Raúl ở phút thứ 70 trong trận gặp Zurich tại sân Bernabéu. Cổ động viên cổ vũ anh như một người hùng trở về sau một cuộc hành trình sử thi hùng tráng. Việc mắt cá chân của cầu thủ Bồ Đào Nha đã lành khiến các cổ động viên có đủ lý do để ăn mừng. Trong hai mươi phút, Cristiano đã mang lại sự sảng khoái cho khán giả với một vài động tác kỹ thuật, một cú rabona (vắt chéo chân) hầu như chưa trình diễn bao giờ, và một cú dứt điểm mà thủ môn người Thụy Sĩ Johnny Leoni rất khó khăn mới có thể ngăn chặn được. Anh ấy đã trở lại

Anh bỏ lỡ tổng cộng mười trận đấu của Real Madrid: 6 trận ở giải La Liga, 2 trận tại Champions League, và 2 trận lượt đi và về gặp Alcorcón ở giải Copa del Rey. Người ta tính toán được rằng, thời gian anh nghỉ dưỡng thương đã khiến CLB mất khoảng 1,7 triệu Euro. Nhưng ngoài Copa del Rey và vụ Alcorconazo nói riêng, ở giai đoạn này của mùa giải, Real vẫn còn nhiều danh hiệu để hướng tới. Khi đó Real là đội bóng hàng đầu của La Liga, với một điểm nhiều hơn Barcelona. Ở Champions League, họ bất bại và vào được vòng 1/16. Chỉ còn bốn ngày nữa là trận đấu Siêu kinh điển gặp Barça sẽ diễn ra.

Lúc này ở Nou Camp, trời đang mưa. Cristiano chạy ra sân, tóc vuốt ngược. Anh trông rất sung sức. Đám đông bắt đầu hát bản đồng ca được sáng tác chín năm trước, khi Luís Figo phản bội lại Blaugrana để gia nhập "Kền kền trắng", bài "Cái thằng Bồ Đào Nha đó, cái thằng quỷ sứ!" Bài vè bằng tiếng Tây Ban Nha được hò lên trong suốt buổi tối. Cầu thủ số 9 phớt lờ những lời lăng mạ và tập trung cho trận đấu.

Trong hiệp đấu đầu tiên, Real tỏ ra mạnh mẽ, nhanh chóng, hiệu quả và sắc bén trong những pha phản công. Có những lúc họ dường như dành quyền kiểm soát trận đấu, nhờ vào Kaká, một

tiền đạo lùi thi đấu hiệu quả, và Cristiano, được chơi ở vị trí yêu thích của mình. Sau khoảng nửa giờ thi đấu, Ronaldo là người giúp Real đẩy cao đội hình tấn công. Manuel Pellegrini lao ra khỏi băng ghế dự bị hét lên "Tiến lên! Tiếp tục tấn công." Số 9 nghe theo mệnh lệnh, chạy lên chen vào giữa Henry và Abidal.

Marcelo chuyền cho Kaká, anh vượt qua Alves và Puyol. Anh thấy một khoảng trống trước khung thành và chuyền cho Ronaldo đang trong tư thế không bị ai kèm. Piqué đã hoàn toàn bỏ quên anh. Bây giờ chỉ có Cristiano đối mặt với thủ thành Valdés, anh này lao người ra khỏi cầu môn với nỗ lực chặn cú sút của Ronaldo. Một pha đối mặt nguy hiểm. Cristiano dùng má trong chân phải để đá, nhằm vào góc xa, nhưng do anh đang bị chấn thương nên cú sút không đi như ý muốn, đi vào giữa hơn so với dự định của anh. Thủ môn Barça chặn được cú sút này không mấy khó khăn. Các cổ động viên trên sân Nou Camp thở phào nhẹ nhõm.

Đây là lần thứ tư, Ronaldo thất bại trong việc ghi bàn vào lưới đối thủ truyền kiếp của Real. Trong 66 phút trên sân, trước khi được thay bởi Benzema, anh đã chứng tỏ cho mọi người thấy phong độ của anh hoàn toàn tốt, anh dường như không cảm thấy mệt mỏi và có thể đối mặt với các đối thủ mà không gặp bất kỳ khó khăn nào. Song ở hiệp hai, những "Gã khổng lồ xứ Catalan" dần dần kèm chặt anh, khiến anh không có nhiều khoảng trống để di chuyển. Barça đang kiểm soát trận đấu. Alves chuyền bóng cho bản hợp đồng mới Ibrahimovic (45 triệu Euro cộng với Samuel Eto'o từ Inter), người sút tung lưới thủ thành Casillas, ghi bàn thắng mang lại tỉ số 1-0 cho Barça.

Barça vượt qua Real để giành lại vị trí đầu bảng La Liga với hai điểm dẫn trước. Nhưng tất nhiên mọi chuyện chưa kết thúc, và cuộc đua giành danh hiệu vô địch sẽ là một cuộc chiến thú vị cho đến hồi kết.

Ngày 06 tháng 12, thêm một tin xấu cho Cristiano - Messi đã dành được danh hiệu Quả bóng vàng trong cuộc bầu chọn của tờ France Football. Đó là một chiến thắng đầy thuyết phục: Messi dành được 473 điểm so với 233 điểm của Ronaldo. Và cầu thủ người Argentina lại lên ngôi một lần nữa vào ngày 21 tháng 12, khi nhận giải Cầu thủ xuất sắc nhất thế giới của FIFA trong đêm gala ở Zurich Opera House, với số điểm rất cao 1073 - gấp ba lần so với Ronaldo, cầu thủ của Real chỉ đạt được 352 điểm. Không ai có thể vượt qua El Pulga, đặc biệt là sau mùa giải thành công rực rỡ cùng Barça. Chỉ trong một năm, họ đã giành được sáu danh hiệu: La Liga, Champions League, Copa del Rey, Siêu cúp Tây Ban Nha, Siêu

cúp châu Âu và Cúp vô địch thế giới các CLB (Club World Cup). Trong tháng Giêng, Barça sẩy chân và bị loại bởi Sevilla ở Copa del Rey. Nhưng họ vẫn đạt phong độ tốt ở những đấu trường khác như La Liga, với năm điểm dẫn trước Real.

Trong khi đó, vào ngày 25 tháng 1, Cristiano lại lên mặt báo vì một sai lầm. Real tiếp Málaga trên sân Bernabéu và cầu thủ người Bồ Đào Nha thi đấu bùng nổ. Sau ba trận tịt ngòi tại La Liga, trong trận này anh đã ghi hai bàn thắng ngoạn mục để quyết định trận đấu. Thật không may, anh va chạm và đánh cùi chỏ vào hậu vệ Patrick Mtiliga, do anh này kéo áo anh. Thẻ đỏ trực tiếp được rút ra.

Đó là thẻ đỏ thứ hai của anh trong mùa giải này. Lần thứ nhất anh phải nhận thẻ đỏ là trong trận đấu gặp Almería, do tung cú đá nhằm vào tiền vệ Juanma Ortiz. Anh xin lỗi ngay sau đó, vào buổi tối cùng ngày: "Vì đó là một thời điểm quá căng thẳng, khiến tôi không làm chủ được bản thân. Tôi xin lỗi tất cả những người có liên quan." Anh bị cấm thi đấu một trận, bị treo giò trong trận làm khách tại Mestalla của Valencia. Tuy nhiên, pha đánh cùi chỏ vào Mtiliga dường như không đáng phải nhận thẻ đỏ. Đầu tiên, anh quỳ xuống sân. Sau đó, anh cố gắng để chỉ cho cổ động viên và trọng tài thấy cầu thủ này đã túm lấy áo của anh. Và khi cầu thủ Toribio của đội Málaga nói với anh "Hãy đến mà xem anh đã làm gì với người đồng đội của chúng tôi", anh trả lời: "Anh đang nói gì cái quái gì vậy? Anh không thấy là anh ta đã kéo áo tôi à?" Cuối cùng, anh quay lại phòng thay đồ, vừa đi vừa lắc đầu ngao ngán.

"Tôi hầu như không thể cựa quậy. Tôi chạm vào đối thủ và phải nhận thẻ đỏ", anh phàn nàn với báo chí ngay sau đó. "Hành động đó không đáng phải nhận thẻ đỏ. Bạn có thể cắt nghĩa nó theo cách bạn muốn, nhưng bất cứ ai hiểu về bóng đá đều biết không nên đuổi tôi khỏi sân trong trường hợp đó, vì tôi không có ý định làm tổn hại đến đối thủ." Trọng tài Perez Lasa trả lời: "Tôi thấy cần phải giơ thẻ đỏ bởi vì anh ta đã vung cùi chỏ vào mặt đối thủ của mình và khiến anh này bị chảy máu - anh ta đáng bị đuổi." Nhưng điều này không khiến Cristiano cảm thấy bị thuyết phục, anh nghĩ rằng có một vài âm mưu chống lại anh. "Tôi cảm thấy như thể điều này chỉ xảy ra với tôi bởi vì tôi là Cristiano Ronaldo," anh nhấn mạnh.

Sau đó anh đến phòng thay đồ của Málaga để xin lỗi Mtiliga, và chứng kiến mũi của hậu vệ này thực sự đã bị gãy. Tuy nhiên, điều này không ảnh hưởng đến niềm tin của anh rằng anh không đáng phải lĩnh thẻ đỏ. Vụ lùm xùm này là miếng mồi hoàn hảo cho các

tờ báo lá cải, họ không tốn thời gian để viết một câu chuyện về người anh hùng và kẻ phản diện, người tốt và kẻ xấu. Tờ El País mở đầu: "Cristiano mất bình tĩnh. Các thành viên của Real Madrid thừa nhận rất khó để kìm hãm cá tính mạnh của cầu thủ người Bồ Đào Nha."

Valter Di Salvo, người từng là HLV thể lực của anh tại MU, giải thích: "Sự nghiệp của anh tại Real sẽ luôn như vậy – dao động giữa những khoảnh khắc vinh quang và những thời điểm khó khăn, mà khó khăn thậm chí còn nhiều hơn. Nó sẽ tiếp tục như thế cho đến khi anh có thể nghỉ ngơi và thư giãn, tránh xa được mọi căng thẳng trong cuộc sống. Anh dành tất cả thời gian để vươn lên trở thành cầu thủ xuất sắc nhất, bởi vì đó là những gì người ta mong đợi ở anh. Thật khó để một người cả cuộc đời phải chịu áp lực như vậy có thể kiểm soát bản thân. Và vì thế, cách xử sự của anh cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên. Ở Anh, anh xuất hiện trên những tờ báo lá cải hai tuần một lần, và ở đây, anh chịu áp lực liên tục để có thể theo kịp Benzema và Kaká."

Jorge Valdano bảo vệ cầu thủ ngôi sao của mình: "Đó là một phần tính cách của Cristiano. Anh ra sân với quyết tâm rất cao. Điều này giúp anh có thể làm chủ cuộc chơi."

Nhưng không phải tất cả mọi người đều đồng ý với hành động của Ronaldo. Có rất nhiều người ở Real lo ngại về cá tính của cầu thủ này, với dẫn chứng rằng sau 12 trận đấu ở La Liga, anh phải nhận số thẻ đỏ bằng một nửa so với số thẻ đỏ của anh trong năm năm chơi cho MU.

Giữa mọi ủng hộ và bất bình, các tranh cãi và các bàn thắng, vòng 1/16 của giải Champions League vẫn sẽ diễn ra vào ngày 16 tháng 2. Đó là một thời điểm rất quan trọng trong mùa giải, bởi vì Real Madrid đã không dành được danh hiệu nào ở đấu trường này trong vòng 5 năm. Ngoài ra, trận chung kết Champions League sẽ diễn ra trên sân Bernabéu vào ngày 22 tháng 5. Đây sẽ là sân khấu lý tưởng cho lễ đăng quang Champions League lần thứ mười của CLB.

Đối thủ của họ là đội bóng cũ của Karim Benzema, CLB Olympique Lyonnais. Trận lượt đi diễn ra trên sân Gerland, nơi "Kền kền trắng" chưa bao giờ ghi được bàn, hơn nữa còn bị đánh bại với tỉ số 2-0 và 3-0. Thời điểm này mọi chuyện đã khác, nhờ "đội hình siêu sao" mà Florentino tạo ra. Nhưng hóa ra buổi tối đó lại trở nên tồi tệ. Real dường như không chơi với phong độ như thường lệ, và họ không thể thành công trong việc cống hiến một màn

trình diễn đỉnh cao tương tự như ở La Liga. Ở La Liga, Real có vẻ dễ dàng mang lại một trận đấu hay. Song ở đây, họ không có ý tưởng nào để có thể khống chế đội bóng của Claude Puel, đội có lợi thế sân nhà, với lối chơi khỏe khoắn và rất giỏi áp sát đối phương.

Trong hiệp một, "kền kền trắng" chỉ tung được một cú sút về phía khung thành đối phươngnhưng bóng đi chệch cột dọc. Họ bất lực trong việc ngăn cản bàn thắng của tiền vệ Jean Makoun, bóng bay như một viên đạn vào góc trái khung thành mà không ai kịp phản xạ, thậm chí cả thủ môn Casillas. Trong mười lăm phút cuối, những chàng trai của Pellegrini có một vài cơ hội tốt, tổ chức một cuộc tấn công vào khung thành của thủ môn Hugo Lloris. Thủ thành người Pháp chặn được cú sút của Cristiano khi có pha đổ người xuất sắc vô hiệu hóa tình huống đối mặt của cầu thủ người Bồ Đào Nha, và thành công trong việc giữ sạch lưới nhà.

Không ai nghi ngờ khả năng xoay chuyển tình thế của Real tại sân Bernabéu, song họ đã gặp một chút rắc rối. Trước trận lượt về, Cristiano phát biểu: "Chúng tôi sẽ làm tất cả mọi thứ có thể từ phút đầu tiên cho đến khi tiếng còi chung cuộc cất lên. Chúng tôi sẽ cho Lyon thấy chúng tôi thống trị sân Bernabéu."

Ít nhất, trong hiệp đầu, họ kiểm soát được trận đấu. Họ chơi với phong độ cao và không thể chống đỡ. Cristiano tung hoành trên sân như một cơn lốc - không một đối thủ nào có thể cản phá anh. Real tiến hành tổng tấn công thành công và phá được hàng hậu vệ của Lyon. Guti nhận ra rằng Ronaldo đang tìm cách lách vào giữa Révellière và Cris, cố gắng dâng lên cao nhất có thể trong khi vẫn ở vị trí không bị việt vị. Anh chọc khe cho cầu thủ người Bồ Đào Nha, và Ronaldo tung cú sút bằng chân trái. Bóng đi giữa hai chân của Lloris.

Đó mới chỉ là phút thứ sáu, song bàn thắng này là đã mở đầu cho hàng tá cơ hội của Real. Mới đầu, ai cũng nghĩ là Lyon sẽ phải khăn gói về nhà, nhưng trong những phút sau đó, Real không thể ghi thêm bàn thắng. Cuối cùng, sự thật tàn nhẫn và khắc nghiệt đã nhắc nhở Floren's team rằng tiền và giải thưởng Quả bóng vàng không dễ dàng mang lại chiến thắng. Ở phút thứ 75, Miralem Pjanic ghi bàn thắng gỡ hòa cho Olympique Lyonnais, loại Real khỏi Champions League năm thứ sáu liên tiếp. Đó là một thất bại, một thảm họa... mặc dù lúc bấy giờ không ai trong CLB công nhận điều đó.

Các tờ báo ra ngày hôm sau chỉ trích gay gắt. "Thảm hoạ" Tờ AS phê phán, trong khi tờ Marca kêu gọi Pellegrini từ chức với tiêu đề

dứt khoát và rõ ràng "OUT". Thêm vào đó, tờ El País viết: "Tiền không thể mua được bóng đá. Lyon đã nhấn chìm đội hình siêu sao của Florentino Pérez."

Bây giờ tất cả những gì đội bóng của Florentino còn lại là La Liga, và cuộc đua với Barça sẽ càng thêm gay cấn. Tất cả sẽ được quyết định ở trận cầu đinh của vòng 31, khi hai đối thủ truyền kiếp gặp nhau tại sân Bernabéu. Sau trận đấu, Cristiano đi nhanh qua khu vực dành cho báo chí, và chỉ đưa ra một lời phát biểu: "Một đội chiến thắng khi họ là đội giỏi nhất. Chúng tôi phải chấp nhận những lời chỉ trích. Hôm nay Barcelona giỏi hơn chúng tôi, ngay khi họ ghi được bàn thắng đầu tiên."

Lionel Messi là người ghi bàn thắng mở tỉ số, chỉ 40 giây sau khi bị Sergio Ramos phạm lỗi, với pha cố tình đá vào mặt đối phương trong pha va chạm ở cánh trái. Tuyển thủ người Argentina để bóng lại cho Maxwell thực hiện quả phạt nhanh. Anh nhận lại bóng từ Maxwell rồi bật tường với Xavi và nhận lại bóng trong vòng cấm và tung cú sút ghi bàn thắng mở tỉ số ngay những phút đầu tiên của trận đấu. Một gáo nước lạnh cho tinh thần của "Kền kền trắng".

Không giống như Ronaldo, Messi "bé nhỏ" thi đấu không thật sự nổi bật, anh gần như vô hình cho đến khi ghi bàn thắng. Anh mất tích ở khu vực trung tâm và dường như vắng mặt khỏi trận đấu. Trái lại, Cristiano lại luôn luôn biết cách gây sự chú ý, và anh nhận được vô số những đường chuyền dài, đánh đầu, giữ bóng tốt, giữ lửa cho trận đấu, khả năng đuổi bóng, chỉ huy cục diện trận đấu, trực tiếp đối mặt với hàng hậu vệ của đội bạn, giữ chân Piqué, thường xuyên thúc đẩy mọi người tiến lên. Anh xuất hiện liên lục, tràn đầy năng lượng và quyết tâm và đặc biệt là luôn muốn thể hiện khả năng của bản thân trong mỗi lần chạm bóng. Tuy nhiên, tất cả những điều đó chưa phát huy được tác dụng như những lần trước đây. Bất chấp tất cả những nỗ lực ấy, sự đóng góp của anh chưa đủ để lật ngược tình thế trận derby.

Bàn thắng thứ hai của Pedro đã khép lại trận đấu. Messi và Pep Guardiola đã đánh bại Ronaldo và Pellegrini. Từ 77 lên 80 điểm, Barça trở lại ngôi đầu sau khi giành được 3 điểm tuyệt đối.

Nhưng Real Madrid chưa hề có ý định từ bỏ. Tới vòng 35, họ đã lập kỷ lục 29 trận thắng trong một mùa giải. Và đó là nhờ công lớn của Cristiano Ronaldo, người đã gắn kết cả đội trong thời điểm khó khăn và luôn luôn là nguồn cảm hứng của toàn đội. Anh khiến mọi người nhớ đến "phép màu Juanito" trong trận đấu với

Osasuna vào ngày 02 tháng 5, khi châm ngòi cho cuộc lội ngược dòng ở những giây phút cuối cùng của trận đấu. Đáp trả 2 cú hattrick của Messi trong trận đấu với Valencia và Zaragoza, Ronaldo đã lập cú hattrick của mình trong trận đấu với Mallorca. Bản thân anh đã liên tục gây áp lực lên Barça - đội đã bị loại khỏi Champions League Châu Âu bởi Inter Milan của Mourinho.

Trong trận đấu cuối mùa giải, hai ông lớn Tây Ban Nha chỉ còn cách biệt 1 điểm. Với 28 điểm nhiều hơn, Barça và Real đã vượt lên phía trước, bỏ xa đối thủ đứng ở vị trí thứ ba là Valencia.

Chủ Nhật ngày 16 tháng 5, vòng đấu cuối cùng của mùa giải diễn ra và kết quả đã rõ ràng. Barcelona đã đập tan bức tường phòng thủ của Valladolid với chiến thắng 4-0 trong khi Real chỉ có thể mang về một điểm trong trận hoà gặp Malaga ở Rosaleda. Barcelona đã chiến thắng thuyết phục và ăn mừng chức vô địch La Liga lần thứ 20 của mình với kỷ lục 99 điểm so với 96 điểm có được của Real Madrid. Toàn bộ giải đấu là một cuộc đua gay cấn giữa hai đội bóng lớn nhất của Tây Ban Nha.

Mặc dù mất hai tháng chấn thương, nhưng khi mùa giải kết thúc, Cristiano Ronaldo đã ghi được 33 bàn thắng, trong đó 26 bàn tại La Liga, so với 34 bàn của Messi, và 7 bàn trong khuôn khổ Champions League so với 8 bàn của Messi. Xét về số bàn thắng, Real với 102 lần sút tung lưới đối phương đã đứng trên Barça với 4 bàn nhiều hơn. Cristiano đã làm "loá mắt" người hâm mộ ở Bernabéu và chứng tỏ với đồng đội rằng anh là một điều gì đó thật đặc biệt. Những người dù có có thành kiến với Ronaldo về tính cách hay giận dỗi hay sự cao ngạo của anh đều thấy rằng ra đó là một cầu thủ rất thực tế, đam mê và phóng túng, một người luôn nói ra suy nghĩ của bản thân mình và trên hết, anh sinh ra để trở thành một chiến binh.

Casillas đã nói ngắn gọn về những suy nghĩ của anh trong phòng thay đồ: "Cristiano mang tâm lý của một kẻ chiến thắng. Mọi người luôn biết rằng anh ấy sẽ làm điều gì đó thật đặc biệt trong mỗi trận đấu. Anh ấy có sở trường khiến cho đối thủ mất bình tĩnh. Anh ấy luôn là một người rất tập trung." Tóm lại, anh ấy là chất xúc tác đầy hiệu quả khi cả đội mệt mỏi. Manuel Pellegrini thì đặc biệt ấn tượng. "Tôi đã khuyến khích cả đội chơi vì anh ấy", ông nói, "dù đó không phải là một điều bắt buộc."

Cristiano phải cam kết với các vị chủ tịch, những người đã lo lắng về khả năng anh sẽ ra ngoài tiệc tùng, dính phải những scandal tình ái và xuất hiện trên trang bìa của các tờ báo lá cải hàng tuần,

dù trên thực tế, anh luôn tỏ ra rất chuyên nghiệp và luôn đặt CLB lên hàng đầu. Còn khi anh có ngày nghỉ xả hơi thì đó lại là chuyện khác. Sau cùng, Cristiano đã làm cho dư luận chia ra thành 2 phe: Một phe "Anti-Cristiano" và phe còn lại là các fan trung thành luôn sẵn sàng bảo vệ thần tượng của mình.

Quan trọng hơn, cầu thủ đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá đã được chứng minh lợi nhuận rất lớn nhờ hình ảnh toàn cầu, khả năng ghi bàn cũng như khả năng tự PR rất tốt. Anh đã hoàn toàn vượt qua 2 bản hợp đồng kinh điển khác của Florentino là Kaká và Benzema, không ai trong số họ xứng đáng với những gì mà họ được mong đợi.

Nhưng chừng đó vẫn chưa đủ so với mong đợi của chính anh. Anh thừa nhận rằng anh không bao giờ hài lòng về những gì mình đạt được: "Tôi cảm thấy buồn và thất vọng khi không đạt được một danh hiệu nào", anh nói trong một bài phỏng vấn tổng kết mùa giải với tờ Público. "Về một phương diện nào đó, tất cả chúng tôi đều đáng bị khiển trách. Tôi không ngạc nhiên khi mọi lời chỉ trích đều hướng về Pellegrini. Bóng đá thật là tuyệt nhưng nó cũng có luật lệ riêng. Một trong những luật lệ đó là HLV luôn là thành viên "yếu" nhất đội và phải chịu trách nhiệm nhiều nhất. Sẽ luôn là như vậy và bạn không có lý do nào để biện minh cho điều đó."

Anh cho rằng thêm rằng đội hình mới vẫn đang trong quá trình hình thành. Có nhiều hợp đồng mới được ký kết, nhưng bạn không thể xây dựng một đội bóng xuất sắc chỉ qua một đêm. Đúng là chúng tôi có một vài cầu thủ xuất sắc, nhưng đội của của chúng tôi vẫn chưa được hình thành đầy đủ, chúng tôi sẽ chưa thể hoàn toàn đồng nhất và hoàn hảo như Barcelona. Về chủ đề đối thủ của mình, anh nói thêm "Barcelona đã giành tới 99 điểm ở La Liga. Rõ ràng là họ thắng xứng đáng và đầy thuyết phục. Bất cứ ai say mê môn thể thao vua đều sẽ nói rằng bạn sẽ yêu thích những màn trình diễn của họ. Barça là một đội bóng có lối chơi hấp dẫn và hiệu quả. Là một fan hâm mộ bóng đá, sẽ là nói dối nếu tôi nói rằng không thích xem họ trình diễn. Tôi thích xem Barça thi đấu cũng giống như Real Madrid. Chúng tôi vẫn chưa có được đội hình hoàn hảo, chưa hoàn thiện như họ, nhưng một ngày nào đó, chúng tôi sẽ trở thành như vậy. Chúng tôi cần thời gian để đạt được những danh hiệu, và tôi chắc rằng mùa giải năm sau sẽ là một câu chuyện hoàn toàn khác."

Nhưng trước khi nói về mùa giải tới, anh có một kỳ World Cup tại Nam Phi để tranh tài. Có một cách để quên đi những điều thất

vọng ở mùa giải này là việc chuyển sang một điều gì đó tốt đẹp hơn.

Chương XXI
TRẬN ĐẤU GIỮA TÂY BAN NHA VÀ BỒ ĐÀO NHA

"Tôi nghĩ rằng Tây Ban Nha có nhiều cơ hội để chiến thắng tại World Cup, nhưng tôi không hề lo sợ điều đó."

Nếu nói về số bàn thắng, màn trình diễn của Ronaldo trong màu áo ĐT Bồ Đào Nha gần như là số 0. Đã hơn 15 tháng kể từ khi anh ghi bàn thắng cuối cùng cho đội tuyển quốc gia, nhưng anh không quá lo lắng. Từ những điều mà Van Nisterooy nói để khích lệ Higuaín tại Real Madrid, Ronaldo tâm niệm rằng "Những bàn thắng như nước sốt cà chua. Một khi đã chảy, chúng sẽ phụt ra liên tục, nhanh chóng."

Tại một cuộc họp báo ở Magaliesberg trong lần đầu tiên đến Nam Phi vào ngày 13 tháng 6 - người đội trưởng thân thiện và vui vẻ Bồ Đào Nha cho biết rằng tinh thần toàn đội đang rất tốt, tất cả đều sẵn sàng và tràn trề quyết tâm. Mọi người đều thể hiện tốt và tôi rất tự hào khi trở thành một phần của họ."

Anh chia sẻ về phong độ của bản thân: "Tôi luôn muốn chơi tốt và trở thành người cừ nhất trong trận đấu. Điều đó không có nghĩa là tôi nhất thiết phải trở thành người ghi bàn thắng nhiều nhất hay thứ gì tương tự nó. Nhưng tôi sẽ cống hiến hết khả năng của bản thân. Mục đích của tôi là luôn vươn lên đứng đầu, nhưng hãy cứ để mọi thứ diễn ra như nó vốn có, chúng ta hãy chờ xem. Tôi mong sẽ có một phong độ tốt tại mùa World Cup năm nay và tôi tin rằng mình sẽ thành công. Không phải là tôi chỉ muốn chứng tỏ bản thân với ai đó, mà là tôi muốn có một trận đấu thật hay và giúp toàn đội chiến thắng."

Bảng G sẽ chứng kiến những cuộc tranh tài giữa Bồ Đào Nha và

Brazil, Bắc Triều Tiên và Bờ Biển Ngà - một nhiệm vụ khó khăn. Cristiano tin rằng đây là bảng khó nhằn nhất của giải. Thêm vào đó, trận đấu với Bờ Biển Ngà cũng rất quan trọng. "Điều quan trọng là phải bắt đầu với tinh thần sẵn sàng cống hiến những pha tranh tài đẹp mắt và thành công sẽ ở thật gần."

Nếu Bồ Đào Nha qua được vòng bảng, nhiều khả năng họ sẽ gặp phải những đấu sỹ bò tót - Tây Ban Nha. "Sẽ rất tuyệt khi được đối mặt với Tây Ban Nha" CR7 trả lời câu hỏi rõ ràng với giới truyền thông Tây Ban Nha. "Mục tiêu chính của chúng tôi là vượt qua vòng bảng. Tây Ban Nha là một trong những đội hạt giống. Tôi nghĩ họ có cơ hội lớn để giành chiến thắng ở World Cup. Họ có một đội hình tuyệt vời, nhưng tôi không hề e ngại điều đó. Nếu phải đối mặt với họ, chúng tôi sẽ cố gắng để đánh bại họ. Ở vòng knockout, không có gì là không thể xảy ra."

Bồ Đào Nha vượt qua vòng loại với thành tích bất bại và là đội duy nhất trong 32 đội dự VCK World Cup giữ sạch lưới. Đó là một nỗ lực hoàn hảo: Họ chỉ bị thủng lưới một bàn trong tất cả 10 trận (trận giao hữu với Cameroon), và họ vẫn giữ kỷ lục bất khả chiến bại trong vòng 18 trận. Nhà cầm quân người Bồ Đào Nha Carlos Queiroz - cựu trợ lý của Sir Alex Ferguson và cựu HLV của Real đã tạo ra một hàng phòng ngự không thể bị khoan thủng. Và thủ môn Eduardo là một phát hiện thú vị. Rất khó để khoan thủng mành lưới của anh ta.

Kết quả của ĐT Bồ Đào Nha lần lượt là 0-0 trong trận gặp Bờ Biển Ngà, 7-0 với Triều Tiên và 0-0 với Brazil. Với 5 điểm, Bồ Đào Nha đã vào vòng 1/16 sau khi đứng thứ hai tại bảng G. Vào ngày 29 tháng 6 tại SVĐ Green Point ở Cape Town, họ sẽ phải đối mặt với Tây Ban Nha, đội đã giành vị trí đầu bảng H bất chấp thất bại trước Thụy Sĩ của HLV Ottmar Hitzfeld trong trận ra quân. Cuộc đối đầu này đã được đoán trước bởi rất nhiều chuyên gia kể từ khi giải đấu bắt đầu. Bồ Đào Nha gặp Tây Ban Nha sẽ là một trận đấu đặc biệt, không chỉ vì họ là hai đội bóng mạnh mà vì cả lịch sử đối đầu của hai quốc gia láng giềng trong cả lịch sử, văn hóa, xã hội và thể thao. "Đó là trận derby của một bán đảo, giống như cuộc chiến giữa Argentina và Brazil", Queiroz chia sẻ. Dù chưa bao giờ gặp nhau tại sân chơi World Cup, hai đội đã có 32 lần chạm trán. Trong đó, Tây Ban Nha thắng 15 lần, Bồ Đào Nha thắng 5, và 12 lần kết thúc với tỉ số hòa. Tại Euro 2004, chủ nhà Bồ Đào Nha đã đánh bại Tây Ban Nha với chiến thắng sít sao 1-0. Năm năm sau, những Đấu sỹ bò tót - Tây Ban Nha đã sẵn sàng để trả món nợ này.

Và không nên bỏ qua Cristiano. Tiền vệ mang áo số 7 là mối đe dọa

thường trực cho các hậu vệ Tây Ban Nha ở La Liga. CR7 là đầu tàu của Bồ Đào Nha, và cùng với Leo Messi anh là một trong những ngôi sao được chú ý nhiều nhất trong mùa World Cup. Nhưng sự thật là khi thi đấu cho tuyển Bồ Đào Nha, Ronaldo đã không thể hiện được nhiều so với năm đầu tiên anh thi đấu trong màu áo Real Madrid. Trong 2 trận đấu với CHDCND Triều Tiên tại Nam Phi, anh đã phá vỡ cái dớp 16 tháng không ghi nổi một bàn thắng cho đội tuyển quốc gia. Anh đã ghi bàn thắng cuối cùng trong số 7 bàn thắng mà Bồ Đào Nha ghi được, đó là tuyệt phẩm. Trong nỗ lực vượt qua thủ môn, bóng từ chân anh bật vào thủ thành Triều Tiên và xoay trên không. Anh khống chế bóng bằng cổ và đưa nó bay lên một lần nữa trước khi dứt điểm tinh tế ghi bàn thắng ấn định tỉ số trận đấu. Bàn thắng đã kết thúc cơn khát bàn thắng gần 2 năm của Ronaldo cho đội tuyển quốc gia và anh trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu. Ronaldo đã trở thành mối đe dọa lớn nhất trong trận đấu sắp tới với Tây Ban Nha.

HLV trưởng của đội tuyển Tây Ban Nha - Vicente del Bosque khen ngợi ngôi sao của người Bồ Đào Nha, nhưng ông cũng nói thêm rằng: "Tôi không nghĩ rằng chúng tôi bị ám ảnh bởi Ronaldo, mà điều quan trọng hơn là đội tuyển Bồ Đào Nha đã thể hiện phong độ tuyệt vời từ hàng phòng thủ đến hàng tấn công. Họ đã đến World Cup với vị thế của những kẻ dẫn đầu và sẵn sàng để chiến đấu." Đồng tình với ý kiến đó, Cesc Fàbregas nói với tờ nhật báo Tây Ban Nha El País: "Toàn bộ đội tuyển Bồ Đào Nha chơi tốt hơn Cristiano. Họ mạnh mẽ và đặc biệt nguy hiểm trong những pha phản công. Toàn đội có tinh thần thi đấu tốt và có hàng phòng ngự không thể coi thường. Bruno Alves là đội trưởng CLB Porto - đội bóng mạnh nhất Bồ Đào Nha, Carvalho đã chứng minh tên tuổi của mình tại Chelsea."

Tuy nhiên, sự ám ảnh về Cristiano Ronaldo vẫn tồn tại. Trái ngược với những phát biểu từ La Furia Roja, đối với các CĐV Tây Ban Nha, ĐT Bồ Đào Nha chính là Ronaldo. Bên cạnh đó, người hâm mộ không thể chờ đợi thêm để chứng kiến những cuộc chạm trán của Ronaldo với những người đồng đội của anh, như Sergio Ramos và Iker Casillas, cũng như bộ đôi trung vệ Barça: Piqué và Puyol, những người mà anh từng đối đầu trong những trận cầu lịch sử khi còn khoác áo MU và mùa giải đầu tiên ở Real Madrid. Tất cả các cầu thủ trong hàng phòng ngự Tây Ban Nha đều e ngại anh.

Álvaro Arbeloa, người đã có kinh nghiệm đối đấu với Ronaldo trong màu áo Liverpool cho biết: "Không có phép thuật nào có thể kìm hãm Cristiano. Đó là lý do vì sao anh là một trong những cầu

thủ hay nhất thế giới - hầu hết mọi người đều cố gắng ngăn chặn anh ta nhưng không thành công, Nếu Ronaldo đứng trước khung thành, bạn phải đứng ở phía trước và chặn mọi góc sút của anh ấy. Nếu bạn sơ hở tạo ra khoảng trống thì anh sẽ tạo áp lực lớn lên bạn. Những pha di chuyển của anh ấy thật sự hủy diệt." Với tư cách là đội trưởng của Tây Ban Nha, Casillas có thể được coi là người thuộc lòng những kỹ thuật và cú sút của Ronaldo, còn khẳng định rõ ràng hơn cả đồng đội của mình: "Khi một cầu thủ như anh ta lấy được cảm hứng thì hầu như không gì có thể ngăn cản nổi."

Không chỉ đối thủ nhận ra tài năng của anh. Nhà cái William Hill đãra tỉ lệ 7/1 cho việc anh sẽ ghi bàn trong trận đấu với Tây Ban Nha, cao hơn bất kỳ cầu thủ người Bồ Đào Nha nào khác, mặc dù Bồ Đào Nha không phải là đội nằm cửa trên. Tỷ lệ đặt cửa cho Tây Ban Nha thắng là 2,62/1,44. "Họ vẫn có thể thắng cho dù được đánh giá thấp hơn" - Francois Pienaar, đội trưởng đội bóng bầu dục Nam Phi vô địch thế giới năm 1995, phát biểu. Anh là người tạo cảm hứng cho bộ phim nổi tiếng Invictus của Clint Eastwood, cùng với diễn viên Matt Damon và Morgan Freeman, đã đến thăm đội tuyển Bồ Đào Nha vào đêm trước trận đấu nhằm cổ khích lệ Cristiano và HLV Carlos Queiroz đã mời anh nói chuyện với các cầu thủ. "Đây là biểu tượng của đất nước Nam Phi - người đã dẫn dắt một đội quân ô hợp trở thành nhà vô địch. Họ đã từng bị đánh giá thấp nhưng sau đó trở thành nhà vô địch thế giới. Anh là bằng chứng sống cho câu nói "Không gì là không thể."

Trận derby bán đảo Iberia diễn ra trong một bầu không khí cuồng nhiệt: SVĐ Green Point với 13 khán đài và 62.955 cổ động viên, với sự chứng kiến của dãy núi Table Mountain và sự gặp gỡ của hai đại dương lớn. Almeida là tiền đạo cắm cao nhất, còn Ronaldo hoạt động dạt ra cánh. Đội trưởng ĐT Bồ Đào Nha cuối cùng đã thành công trong việc thuyết phục HLV Queiroz để nhận được vị trí mà anh mong muốn. Sau khi được xếp thi đấu ở vị trí của "số 9" trong cuộc chạm trán Brazil, Cristiano trả lời báo chí một cách xã giao: "Ông ấy biết rằng tôi không muốn chơi ở vị trí tiền đạo, đó không phải là vị trí mà tôi mong muốn. Tuy nhiên, điều quan trọng nhất là chúng tôi đã vượt qua vòng bảng", anh giải thích. "Kể cả nếu chúng tôi xếp Cristiano chơi ở vị trí thủ môn, anh ấy cũng phải tuân lệnh", vị HLV đáp trả. Tuy nhiên, trong trận đấu gặp Tây Ban Nha, ông đã để anh chơi ở vị trí mà anh thấy thoải mái nhất.

HLV đội tuyển Tây Ban Nha Del Bosque tiếp tục sử dụng đội hình giống như trong trận đấu với Chile. Xabi Alonso đã được lựa chọn

và Bosque tiếp tục đánh cược vào Fernando Torres khi để anh chơi cao nhất, trước mặt David Villa. Khi nhạc của bài Quốc ca vang lên, Cristiano vẫn giữ im lặng. Dường như đó là một tín hiệu chẳng lành cho những gì sắp xảy ra. Và đó đúng là một thảm họa. 4 cú sút, và không gì cả. Phút thứ 16, C. Ronaldo thực hiện quả phạt trực tiếp, nhưng bóng đã nằm gọn trong tay thủ thành Iker Casillas. Vào phút thứ 27, C. Ronaldo lại có pha sút phạt rất căng từ cự ly hơn 30m khiến thủ thành Casillas không thể bắt dính bóng nhưng không có cầu thủ Bồ Đào Nha nào lao vào đá bồi sau khi bóng bật ra từ tay Casillas.

Ngoài ra, Cristiano còn có hai đường chuyền vào vòng cấm địa, một lần bị phạm lỗi và hai lần thất bại trong những nỗ lực đột phá. Pha bóng đáng chú ý nhất là khi anh thực hiện cú rabona (đá vắt chéo chân) sở trường, kéo một chân ra phía sau chân trụ để chuyền bóng. Đó là tất cả những gì mà Ronaldo làm được trong trận đấu. Anh bắt đầu ở bên cánh phải, di chuyển qua cánh trái rồi sau đó chơi ở vị trí trung phong sau khi HLV Queiroz tung Danny vào sân thay cho Almeida. Nhưng dù ở bất cứ vị trí nào anh cũng đều thất bại trong việc gây sức ép lên hàng phòng ngự của đối phương. Lúc đó, cả Capdevila, Sergio Ramos và Puyol đều cố gắng để khống chế Ronaldo, cùng với sự hỗ trợ từ Villa, Busquets và Xabi Alonso. “Họ cố gắng để bắt chết Ronaldo và vô hiệu hóa sức mạnh của anh”, HLV Del Bosque phát biểu, “Chúng ta nên dành lời khen ngợi cho họ hơn là chỉ trích Cristiano.”

Kết thúc hiệp một với tỷ số 0-0, tiền vệ số 7 là người đầu tiên vào phòng nghỉ. Anh không cảm thấy hài lòng với những gì mà cả đội đã thể hiện. Họ chơi quá dè dặt, thiếu tự tin, không dứt khoát và luôn ở trong tình trạng bị mắc kẹt ở phần sân nhà. Những gì xảy ra trong 45 phút đầu tiên khiến anh cảm thấy rất buồn.

Vào hiệp hai, sau khi David Villa ghi bàn thắng ở phút thứ 67 của trận đấu, anh đứng bất động, hai tay chống hông hướng mắt về phía băng ghế chỉ đạo nhằm kiếm tìm một sự chỉ đạo nào đó có thể thay đổi tình thế. Nhưng chính Carlos Queiroz cũng không có câu trả lời. Cho đến khi trọng tài thổi hồi còi kết thúc trận đấu, Tây Ban Nha hân hoan với chiến thắng giúp họ giành tấm vé vào tứ kết. Thủ thành Bồ Đào Nha Eduardo, người đã chơi rất hay nhưng vẫn phải chịu bó tay trước hai pha dứt điểm liên tiếp của Villa, ngồi trên sân ôm mặt khóc. Iker Casillas vòng tay an ủi người đồng nhiệm.

Cristiano Ronaldo bỏ đi. Fan hâm mộ Tây Ban Nha và cả một vài cổ động viên Bồ Đào Nha bắt đầu la ó tên anh. Chiếc camera theo

sát anh cho đến khi anh vào phòng nghỉ với khuôn mặt không hề có chút biểu cảm. Đột nhiên, anh quay lại và và nhổ nước bọt - không rõ là hướng về phía người quay camera hay là xuống đất. Dù sao đi nữa, đó là một hành động không đẹp mắt và báo chí Barcelona ngay lập tức lên tiếng chỉ trích về thái độ của cầu thủ Real. Những phát biểu của anh sau trận đấu cũng cho thấy sự tức giận: "Làm sao tôi có thể giải thích về việc Bồ Đào Nha bị loại? Hãy hỏi HLV Carlos Queiroz." Đây không phải là một gương tốt cho cách cư xử của một đội trưởng tại đấu trường World Cup.

Vị HLVcó cơ hội phản hồi tại buổi họp báo: "Khi tôi còn ngồi ghế HLV đội tuyển quốc gia, nếu chiếc áo ĐT quá nhỏ đối với ai đó thì anh ta không nên ở đây. Không ai có thể đứng trên cả tập thể ĐT quốc gia và điều đó sẽ không thay đổi khi tôi còn ở đây." Nhưng khi được hỏi về việc nên hay không nên trao vai trò đội trưởng quan trọng cho Cristiano, ông tỏ ra khó chịu: "Câu hỏi này thật là ngớ ngẩn. Anh ấy là thủ lĩnh của chúng tôi, đội trưởng của chúng tôi... các bạn phải tin rằng chúng tôi làm như thế vì những lý do xác đáng."

Trong khi đó, cựu đội trưởng huyền thoại của Bồ Đào Nha Lúis Figo tỏ ra bất bình: "Bất kể là thất bại hay bị loại, người đội trưởng phải luôn bảo vệ được đồng đội của mình, ngay cả khi anh ta là một trong những cầu thủ xuất sắc nhất. Trên tất cả, anh ta không được phép tỏ ra run sợ trong bất cứ thời điểm nào, kể cả những thời điểm khó khăn nhất."

HLV mới của Ronaldo - José Mourinho lên tiếng bênh vực học trò: "Tôi sẽ không bao giờ quy trách nhiệm của toàn bộ đội bóng lên đầu Ronaldo. Trong đội bóng của tôi, khi chúng tôi giành chiến thắng thì sẽ là chiến thắng của tất cả mọi người. Còn khi chúng tôi thất bại, tôi là người duy nhất gánh chịu. Vì vậy, Ronaldo có thể yên tâm thư giãn và tận hưởng kì nghỉ của mình. Tôi không cho phép bất cứ người nào gây áp lực lên anh ấy. Cầu thủ trở thành ngôi sao bởi vì họ có những phẩm chất thiên tài, nhưng bất cứ ai cũng cần sự hỗ trợ từ phía đồng đội và đội tuyển Bồ Đào Nha thua trận là bởi vì Tây Ban Nha là những người giỏi hơn."

HLV của Benfica – Jorge Jesús cũng đứng về phía CR7, vẫn giữ nguyên tuyên bố đã được đưa ra của mình "Anh ấy là một cầu thủ có tài năng." Ông lý giải: "Không chỉ với báo chí, ở Tây Ban Nha, anh là một cầu thủ giỏi và được thừa nhận. Còn ở Bồ Đào Nha, mọi người ít thể hiện hơn... và đó chỉ là vì tính cách của người Bồ Đào Nha."

Nếu không tính đến một số ít những người ủng hộ Ronaldo, thái độ của Cristiano đã tạo ra một làn sóng phản đối và cuối cùng, người đại diện Jorge Mendes thay mặt cầu thủ đưa ra tuyên bố: "Tôi đang đau khổ và tôi có quyền chịu đựng nó một mình. Khi tôi nói rằng mọi người nên hỏi HLV về lý do đội tuyển Bồ Đào Nha bị loại là bởi vì ông ấy sẽ có mặt ở buổi họp báo và tôi không cảm thấy tôi có quyền để giải thích những điều này. Với tư cách là người đội trưởng, tôi luôn luôn nhận trách nhiệm một cách nghiêm túc và sẽ tiếp tục là như vậy. Nhưng tại thời điểm đó, tôi không thể nói tóm gọn lại trong 3 đến 4 câu súc tích. Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng một lời bình luận đơn giản như vậy có thể tạo ra một sự phản ứng dữ dội. Các bạn đừng suy diễn nhiều điều."

Không may cho Ronaldo khi mà cái dớp đen World Cup cứ đeo bám anh và các cuộc tranh luận trên báo chí về anh ngày một căng thẳng thêm. Điều tồi tệ nhất ám ảnh một cầu thủ đắt giá trên thế giới là ở đội tuyển quốc gia, Ronaldo - một siêu sao hàng đầu thế giới với 159 bàn thắng ghi được khi khoác áo Sporting, MU và Real - lại mất cân bằng với World Cup. Tại Đức, anh ấy đã được bảo vệ khỏi sự chỉ trích bởi vì anh mới chỉ có 21 tuổi và dù sao Bồ Đào Nha cũng đã thể hiện phong độ tốt dù sự đóng góp của anh chỉ là một quả penalty trong trận đấu với Iran và một quả nữa trong trận đấu gặp đội tuyển Anh.

Ở Nam Phi CR7 đã thi đấu trọn vẹn 4 trận đấu, và có đến 21 cú sút cầu môn (đứng thứ ba sau Messi và cầu thủ người Ghana, Gyan) nhưng lại chỉ có được một bàn thắng. Sự tỏa sáng của một siêu sao đã không đến và CR7 đã thực sự bị hụt hơi trong cuộc đua với các cầu thủ khác. Anh không bao giờ từ bỏ và luôn luôn muốn giành chiến thắng, "Có phải báo chí đã hạ thấp giá trị của CR7 hay CR7 thực chất chỉ đến vậy?" câu hỏi của tờ báo thể thao của Lisbon Record. Đó là một câu hỏi hay, có lẽ rằng câu trả lời sẽ đến trong Euro 2012.

Chương XXII
LÀM CHA

"Tất nhiên tôi thay tã cho con, đây không phải là điều mà tôi ưa thích nhưng tôi vẫn làm."

"Đó là niềm vui và là cảm xúc tuyệt vời mà tôi đã thông báo gần đây – trở thành cha của một bé trai. Theo thỏa thuận với mẹ đứa bé, người đề nghị được giữ kín danh tính, con trai của tôi sẽ được đặt dưới sự giám hộ của tôi. Không có thêm thông tin nào được cung cấp về vấn đề này nữa và tôi yêu cầu mọi người tôn trọng quyền riêng tư của tôi (và của em bé), ít nhất là các vấn đề cá nhân."

Ngày 03 tháng 7 năm 2010, Cristiano Ronaldo thông báo trên Facebook và Twitter rằng anh đã trở thành một người cha. Số 7 của Real đã làm cả thế giới sửng sốt khi đưa ra tuyên bố này, và chỉ vài ngày sau khi đội tuyển Bồ Đào Nha bị loại khỏi World Cup. Đó là một sự ngạc nhiên lớn đối với mọi người bởi vì không ai biết đến một mối quan hệ lâu dài nào của anh.

Những bức ảnh cuối cùng chụp hình chàng cầu thủ tài hoa này với một người phụ nữ là vào tháng 5 khi thợ săn ảnh bắt gặp Ronaldo và Irina Shayk trên một con tàu sang trọng gần Corsica. Nhưng Irina nhìn không có vẻ như đang có bầu và dường như cô ấy không hề bất ngờ về sự ra đời của đứa con của CR7. Ngày hôm sau, khi tin đã được công khai khắp thế giới, cô người mẫu đã viết trên FB và Twitter như sau: "Sao anh lại làm như thế? Anh đã có con với người phụ nữ khác mà không hề nói cho tôi biết. Anh đã làm tan nát trái tim tôi. Cảm ơn vì đã làm cho tôi khóc."

Nhưng thông điệp đó là một sự giả dối. Siêu mẫu người Nga đã cố gắng phát đi thông điệp để chấm dứt tin đồn của mọi người. "Thật không may, một số cá nhân đã tạo nên những hồ sơ giả mạo hoặc

đăng tải những thông báo giả vì một số mục đích nào đó." Irina Shayk đã khóa tài khoản Twitter của cô, trong khi sự thật về những tin đồn vẫn tiếp tục lan rộng.

Đây không phải là tuyên bố đặt dấu chấm hết cho cặp đôi gây được rất nhiều sự chú ý này, mà chỉ làm rõ ra rằng mối quan hệ này vẫn còn nguyên vẹn. Sau khi Ronaldo công khai những tin tức về con trai của anh, CR7 và Irina đã bị bắt gặp khi đi cùng nhau ở New York. Siêu sao này đã đi mua sắm và dành thời gian để thư giãn trong khi đó bạn gái của mình được tận hưởng cuộc sống ban đêm ở New York với một số đồng nghiệp khác. Họ bị nhìn thấy khi đang tình tứ với nhau trong bể bơi của khách sạn Manhattan và ăn tối tại một nhà hàng sang trọng. Những hình ảnh và các nguồn tin xác nhận rằng họ vẫn còn tình cảm và dường như không hề có một bí mật hoặc hiểu lầm giữa cả hai.

Còn về em bé thì sao? Đứa bé đang ở Marina de Vilamoura - thành phố Algarve và được chăm sóc bởi mẹ của Ronaldo - Dolores. Chị gái của Ronaldo, người đã ở đó suốt mùa hè tiết lộ rằng: "Cristiano rất, rất hạnh phúc. Người cha nào cũng như vậy phải không?" Về phần em bé, cô cho biết thêm: "Nó có đôi mắt đen và tóc màu nâu như Cristiano và rất ngoan - nó chỉ ăn và ngủ cả ngày."

Kênh truyền hình Bồ Đào Nha RTP thông báo rằng cậu bé được đặt tên là Cristiano Junior, nặng 4,3 kg và dài 53 cm. Cậu bé được sinh ra vào ngày 27 tháng 6, hai ngày sau khi bố anh chơi trong trận đấu với Bờ Biển Ngà ở Nam Phi. Đây là những thông tin rất nóng hổi nhưng điều thu hút sự chú ý trên những tờ báo lá cải và những tờ báo danh tiếng của nước Anh và phương tiện truyền thông Bồ Đào Nha là bí mật về người mẹ. Cô ấy là ai? Tại sao cô ấy lại không chăm sóc đứa con của mình? Những giả thuyết về bí mật này ngày càng lan rộng với tốc độ chóng mặt.

Tờ báo ra hàng ngày của Bồ Đào Nha - Diário de Notícias cho rằng đứa bé được thụ tinh nhân tạo một năm trước ở San Diego, và được một phụ nữ để mướn ở Mỹ sinh ra - vào khoảng thời gian mà tuyển thủ Bồ Đào Nha đi nghỉ ở California, Cristiano ăn mừng cùng Real Madrid và hát với Paris Hilton tại một buổi tiệc riêng ở Los Angeles. Tờ báo cũng cho rằng Dolores, Katia và một người chị khác của Cristiano - Elma đã đến Mỹ giải quyết thủ tục pháp lý để đưa đứa bé về Bồ Đào Nha.

Tờ báo lá cải Correio da Manha nói rằng Cristiano Ronaldo đã trả tiền để có được đứa bé này, trong khi tờ The Sun thì lại cho rằng cầu thủ buộc phải bỏ ra không dưới 16 triệu Euro để "bịt miệng"

bà mẹ trẻ và giành quyền nuôi dưỡng. Đó cũng chỉ là một giả thuyết khác. Một tờ báo Bồ Đào Nha lại đưa tin rằng Cristiano Junior là sản phẩm của "tình một đêm" và người mẹ trẻ không biết phải làm gì với đứa trẻ.

Bản nhạc kịch dài vẫn chưa dừng tại đó. 6 tháng sau, tờ Daily Mirror loan tin rằng đã xác định được danh tính của người phụ nữ đã sinh con cho tuyển thủ số 7 Real này. Theo tờ báo giải trí này, cô ấy là sinh viên 20 tuổi ở London. Đây là giả thuyết mà bạn gái cũ của Ronaldo là Nereida Gallardo đã đưa ra trong một cuộc phỏng vấn với đài truyền hình Tây Ban Nha. Người mẫu đến từ Mallorca nói rằng Gallardo đã liên lạc với cô qua Facebook một vài tháng trước khi tin về đứa trẻ được công bố và cô ấy cũng đang mong đợi đứa con của Cristiano.

Một vài tháng sau, lại có tin đồn về người phụ nữ đó hối hận vì đã trao quyền nuôi dưỡng đứa trẻ cho Ronaldo và nói rằng cô sẵn sàng chiến đấu để đòi lại đứa bé. Một nguồn tin thân cận với cô gái chia sẻ với báo giới "Cô ấy cảm thấy như thể cô đã bán đi linh hồn của mình. Cô đang sống như một bà hoàng nhưng cô không thể nói với người thân và bạn bè về những điều đã xảy ra và điều đó khiến cho cô cảm thấy mình thật đơn độc."

Câu chuyện lại càng thêm ly kỳ. Trong một cuộc phỏng vấn với The Sun, Katia Aveiro đã chia sẻ thêm vài bí mật "Chẳng có người phụ nữ hay một cuộc điện thoại nào cả. Đứa trẻ là của chúng tôi. Tôi sẽ không bình luận thêm gì về việc cách mà nó chào đời nhưng tôi có thể bảo đảm rằng nó là con của em trai tôi, là cháu tôi, là máu mủ ruột rà của chúng tôi. Mẹ tôi bây giờ cũng như mẹ của đứa trẻ, đang chăm sóc nó suốt cả 24/24h."

Những bức hình đầu tiên về Cristiano "con" được đăng tải độc quyền trên Tạp chí Bồ Đào Nha TV Mais chụp được khi cậu bé đang ở trong vòng tay của bà nội. Gương mặt của đứa trẻ được cố tình che đi, nhưng mọi người vẫn thấy rõ làn da đậm và nhiều đặc điểm giống ông bố tài năng. Bà nội Dolores đang chăm sóc cậu bé Junior ở nhà của Cristiano tại Madrid. Vào ngày 12 tháng 8, bà mang cậu bé đến Bernaubéu để xem bố mình đá bóng lần đầu tiên. Ronaldo đã từng tặng cho con trai mình nhiều bàn thắng khác nhau. Nhưng đây là một thời điểm đặc biệt. Vào phút thứ 50, sau khi ghi bàn thắng thứ 2 cho Real Madrid trong trận đấu gặp Auxerre trong vòng đấu bảng Champions League, anh ta làm điệu bộ mút ngón tay (giả động tác bú của trẻ con) và vẫy tay về hướng phòng kín. Chiếc camera đã chộp được một khoảnh khắc của cậu bé khi Cristiano Junior "đánh cắp" chút hào quang của ông bố tài

năng nổi tiếng. Tất cả các con mắt trên SVĐ đều đổ dồn về cậu bé.

Không lâu sau đó, tiền vệ số 7 của "Kền kền trắng" đã lần đầu tiên lên tiếng về con trai trên kênh truyền hình của Real Madrid. Anh thừa nhận rằng việc làm cha đã khiến anh thay đổi. "Đây là những trải nghiệm mới, một loại trách nhiệm mới. Tôi vẫn đang phải học. Đây là cảm giác mà thật khó thể nói thành lời. Mỗi sáng thức dậy và nhìn thấy con trai - "giọt máu" của mình là điều thật tuyệt vời. Thời gian này thật đặc biệt với tôi. Tôi đang thực sự mãn nguyện. Tôi luôn cảm thấy hạnh phúc hơn khi mọi chuyện xảy ra tốt đẹp với gia đình, với CLB và bạn bè mình..."

Anh "bật mí" rằng anh không gặp nhiều khó khăn khi đảm nhiệm vai trò làm cha. "Và tất nhiên, tôi sẽ thay tã lót cho con trai mình dù đó không phải là việc tôi ưa thích." Anh nói về tương lai, về những đứa trẻ tiếp theo, về việc kết hôn và cả việc anh muốn con trai mình sẽ làm gì khi nó lớn lên. "Tôi sẽ rất vui nếu nó thích chơi bóng đá, đó là một điều tuyệt vời. Nhưng hãy cứ chờ xem, cậu bé sẽ làm bất cứ điều gì mà nó muốn." Và anh kể rằng, Junior thường ngủ rất ngoan cả ngày, nhưng có một hôm khi anh đang thi đấu trong một trận bóng cậu bé khóc suốt và mọi người không thể dỗ cậu bé đi ngủ cho đến khi anh thấy bố mình ghi bàn thắng.

Chương XXIII
CIẾN DỊCH QUẢNG CÁO ĐỒ LÓT THU - ĐÔNG 2010-2011

"Tôi yêu thích việc thực hiện những chiến dịch quảng cáo."

Những yếu tố chính làm nên "thương hiệu Ronaldo" là bóng đá, nhiệt huyết sôi sục, niềm đam mê, những hành động khó ưa và thân hình vạm vỡ. Anh ấy là một cầu thủ đẳng cấp thế giới, một gương mặt ăn ảnh, một "sản phẩm toàn diện" được nhiều đối tượng khán giả khác nhau trên thế giới yêu thích. Một biểu tượng như Cristiano có thể kiếm được 15 triệu Euro trong một năm nhờ những hợp đồng với các thương hiệu hàng đầu như Nike, Banco EspíritoSanto, Castrol, Clear, Soccerade, EA Sports, Fuji Xerox, Extra Joss, Suzuki, Pepe Jeans và Konami. 60 triệu Euro mỗi năm dành cho bản quyền trên TV, phương tiện công cộng, bán áo thi đấu cũng mang lại những khoản siêu lợi nhuận cho Real Madrid.

Cristiano rất thích đóng video quảng cáo. Ngoài việc trình diễn những động tác kỹ thuật trong bóng đá, Ronaldo còn thích khoe cơ thể rắn chắc của mình. Anh cảm thấy rất thoải mái dù đứng trước ống kính, phải trang điểm hay phải tạo dáng lâu để chụp hình. Có những khi anh phải dừng hình nhiều lần hay phải quay đi quay lại một cảnh, anh cũng không hề phàn nàn mà còn tỏ ra thích thú công việc diễn viên hay người mẫu. Với Ronaldo, sàn diễn cũng giống như một sân bóng mở rộng – nơi mà anh luôn muốn trở thành người giỏi nhất. Anh tạo nên một màn trình diễn giống như anh thường làm trên sân cỏ mỗi cuối tuần, đó là tập trung vào công việc như khi anh tìm đường vào khung thành.

Đại diện của anh ở Gesti Fute luôn ngập lụt trong những lời đề nghị từ khắp nơi gửi đến. Họ phải từ chối 90% những lời đề nghị đó, bởi xung đột lợi ích giữa các nhãn hiệu khác nhau hay vì

những nhãn hiệu không liên quan đến bóng đá. Chỉ chừng đó là đủ để mang lại cho anh những món lợi nhuận lớn.

Công việc này bắt đầu sau khi anh đặt chân đến CLB MU. Nhà tài trợ lớn đầu tiên của anh là Ngân hàng Banco Espírito Santo. Khi đó, anh mới 18 tuổi và chỉ là một cầu thủ trẻ đầy hứa hẹn, do đó các danh hiệu và giải thưởng vẫn đang ở ngoài tầm tay. Dù vậy, ngân hàng này vẫn chọn anh làm đại diện cho chiến dịch của họ chưa đầy một năm trước khi Bồ Đào Nha được chọn là chủ nhà của Euro 2004. Giám đốc Marketing Paulo Padrão giải thích về sự lựa chọn của công ty vào thời điểm đó: "Chúng tôi tin tưởng rằng điều hấp dẫn nhất trong bóng đá là niềm đam mê và những màn trình diễn đẳng cấp. Không ai có thể đại diện cho tính nghệ thuật của môn thể thao vua tốt hơn Ronaldo. Anh ấy là một biểu tượng của giới trẻ Bồ Đào Nha, và cũng là một minh chứng cho việc nếu bạn có tài năng và cố gắng luyện tập chăm chỉ, bạn sẽ thành công."

Mặc chiếc áo số 11 của đội tuyển quốc gia trong quảng cáo, chàng trai đến từ Madeira chỉ biết sút và sút, nhưng thủ môn đã ôm gọn trái bóng, và sau những nỗ lực không ngừng cuối cùng anh đã có thể ghi bàn thắng làm tung lưới lưới đội bạn. Khẩu hiệu trong chiến dịch là "va treinando" có nghĩa là "anh ấy đang nỗ lực!". Kể từ chiến dịch đầu tiên, Ronaldo đã đóng vai chính trong mười hai quảng cáo khác của ngân hàng này ở thị trường Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha. Chủ đề chính của cái quảng cáo này luôn luôn hướng đến là quyết tâm và khát khao để giành chiến thắng.

Trong một quảng cáo gần đây nhất vào tháng 11 năm 2011, anh nói: "Nếu tôi không thực sự tin tưởng, tôi sẽ không giành chiến thắng nhiều như tôi đã làm được." Quảng cáo này thể hiện Ronaldo tận dụng mọi cơ hội, anh ấy không hề đắn đo, không hề ngần ngại. "Hãy giống như Ronaldo, đừng bỏ lỡ cơ hội tuyệt vời." Một quảng cáo năm 2010 bắt đầu với hình ảnh Ronaldo chơi ném phi tiêu, quần vợt và bi lắc, nhưng dần dần anh bắt đầu chơi ăn gian để giành chiến thắng. "Tôi ghét thất bại, ngay cả trong trò bi lắc", anh ấy nói ở cuối đoạn clip.

Và thông điệp mà các nhà ngân hàng Bồ Đào Nha muốn nhắn gửi là khát khao chiến thắng là điều sống còn nếu bạn muốn thành công trong kinh doanh hay cả trong thế giới quảng cáo. Chiến dịch "Nơi tôi đứng đầu?" và "Họ nói gì về tôi?" đã được trao giải thưởng Ouro và Grande Premio à Eficácia da Comicação (chiến dịch quảng cáo tốt nhất).

Cạnh tranh là chủ đề xuyên suốt đặc biệt là trong các clip quảng cáo nhãn hiệu thể thao mà Ronaldo đảm nhận vai trò đại diện. Chắc chỉ có Ronaldo mới "dám" chạy đua cùng Bugatti Veyron EB 16,4 – chiếc xe nhanh nhất thế giới trong clip quảng cáo của Nike thu hút nhiều sự chú ý. Trong một quảng cáo khác cho hãng Fuji, anh ta làm "ảo thuật" với quả bóng trong trường đấu bò khi chạy lắt léo để tránh con bò và rồi anh bị đánh bại tại chính trận đấu của mình bởi phiên bản khác của anh, già hơn với mái tóc muối tiêu. Với video clip quảng cáo cho dầu Castrol, anh so tài đá bóng với một người đàn ông bí ẩn trên chiếc xe phân khối lớn. Hai người đã có những pha trình diễn đẹp mắt và cuối đoạn phim người đàn ông bí ẩn đó cũng chính là Ronaldo.

Một lần nữa, Ronaldo lại thi tài với Zlatan Ibrahimovic trong một clip của Nike Joga TV với sự tường thuật của Eric Catona. "Bóng đá cũng giống như đấu kiếm vậy – một loại hình nghệ thuật cao quý" ngôi sao người Pháp nói khi chỉ cho Ronaldo một video clip quay Ibra khi đang anh chơi bóng đầy kỹ thuật và hỏi liệu anh có thể đánh bại cầu thủ người Thụy Điển hay không. Cristiano gật đầu và trả lời Cantona "Hãy nhìn xem". Và sau đó là cảnh quay 2 cầu thủ lướt nhẹ trên sân cỏ trình diễn những màn "ảo thuật" tuyệt vời. "Ai sẽ là người chiến thắng? "Tôi không biết" - Cantona kết luận. Cuộc đấu "song kiếm" khá giống cuộc thi ngẫu hứng của Cristiano với Billy Wingrove, một cầu thủ tâng bóng nghệ thuật người Anh và một khôi sao khác trong chiến dịch quảng cáo Nike Joga Bonita – (Nike Fair-Play) cùng với Nike. Đằng sau những màn trình diễn tâng bóng đẹp mắt có thể thấy khả năng toàn diện của tuyển thủ người Bồ Đào Nha.

Nhưng Cristiano có thể làm xiếc với nhiều thứ hơn không chỉ là trái bóng. Trong khi Maradona và Messi đã từng chơi với cam, giày thể thao, bóng tennis, cầu thủ số 7 lại chơi với "đá lạnh" trong quảng cáo cho Coca – Cola được phủ sóng ở Trung Quốc trước mùa World Cup 2006. Trong một chiếc tủ lạnh, Cristiano bé nhỏ bên ngoài vỏ lon coca bắt đầu đá những "viên đá lạnh" ra xung quanh, bắt chước những động tác đang được trình diễn ở chiếc TV bên ngoài. Khi Cristiano trên TV ghi bàn thắng với cú đá "cắt kéo" quen thuộc, Cristiano nhỏ cũng thực hiện "pha ghi bàn" tương tự rơi vào cốc của một fan hâm mộ.

Trong một quảng cáo cho một hệ thống siêu thị của Bồ Đào Nha Modelo, anh đã thực hiện một pha đá bóng kỳ diệu ở sân bay, đường bóng lách qua máy bay và các dãy hành lý đến kho quần áo của các tiếp viên và chúng bay tung ra ngoài cho khách hàng ở siêu thị.

Quảng cáo của Castrol Edge 2010 là một ví dụ chứng tỏ của cách anh ta sử dụng tài diễn xuất chuyên nghiệp của mình như một "mồi nhử" quảng cáo tốt. Anh đang lái xe qua một vùng hoang mạc khô cằn, một thành phố đầy tuyết, một ngọn núi đầy gió như muốn giải thích rằng sự nghiệp bóng đá cũng dẫn anh đến những nơi nóng, lạnh và náo nhiệt. Nhưng anh luôn được chuẩn bị cho bất cứ điều gì bởi vì mọi người chỉ mong đợi màn trình diễn tốt nhất ngay cả trong những điều kiện khắc nghiệt giống những mong đợi của anh từ chiếc xe của mình.

Rất nhiều vận động viên thể thao đã lợi dụng triệt để việc nhấn mạnh giá trị của tính cạnh tranh và sự chuyên nghiệp để tạo ra những cơ hội làm ăn. Nhưng với Ronaldo, dường như anh có thừa những cách thức để khoe "hình tượng thế giới" của mình. Anh đã đảm nhận nhiều mẫu hình khác nhau và được xem như là một biểu tượng của thời trang. Tình yêu thời trang của anh đã tạo ra một nhãn hiệu của CR7, bao gồm cả áo T-shirt, quần Jean, thắt lưng và giày.

Nhưng phải nói thành công lớn nhất của Cristiano là quảng cáo cho những hãng quần áo nổi tiếng. Nhãn hiệu đầu tiên là Pepe Jeans – một thương hiệu quần áo của người Anh, bối cảnh được quay phim tại Barreiro, một trị trấn nhỏ trong khu công nghiệp ngoại ô Lisbon. Quang cảnh hậu ngày phán xét với những nhà máy, ống khói, cát trắng, chó sói và những chiếc xe đã cháy. Một chàng trai trẻ với mái tóc dài dựng đứng đang khoe những cơ ngực cuồn cuộn. Khi thực hiện những cảnh quay này, anh nhận được sự đánh giá cao từ đoàn làm phim.

Ở Jarkata và Bali, anh đóng phim quảng cáo cho đồ uống Extra Joss, và theo phiên bản Ấn Độ, anh lại có một cơ hội khác để khoe "tài sản cơ thể" của mình. Với chân không và lưng trần đứng trước một ngôi miếu truyền thống, xung quanh là một vòng tròn người thổ dân đang hát và nhảy múa gợi lên một thứ sức mạnh tâm linh, Cristiano vẫn tiếp tục chơi bóng bên cạnh những ngọn lửa.

Trong clip quảng cáo cho nhãn hiệu Đồng hồ Time Force, anh lại một lần nữa để ngực trần đầy nam tính nhằm quyến rũ nữ diễn viên xinh đẹp người Tây Ban Nha Elsa Pataky. Khi anh nằm trên giường, người đẹp kiêu sa bay từ trên xuống, và thầm thì với anh rằng cô ấy sẽ lấy đi tất cả những gì mà anh có. Tỉnh giấc mơ, anh hốt hoảng kiểm tra thứ duy nhất là chiếc đồng hồ đeo tay của mình để chắc chắn rằng cô gái chưa lấy đi chiếc đồng hồ thời trang đó.

Nhưng phải nói rằng danh tiếng về sự nghiệp làm người mẫu của tuyển thủ thực sự gắn liền với chiến dịch quảng cáo của Armani 2010-2011. Cũng giống như lần thay thế Beckham trong chiếc áo số 7 của MU, Cristiano một lần nữa đã thay thế cho David Beckham – vốn là gương mặt đại diện của nhãn hiệu quần lót từ năm 2007 cùng với vợ của anh là Victoria. Đó là sự lên ngôi của một biểu tượng sexy nam tính mới và quảng cáo đã đạt được một thành công to lớn.

Đoạn video clip đen trắng về "người phục vụ phòng", Cristiano xuất hiện ở phòng tắm trong khách sạn khi chỉ mặc mỗi chiếc quần lót, anh mặc chiếc quần jeans của mình và sau đó tìm chiếc áo sơ mi trong khoảng 25 giây. Cô phục vụ phòng từ đầu đã lén lút nhìn anh, cô tìm thấy chiếc áo dưới một chiếc gối trên ghế sofa nhưng cô ấy đã cố tình để lại chỗ cũ để có thể ngắm Ronaldo lâu hơn một chút nữa.

Theo trang blog truyền thông xã hội Mashable.com, một trong những trang blog phổ biến nhất trên thế giới, quảng cáo của Armani trở thành video clip thời trang được xem nhiều thứ 2 trên Youtube. Nó chỉ đứng sau thế giới lãng mạn của bài hát Bad Romance của Lady Gaga tại buổi trình diễn bộ sưu tập Xuân Hè 2010 của Alexander McQueen, show diễn cuối cùng trước khi nhà thiết kế này tự kết liễu cuộc đời mình.

Không nghi ngờ gì nữa, Cristiano là tương lai của thế giới trên sân cỏ cũng như ngoài sân cỏ.

Chương XXIV
53 BÀN THẮNG

"Ghi đến 50 bàn thắng chưa hẳn là một kỳ tích và tôi vẫn xúc động vì thành tích cá nhân tuyệt vời của mình.

Tuy nhiên, tôi không hoàn toàn hài lòng về điều đó,

vì tôi muốn dành những danh hiệu cho câu lạc bộ của mình."

Anh ấy chưa bao giờ đá ở vị trí trung phong. Mourinho chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ xếp anh ấy vào chơi ở vị trí đó. Tuy nhiên, anh đã làm được điều khác biệt trong lịch sử bóng đá Tây Ban Nha đó là ghi 53 bàn thắng trong 3 giải đấu: La Liga, Copa Del Rey, Champions League. Con số đó đã gắn anh với danh hiệu cỗ máy ghi bàn và chân sút số một tại các giải đấu ở châu Âu, và đạt danh hiệu chiếc giày vàng châu Âu. Anh đã ghi 28 bàn bằng chân phải và 8 bàn với chân trái, 4 bàn từ những cú đánh đầu, 6 bàn ngoài vòng cấm địa, 8 bàn trên chấm 11 mét và 4 bàn từ các pha đá phạt trực tiếp.

Vào ngày 21-05, trận đấu cuối cùng của mùa giải, anh chỉ mất 1 phút để hạ gục Esteban, thủ thành người Mỹ. Trong hiệp 2 anh đã ghi bàn thắng tiếp theo của trận đấu và ăn mừng ngay trên sân cỏ Bernabéu. Khán giả hô vang tên anh, còn Cristiano giơ cao cánh tay lên trời và nhìn về khán đài VIP nơi có gia đình và bạn bè của anh đang theo dõi trận đấu. Anh ấy đã ghi bàn thắng thứ 40 trong 34 trận đấu của La Liga.

Một số người cho rằng đây là bàn thắng thứ 41, những người khác nói rằng là con số 40... "Tôi tặng một bàn thắng cho Pepe!" Ronaldo nói đùa sau khi trận đấu kết thúc với tỉ số 8-1. Anh ấy đang muốn nói đến bàn thắng có được từ pha đá phạt trực tiếp của "Kền kền trắng", Cristiano đá bóng, bóng đập vào Pepe và chui

vào lưới. Một số người vẫn tính bàn thắng này cho Ronaldo, trong khi một số khác lại cho rằng là do công của Pepe. Dù sao, đây cũng chỉ là một tiểu tiết, vì không một ai khác trong lịch sử bóng đá Tây Ban Nha có thể tiến gần với những thành quả mà Ronaldo đã đạt được. Tuyển thủ số 7 này đã phá vỡ kỉ lục được nắm giữ bởi Telmo Zarra của Athletic Bilbao, người đã ghi 38 bàn thắng trong 30 trận đấu trong mùa giải 1950-1951, hay thành tích của một cầu thủ khác là Hugo Sánchez, người đã ghi 38 bàn trong 35 trận vào mùa giải 1989-1990. Trung bình, cầu thủ người Mexico mất 80 phút để ghi một bàn thắng, Zarra cần 71,05 phút, còn Ronaldo mất 72 phút để làm điều đó.

“Cristiano đã có một mùa giải thực sự thành công - anh là cầu xuất sắc nhất của năm. Bất cứ ai ghi được 40 bàn một tượng đài đối với CLB và là thứ vũ khí chủ lực để dẫn đến chiến thắng” Tổng giám đốc Real Madrid – Jorge Valdano phát biểu. “Tôi đến đây để xem anh ấy viết nên lịch sử của bóng đá. Anh là một cầu thủ đặc biệt.” Chỉ trong 4 trận đấu trước khi kết thúc mùa giải và Barcelona gần như đã chắc chắn chức vô địch thì CR7 vẫn ghi được 11 bàn thắng: 4 bàn trong trận gặp Sevilla tại Sánchez Pizjuán (2-6), 3 bàn trong trận đấu với Getafe tại thánh địa Bernabeu (4-0), 2 bàn trong trận đấu với Villarreal tại El Madrigal, và 2 bàn nữa trong trận đấu với Almería. Một cỗ máy ghi bàn thực sự.

“Hãy nhìn xem những ai sẽ phá vỡ kỉ lục của tôi”, Ronaldo nói đùa. Trong mùa giải 2007-2008 với MU anh ấy ghi được 42 bàn thắng trong khi đó với mùa giải đầu tiên tại Real Madrid đã có 33 bàn thắng được ghi.

Không chỉ ghi bàn thắng nhiều hơn các cầu thủ khác, số bàn thắng của anh còn nhiều hơn hẳn số bàn thắng một đội ghi được, cụ thể là 40 bàn thắng của anh đã vượt trội hơn Sporting de Gijón (35 bàn), Deportivo de La Coruña (31 bàn), Hércules (36 bàn) và Almería (36 bàn). So với các giải khác ngoài Tây Ban Nha, thì những số liệu về Ronaldo ở một cấp độ khác. Anh đã ghi số bàn thắng gần như là bằng số bàn thắng mà 2 cầu thủ ghi bàn hàng đầu của Premier League cộng lại, Berbatov của MU và Tévez của Manchester City chỉ ghi được 21 bàn thắng.

“Tôi rất vui mừng khi nhận được danh hiệu Pichichi (vua phá lưới La Liga) và đã phá vỡ kỷ lục ghi bàn tại Tây Ban Nha”, Ronaldo nói. “Tôi muốn cám ơn những người đã giúp tôi đạt được danh hiệu này, nhất là HLV – người đã tin tưởng tôi và các đồng đội của tôi. Tôi quan tâm tới đồng đội của mình vì họ cũng quan tâm tới tôi và

bóng đá là một môn thể thao đồng đội. Danh hiệu Pichichi và Chiếc Giày Vàng là điều tuyệt vời, bởi vì đó là kết quả của những nỗ lực tập thể của tôi và các đồng đội, các HLV, tất cả các nhân viên của CLB và sự ủng hộ từ người hâm mộ.

Số 7 của Real vui mừng khi đội nhà ghi được 102 bàn thắng tại giải La Liga và 148 bàn thắng trong tất cả các mặt trận, và lần thứ 2 trong lịch sử CLB trở thành đội bóng ghi nhiều bàn thắng nhất (Mùa giải 1959-1960 CLB ghi được 158 bàn trong 46 trận đấu). "Tôi muốn chúc mừng sự cố gắng của toàn đội", Cristiano nói. "Các ông chủ muốn chúng tôi ghi thật nhiều bàn thắng và kết thúc mùa giải với phong độ cao, để chuẩn bị những gì tốt nhất cho mùa giải tiếp theo." Bởi vì ngoài những kỷ lục, mùa giải này đã không diễn ra đúng như mong đợi của cầu thủ người Bồ Đào Nha và anh hoàn toàn không hài lòng về điều đó. Tất cả các bàn thắng mà anh ghi chỉ có một bàn thắng mang ý nghĩa quyết định đối với đội bóng, đó là bàn thắng trong trận chung kết Copa del Rey – Cúp nhà vua Tây Ban Nha. Đó là một pha đánh đầu tuyệt đẹp vào những phút bù giờ, đánh bại thủ môn Pinto của Barça và đưa Real Madrid đến danh hiệu duy nhất trong mùa giải.

Nhưng điều đó là không đủ với CR7, "Real mong muốn giành chiến thắng trong tất cả các đấu trường và tôi sẽ thoải mái hơn nếu như chỉ ghi một nửa số bàn thắng có được nhưng Real vẫn dành phần thắng trong giải La Liga hoặc Champions League", anh phân trần trong một cuộc phỏng vấn với El partido de las 12 - Trận đấu lúc nửa đêm, một show truyền hình được phát sóng vào lúc nửa đêm mỗi ngày trên Đài phát thanh Cadena COPE.

Lúc cân bằng, bệnh ngôi sao thường ngày của anh lại lên tiếng: "Tôi đã cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều và các bạn có thể thấy rằng đây là mùa giải tốt nhất của tôi." Anh cho rằng hiệu suất ghi bàn của mình và của đội ở mức 8 đến 9 điểm trên 10. Tuy nhiên, không thể phủ nhận rằng Real Madrid và Ronaldo đã có một năm vất vả bởi những đối thủ truyền kiếp của họ là Barcelona, và trên hết là Leo Messi, người đang có phong độ rất cao.

Chương XXV
CRISTIANO VÀ LEO

"Tôi không cạnh tranh với Messi, mà cạnh tranh với chính mình và với tất cả các đội bóng ở La Liga."

Hai cầu thủ bóng đá cùng ngồi trên một chiếc ghế sofa và trò chuyện. "Chúa gửi tôi đến Trái Đất để dạy con người cách chơi bóng" – Cristiano Ronaldo nói. "Đừng đùa thế chứ, tôi có cử ai đến Trái Đất bao giờ đâu" – Lionel Messi ngay lập tức đáp lời.

Đó chỉ là một câu chuyện đùa được lưu truyền trên Internet, khắp các diễn đàn và website của người hâm mộ bóng đá, nhưng nó đã khắc họa chân thực cách nhìn nhận của người hâm mộ về sự cạnh tranh giữa siêu sao người Bồ Đào Nha và siêu sao người Argentina. Với độ tuổi lần lượt là 27 và 24, cả hai siêu sao gần như có cùng một con đường sự nghiệp và khát vọng giành chiến thắng, nhưng style của họ, cả trên sân cỏ lẫn cuộc sống bên ngoài thì hoàn toàn khác nhau.

"Cristiano Ronaldo là hiện thân của Tiên đề Euclid: Khoảng cách ngắn nhất giữa hai điểm là một đường thẳng. Nhưng đâu chỉ có thế, bạn còn phải phá tan đường kẻ ấy bằng một tốc độ nhanh nhất, có thể bẻ cong không gian và thời gian cho đến khi bạn đạt được mục tiêu." – Nhà báo người Tây Ban Nha Manuel Vicent (tờ El País), người đoạt giải thưởng "Ký giả của năm" liên tưởng. "Leo Messi thì đi theo học thuyết Einstein: Khoảng cách ngắn nhất giữa hai điểm luôn là một đường cong, và cách duy nhất để di chuyển đến điểm còn lại là đi theo một đường zig zag ngoằn ngoèo không thể đoán trước, cứ như thể một chú lợn đang cố gắng chạy để tránh những cú bổ rìu vào mình. Nếu như Ronaldo truyền cảm hứng đam mê – thì Messi, là một tài năng, một nhân cách khiến người ta khâm phục." – Đó cũng là lý do vì sao họ được xem là những vị thần của bóng đá thế giới hiện đại.

Trong một chừng mực nào đó, Cristiano thích cạnh tranh với chính mình. Khi đề cập đến việc so sánh bản thân với Messi, Cristiano đáp lại: "Điều ấy không làm tôi bận tâm. Tính cách và phong cách chơi bóng của tôi hoàn toàn khác với anh ấy. Tôi chỉ muốn tập trung vào sự nghiệp bóng đá của mình và giành chiến thắng cho Real Madrid." Cristiano khẳng định mình không hề ghen tức gì với Messi, nhưng chẳng ai tin vào điều đó. Leo cứ như thể hòn đá Kryptonite cản trở Siêu nhân Cristiano vậy (theo tác phẩm truyện tranh về Siêu nhân của DC Comics thì nhân vật Siêu nhân dễ bị tổn thương nhất khi tiếp xúc tới tinh thể đá Kryptonite. Siêu nhân hoàn toàn mất hết năng lực, thậm chí có thể phải chết khi gặp phải Kryptonite). Siêu sao người Argentina này là hiện thân cho một nỗi ám ảnh của Cristiano, là gót chân Achilles của Cristiano. Không phải ngẫu nhiên mà từ Tây Ban Nha, đảo Cyprus cho đến Bosnia, các cổ động viên thù ghét Cristiano đều hô vang "Messi, Messi, Messi!" khi thấy anh thi đấu. Họ biết rằng điều đó sẽ chạm đến thần kinh siêu sao người Bồ Đào Nha, khiến anh ức chế, không thoải mái.

Nhiều năm trở lại đây, Leo và Cristiano luôn được đem ra so sánh với nhau. Messi luôn được xem là đối thủ cạnh tranh trực tiếp với Cristiano trong cuộc chạy đua để trở thành cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Nếu như tiền đạo người Bồ Đào Nha luôn ra sức công khai chống chế rằng anh không ghen tỵ với Messi hay phủ nhận một cách kín đáo rằng mình đang cố gắng ganh đua để đánh bật Messi, thì khắp nơi vẫn cứ luôn tồn tại một bầu không khí sục sôi đầy căng thẳng giữa Cristiano và "chàng trai tí hon", nhất là từ khi CR7 bị Messi hất văng khỏi vị trí số 1 châu Âu – Quả bóng vàng.

Người của Real Madrid nói rằng họ hiếm khi thấy Cristiano Ronaldo ngồi trước màn hình TV xem Messi thi đấu. Nhưng khi người đại diện Jorge Mendes cùng ngồi xem với Cristiano, ông ta luôn cố gắng trấn an anh bằng cách nói rằng con người chẳng hiểu tí gì về bóng đá, và rằng số 10 của Barça không xứng đáng là cầu thủ số 1 thế giới.

Điều đó đúng, trong mùa giải 2010-11 Cristiano đã bỏ xa Leo ở La Liga, ghi được chín bàn thắng nhiều hơn chàng cầu thủ Argentina. Nhưng Messi thực sự không bao giờ để tâm đến cuộc chạy đua giành danh hiệu cầu thủ xuất sắc nhất; mà thay vào đó là chuẩn bị và tập trung vào trận chung kết Champions League.

Cristiano nổ súng thường xuyên hơn với nhiều tình huống đa dạng hơn, và cũng bị phạm lỗi nhiều hơn. Còn Messi luôn dẫn đầu về khả năng di chuyển và chuyền bóng, đồng thời là vua kiến tạo

(19 lần, Ronaldo là 9). Trong 3 đấu trường chính cả hai đều ngang sức ngang tài khi ghi được 53 bàn thắng, mặc dù El Pulga (Messi) đã mang về cho đội nhà chức vô địch Liga và Champions League, những thứ mà Ronaldo rất khát khao. Họ cũng vừa chạm trán nhau năm thứ 3 liên tiếp trong cuộc đua giành danh hiệu Quả bóng vàng châu Âu. Cristiano đã giành được giải thưởng uy tín này một lần và anh còn muốn giành được nhiều lần nữa trong 5 năm tới.

Sự so sánh giữa Ronaldo và Messi đã bắt đầu và nổ ra liên tục kể từ khi cả hai toả sáng trong màu áo M.U và Barcelona. Ban đầu, sự so sánh này chỉ đơn thuần là một cuộc ganh đua trong bóng đá, nhưng về sau thì nó lại liên quan đến mọi khía cạnh của cuộc sống cả hai ngôi sao này. Có rất nhiều những chương trình nghiên cứu từ các trường Đại học trên thế giới phân tích và so sánh cách họ xuất hiện trên phương tiện truyền thông. Thậm chí giữa hai cái tên trên còn có cả cuộc chiến của những thương hiệu lớn. Cristiano đại diện cho Nike, Messi đại diện cho Adidas; Cristiano mặc trang phục của Armani, Messi mặc trang phục của hãng Dolce & Gabbana; Cristiano đeo đồng hồ Time Force, trong khi Messi dùng đồng hồ Audemars Piquet; thậm chí còn đề cập đến việc cả hai dùng loại xăng nào cho xe hơi của mình, Cristiano dùng dầu máy Castrol, trong khi Messi lại chuộng Repsol; và cuối cùng, số 7 của Real uống Soccerade, trong khi số 10 của Barça uống Gatorade.

Theo báo cáo của Tạp chí Sports Illustrated, Messi giành chiến thắng trước Cristiano ở khoản "kiếm tiền" khi năm ngoái ngôi sao Argentina có tổng thu nhập 31 triệu euro, trong khi Ronaldo chỉ có được 27,5 triệu euro. Tuy nhiên, Cristiano lại áp đảo về số lượng fan trên mạng xã hội với hơn 3 triệu Fan qua Twitter và trên 30 triệu Fan qua Facebook, chỉ kém những ngôi sao nhạc Pop như Lady Gaga một chút. Messi chỉ vừa thiết lập tài khoản Facebook hồi đầu năm 2011, và kết quả cho thấy anh đang tụt hậu so với Cristiano khi "chỉ" có khiêm tốn 7 triệu fan.

Nhưng những sự so sánh này vẫn chưa trả lời cho chúng ta được câu hỏi cuối cùng: Ai là người giỏi nhất? Đó là câu hỏi đã được "xào đi, nấu lại" hàng nghìn lần trên mặt báo, đài phát thanh, truyền hình, rồi các blog cá nhân. Tất cả mọi người, từ các HLV, cầu thủ bóng đá, các học giả và người hâm mộ cũng không tránh khỏi câu hỏi này và mỗi người đều có quan điểm riêng.

Ông Johan Cruyff, cựu HLV trưởng Barça và là người 3 lần đoạt Quả bóng vàng cho rằng Ronaldo là cầu thủ tài năng hơn, trong

khi Messi lại sở hữu nhiều năng khiếu thiên bẩm. Cựu cầu thủ của Hà Lan nghĩ rằng cầu thủ người Bồ Đào Nha khó có thể đạt đến đỉnh cao như Pelé, Maradona, Di Stéfano - tất cả họ đều là những cầu thủ có kỹ thuật rất cao. Ông Fabio Capello, cựu HLV trưởng Real và đội tuyển Anh nói rằng: "Thật khó để đánh giá xem ai giỏi hơn. Họ đều rất giỏi nhưng theo những cách khác nhau. Messi thì không thể đoán trước, không một ai có thể làm được như anh ấy. Nhưng Cristiano thì lại rất mạnh mẽ và có tốc độ đáng kinh ngạc." Tuy nhiên, khi được hỏi rằng ông sẽ chọn ai vào đội hình của mình, Capello nói đùa: "Cristiano nói được tiếng Anh. Nhưng Messi nói tiếng nói của Bóng đá."

Sergio "El Checho" Batista, Cựu HLV trưởng đội tuyển Argentina nói "Đối với tôi, Messi là giỏi nhất, nhưng cả hai đều nằm trong danh sách những cầu thủ tuyệt vời." HLV trưởng đội tuyển Bồ Đào Nha Paulo Bento lại cho rằng: "Leo có những kỹ năng tuyệt vời, anh ấy có tài năng đáng kinh ngạc, và anh ấy có cú sút bằng chân trái khiến nhiều cầu thủ phải ghen tị. Cristiano chơi bóng rất tốt, anh ấy có sức khỏe và di chuyển rất nhanh. Họ đều là những cầu thủ hàng đầu, nếu như họ không chơi ở cùng một giải đấu, sẽ không thể có sự so sánh xem ai giỏi hơn. Tôi tự hào được hướng dẫn một cầu thủ như Cristiano, anh ấy là một cầu thủ quá tuyệt vời."

Đội trưởng CLB Real Madrid Iker Casillas tin rằng "họ là 2 cầu thủ giỏi nhất thế giới. Một số người thích cường độ và sức mạnh từ những cú đánh đầu của Cristiano, một số khác lại thích tốc độ và khả năng lừa bóng của Lionel. Tôi chọn Ronaldo, kể từ khi anh ấy là cầu thủ của chúng tôi." Hậu vệ của Valencia, Ángel Dealbert cũng ca ngợi Cristiano: "Anh ấy là một cầu thủ hoàn thiện hơn Messi, tôi nhận thấy anh ấy chơi tốt cả hai chân, và cả bằng đầu. Anh ấy có thể băng về phía trước và sút bóng. Messi mất điểm khi bị so sánh về những cú đánh đầu và khả năng chơi bằng chân phải."

Tuy nhiên, cựu cầu thủ của CLB Real Madrid José María "Guti" Gutiérrez nhận thấy: "Cristiano đã để mất điểm ở một số trận đấu quan trọng, đó là điều mà Messi chưa từng gặp phải. Những siêu sao thực thụ là những cầu thủ có thể tỏa sáng ở những thời khắc quyết định." Neymar - thần đồng của Brazil, đang chơi cho CLB Santos nói rằng anh ấy thích cả hai cầu thủ: "Họ là những biểu tượng của nền bóng đá thế giới."

Những ý kiến, số liệu, video – và cả những điểm số với thang điểm 10, như thể là họ vẫn còn ngồi trên ghế nhà trường, tất cả đều

nhằm cung cấp thêm thông tin cho cuộc thảo luận này và giúp làm rõ các vấn đề gây tranh cãi. Một vài năm trước đây, tờ Guardian hỏi cựu tiền đạo đội tuyển Bắc Ailen Gerry Armstrong và cựu tiền đạo đội tuyển Anh Trevor Francis (hiện nay cả hai người đều là bình luận viên trên truyền hình) về nhận định rằng Cristiano chơi giỏi hơn Messi. Francis đã đồng ý với nhận định đó, trong khi Armstrong thì không.

Marca - Tờ báo thể thao của Madrid cố gắng đưa ra nhận định chỉ dựa trên tiêu chí về kỹ thuật:

Thi đấu đồng đội:

Cristiano Ronaldo 7-8 Lionel Messi

Kỹ thuật cá nhân:

Cristiano Ronaldo 9-9 Lionel Messi

Thể lực:

Cristiano Ronaldo 10-7 Lionel Messi

Tốc độ:

Cristiano Ronaldo 9-8 Lionel Messi

Khả năng đi bóng:

Cristiano Ronaldo 8-10 Lionel Messi

Sút bóng:

Cristiano Ronaldo 9-8 Lionel Messi

Chuyền bóng:

Cristiano Ronaldo 9-9 Lionel Messi

Khả năng cầm trịch:

Cristiano Ronaldo 9-7 Lionel Messi

Kết quả này rất rõ ràng nhưng không được nhiều người công nhận bởi vì Marca là một ấn phẩm chủ yếu dành cho người hâm mộ của Real và luôn đứng về phía "Nhà trắng." Messi sẽ gần như không có cơ hội giành chiến thắng trong bất cứ sự so sánh nào của họ. Đối

với tờ báo thể thao của Italia La Gazzetta cũng cho điểm hai cầu thủ với thang điểm 10 như sau:

Chiến thuật:

Cristiano 8,5, Leo 9

Khả năng đi bóng:

Cristiano 9, Leo 10

Tốc độ:

Cristiano 9, Leo 9

Đánh đầu:

Cristiano 7.5, Leo 6

Chân phải:

Cristiano 9, Leo 8

Chân trái:

Cristiano 8, Leo 10

Lần này Messi đã chiến thắng chỉ với 1 điểm.

"CR7 và Messi" đã trở nên một cuộc ganh đua kinh điển. Thể thao được tiếp nhiên liệu để vươn lên tầm cao mới bởi sự tranh đua giữa các vận động viên, các đội và các quốc gia, cũng như bởi sự so sánh giữa các thời điểm khác nhau ở mỗi giai đoạn lịch sử. Lịch sử là yếu tố cơ bản của một cuộc chơi và việc đưa người này so sánh với người khác là một phần không thể thiếu, và luôn chia rẽ quan điểm của các phương tiện truyền thông trên thế giới. Môn Quyền anh có Ali và Foreman, đua xe công thức 1 có Prost và Senna, xe đạp nước Ý có Gino Bartali và Fausto Coppi, quần vợt là Borg và McEnroe, bóng rổ như Rossi và Jorge Lorenzo, còn điền kinh là Carl Lewis và Ben Johnson…

Nhưng trong bóng đá rất hiếm khi xuất hiện hai cá nhân kiệt xuất cùng một thời điểm mà một cầu thủ nào đó luôn được xem là vĩ đại nhưng lại bị một đồng nghiệp cùng thời cạnh tranh. Pelé, Cruyff, Maradona và Di Stéfano không bao giờ bị lẫn lộn với nhau, không bao giờ bị đặt cạnh nhau để so sánh trong thời đại của họ, khi phong độ mỗi người ở đỉnh cao. Tuy nhiên, hiện nay đang có

một cuộc đấu tay đôi giữa hai ngôi sao, cuộc chiến này đã trở thành đối đầu trực tiếp kể từ khi cầu thủ người Bồ Đào Nha đến gia nhập La Liga. Và mùa giải vừa qua đã trở thành đường ray của một cuộc đua với 5 trận derby và 1 trận giao hữu giữa Bồ Đào Nha và Argentina.

Màn kịch Kinh Điển đầu tiên diễn ra vào ngày thứ hai, 29 tháng 11 năm 2010. Đây là một ngày đặc biệt khi có trận đấu giữa Barça và Real, và đồng thời là những cuộc bầu cử ở Catalonia vào ngày Chủ Nhật, vì vậy sẽ tốt hơn nếu không lôi chính trị với cuộc so tài này. Những quảng cáo nói về trận đấu như thể là một cuộc so tài kinh điển nhất trong nhiều năm, dự đoán khả năng về một sự chuyển giao quyền lực từ Barcelona cho Real Madrid. Tại sao vậy? Bởi vì, họ cho rằng Cristiano chơi giỏi hơn Messi, bởi vì Mourinho không phải là Manuel Pellegrini, hay Bernd Schuster hoặc Juande Ramos, thậm chí là Fabio Capello.

HLV người Bồ Đào Nha là người có khả năng khống chế sức mạnh tập thể của Blaugrana khi cùng Inter cản bước Guardiola và các đồng sự để giành lấy tấm vé tới Madrid dự trận chung kết Champions League. Ông là người được Chủ tịch CLB Real lựa chọn làm thuốc giải cho ma thuật của những người Catalán. HLV của đội bóng dẫn đầu La Liga (với thành tích bất bại, và dẫn trước Barça một điểm), nghi ngờ về những thành công của Barcelona và cho rằng nó đến từ mối liên quan giữa các trọng tài và HLV của đối thủ. Cristiano khá kiệm lời khi nhận định rằng Barcelona sẽ tiếp tục chơi tiqui-taca và Kền kền trắng sẽ chơi với mục tiêu duy nhất là ghi bàn nhanh nhất có thể. Anh cho rằng Barcelona vẫn là một đội bóng chơi rất khó bị đánh bại, cho dù họ không thể giành được 6 danh hiệu như năm trước. “Họ vẫn giữ được phong độ như những năm trước, một đội bóng rất mạnh, đặc biệt trên sân nhà. Họ tuyên bố rằng sẽ chạy đua sòng phẳng với tiền của chúng tôi tại La Liga.” Anh ấy không hề đề cập gì đến Lionel mà chỉ nhấn mạnh đến việc Real Madrid đã chơi tốt như thế nào: “Chúng tôi biết rằng mình đang ở vị trí tốt hơn. Đó là lý do vì sao đây sẽ là một trận đấu hay. Đội bóng giỏi nhất sẽ chiến thắng trên sân Nou Camp. Và đội bóng giỏi nhất sẽ là Real Madrid.”

Đáng buồn thay, Cristiano đã sai. Vào ngày 29 tháng 11 trên sân Nou Camp, Barça đã dạy cho đội khách một bài học về bóng đá đỉnh cao. Đội hình áo trắng đã bị xé vụn và không thể chống trả lối chơi lên công về thủ hiệu quả của đội bạn. Trong một đêm lạnh lẽo và nhiều mưa trên sân Nou Camp, đã có 5 bàn thắng được ghi, và nếu con số này là 6 hay 7 hoặc 8 thì cũng chẳng có ai thấy bất công. Real Madrid như bị dìm đến tận cùng một vùng nước sâu và

lạnh lẽo. Cristiano Ronaldo gần như biến mất. Anh buộc phải đối mặt với sự thật, và chờ đợi cơn mưa cuốn trôi mọi thứ đã xảy ra không bao giờ trở lại. Những khoảnh khắc đáng kể nhất mà cầu thủ này làm được là cú đá phạt cách khung thành 40 mét, chỉ hơi chệch cột 1 chút và pha đối mặt với Valdes, tuy nhiên pha dứt điểm lại đi không chính xác.

Những khoảnh khắc khác đáng chú ý khác chỉ là những sai lầm, những phút giây căng thẳng của trận đấu đã làm cho anh mất bình tĩnh và đẩy anh vào tình thế khó khăn. Sau khi quả bóng bay ra ngoài đường piste gần băng ghế chỉ đạo của đội chủ nhà, Pep Guardiola cầm quả bóng lên, giả vờ làm động tác ném biên nhưng rồi lại thả nó xuống chỗ Ronaldo, người vừa kịp chạy đến lấy bóng để tiếp tục cuộc chơi. Cầu thủ người Bồ Đào Nha trả đũa trò đùa này bằng cách đẩy HLV của đối thủ khiến ông loạng choạng. Andrés Iniestavà Víctor Valdés can thiệp bằng những lời xỉ vả và chạy tới đẩy anh. Để ngăn chặn tình hình vượt quá tầm kiểm soát, trọng tài Iturralde González đã nhanh chóng phạt Cristiano thẻ vàng. Khán giả bắt đầu huýt sáo giễu anh, khiến anh càng quyết tâm phải thắng đối phương. Nhưng rồi anh vẫn không thể vượt qua Alves và Abidal.

Không có gì đáng chú ý xảy ra, ngoài một khoảnh khắc trống rỗng của Mou. Cầu thủ số 7 chạy tới băng ghế huấn luyện để xin một chỉ dẫn – hoặc một phép màu nào đó cho vấn đề này. Tuy nhiên, Người đặc biệt vẫn giữ bộ mặt lạnh tanh trên băng ghế chỉ đạo mà không nói lời nào. Ronaldo bị bỏ mặc với những vấn đề của mình và số phận trận đấu coi như đã được định đoạt. Anh đã không thể ghi nổi một bàn trong 6 trận đấu đã chơi với đối thủ là Barça.

Tuy nhiên Messi cũng không ghi bàn. Anh chưa bao giờ ghi bàn trong bất kỳ trận đấu nào với đối thủ là đội quân do HLV Mourinho dẫn dắt, dù đó là Chealsea, Inter hay Real. Trận đấu này đã chấm dứt chuỗi 10 trận ghi bàn liên tiếp của anh, tuy nhiên anh đã chơi rất đồng đội và là người kiến tạo bàn thắng thứ 3 và 4 cho David Villa với sự chính xác tuyệt vời. El Pulga đã khuấy đảo hàng phòng ngự Real với Carvalho, Lass, Pepe và khiến Sergio Ramos mất bình tĩnh. Sau khi phạm một lỗi ngớ ngẩn với tuyển thủ người Argentina ở phút thứ 92 và một cuộc cãi vã với Puyol và Xavi, chiếc thẻ đỏ cuối cùng cũng đã được rút ra. Ramos đã mất kiểm soát, điều thường thấy trong một cuộc so tài đỉnh cao. Nhất là khi Kền kền trắng biết rằng chiến thuật của HLV Mourinho vẫn đang trong quá trình xây dựng, những ý tưởng của ông cần được kiện toàn và ông vẫn chưa tìm ra cách đánh bại đối thủ truyền kiếp của mình. Cristiano Ronaldo rời sân mà không hề tuyên bố

bất kỳ điều gì và cũng không có bất kỳ sự giải thích nào về chuyện gì đã xảy ra ở đó. Đội trưởng Casillas cũng giữ im lặng.

Thật thú vị, đây là lần đầu tiên một đội bóng được HLV Mourinho dẫn dắt bị bại trận với tỷ số 5-0. Tại cuộc họp báo, vị HLV trưởng này vẫn giữ thái độ bình tĩnh. Ông nói: "đây là một thất bại có thể khắc phục. Đây không phải là trận đấu mà ở đó chúng tôi chơi hay hơn nhưng sau đó lại thua, hay liên tục bị xà ngang từ chối bàn thắng. Có đội này chơi tốt và đội khác lại chơi dở. Bạn cần phải lạc quan. Khi bạn chiến thắng với những danh hiệu quan trọng bạn sẽ biết lý do vì sao bạn lại rơi những giọt nước mắt hạnh phúc. Khi bạn thua cuộc giống như chúng tôi ngày hôm nay bạn không có quyền được khóc, bạn phải quay trở lại với công việc. Chúng tôi sẽ sống để chơi vào một trận khác." Tuy nhiên, Người đặc biệt sẽ phải đợi gần năm tháng nữa để nổ phát súng khác ở Barça, và sau đó sẽ là trận đấu đầu tiên trong cuộc đua Marathon Siêu kinh điển – Bốn trận trong vòng chưa đầy một tháng.

Nhưng trước tiên, vào ngày 9 tháng 2 năm 2011, Cristiano và Leo sẽ gặp nhau tại Geneva trong trận đấu giao hữu giữa giữa Bồ Đào Nha và Argentina để tiếp tục cuộc đấu tay đôi chưa đến hồi ngã ngũ giữa họ. Ý nghĩa to lớn của những dự đoán xung quanh trận đấu là 33,000 vé được bán ra chỉ trong vòng vài phút và được rao bán với giá ít nhất là 600 Euro trên mạng Internet, gấp 6 lần so với giá gốc. Trận đấu sẽ được truyền hình rộng rãi trên cả 5 châu lục và có khoảng 250 nhà báo từ 16 quốc gia theo dõi, đưa tin. Hai đội bóng không hề đưa ra bất kỳ tuyên bố nào trước trận đấu, trong khi hai Huấn luyện trưởng lại cố hết sức để nhấn mạnh rằng trận đấu này là giữa Bồ Đào Nha và Argentina chứ không phải giữa Ronaldo và Messi, nhưng không thành.

Trọng tài Massimo Busacca thổi còi và tay đua công thức 1 với bảy lần vô địch thế giới Michael Schumacher đã có cú sút danh dự đầu tiên. Sau 19 phút thi đấu, Messi đã làm khán giả thích thú với những pha vặn sườn nổi tiếng của mình. Anh bắt đầu đột phá từ cánh trái phần sân nhà, lắt léo dắt bóng vượt qua đối thủ, và chuyền bóng sắc sảo cho Di María tại vị trí nguy hiểm cho hàng phòng ngự của đội tuyển Bồ Đào Nha. Cầu thủ của Real đưa bóng vào khung thành của Eduardo và tỷ số là 1-0 cho Argentina.

Ngay sau đó, Cristiano đã lập lại thế cân bằng, nhưng đó là một bàn thắng in đậm dấu ấn của thần may mắn. Ở khu vực đường biên, Nani treo bóng vào làm xáo trộn hàng phòng ngự của Argentina. Cú lật bóng của anh đã không thể tới được cái đầu của Almeida và quả bóng rơi ngay trước khung thành. Cristiano dễ

dàng vượt qua Romero để san bằng tỉ số 1-1. Giờ đây, những người hâm mộ đã được chứng kiến một màn trình diễn hấp dẫn, và rõ ràng chỉ có số 10 của Albiceleste cùng với số 17 đội tuyển áo bã trầu là những ngôi sao thực thụ. Còn 20 con người còn lại trên sân chỉ làm nền cho họ.

Tuy nhiên vào phút thứ 60 của trận đấu, HLV trưởng đội tuyển Bồ Đào Nha Paulo Bento đã thay thế Cristiano bằng Danny. HLV người Bồ Đào Nha nghĩ rằng trận đấu này sớm muộn gì cũng kết thúc. Nhưng Người Argentina lại muốn nhiều hơn thế, và họ đã đẩy nhanh tốc độ trận đấu để tìm kiếm chiến thắng. Vào phút cuối của trận đấu, Coentrão đã phạm lỗi trong vòng cấm, tạo cơ hội cho Messi ghi bàn ấn định tỉ số trên chấm 11m, giành chiến thắng chung cuộc về cho đội nhà và san bằng thành tích ghi bàn của Cristiano. Trận giao hữu kết thúc và đã đến lúc quay lại với những trận đấu quen thuộc tại La Liga.

Vào ngày 16 tháng 4 năm 2011, trận Siêu kinh điển lượt về diễn ra trên sân Bernabéu. Không có gì thay đổi kể từ vòng đấu trước: Đội quân của Pep Guardiola vẫn đứng đầu bảng tại giải La Liga. Với 16 trận toàn thắng liên tiếp họ đã phá kỷ lục trước đó của Real Madrid vào năm 1960-1961 (đội hình với những cái tên như: Puskas, Di Stéfano, Gento và Santamaría), và Barça đang đứng đầu bảng với 8 điểm nhiều hơn Real. Bốn ngày trước đó họ đã đánh bại Shakhtar Donetsk để vào Bán kết Champions League, nơi những lá thăm định mệnh đưa họ gặp Real một lần nữa.

Real đã loại Olympique Lyonnais ở - vòng 1/16, phá vỡ lời nguyền và đưa đội bóng tới tứ kết - sau 2562 ngày, với 74 cầu thủ, 9 HLV và 5 chủ tịch đời kể từ lần cuối cùng khi họ lọt vào đến vòng này từ mùa bóng 2003-04. Ở vòng tứ kết, họ đã dễ dàng đánh bại Tottenham Spurs, 4-0 trên sân nhà, 0-1 trên sân White Hart Lane.

Con thuyền màu trắng bắt đầu cảm thấy gió thổi vào cánh buồm của họ và người hâm mộ đã mơ về chiếc cúp vô địch châu Âu lần thứ 10 của họ - một chiến tích mà những tủ kính trưng bày cúp tại Bernabéu mỏi mòn đợi chờ kể từ khi Zidane ghi bàn thắng khó tin ở Glasgow tại trận chung kết năm 2002. Tuy nhiên, trước khi đến được Wembley huyền thoại, có một vấn đề nhỏ là họ phải chơi thêm một trận kinh điển nữa với kẻ thù không đội trời chung của mình. Trận lượt đi trên sân nhà sẽ diễn ra vào ngày 27 tháng 4, và trận lượt về sẽ diễn ra vào ngày 3 tháng 5 trên sân Nou Camp. Thêm vào đó, họ phải thi đấu với Barça trong trận Chung kết Copa del Rey vào ngày 20 tháng 4.

Chúng ta hãy cùng bắt đầu tại vòng đấu thứ 32 tại Liga, cơ hội cuối cùng cho đội quân của Mourinho lấy lại danh dự trong cuộc đua giành danh hiệu. 8 điểm là khoảng cách rất lớn nhưng ai biết trước được... một chiến thắng cho Kền Kền Trắng có thể giúp hạ nhiệt tinh thần thi đấu của đối thủ và gây ảnh hưởng đến phần còn lại của mùa giải. Vào ngày 3 tháng 4, Real Madrid đã phải đón nhận thất bại trong trận đấu với Sporting Gijón, trận đấu này đã khiến họ bị bỏ lại trong cuộc đua tới chức vô địch Liga – là trận đầu tiên mà đội quân của HLV Mourinho thua trên sân nhà trong vòng 9 năm. Nhưng Siêu Kinh Điển là một câu chuyện khác.

Mourinho đã chuẩn bị cho trận đấu này như thể đó là một show diễn quan trọng. Đêm trước trận cầu đinh này, ông đã xuất hiện trong buổi họp báo ở Valdebebas và không hề nói bất kỳ lời nào. Ông để cho Aitor Karanka, trợ lý của mình nói trong suốt cuộc họp báo. Mourinho thậm chí còn không chào giới báo chí và một số nhà báo đã bỏ đi dường như để phản ứng lại điều đó. Đáp lại sự im lặng của HLV Madrid, Guardiola đã đưa ra một số lời khen ngợi lối chơi của đội bạn: "Tôi chưa từng thấy một đội bóng nào chơi hay như Real Madrid. Chỉ trong vòng 4 hoặc 5 giây, quả bóng đã có thể đi từ chân của Casillas đến khung thành của đội bạn. Họ đã chơi tốt hơn và mạnh mẽ hơn so với lần trước chúng tôi được xem, họ sút nhiều hơn, họ lấn lướt đối thủ nhiều hơn, và trong vòng nửa năm, đội bóng đã dành nhiều thời gian hơn để luyện tập. Họ sử dụng một loạt các chiến thuật mới lạ, điều đó gây khó khăn cho đối thủ trong việc kiểm soát bóng." Về vị HLV trưởng của đối thủ, Pep nói thêm: "Mourinho là người rất giỏi. Ông có thể sử dụng rất đa dạng các chiến thuật. Chúng tôi sẽ phải xem xét kỹ lưỡng bởi vì điều này quyết định cách chúng tôi tấn công và phòng ngự."

Sự hiện diện của Người đặc biệt đã làm cho không khí trở nên nóng hơn. Ông ấy chắc chắn sẽ là nhân vật chính ngoài đường piste trong trận El Clásico quyết định. Trên sân cỏ, vai trò đó thuộc về Messi. Cầu thủ số 10 bé nhỏ đã đạt được thành tích ấn tượng khi anh ghi được 48 bàn thắng chỉ sau 45 trận đấu. Anh là cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất của Barça trong 1 mùa giải, vượt qua thành tích của Ronaldo Nazário (cầu thủ Rô béo người Braxin) mùa giải 1996 - 97. Và trong cuộc đua giành danh hiệu Vua phá lưới, anh đã dẫn trước Cristiano 13 bàn. Tuy nhiên cầu thủ người Bồ Đào Nha là đầu tàu của Real Madrid tại Champions League, anh đã ghi bàn trong trận đấu với đội Spurs tại vòng tứ kết trên sân White Hart Lane.

Trên sân Bernabéu, cả hai cầu thủ đều mong sẽ có lần đầu tiên của

mình: Cristiano chưa bao giờ ghi bàn vào lưới Barça, và Leo cũng chưa bao giờ ghi bàn trong trận đấu nào với đội bóng mà Mourinho dẫn dắt, cho dù đây đã là lần thứ 9 của anh ấy. Vị HLV trưởng này lại hy vọng sẽ không lặp lại màn trình diễn của họ ở lần đấu trước. Ông lo lắng về khả năng Real phải đối mặt với một thất bại bẽ mặt tương tự ở lần này trước khán giả nhà. Điều đó dường như đang gây sức ép lên đội bóng của ông, giống như những gì HLV – nhà vô địch thế giới năm 1978 người Argentina Cesar Luis "El Flaco" Menotti từng gặp phải.

Ông ấy đã để nhạc trưởng Özil trên băng ghế dự bị, cùng với Higuaín, Adebayor, Benzema và Kaká, thay vào đó tạo ra một hàng phòng ngự rất nhiều cầu thủ, với Pepe là chốt chặn ở giữa sân. Ý tưởng này thật đơn giản: Chặn đứng lối chơi của đối phương. Đó là phong cách Catenaccio, chiến thuật phòng ngự đặc trưng của người Ý. Cách duy nhất để chiến thắng là thiết lập hàng phòng ngự chắc chắn rồi phản công. Đối với Cristiano, dẫn dắt đội tuyển chơi theo lối phòng thủ quả là một công việc khó khăn, đặc biệt bởi vì các đồng đội của anh ở rất xa so với khung thành của Barça. Nhưng đến cuối hiệp 1, anh suýt nữa đã có bàn thắng sau khi nhận bóng từ cú đánh đầu của Ramos. Anh dứt điểm bằng đầu vào góc xa, nhưng Adriano đã chặn bóng lại ngay trước vạch vôi cầu môn.

Sau giờ nghỉ giải lao, anh đánh dấu sự trở lại với cú đá phạt trực tiếp sượt cột dọc bên phải khung thành Valdés. Trận đấu chỉ thực sự bắt đầu nóng lên khi Albiol phạm lỗi với David Villa ngay trước khung thành, nhận thẻ đỏ và một quả đá phạt 11 mét dành cho Barcelona. Và Messi không phạm một sai lầm nào. Nửa tiếng sau, đến lượt Cristiano ghi bàn từ chấm 11 mét. Anh sút bóng đánh lừa Valdés và ghi điểm – Đây là bàn thắng đầu tiên của anh vào lưới Barça sau 7 trận đấu với CLB xứ Catalonia. Trận đấu kết thúc với tỷ số 1-1, một trận đấu chưa thỏa mãn mong đợi của khán giả.

Trận hòa này giúp Barça chạm một tay vào chức vô địch La Liga lần thứ 21, nhưng đồng thời cũng làm cho Real tự tin hơn về những gì sẽ đến. Với niềm tin mạnh mẽ, những người hâm mộ trên sân Bernabéu đã tổ chức tiệc mừng trận hòa như là ăn mừng chiến thắng. Tuy nhiên trận đấu gai góc này đã mở ra một loạt những tranh cãi.

Đầu tiên là từ phía Mourinho, ông là người luôn phê phán trọng tài tại cuộc họp báo và vẽ nên một bức tranh về tổ chức quyền lực đen nào đó luôn thổi phạt 11 mét đối với bất cứ đội bóng nào ông dẫn dắt, đó là Chelsea, Inter hay Madrid: "Tôi rất mệt mỏi với việc

kết thúc mọi trận đấu với Barça chỉ với 10 cầu thủ. Trận đấu sẽ công bằng hơn nếu chúng tôi có 11 người. Và sau đó, vì những gì thường xảy ra là 11 đấu 10, đó là 1 nhiệm vụ bất khả thi khi đấu lại 1 đội cầm bóng giỏi nhất thế giới. Một lần nữa, tôi đang được chứng kiến những sự lặp lại quyết định không tưởng lặp đi lặp lại của một số trọng tài."

Ngoài Mourinho, có một cuộc tranh cãi khác còn nghiêm trọng hơn. Lần này đến lượt Leo Messi trở thành tâm điểm khi anh đá bóng về phía khán đài. Quả bóng rời chân anh bay ra ngoài biên, và thay vì để bóng đi ra ngoài, anh tung chân sút bóng vào một số CĐV trên khán đài. Trọng tài không hề cảnh cáo anh, tuy nhiên những người hâm mộ la hét thể hiện sự bất bình. "Mày điên à?" Pepe hét lên, rồi lao tới anh. Những người hâm mộ vô cùng ngạc nhiên, họ không thể tin vào những gì vừa được chứng kiến. Chuyện gì đang xảy ra với cậu bé Rosario này vậy? Anh rất hiếm khi mất bình tĩnh trên sân. Tại sao anh lại có hành động ngớ ngẩn như vậy?

Messi không đưa ra bất kỳ lời giải thích nào và anh dường như cũng không cảm thấy mình có lỗi. Các đồng đội đã đến và giải cứu cho anh. Để bảo vệ anh, họ cho rằng đó là vì sức ép quá lớn trên sân, sự đeo bám dai dẳng của Pepe đã khiến Leo ức chế, và họ dẫn ra 5 tình huống tiền vệ của Real cố tình phạm lỗi với số 10 mà không bị thổi phạt.

Ngày 20 tháng 4 là ngày diễn ra vòng chung kết cúp Nhà vua Copa del Rey tại Valencia. Quan trọng hơn, đây là ngày mà Cristiano đã ghi bàn thắng được người hâm mộ đội bóng áo trắng bình chọn là bàn thắng của năm – bàn thắng đưa Real tới danh hiệu duy nhất trong của mùa giải. Nhưng bàn thắng chỉ đến khi 100 phút thi đấu trôi qua. Ronaldo vào sân ở vị trí "số 9" không phải sở trường của anh. Anh không thích nhận bóng khi ở tư thế quay lưng về phía khung thành đối phương và phải chơi như một tiền đạo duy nhất... Anh phải lui về sau và hỗ trợ đồng đội của mình, và điều đó bắt đầu làm anh mờ nhạt. Vào cuối hiệp 1, anh đã có pha chọc khe cho Pepe nhưng tiền vệ này lại đưa bóng chạm cột dọc.

Trong suốt hiệp 1, Real chiếm ưu thế trên sân và Barça thậm chí không thể có cú sút nào về phía khung thành đối phương. Tuy nhiên, Ronaldo lại gần như mất hút trên sân, và trong hiệp 2, khi Barça lấy lại tinh thần và quay trở lại đúng phong độ, thậm chí trông anh còn lạc lõng hơn trên hàng công. Sau 90 phút căng thẳng của trận đấu đỉnh cao, số 7 vẫn chỉ có đúng một pha dứt điểm. Anh phải chờ đợi đến hiệp phụ, tới phút thứ 100, để phá vỡ

thế trận và giải tỏa cơn khát chiến thắng trước Barça.

Di María phối hợp bật tường 1-2 cùng với Marcelo rồi dốc bóng xuống sát đường biên ngang, vượt qua Alves và tạt bóng mạnh mẽ vào vòng cấm từ cánh trái. Cristiano bật lên cao hơn Adriano và dùng hết khả năng của mình để chiếm lĩnh khoảng không, điều anh ấy đã học được ở MU, và đưa bóng vào lưới bằng cú đánh đầu hiểm hóc. Thủ thành Pinto của Barça không có cơ hội cản phá. Bàn thắng đẹp mắt đã giúp đội chủ nhà Real đoạt danh hiệu Copa del Rey đầu tiên sau gần 2 thập kỷ.

Khi đó, Barça đã hoàn toàn sụp đổ. Leo đã cố gắng hết sức để làm thay đổi tình hình, nhưng luôn bị bao vây bởi hàng phòng ngự của Real. Anh kiểm soát bóng nhiều nhưng không thể dứt điểm được, và những pha di chuyển lắt léo cùng với những pha lừa bóng của anh cũng hoàn toàn không hiệu quả. Sau giờ nghỉ giải lao, tình hình được cải thiện, và anh đã tung ra được đường chuyền bóng tuyệt vời cho Pedro nhưng trọng tài biên căng cờ báo việt vị. Đối với Leo, trận đấu là một sự thất vọng. Đây chính là thất bại đầu tiên trong một trận chung kết của Barça dưới thời Guardiola.

Bảy ngày sau là ngày diễn ra trận Bán kết lượt đi của Champions League. Tại cuộc họp báo tại sân Bernabéu một ngày trước khi trận đấu diễn ra, Pep Guardiola tỏ ra giận dữ. Mourinho đã bắn đi một thông điệp về chất lượng của trọng tài trong trận đấu trên sân Mestalla và việc lựa chọn trọng tài cho trận bán kết, và Pep tỏ ra tức giận, ông phản ứng dữ dội trong khoảng hơn 2 phút. Đây là một điều chưa từng thấy đối với vị HLV này. Ông nói "Kể từ khi ông Mourinho gửi thông điệp cho tôi theo cách quen thuộc như vậy và gọi tôi là Pep, tôi sẽ gọi ông ta là José. Vào lúc 8:45 tối mai, chúng tôi sẽ có một trận đấu. Ông ấy sẽ chỉ chấp nhận khi giành tất cả các danh hiệu ngoài sân cỏ trong năm nay. Hãy để ông ta vô địch Champions League và mang chiếc cúp về nhà. Chúng tôi sẽ chơi, cho dù thắng hay thua. Thông thường, ông ấy thắng bởi vì công việc của ông ấy được đảm bảo. Còn chúng tôi, rất vui, với những chiến thắng ít ỏi của mình, những thành tích mà mọi người đều ngưỡng mộ, chúng tôi hạnh phúc vì điều đó. Trong căn phòng này, ông ấy là một lãnh chúa tàn bạo, một lão già đáng nguyền rủa. Ông ấy biết nhiều hơn mọi người cộng lại. Tôi không muốn tranh cãi với ông ta."

Ngày hôm sau, Lionel Messi đã tỏa sáng trở lại. Hai pha bóng xuất thần, và hai bàn thắng được ghi bởi cầu thủ người Argentina. Bàn thắng đầu tiên là nhờ có pha chuyền bóng tuyệt vời từ Afellay, và

bàn thắng thứ hai là một pha solo đầy ấn tượng trước khi đưa bóng vào khung thành đối phương. Chừng đó là quá đủ để quật ngã Real Madrid, những người bị bó chặt vào lối chơi phòng ngự co cụm – giống như những gì đã diễn ra ở La Liga

Họ dành tất cả thời gian để cố gắng ngăn chặn lối chơi của Barça, nên không thể tiến lên nắm quyền điều khiển trận đấu. Đến nỗi sau 15 phút thi đấu, Cristiano Ronaldo đã liều lĩnh vẫy tay lên, ra hiệu cho các đồng đội của mình rời vị trí, chuyền bóng cho anh và giúp anh thoát khỏi vòng vây bằng cách tạo ra cho anh một vài cơ hội. Đến cuối hiệp đấu thứ nhất, anh là người duy nhất tạo ra những cơ hội đáng kể cho Real, bao gồm cả cú sút bóng từ xa gây rất nhiều khó khăn cho Valdes. Nhưng so với Messi, anh đang bị bỏ xa ở phía sau, để cầu thủ người Argentina thi đấu bùng nổ một lần nữa.

Trong khi đó, Mourinho được xác định sẽ trở thành tâm điểm tại cuộc họp báo. Và thêm một lần nữa, ông đã cố gắng khiến mọi người tin vào câu chuyện của mình. Ông nói "Champions League đang dần rời xa Real Madrid. Chúng tôi sẽ đến Nou Camp với niềm kiêu hãnh, với tất cả sự tôn trọng đối với nền bóng đá thế giới, mặc dù đó là một thế giới thường làm cho tôi cảm thấy không hài lòng. Chúng tôi sẽ đến đó mà không có Pepe, anh ấy đã không làm gì sai và không có Ramos, anh ấy cũng không làm sai bất cứ điều gì, và không có HLV trưởng, người không được ngồi trên băng ghế huấn luyện… với một tỷ số mà trên thực tế không thể san bằng."

"Và nếu tình cờ chúng tôi có ghi được bàn thắng ở đó và tiến gần hơn một chút để ở đó lâu hơn, tôi chắc chắn rằng họ sẽ chặn đứng chúng tôi lại lần nữa. Câu hỏi của tôi là, tại sao? Tại sao các đội bóng khác lại không được phép chống lại họ? Tôi không hiểu điều đó! Nếu tôi nói với trọng tài và UEFA những gì tôi nghĩ, những gì đã xảy ra ở đây thì công việc của tôi sẽ chấm dứt ngay lập tức. Tôi không biết rằng liệu có phải bởi vì họ là khách quen của UNICEF, hay bởi vì họ mỉm cười một cách ngọt ngào hơn, hay bởi vì Villar (chủ tịch Hiệp hội bóng đá Tây Ban Nha) có tầm ảnh hưởng lớn trong UEFA. Sự thật là họ có thứ gì đó rất khó để có được – quyền lực."

"Tại sao Pepe lại bị đuổi khỏi sân? Tại sao Chelsea lại không được hưởng được bốn quả phạt 11 mét mà họ đáng nhận được? Tại sao Van Persie bị thẻ đỏ? Tại sao Motta cũng bị đuổi? Sức mạnh này đến từ đâu? Sức mạnh của họ lẽ ra nên dựa trên tài năng bóng đá của họ. Đó là những gì họ có. Họ cần chiến thắng bằng điều đó. Chiến thắng theo cách của họ là một điều rất khác biệt. Bạn phải

thực sự tồi tệ mới có thể thưởng thức được kiểu chiến thắng đó. Guardiola là một HLV trưởng tuyệt vời, nhưng ông ta đã giành chức vô địch Champions League, một chiến thắng mà nếu là tôi, tôi sẽ cảm thấy rất hổ thẹn. Ông ta chiến thắng nhờ vụ bê bối ở Stamford Bridge. Và năm nay ông ta sẽ chiến thắng lần thứ hai nhờ vụ tai tiếng ở Bernabéu."

Đó là một tràng đả kích mà một lần nữa bắt HLV người Bồ Đào Nha phải trả giá đắt. Ủy ban Quản lý và kỷ luật của UEFA đã phạt ông ta 50 nghìn Euro và treo giò năm trận sau đó. Nhưng vị HLV này đã để lại những tờ giấy cho các đồng sự và học trò, trong đó ghi rõ họ sẽ phải làm gì.

Cristiano tiếp lời: "Tất cả các bạn đều nhìn thấy chuyện gì đã diễn ra. Khi chúng tôi có 11 cầu thủ, có thể chúng tôi chơi chưa hay lắm nhưng ít nhất mọi thứ vẫn còn nằm trong tầm kiểm soát."

Mourinho nói trong một cuộc phân tích sau trận đấu: "Các trận gặp Barça luôn giống nhau. Liệu đó có phải là sự trùng hợp ngẫu nhiên? Một tỷ số 0-0 không phải là một kết quả tồi, chúng tôi có thể ghi bàn trong trận lượt về. Chúng tôi đã đưa Kaká vào sân và cố gắng tấn công nhiều hơn trong 20 phút cuối. Nhưng sau đó Pepe phải rời sân…Tất cả chúng tôi đều cảm thấy tồi tệ vì mỗi khi đấu với đội bóng này điều đó lại xảy ra. Và điều này luôn xảy ra với HLV trưởng bất cứ khi nào ông ấy đấu với họ."

Anh cũng chỉ trích ông Wolfgang Stark, vị Trọng tài người Đức: "Không có ai mà tôi có thể chuyển lời được. Hoàn toàn chẳng có ích gì khi cố gắng nói chuyện với ông ấy bởi vì chiếc thẻ đỏ đã được định trước." Khi được hỏi về Messi, ông không đánh giá cao màn trình diễn của đối thủ cạnh tranh này: "Messi ư? Ồ, anh ấy chỉ phải đấu với mười cầu thủ, điều đó thường dễ dàng hơn. Tôi ước gì tôi cũng được đấu lại mười người như anh ấy." Và khi nói đến trận lượt về, suy nghĩ của vị HLV trưởng và người đồng hương mang áo số 7 đều tỏ ra khá thực tế: "Tỷ số đã là 0-2 và chúng tôi sẽ tiếp tục chơi đến cùng. Trong bóng đá bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra nhưng đó sẽ là một thử thách khó khăn"

Vào ngày 3 tháng 5, tại vòng đấu lượt về của trận Bán kết giải Champions League trên sân Nou Camp, Mourinho thậm chí còn không xuất hiện trên khán đài. Ông chỉ xem trận đấu qua TV tại phòng nghỉ khách sạn. Và ông đã chứng kiến đội bóng của mình chơi táo bạo và nhiệt huyết hơn những trận đấu Siêu Kinh Điển khác. Họ áp đảo được Barça và trong 15 phút thi đấu đầu tiên, và đẩy đối phương về phần sân của mình. Nhưng dần dần Barça bắt

đầu đẩy nhanh nhịp độ trận đấu như cách mà họ vẫn thường chơi. Và sau đó Messi đã lao tới mặt đối mặt với Casillas – người đã ngăn chặn một cách ngoạn mục ba cơ hội ghi bàn của đối phương chỉ trong vòng năm phút, giữ cho khung thành đội nhà đứng vững.

Sau 1 hiệp đấu, đội bóng áo trắng trở lại sân với động lực và quyết tâm mới. Cristiano, người không nhận được những đường chuyền tốt kể từ đầu trận và chỉ có được một vài pha đi bóng không hiệu quả, lại là trung tâm của tình huống gây nhiều tranh cãi nhất trong trận đấu. Bị Piqué truy cản khi vừa đẩy bóng cho Higuaín, anh bị vấp ngã, vô tình làm Mascherano ngã theo. Higuaín nhận bóng và ghi bàn, nhưng bàn thắng không được công nhận vì trọng tài biên chỉ nhìn thấy phần thứ hai của màn kịch và thổi phạt Cristiano.

Nhưng tình huống này cũng đủ để sốc lại tinh thần cho Barça trong việc làm thay đổi tình hình. Sau khi nhận được bóng từ Valdés và Iniesta, Pedro đối mặt với Casillas và đưa Blaugrana vượt lên dẫn trước. Tuy nhiên, Real không từ bỏ hi vọng. Di María đã sút bóng chạm cột dọc bật ra, anh nhận lại bóng và chuyền cho Marcelo san bằng cách biệt. Hai mươi phút cuối rất căng thẳng, nhưng không có thêm bàn thắng nào được ghi vì Barça đã cố gắng để trận đấu nằm trong tầm kiểm soát.

Messi không thể ghi bàn lần này, nhưng anh đã di chuyển một khoảng hơn 8km và đã chơi rất tốt để gây áp lực lên đối phương. Anh làm cho Carvalho bị nhắc nhở và khiến Xabi Alonso, Marcelo và Adebayor phải lĩnh thẻ vàng. Anh bị phạm lỗi đến 12 lần và trông anh khá mệt mỏi. Dù có hay không có bàn thắng, anh cũng đã hoàn thành nhiệm vụ trong trận đấu với tỷ số 1-1 đưa Barça đến Wembley.

Ngày 28 tháng 5, tại ngôi nhà của bóng đá Anh, họ tiếp tục giành chiến thắng lần thứ tư tại đấu trường châu Âu, đánh bại MU với tỷ số 3-1. Nhưng lúc đó, Messi cho biết anh cảm thấy hạnh phúc chỉ vì mang theo được không khí trên sân Nou Camp, vì đội bóng của anh đang ăn mừng chiến thắng, với những kết quả tuyệt vời sau khi kết thúc một tháng vất vả với các trận Siêu kinh điển. Và khi sự phấn khích dường như trở nên quá sức chịu đựng với anh, HLV Pep Guardiola đã đến và vỗ về cầu thủ ngôi sao của mình với một cái ôm thật chặt.

Trong khi đó, Real không bỏ lỡ cơ hội để phàn nàn một lần nữa về việc đối thủ của họ được thiên vị. Tất cả mọi người, từ Karanka đến Iker Casillas, dường như đã học thuộc lòng những lời chỉ trích

của HLV Mourinho. “Chúng tôi biết rằng có gì đó tương tự như chuyện này sẽ xảy ra, và một lần nữa chúng tôi đã chứng minh điều đó là đúng,” Cristiano khăng khăng: “Bàn thắng của Higuaín hoàn toàn hợp lệ. Nhưng có quá nhiều vấn đề. Hãy nghĩ về những gì đã diễn ra trên sân Bernabéu khi Alves giở trò (và Pepe bị buộc rời khỏi sân) và những gì xảy ra hôm nay. Barça sở hữu một đội hình tốt, nhưng thực ra còn nhiều hơn thế. Tôi không muốn nói về bất kỳ kiểu gian dối nào, nhưng nó làm tôi thấy khó chịu.” Anh cũng nhanh chóng kết tội Mascherano về việc đã giả vờ như thể anh đã phạm lỗi trong khi anh không hề làm như vậy: “Hồi ở Liverpool anh ấy không như vậy. Anh ấy chỉ có thể học được những chiêu như vậy ở Barcelona.”

Tất cả những cuộc tranh cãi này đều do căng thẳng ở trận lượt đi gây nên, một tháng ở trong tình trạng bị quản thúc và tất cả những bài thuyết giảng từ HLV Mourinho. Nhưng một tháng sau, mọi chuyện dần lắng xuống. Trong thời gian ở Bồ Đào Nha, Cristiano cảm thấy nhẹ nhõm hơn: “Chúng tôi không thể cứ nuối tiếc mãi. Chúng tôi đã có cơ hội để chiến thắng và đã để cơ hội qua đi. Đó không chỉ là do trọng tài. Có rất nhiều việc đã xảy ra trong năm nay ở La Liga và Champions League, nhưng tôi không muốn đi sâu vào tất cả ngay bây giờ.”

Liên quan đến Barcelona, anh nói thêm: “Họ đã chơi tốt hơn và chiến thắng đến với họ là không hề do may mắn. Họ đã chiến thắng bởi vì họ giỏi hơn.” Mục tiêu của anh ấy giờ đây đã đánh bại họ: “Không có gì là không thể. Barça là đội bóng tuyệt vời và họ có một vị HLV trưởng tuyệt vời, nhưng cuối cùng chúng tôi sẽ đánh bại họ”, anh hứa như vậy. “Mọi thứ có vẻ ngày càng trở nên khó khăn hơn, nhưng điều đó sẽ làm cho những thứ bạn đạt được trở nên ngọt ngào hơn.” Giống như việc đánh bại Leo Messi, có thể lắm chứ? Cầu thủ người Argentina đã chiến thắng ở mùa giải 2010-2011 với tỷ số 2-1. Nhưng trận chiến vẫn còn tiếp tục. Ai sẽ chiến thắng? Hãy đón xem điều thú vị sắp xảy ra.

Chương XXVI

CHƯƠNG XXVI: "CRISTIANO VÀ MOU"

Vận động viên nam xuất sắc nhất: Cristiano Ronaldo. HLV xuất sắc nhất: José Mourinho. Họ đã được trao vương miện chiến thắng ở hạng mục thể thao tại Globos de Ouro lần thứ 16 – Giải Quả cầu vàng của Bồ Đào Nha. Tạp chí Caras và SIC TV là hai nhà đồng sáng lập giải thưởng này, những giải thưởng này được trao cho các hạng mục điện ảnh, nhạc kịch, thời trang, ca nhạc và thể thao của quốc gia.

Nhờ thành tích ghi bàn của mình ở giải La Liga, Ronaldo đã vượt qua Armindo Araújo người 4 lần vô địch World Rally Champion, Fabio Coentrão của Benfica, và nhà vô địch Judo châu Âu João Pina. Trong cuộc đua giữa các HLV, Mourinho đã vượt qua Jorge Jesús của Benfica, Domingos Paciência của Sporting CP và Rui Rosa, HLV trưởng đội tuyển Judo quốc gia. Đây là chiến thắng thứ hai liên tiếp của ông lần trước là năm 2010 sau khi giành danh hiệu vô địch Champions League với Inter Milan.

Buổi Gala diễn ra vào Chủ Nhật, ngày 29 tháng 5 năm 2011, mặc dù không có ai trong số hai người giành chiến thắng của Real có mặt ở nhà hát Coliseu dos Recreios tại Lisbon. Ronaldo đang cùng với đội tuyển quốc gia chuẩn bị cho trận đấu tại vòng loại EURO 2012 gặp Na Uy. Chị gái của anh là Katia Aveiro thay mặt anh đến tham dự buổi Gala. HLV Mourinho đang ở Madrid để chuẩn bị cho mùa bóng mới. Ông ấy đã được giao nhiệm vụ quan trọng kể từ khi tổng giám đốc mới, ông Jorge Valdano lên nắm quyền. Đại diện cho ông tham dự Gala là người bạn mang tên João Graça. Hiện tại, với việc trở thành đồng sự tại Real, họ có một mối quan hệ khăng khít hơn, dù đôi khi cũng có căng thẳng. Vào tháng 4 năm 2010, CLB Inter Milan của Mourinho đã đánh bại Barça với tỷ

số 3-1 tại San Siro trong trận bán kết lượt đi Champions League. Trong suốt cuộc họp báo tại Valdebebas, giới truyền thông muốn biết ý kiến của Cristiano về người đồng hương "đặc biệt" của mình. Anh trả lời: "Tôi sẽ thành thật với các bạn: Tôi thích những người luôn có tham vọng hướng tới chiến thắng. Nhưng tôi đang rất hạnh phúc với những thành quả của Pellegrini và đó là tất cả những gì tôi có thể nói bây giờ."

Vài tuần sau, những lời đồn đại đã lan truyền khắp "Nhà trắng" rằng Mourinho được sắp xếp để trở thành HLV trưởng CLB Real. Tờ SkySports tường thuật câu chuyện như thể một bản hợp đồng đã được ký kết giữa hai bên. "Ông ấy là một HLV rất đặc biệt", Ronaldo nhận xét. "Ông ấy đã chứng minh được rằng mình là một trong những chiến lược gia giỏi nhất trên thế giới. Có thể một số người không thích tính cách của ông. Tôi biết ông ấy rất rõ và tôi thích những gì đã nhìn thấy từ con người đó. Tôi biết bản năng của ông ấy, sinh ra để trở thành một người chiến thắng."

Khi được hỏi rằng liệu anh có muốn Mourinho vô địch Champions League với Inter và sau đó đến Real, anh thận trọng trả lời: "Đây không phải là thời điểm để bàn bạc về vấn đề này. Hiện tại, tôi chỉ quan tâm đến việc chuẩn bị thi đấu tốt cho đội tuyển Bồ Đào Nha tại World Cup, chứ không phải là vấn đề chuyển nhượng hay tương lai chiếc ghế HLV trưởng ở Real. Tôi chỉ muốn chúc ông may mắn ở trận chung kết Champions League. Ông là người đồng hương Bồ Đào Nha yêu bóng đá hết mình, đó là lý do vì sao tôi luôn ủng hộ ông"

Vào ngày 22 tháng 5, đội bóng của Mourinho đã nâng chiếc Cúp vô địch trên sân Santiago Bernabéu sau khi đánh bại Bayern Munich với tỷ số 2-0. Bốn ngày sau, ngài Florentino Pérez thông báo chấm dứt hợp đồng với Manuel Pellegrini và đồng thời tuyên bố sẽ bổ nhiệm José Mourinho ngồi vào chiếc ghế nóng ở Real Madrid. Thời điểm này, Cristiano đang ở Nam Phi cùng đội tuyển quốc gia. Anh rất vui khi nhận được tin này. Anh phát biểu trên tờ Público rằng: "Tôi thích những HLV có khát khao hướng tới chiến thắng." "Những chiếc cúp mà Mourinho nhận được với những CLB trước đã nói lên điều đó." Tôi hy vọng có thể giành thêm nhiều chiến thắng với ông ấy. Khát khao giành thật nhiều danh hiệu là một trong những lý do tôi đến Real Madrid. Tôi đang rất tự tin rằng mình có thể đạt được điều này khi làm việc cùng Mourinho."

Trong khi đó, người đàn ông được nhắc đến cũng hết lời ca ngợi Ronaldo trong một cuộc phỏng vấn trên tờ Marca. "Cristiano là

một hiện tượng. Bạn không nên phàn nàn nếu như anh ấy muốn dành thời gian rảnh rỗi để hẹn hò với Paris Hilton, đến Los Angeles hay mua cho mình một chiếc Ferrari. Nhiều người có thể làm việc chăm chỉ như anh ấy nhưng rõ ràng anh ấy đang ở một đẳng cấp khác. Anh ấy sẽ là người làm nên lịch sử cho bóng đá. Tất cả những gì Ronaldo cần làm bây giờ là bắt kịp Pelé, Maradona hay Di Stéfano, và giành nhiều danh hiệu hơn nữa."

"Người đặc biệt" biết rằng mùa giải đầu tiên ở Real Madrid đã diễn ra không đúng với những gì Ronaldo kỳ vọng và vị HLV trưởng không phân vân trong việc đề cập đến vấn đề này. Ông chỉ ra rằng: "Anh ấy chưa giành được bất kỳ danh hiệu nào." "Tôi không nghĩ rằng anh ấy hài lòng với việc có một mùa giải với 26 bàn thắng ghi được tại La Liga."

Rõ ràng là Mou biết rất rõ tương lai anh học trò của mình. Ông ấy biết Cristiano từ khi anh còn là một thiếu niên chơi cho Sporting Lisbon. Mourinho nhớ lại: "Đó là một trận đấu giữa Sporting và União Desportiva de Leiria (một đội bóng Bồ Đào Nha). Tôi và các cộng sự đã nán lại xem trận đấu. Rồi anh ấy đi ngang qua, tôi nói với trợ lý của mình: "Đó là con trai của Van Basten." Anh là một tiền đạo với lối di chuyển rất thông minh, nền tảng kỹ thuật tuyệt vời. Anh làm tôi nhớ về một danh thủ người Hà Lan. Điều đó thật kỳ lạ... Tôi không hề biết tên anh ấy, nhưng phải công nhận rằng anh đã làm chúng tôi ngạc nhiên bởi sự nổi bật của mình so với phần còn lại của đội bóng."

Kể từ cái ngày đầu tiên đó, họ đã trải qua rất nhiều chặng đường. Đầu tiên là tại Primeira Liga Bồ Đào Nha, nơi Mourinho đã giành 2 chức vô địch và một danh hiệu Champions League với CLB FC Porto. Trong khi đó, Ronaldo chỉ vừa mới được lên đội một của Sporting. Tiếp theo, đó là Giải Ngoại hạng Anh, với Mourinho trên ghế nóng Chelsea và Cristiano mang áo số 7 chơi cho MU. Cristiano đến Anh vào năm 2003 và trong vòng 2 năm, anh đã khẳng định được mình tại đây. Tháng 6 năm 2004, Mourinho đến Stamford Bridge và giành chiến thắng với hai danh hiệu liên tiếp.

Các phóng viên bắt đầu hỏi Ronaldo rằng liệu có phải Mou đang thay thế anh ở vị trí đại diện cho đất nước Bồ Đào Nha trên sân cỏ nước Anh. Anh trả lời trước báo giới Bồ Đào Nha vào cuối mùa bóng 2005-2006 rằng: "Chúng ta đang nói tới một HLV và một cầu thủ, mỗi người có một vai trò riêng trong cuộc chơi. Mourinho là một HLV tuyệt vời, ông là một trong những tên tuổi nổi tiếng nhất tại Premier League. Nhưng có rất nhiều chỗ trống dành cho tôi. Đó là điều tích cực đối với quê hương Bồ Đào Nha khi có hai

người con thường xuyên được nói đến nhiều nhất, mặc dù vì rất nhiều lý do khác nhau. Chúng tôi chỉ thực sự gặp nhau khi CLB của mình đối mặt, nhưng chúng tôi luôn rất thân thiện với nhau."

Tuy nhiên 1 năm sau, có một câu chuyện về cuộc đấu khẩu giữa hai người. Bây giờ nhìn lại những tranh cãi mà mà anh đã có với HLV, Cristiano khăng khăng rằng tất cả những điều đó chỉ là nước trôi qua cầu mà thôi. Nhưng vào thời điểm đó, câu chuyện đã được ví von rằng đó là "những dòng sông đen như mực", một câu tục ngữ nổi tiếng của Tây Ban Nha.

Vào ngày chủ nhật, ngày 22 tháng 4 năm 2007, cuộc đua tranh giữa MU và Chelsea để giành ngôi vị quán quân giải Premier League đang đến hồi quyết liệt. Các cầu thủ The Blues chỉ giành được 1 điểm ở Newcastle, nơi mà trọng tài đã từ chối cho họ một quả đá phạt 11 mét. Trong khi đó, một ngày trước trận đấu ở Old Trafford, Quỷ Đỏ được dành cho một đặc ân khi họ thoát khỏi một lỗi gây ra với một cầu thủ Middlesborough mà lẽ ra họ phải bị một quả phạt 11 mét.

Tại cuộc họp báo ở Chelsea, Mourinho tỏ ra thất vọng nói: "Có một luật lệ mới trong bóng đá Anh. Không có bất kỳ quả phạt 11 mét nào đối với MU, và không có bất kỳ quả phạt 11 mét nào liên quan đến lợi ích của Chelsea." Ông nói thêm: "Tôi không nghĩ rằng tôi nên bị chỉ trích vì đưa ra một nhận định chân thật… Nếu có ai đó muốn trừng phạt tôi, hãy để họ làm như vậy. Điều đó có thể sẽ chấm dứt tinh thần dân chủ và đánh dấu sự quay trở lại của một số tư tưởng lạc hậu."

Và vì thế, một cuộc khẩu chiến đã nổ ra giữa Mourinho và MU. Phản ứng đầu tiên là Cristiano Ronaldo, người vừa nhận được giải thưởng Cầu thủ của năm vào ngày 22 tháng 4. Anh ấy nói với Đài truyền hình Bồ Đào Nha RTP rằng: "Tôi thực sự không muốn bị kéo vào những lời phàn nàn của Mourinho về các trọng tài - mọi người đều biết ông ấy là người như thế nào. Ông ấy luôn phải nói gì đó bởi vì không thể tự chấp nhận những thất bại của mình."

Mourinho phản ứng lại ngay lập tức. "Ronaldo là một cầu thủ tuyệt vời, có thể là giỏi nhất thế giới. Nhưng anh ta cần phải đủ trưởng thành để thừa nhận rằng không thể cãi lại sự thật. Nếu anh ấy nói rằng MU thua cuộc vì không được nhận những quả penalty là sai sự thật, anh ta đang nói dối. Và nếu anh ấy nói dối thì sẽ không bao giờ đạt tới đẳng cấp mà anh ấy khao khát trong bóng đá."

Sir Alex Ferguson đứng ra bênh vực cầu thủ ngôi sao của mình tại một cuộc họp báo và nói không ngừng về những trò hề của HLV trưởng bên phía Chelsea. “Ông ta không hề tôn trọng bất kỳ ai ngoại trừ chính mình. Tôi ngạc nhiên vì không có hành động nào chống lại ông ta. José Mourinho dường như đang thực hiện một chiến dịch vận động khiến người ta nghĩ rằng luật lệ và sự minh bạch của trận đấu là có vấn đề. Mọi người đều có quyền đưa ra ý kiến hoặc bình luận. Ronaldo có quan điểm của mình. Điều đó không có nghĩa anh nói dối. Mourinho đang phá vỡ các quy tắc. Tôi muốn biết ai đang làm việc đó. Có phải là chúng ta? Liên đoàn bóng đá Anh? Premier League? UEFA? Tôi thực sự cảm thấy ông đã coi nhẹ những sự đánh giá đó.”

“Lạy Chúa! Bây giờ đó là một lời nói huênh hoang rỗng tuếch. Tôi không nghĩ rằng đó là công bằng trong bóng đá, ông nói thêm: “Tất cả chúng ta đều có những quyết định đúng và sai lầm. Ông ta có nhớ bàn thắng của Paul Scholes đã không được công nhận vì lỗi việt vị khi chúng tôi thi đấu với Porto tại cúp châu Âu? Chúng tôi không đồng ý với việc đó và đã thắc mắc. Nhưng chúng tôi không muốn gây chiến vì vấn đề đó.” Ferguson cũng bày tỏ mối quan tâm của ông đối với việc đặt thêm áp lực cho các trọng tài. “Vấn đề là ở chỗ José là một người rất khôn ngoan. Trong mắt một số người, ông ấy là một anh hùng. Tôi không biết ai là một nhân vật phản diện và ai là một anh hùng… Đó là một nước cờ đầy tính toán. Bây giờ chúng tôi có 4 trận đấu đang chờ ở phía trước. Nếu chúng tôi phải nhận một quả penalty vào bất kỳ thời điểm nào trong 4 trận đó, Mourinho sẽ chiến thắng trong cuộc chiến. Điều đó sẽ là một sai lầm và dẫn đến thảm họa.”

Carlos Queiroz, cánh tay phải của Ferguson vào lúc đó, vào cuộc: “Mourinho có phong cách riêng của mình. Ông ấy thường xuyên cố gắng để chuyển sự chú ý của mọi người thành những điểm thuận lợi cho mình. Đây là những chiến thuật và đó là cách thức của ông ta. Chúng tôi khác biệt bởi vì chúng tôi đủ khiêm tốn để nhận ra những giá trị từ các đối thủ của mình.”

Sau trận hòa 2-2 trên sân nhà với Bolton, khiến Chelsea bị bỏ cách 5 điểm so với vị trí đầu bảng của MU, Mourinho đã đổi mới cách công kích đối với Cristiano. “Đó là một trận đấu trong đó cậu bé có một vài câu nói không thể hiện được sự trưởng thành và sự tôn trọng, có lẽ một tuổi thơ khó khăn, không được giáo dục, là nguyên nhân của điều đó. Sir Alex đã cảm thấy phải bảo vệ chàng trai của mình. Tuy nhiên điều đó thật tầm thường… Tôi không có bất kỳ vấn đề gì với Ferguson. Tôi không có vấn đề gì với chàng trai đó.”

HLV trưởng của MU rất phẫn nộ. “Thật sự không công bằng khi mang cả trường lớp vào đó. Tôi không biết tại sao ông ta lại nói thế. Có thể ông ta đang cố gắng làm chàng trai bối rối. Chỉ vì bạn xuất thân từ một tầng lớp lao động nghèo không có nghĩa là bạn không được giáo dục. Ronaldo có những nguyên tắc riêng – đó là lý do tại sao anh ấy không đáp trả lại điều đó. Có những người khác được giáo dục nhưng không có bất kỳ nguyên tắc nào.”

Ferguson muốn nhắc đi nhắc lại điều này cho đến cùng. Cuối cùng, Người đặc biệt xuống nước và xin lỗi Cristiano. Chàng cầu thủ này khẳng định: “Mourinho đã xin lỗi tôi và bây giờ tôi không có bất kỳ vấn đề gì với ông ấy nữa. Những gì tôi đã bận tâm, tất cả bây giờ đã là quá khứ.”

Người quản lý Jorge Mendes sau đó tiết lộ rằng lời xin lỗi được thực hiện qua điện thoại, ngay trước khi trận đấu của giải Premier League giữa Chelsea và MU diễn ra. Vài tuần sau đó, vào ngày 19 tháng 5, hai CLB này sẽ lại gặp nhau ở vòng chung kết cúp FA tại Wembley. Vào đêm trước trận đấu, khi được hỏi ông muốn chuyển lời nhắn nhủ gì cho Ronaldo, Mourinho trả lời: “Chơi tốt, không chấn thương, bởi vì tôi không thích chấn thương dù là với các cầu thủ của tôi hay đối phương. Và bởi vì anh ấy là một cầu thủ tuyệt vời, anh ấy muốn chơi đẹp đối với những đối thủ của mình.”

Mourinho rời Chelsea vào ngày 20 tháng 9 năm 2007, và cuộc tranh cãi thực sự đã qua. Cristiano thậm chí còn nhớ tới ông, và còn nhấn mạnh rằng nếu không có sự dẫn dắt của ông, Chelsea sẽ “hoàn toàn là một đội bóng khác.” Anh nói trên tờ báo của Vienne Heute: “Bạn có thể không bao giờ gạch được cái tên Chelsea, nhưng tôi có cảm giác rằng đây sẽ không phải là một mùa bóng thuận lợi đối với họ”.

3 năm sau đó, con đường của Mourinho và Ronaldo lại gặp nhau một lần nữa ở Real Madrid. Và vào lúc này, ấn tượng đầu tiên của chàng cầu thủ về vị HLV trưởng mới của mình đó là rất tuyệt vời. Anh ấy nói rằng Mourinho gần như không bao giờ mắc lỗi với vai trò là một HLV trưởng. “Cách mà ông ấy chiến thắng tại giải Champions League khi dẫn dắt Inter là minh chứng cho điều đó. Tôi đã xem một số trận đấu của đội tuyển Italia năm ngoái và Mourinho là một nhân tố quyết định khi họ giành chiến thắng tại Champions League, Serie A và Cúp quốc gia.” Anh đặt niềm tin vào vị HLV mới, và hứa hẹn rằng: “Năm nay, chúng tôi sẽ làm việc cùng nhau để chiến thắng trong mọi trận đấu. Mourinho đã giành được nhiều danh hiệu với Inter và Porto. Ông ấy cũng có thể làm được như vậy ở đây.”

Tháng 10, sau khi Real Madrid đánh bại Milan với tỉ số

2-0 nhờ một bàn thắng từ cú đá phạt của Cristiano. Cầu thủ ngôi sao xác nhận rằng mọi người đều vui vẻ với Mourinho. “Khi mọi thứ diễn ra không mấy suôn sẻ, nỗi buồn là điều duy nhất tự nhiên đến với mọi người. Nhưng mùa giải này sẽ diễn ra một cách hấp dẫn. Nhờ trời, mọi thứ đều diễn ra tốt đẹp. Mourinho thật tuyệt vời. Tôi cảm thấy biết ơn vì ông đã đến đây với kinh nghiệm của mình cũng như với tất cả những danh hiệu mà ông đã đạt được. Thật vinh dự cho tôi khi được làm việc cùng ông. Tôi luôn muốn được Mourinho huấn luyện và giờ đây điều đó đã trở thành hiện thực. Tôi không phải là người duy nhất cảm thấy hạnh phúc – đồng đội của tôi cũng cảm thấy rất vui mừng khi được chơi dưới sự dẫn dắt của ông. Tôi hy vọng rằng chúng tôi sẽ vô địch Champions League.”

Về phần mình, Mourinho coi Cristiano là cầu thủ không thể thay thế: Chỗ đứng của anh trong đội hình ra sân không bao giờ bị tranh cãi. Ông ấy miêu tả anh là một “cầu thủ chăm chỉ, khiêm tốn và luôn lạc quan”, và nhấn mạnh rằng nhận thức của công chúng về Cristiano là “hoàn toàn khác so với con người thực sự của anh.” Mourinho là người đồng hương của mình là giỏi nhất thế giới. “Có 2 sự lựa chọn: Cristiano hay Messi. Bạn có thể nghĩ Cristiano là giỏi nhất, sau đó mới đến Messi và ngược lại. Tuy nhiên, đối với tôi, rõ ràng Cristiano là giỏi nhất.” Người Đặc biệt khăng khăng rằng CR7 sẽ đứng đầu bảng xếp hạng trong những năm tiếp theo, và nói rằng không có cầu thủ nào có thể có tài năng như Cristiano trong tương lai.

Vào ngày 10 tháng 1 năm 2011, Lionel Messi đã được vinh danh là người chiến thắng ở giải Quả bóng vàng châu Âu năm 2010 tại nhà hát Opera Zurich, đánh bại các đồng đội của mình ở Barça là Andrés Iniesta và Xavi Hernández để mang về quê hương danh hiệu cá nhân thứ hai liên tiếp của mình. Cristiano không phải là một trong 3 cầu thủ lọt vào danh sách cuối cùng. Năm sau đó, Cristiano chỉ đứng thứ hai và Messi lại giành Quả bóng vàng thứ 3 liên tiếp.

Trong khi đó, José Mourinho lại đứng lên bục vinh quang để nhận giải thưởng HLV xuất sắc nhất năm 2010, vượt qua HLV người Tây Ban Nha Vicente del Bosque và Pep Guardiola của Barça. Vị HLV Real vẫn day dứt về kết quả: “Đối với tôi, Messi, Iniesta, Ronaldo và Xavi đều là những cầu thủ ở đẳng cấp khác. Và khi một cầu thủ ở một đẳng cấp khác như Messi chiến thắng, mọi người nên tôn trọng điều đó. Rõ ràng tôi thích Sneijder giành

danh hiệu này sau những gì anh ấy đã thể hiện năm ngoái, hay Cristiano Ronaldo bởi vì anh ấy là một trong những cầu thủ của tôi, hay cả Diego Milito, nhưng tôi phải tôn trọng kết quả cuối cùng."

Một lần nữa, Mou không ngần ngại đưa ra những lời khen hướng về cậu học trò ngôi sao của mình. Trên thực tế, ông ấy đã phải luôn luôn bảo vệ học trò của mình khỏi những lời phê bình và sự khiêu khích. Nhìn lại tháng 9, Cristiano cảm thấy rất thất vọng bởi khán giả trên sân Bernabéu không ngừng huýt sáo bất cứ khi nào anh chạm bóng trong suốt trận đấu với Osasuna. Anh yêu cầu người hâm mộ chuyển sang ủng hộ anh chứ đừng giễu cợt anh như vậy. Người đặc biệt đã đến để giải cứu cho học trò của mình: "Anh ấy mới chỉ là một đứa trẻ đặt bản thân và tương lai của mình vào một giới hạn khi chơi cho chúng ta, anh sẵn sàng đối mặt với rủi ro. Tất cả những gì anh cần chỉ là sự thấu hiểu hơn nữa giữa đội bóng và những người hâm mộ. Và đó là một yêu cầu rất chính đáng."

Vào tháng 2, sau cuộc ẩu đả giữa Cristiano Ronaldo và cầu thủ của CLB Osasuna là Walter Pandiani ngay trước giờ nghỉ giải lao trong một trận đấu, đối thủ của ông đưa ra lời bình luận rằng ông có một trục vít lỏng lẻo. Mou phản ứng: "Hôm nay Pandiani đã có vài phút khó quên trong đời khi có vinh hạnh được nói chuyện với Cristiano. Đáng ra anh nên trả tiền cho sự quảng cáo rất tốt đó. PR công khai trước công chúng như vậy thường là rất đắt đỏ. Anh rất thông minh, anh đã có nó miễn phí, đã có giây phút vinh quang của mình." Phản ứng của Pandiani cũng không kém phần căng thẳng: "Bố của anh ta đã đến và bảo vệ anh ta. Tôi không cần công chúng! Tôi đã chơi ở Tây Ban Nha 11 năm, tôi không cần bất kỳ thứ gì từ 2 người đó."

Đúng với phong cách của mình, Mourinho lại càu nhàu về trọng tài về rất nhiều tình huống, và phàn nàn rằng những hậu vệ như vậy dường như rất sợ các cầu thủ ngôi sao, nhưng ngoại trừ Ronaldo, người thường xuyên bị chăm sóc đặt biệt." Ronaldo cũng từng tỏ thái độ gay gắt sau khi phải nhận một cú đá từ hậu vệ Leko của Dinamo Zagreb trong trận đấu đầu tiên của mùa giải Champions League 2011-12. "Các trọng tài không bao giờ bảo vệ tôi", anh nói. "Một số người được đối xử như một ngôi sao – mà không ai có thể chạm vào họ! Đối với trường hợp của tôi, họ có thể dìm tôi xuống một vực thẳm nào đó và không có gì xảy ra với họ cả. Tôi không hiểu điều đó!." Rõ ràng trong câu nói này có sự ám chỉ đến Messi và Barça.

Lại nói về Barça, sau trận đấu lượt đi vòng bán kết Champions League với đại kình địch vào ngày ngày 27 tháng 4 năm 2011, Cristiano và Mou đã gặp có những bất đồng lớn đầu tiên kể từ khi anh chuyển đến Real. Cánh báo chí hỏi Cristiano sau trận thua với tỉ số 0-2 về lối chơi phòng ngự của đội: "Là một tiền đạo, anh có thích lối chơi của đội nhà ngày hôm nay không?" Với cách trả lời chân thật của mình, anh nói: "Không, tôi không thích, nhưng tôi phải thích nghi với nó bởi vì đó là lối chơi chúng tôi đã đề ra." Câu trả lời ngắn gọn của anh có một chút gì đó quá thẳng thừng và chắc chắn sẽ gây tranh cãi trong dư luận.

Mourinho tỏ ra không hài lòng. Đây là lần đầu tiên ông nhận được lời chỉ trích từ phòng thay đồ của Real – và nó lại là của chính cầu thủ ngôi sao của đội. Mou nói với giới truyền thông ở Valdebebas rằng: "Cậu ấy có thể nói bất kỳ điều gì cậu ấy muốn, đó là ý kiến của cậu ấy. Tôi không có ý kiến gì với vấn đề đó." Vụ việc này đã khép lại, hoặc được cho là đã khép lại.

Nhưng 3 ngày sau đó, ông đã trừng phạt Cristiano bằng cách không cho anh vào đội hình ra quân trong trận đấu quan trọng với Zaragoza ở giải Liga. Mou giải thích "đó là một quyết định mang tính chiến thuật", và tuyên bố rằng ông muốn để Ronaldo nghỉ ngơi trước trận đấu lượt về với Barça trên sân Nou Camp. Nhưng chẳng có ai tin ông. Trong suốt cả mùa bóng, cầu thủ mang áo số 7 chỉ bị đứng ngoài một lần vì lý do chiến thuật trong trận đấu với Levante ở Copa del Rey vào tháng 12. Động thái này được xem như một hình phạt vì đã chỉ trích chiến thuật thi đấu của Mourinho, là cách để dạy cho cầu thủ của mình phải biết giữ mồm giữ miệng.

Cristiano rất bất bình về cách đối xử của Mourinho còn Mourinho tức giận vì cầu thủ mà ông đã đứng ra bảo vệ lại công khai chỉ trích chiến thuật của ông. Theo El País: "Trong suốt quá trình chuẩn bị trước trận đấu vào tối hôm trước khi diễn ra trận đấu với Barça, chiến thuật tổng thể của Real Madrid đã gây ra rất nhiều tranh cãi giữa 2 người." Theo một nguồn tin, Mourinho thậm chí nói trước những người khác rằng: "Đừng phàn nàn gì về chiến thuật phòng ngự của chúng ta, Cristiano. Anh biết không, đó là lỗi của anh khiến chúng ta phải chơi theo cách đó, bởi vì anh không muốn phòng ngự."

Mourinho cho rằng Cristiano có thể trở thành cầu thủ ghi bàn nhiều nhất thế giới là nhờ chiến thuật của ông. Chiến thuật đó xoay quanh CR7 với vai trò là tiền đạo chủ công, cho phép anh nhận bóng mà không cần phải bỏ quá nhiều sức lực mà chỉ tập

trung năng lượng để chạy và ghi bàn. Tất nhiên, ông không muốn nghe bất kỳ sự chỉ trích nào từ cầu thủ được coi là linh hồn của đội bóng. Ban đầu nó giống như là một câu chuyện bình thường, nhưng giờ đã nổ tung thành một cuộc xung đột. Chỉ có cánh báo chí là vui vẻ vì họ có có dịp bới lông tìm vết từng khía cạnh của sự việc, họ thậm chí còn bới móc quá khứ để gợi lại "cuộc đấu khẩu" nổi tiếng của hai người ở Anh. Họ bắt đầu liên hệ đến sự rạn nứt giữa hai ngôi sao như thể là khởi đầu cho một sự kết thúc.

Nhưng đó chỉ là một chút căng thẳng. Cuối mùa giải, mọi thứ dường như trở nên bình thường. Khi truyền thông Tây Ban Nha phỏng vấn Cristiano rằng việc để anh ngồi ngoài trong trận đấu với Zaragoza có phải là đòn trừng phạt của Mourinho, anh trả lời: "Tôi không biết. Bạn phải hỏi Mourinho. Khi ông sẵn sàng cho một cuộc phỏng vấn, hãy hỏi ông ấy." Anh cũng muốn phân trần về những lời bình luận của mình sau trận đấu tai tiếng với Barça: "Tất cả mọi chuyện giờ đây đã trở thành quá khứ. Tôi phải nói với các đồng đội và HLV của mình điều đó. Đôi khi chúng tôi không nên nói ra những suy nghĩ của mình một cách quá dễ dãi. Đôi khi chúng tôi nói những điều chúng tôi không nên nói. Tôi không có ý xúc phạm bất kỳ ai, tôi chỉ cảm thấy thất vọng sau khi Pepe bị đuổi ra khỏi sân. Nhưng chuyện đó đã khép lại và mọi thứ đang rất tốt. Không có ai hoàn hảo cả."

Anh ấy đã phải tự hạ thấp bản thân, nhưng ít nhất đã cân bằng được mối quan hệ với Mou. "Tôi cảm thấy rất vui mừng khi nghe tin ông ấy sẽ đến Madrid. Không chỉ bởi vì ông là một HLV người Bồ Đào Nha, điều quan trọng nhất là trong mọi giải đấu mà ông ấy tham gia, ông ấy đều chứng tỏ được rằng mình là người giỏi nhất. Đối với tôi, những người giỏi nhất là những người có thể cho tất cả thấy rằng họ có khả năng làm những điều tuyệt vời nhất ở mọi đấu trường. Nếu bạn chơi tốt ở Bồ Đào Nha, bạn phải chơi tốt cả ở Tây Ban Nha cũng như ở Italia. Đối với tôi, ông ấy là người giỏi nhất bởi vì mọi đội bóng mà ông dẫn dắt đã giành chức vô địch. Ông có bản lĩnh của một người chiến thắng."

"Tôi đã từng nghe rất nhiều cầu thủ nói về ông, nhưng chỉ những người được làm việc với ông mới thực sự hiểu vị HLV trưởng của mình vĩ đại đến mức nào. Có những người không có ý kiến gì trong phòng thay đồ hay trong lúc luyện tập, hay vẫn chưa bày tỏ quan điểm của mình về ông. Họ có thể yêu quý hoặc ghét ông – điều đó cũng tương tự như mọi người cảm thấy thế nào về tôi. Những gì tôi quan tâm là ông là một vị HLV tuyệt vời – một hiện tượng. Tôi hy vọng rằng ông ấy sẽ tiếp tục dẫn dắt chúng tôi trong nhiều năm tiếp theo."

Vậy ai giỏi hơn, Mourinho hay Ferguson? “Họ khác nhau. Bạn không thể so sánh một chiếc Ferrari với một chiếc Porsche. Bạn thích chiếc Ferrari hơn hay chiếc Posche hơn? Mọi người đều có quan điểm cá nhân của mình. Họ đều là những HLV giỏi mà tôi đã từng được làm việc cùng. Mourinho thực sự gây ấn tượng với tôi về các phương pháp huấn luyện của ông – họ đều là những người giỏi nhất mà tôi từng biết đến. Nhưng không, bạn không thể so sánh 2 người đó với nhau được.”

Đầu mùa giải 2011-2012, anh cho biết thêm trong một cuộc phỏng vấn với tờ Marca: “Chủ tịch là người bạn đầu tiên và vĩ đại nhất của tôi, thứ hai là HLV của tôi và thứ ba là một người mà tôi thực sự ngưỡng mộ. Tôi thích làm việc với ông và học hỏi từ ông mỗi ngày.”

Chương XXVII

CHƯƠNG XXVII: ĐAM MÊ VÀ ÁM ẢNH

Những đam mê của Cristiano

- Bóng đá
- Bóng bàn
- Điền kinh
- Quần vợt
- Bơi lội
- Âm nhạc
- Những chiếc xe hơi
- Gia đình lớn của mình
- Hòn đảo Madeira

Những nỗi ám ảnh của Cristiano

- Động tác gập người
- Cặp lông mày
- Kiểu tóc
- Cuộc đấu tranh từ bỏ thuốc lá
- Chế độ ăn kiêng

• Cỏ dài trong vườn

• Cuộc sống riêng tư

• Con số 7

• Bóng đá

• Những bàn thắng

• Những danh hiệu

• Messi

• Danh hiệu Quả bóng vàng Châu Âu

• Trở thành cầu thủ giỏi nhất

• Sự hoàn hảo

Những đam mê

Hãy thử gõ cụm từ "Cristiano Ronaldo" và từ Tây Ban Nha "pasiones" trong công cụ tìm kiếm, có một cụm từ xuất hiện thường xuyên nhất là "Cristiano Ronaldo levanta pasiones", rất khó để dịch đúng nghĩa sang tiếng Anh, nhưng ngụ ý rằng anh đốt cháy đam mê giữa công chúng với dù theo nghĩa tốt hay xấu. Cho dù là người hâm mộ tại Madrid, Bồ Đào Nha, Anh, Washington, châu Á, phái nữ, những đứa trẻ mơ ước trở thành cầu thủ bóng đá, hay cộng đồng những người đồng tính (anh được bình chọn là người đàn ông hấp dẫn nhất thế giới năm 2009 do Tạp chí Gay Times tổ chức), nhưng có vẻ như Ronaldo luôn luôn khuấy động sự điên cuồng ở mọi nơi trên thế giới.

Bất cứ nơi nào anh đến, dù là SVĐ, sân bay, cửa hàng quần áo hay một nhà hàng, chàng cầu thủ Bồ Đào Nha này đều khơi dậy sự chú ý mạnh mẽ từ mọi người – có thể là sự thần tượng hoặc nỗi ám ảnh có thể là sự ganh tị, là tình yêu hay khinh ghét. Đối với một số người, anh là một anh hùng, đối với số khác anh là một kẻ xấu xa. Đối với một số người anh là hình ảnh thu nhỏ của một ngôi sao bóng đá hiện đại, đối với số khác anh là một cầu thủ kha khá và không có gì hơn. Đối với một số người anh là một vị thần, đối với số khác anh lại là ma quỷ. Kể từ khi đặt chân đến đất nước Anh, một số người có vẻ vẫn thờ ơ đối với anh. Có những người đánh giá cao sự chân thật "một cách tàn bạo" của anh, và cũng có một số người chỉ cho rằng anh là một kẻ kiêu ngạo.

Vậy điều gì khơi dậy niềm đam mê của một người đàn ông đã làm bùng cháy nhiều niềm đam mê trong những người khác? Những thứ thu hút một cầu thủ bóng đá trẻ tuổi hấp dẫn, nổi tiếng và giàu có là: những mẫu thiết kế quần áo, phụ kiện, những chiếc siêu xe; và gần đây nhất anh đã mua chiếc xe Ferrari 599 GTO – được sản xuất giống như siêu xe Batmobile và có khả năng tăng tốc từ 0 đến 60km/h trong vòng 3,35 giây nhờ có động cơ V12. Trước đó, là chiếc xe Mercedes, Porsche 911, Bugatti Veyron, Bentley Continetal GT, Aston Martin DB9 và thời gian gần nhất là chiếc Maserati Gran Cabrio. Sau cùng là đến chiếc Ferrari, với động cơ 6.0 và 612 mã lực, chiếc xe này đã phải vứt bỏ khi anh đâm thẳng vào hàng rào an ninh trong đường hầm tại sân bay Manchester vào ngày 8 tháng 1 năm 2009. Đó là một tai nạn khủng khiếp nhưng may mắn không làm anh bị thương.

Hầu hết giới cầu thủ bóng đá đều có vẻ đam mê đối với những chiếc xe như yêu thích môn thể thao của chính mình. Nhưng Cristiano lại khác, sau bóng đá, anh yêu thích nhất là bóng bàn. Anh bắt đầu chơi môn này khi còn là một đứa trẻ ở Madeira, nơi mà môn thể thao này có truyền thống mạnh mẽ và những CLB ở cấp quốc gia. Anh vẫn chơi bóng bàn khi vào đội Sporting và tiếp tục chơi suốt từ đó. Anh thích tới xem các trận thi đấu bóng bàn, cũng như đấu với những bạn bè hay những đồng đội ở CLB.

Anh tự cho rằng mình là một người chơi khá tốt, và cảm thấy tự hào khi mà rất nhiều lần HLV trưởng CLB bóng bàn Sporting muốn mời anh tham gia. Nhưng anh muốn trở thành cầu thủ bóng đá. Những môn thể thao yêu thích khác của Ronaldo có cả quần vợt – anh có hẳn một sân quần vợt của riêng mình tại nhà riêng ở Anh – điền kinh và bơi lội (bể bơi là một điều kiện tiên quyết để anh chọn nơi cư trú).

Âm nhạc

“Em yêu, em là người duy nhất anh yêu cho tới cuối cuộc đời.

Niềm đam mê mãnh liệt của anh

Em cho anh lý do để sống

Em yêu ơi, cuộc sống của anh thật trống rỗng nếu thiếu vắng em.

Anh muốn cảm nhận em đang ở gần bên anh, đôi mắt của em nhìn chăm chăm vào anh, tình yêu của anh.

Người yêu dấu của anh”

Vâng, Cristiano cũng đã thử hát một bản ballad trữ tình trong đoạn quảng cáo cho ngân hàng Banco Espírito Santo. Đoạn quảng cáo xoay quanh những tin đồn xung quanh ngôi sao bóng đá Real Madrid: Những nữ vệ sĩ, một người anh song sinh hoán đổi vị trí với anh sau mỗi giờ nghỉ trong trận đấu, và một hồi nhạc du dương huyền bí luôn khiến anh tưởng tượng đang thu âm một bài hát Tây Ban Nha. Anh từng thừa nhận trong một cuộc phỏng vấn với Đài truyền hình Real Madrid: "Ca hát không phải là điểm mạnh của tôi."

Không chỉ hát trong những đoạn quảng cáo mà anh còn hát cả trong phòng thay đồ, thậm chí khích lệ Pepe, Marcelo và thậm chí cả Casillas cùng hát với mình. "Tất cả các cầu thủ bóng đá đều yêu âm nhạc. Chúng tôi nghe nhạc trong những lúc tập luyện, hay trên những chuyến đi, trước các trận thi đấu… Âm nhạc là một phần trong cuộc sống của tôi. Tôi lớn lên trong môi trường âm nhạc, chị gái của tôi là một ca sĩ và khi tôi sống ở Madeira với gia đình, tôi đã thường xuyên tới các buổi hòa nhạc truyền thống. Tôi không yêu thích đặc biệt một loại nhạc nào cả, điều đó phụ thuộc vào thời gian, tôi ở với ai, và rất nhiều yếu tố khác nữa", anh đã giải thích như vậy. Trước mỗi trận đấu, anh thường thích nghe một đoạn nhạc với nhịp điệu thoải mái, và sau mỗi lần ghi bàn, anh lại thích nhảy với Marcelo theo giai điệu "Ai se eu te pego" ("Ôi chao, khi tôi chạm tay vào em") của ca sĩ được mệnh danh là Justin Bieber của Brazil, Michel Telo.

Gia đình

Hãy gọi nó là niềm đam mê, tình yêu, lòng hiếu thảo và tình, nhưng điều quan trọng nhất đối với một cậu bé phải sống xa nhà từ năm 12 tuổi chính là gia đình: Mẹ Dolores, hai chị gái, anh trai, anh rể, các cháu trai và cháu gái (Rodrigo, Dinis, Beatriz và Eleonor) và người anh họ Nuno. Gia đình lớn của anh ấy còn bao gồm cả Jorge Mendes – nhà môi giới cầu thủ và là người đại diện của Ronaldo. Anh luôn luôn nói rằng mình sinh ra là để dành riêng cho gia đình, rằng mẹ anh chính là hòn đá tảng theo suốt cuộc đời anh. Giữa anh và bà có mối quan hệ đặc biệt, bà luôn nâng niu anh như một đứa trẻ, và rằng anh sẽ không bao giờ cho phép mình xa bà lần thứ hai. Anh cũng nhấn mạnh đến sự ủng hộ rất nhiều từ phía bố mình, và hai bố con luôn chia sẻ với nhau mỗi khi có thể.

Khi ký hợp đồng với CLB MU, anh đã đề nghị mẹ nghỉ hưu. Anh đã mua cho bà một căn nhà mới và chăm sóc bà trong suốt thời gian bệnh tật. Mặc dù mọi nỗ lực cứu bố khỏi chứng nghiện rượu đều

vô ích nhưng anh vẫn cố gắng cứu anh trai của mình thoát khỏi việc suy sụp nghiêm trọng vì nghiện ma túy. Anh cũng giúp chị gái Katia gây dựng sự nghiệp ca hát. Kể từ đó, cô đã có 3 album được thu âm đó là: Pronto pra te amar, Esperanca và De corpo e alma (Sẵn lòng yêu anh; Hy vọng; Thể xác và tâm hồn). Chị gái Elma thì đảm nhiệm chuỗi cửa hàng quần áo CR7 của anh ở Madeira, trong khi đó chồng của Katia là Zé trở thành cánh tay phải đắc lực của anh. Các thành viên trong gia đình Ronaldo luôn ủng hộ nhiệt tình bất cứ điều gì anh làm. Tóm lại, họ là thế giới của anh.

Hòn đảo MADEIRA

Ngôi nhà trên đảo gắn liền với thời thơ ấu của anh là nơi mà Cristiano rất thích quay về mỗi khi cần nghỉ ngơi và sum họp cùng gia đình. Anh đã quảng cáo Madeira trên khắp thế giới, anh cũng từng đưa bạn gái Irina tới đây. Tháng 2 năm 2010, hòn đảo này đã bị tàn phá bởi một cơn bão, làm chết 42 người, hàng trăm người bị thương và đã để lại những thiệt hại vô cùng to lớn khi nó đi qua. Ronaldo đã gửi một thông điệp về tinh thần đoàn kết: "Tôi muốn đóng góp hết sức có thể để thực hiện chiến dịch phục hồi nhằm giảm thiểu hậu quả cũng như vượt qua những ảnh hưởng của thảm kịch này. Đó là những gì tốt nhất mà chúng ta có thể làm." Sau khi ghi bàn tại trận đấu giữa Bernabeu và Villarreal, anh đã trùm áo qua đầu để lộ ra chiếc áo có dòng chữ "Madeira."

Những nỗi ám ảnh

Những người bạn và đồng đội thường gọi anh là Cris. Nhưng trong phòng thay đồ của Real, họ thường đặt tên riêng cho anh là "El Ansia" – một người luôn lo âu. "Những bạn đồng nghiệp của anh đều biết Cristiano dành cả thể xác và tâm hồn của chính mình để đối mặt những nỗi ám ảnh", tờ báo El País Tây Ban Nha viết. "Đó là bài tập cơ bụng (sit-up), đôi lông mày, kiểu tóc, cuộc đấu tranh từ bỏ thuốc lá, cũng như là những chiếc cúp, những bàn thắng, và tất nhiên là khát khao giành danh hiệu Quả bóng vàng Châu Âu một lần nữa."

Một sự thật là Ronaldo có nhiều nỗi ám ảnh, bắt đầu là đảm bảo sự cân đối cơ thể và ngoại hình. Chàng cầu thủ người Bồ Đào Nha kiểm soát chế độ ăn kiêng vô cùng chặt chẽ, và kiêng rượu hoàn toàn. Nếu có một ngày ở đâu đó anh không thực hiện chế độ ăn kiêng như mong muốn, thì ngay ngày hôm sau anh sẽ dành hơn nửa giờ trong phòng tập thể dục. Những buổi tập sit-up của anh ấy rất nổi tiếng – chúng trở thành một giai thoại. Các nhà báo rất

thích việc hỏi chính xác anh tập bao nhiêu sit-up trong một ngày. Anh muốn giữ cho thân hình săn chắc và hài hòa, luôn ở phong độ cao nhất và giữ gìn hình ảnh mà cả thế giới đang nghĩ về anh – hay hơn thế, hình ảnh của chính mình mà anh muốn đại diện cho cả thế giới.

Người quản lý của anh đã thực hiện một số chiến dịch nhằm chống lại việc các tờ báo lá cải của nước Anh công kích anh hay gia đình anh. Rất nhiều trường hợp khác nhau đã xảy ra, có trường hợp phải đưa ra tòa giải quyết và anh đã phải chịu nhiều thiệt hại, ví dụ như vụ kiện một tờ báo đưa tin rằng anh đã thực hiện "một màn thác loạn say sưa" và phung phí hết 10 nghìn euro khi ăn chơi với bạn bè. Cristiano không thích bị xâm phạm vào đời sống riêng tư của mình hay của gia đình mình. Anh muốn kiểm soát được hình ảnh trong công chúng nhiều nhất có thể. Mặt khác, anh lại không tiết kiệm những lời phát biểu công khai của mình – anh thích đi vào chi tiết.

Có chuyện kể rằng anh còn bị ám ảnh bởi độ dài thảm cỏ tại nơi cư trú của anh ở Madrid. Những người làm vườn phải chăm sóc rất cẩn thận để đảm bảo rằng nó được cắt một cách hoàn hảo. Anh cho biết anh bị ám ảnh bởi con số 7 và hai chữ đầu của tên anh CR từ lâu.

Nhưng hơn tất cả, những gì làm anh lao tâm khổ tứ nhất chính là khát vọng trở thành cầu thủ xuất sắc nhất - giỏi hơn bất cứ ai, và chắc chắn là giỏi hơn Messi, đối thủ của anh trong cuộc đua giành vị trí đỉnh cao của bóng đá thế giới. Điều này đã xâm chiếm mất một phần lớn tâm trí anh, như nhà tâm lý học Patricia Ramírez giải thích: "Đôi khi chúng ta bị ám ảnh nhiều bởi những thứ mà chúng ta muốn đạt được và điều này thực sự cản trở khả năng đạt được những thứ ấy. Chúng ta tự đẩy mình vào chính những ám ảnh, tự tạo ra áp lực và sự căng thẳng, điều này không mang đến cho chúng ta trạng thái tốt nhất để làm việc."

Theo các nhà tâm lý học, sự lo lắng, sự thiếu kiên nhẫn, kỳ vọng quá lớn và sự kích động, sẽ không bao giờ cho phép chúng ta có được sự trình diễn xuất sắc nhất. Những người Argentina thậm chí đã gợi ý rằng Cristiano nên đến bác sĩ tâm lý để giải phóng "cái tôi" của mình và thừa nhận nỗi ám ảnh của mình về Lionel Messi. Nhưng đối với Ronaldo, đó không chỉ là màn trình diễn, Messi, những bàn thắng, hay danh hiệu Quả bóng vàng Châu Âu. Nỗi ám ảnh thực sự của anh là cái gì đó rất mơ hồ: Tìm kiếm sự hoàn hảo.

Chương XXVIII
CHƯƠNG XXVIII: TƯƠNG LAI

Ba nhà báo: một người Argentina gốc Tây Ban Nha, một người Tây Ban Nha, một người Anh. Ba chuyên gia bóng đá đều ở đây để bày tỏ ý kiến của họ, những đánh giá khác nhau và những quan điểm cá nhân về Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro. Đặc biệt là về những điều gì đang chờ đợi ngôi sao bóng đá trẻ - trong tương lai gần và xa. Họ sẽ giải đáp những câu hỏi cơ bản và mỗi người sẽ nhấn mạnh vào các vấn đề khác nhau. Cả ba trong số họ đều theo dõi sát sao sự nghiệp của CR7 từ khi ở Bồ Đào Nha, Anh, và Tây Ban Nha.

DiegoTorres đến từ nhật báo tiếng Tây Ban Nha El País, Manuel Pereira là phóng viên người Tây Ban Nha của nhật báo A Bola Bồ Đào Nha, và Ian Hawkey là phóng viên bóng đá châu Âu của thời báo Sunday Times. Chúng ta hãy cùng nghe những gì họ nói.

Ông nghĩ gì về Cristiano Ronaldo với vai trò là một cầu thủ bóng đá?

Diego Torres: Tôi rất thích anh ấy. Anh đã ghi những bàn thắng tuyệt vời. Mặc dù một thực tế là anh ta đang già đi và đang được cho là yếu hơn trước, nhưng anh vẫn đang làm tốt vai trò tiền đạo trong mỗi trận đấu. Bởi vì, chúng ta hãy đối mặt với nó, ở cái tuổi 27 anh phải chịu đựng một số chấn thương nhất định mà ở tuổi 18 hay đôi mươi anh không gặp phải. Vậy mà anh vẫn chơi bóng rất hay.

Manuel Pereira: Anh ấy là một cầu thủ bóng đá tuyệt vời. Anh ấy có thể lực dẻo dai, tốc độ tuyệt vời và đi bóng rất tốt. Anh đã ghi được những bàn thắng xuất sắc, mặc dù đôi khi hơi cá nhân. Cristiano đã được tôi luyện tại CLB Sporting, sau đó rời Bồ Đào Nha ở độ tuổi còn rất trẻ. Sporting là nơi mà anh đã được học

những kỹ thuật cơ bản, nhưng CLB MU, với Alex Ferguson, là nơi mà anh đã tích lũy được nhiều kinh nghiệm trong những trận đấu, và cũng ở đó, cả thế giới đã thực sự biết đến anh. Quan trọng nhất, đó là nơi anh đã phát triển theo chiều hướng tự nhiên. Họ đã tạo ra một cầu thủ bóng đá tuyệt vời bằng chính con người anh. Khi tới Madrid, anh đã là một cầu thủ thành danh. Cristiano thực sự là một cầu thủ bóng đá xuất sắc, một trong những cầu thủ bóng đá giỏi nhất của châu Âu và bán đảo Iberia trong thời đại của anh.

Ian Hawkey: Anh là một vận động viên xuất sắc. Anh có một vóc dáng rất ấn tượng, khỏe và nhanh, và trên hết, anh đã ghi được rất nhiều bàn thắng. Anh là người rất chuyên nghiệp, thường xuyên chăm sóc cơ thể như thể bảo trì một cỗ máy, đôi khi quá mức. Trong thể thao, nó là vũ khí quan trọng nhất của anh. Thêm vào đó, Cristiano có sự tự tin vô cùng lớn – một vũ khí thiết yếu của bất kỳ cầu thủ bóng đá nào. Cris rất tham vọng kể từ khi còn nhỏ. Anh luôn luôn táo bạo, luôn thử những động tác kỹ thuật khó. Cris là mẫu hình ảnh tiêu biểu của cầu thủ bóng đá hiện đại. Có những lời phê bình rằng tại CLB MU, chính anh đã làm cho mọi chuyện phức tạp thêm với những pha nhảy múa rối mắt. Có lẽ đó là do anh vẫn còn rất trẻ.

Tài năng nào của anh gây ấn tượng với ông nhất?

Diego Torres: Cách mà anh sút bóng. Anh có một sức mạnh tuyệt vời và hay tạo ra những cú sút mạnh khó tin – dù là sút sệt hay bổng. Và nó không chỉ với những quả phạt, thậm chí ngay khi bóng ở trong cuộc, anh vẫn có thể sút bóng với một quỹ đạo hoàn hảo: bóng bay vút lên cao, rồi đột ngột lại thay đổi quỹ đạo – đi cắm xuống. Đó là một đường bóng cực kỳ khó cho thủ môn. Một cú sút sát thủ.

Manuel Pereira: Ngoài khía cạnh về thể lực, tôi muốn nói thêm rằng anh kiểm soát bóng rất tốt. Bạn hãy xem cách anh thực hiện quả đá phạt như thế nào. Anh có một sự cân bằng khác thường, biết cách thoát khỏi kẻ đeo bám, và trên tất cả, anh biết cách tận dụng lợi thế sức mạnh thể lực của mình.

Ian Hawkey: Tốc độ của anh ấy là một cái gì đó đặc biệt. Và khi sút bóng, anh ta di chuyển theo cách mà không ai có thể làm được. Anh có khả năng sút bóng với một lực rất mạnh, chỉ với một cú đá nhẹ từ chân.

Ông nghĩ gì về Cristiano với vai trò là một cá nhân?

Diego Torres: Tôi nghĩ rằng anh là một đứa trẻ có một chút ngây thơ, một chút non nớt, một người buộc phải trưởng thành sớm trong môi trường xa gia đình. Thật khó cho tôi để đánh giá những gì tôi nghĩ về anh với vai trò là một cá nhân, bởi vì Cris là một cậu bé đã lớn lên trong điều kiện nghèo khó, không có điều kiện như nhiều người khác. Khi bạn đang nói về những cầu thủ bóng đá trẻ, sẽ có rất nhiều người nghĩ rằng nếu họ đến từ châu Âu, chẳng hạn như Bồ Đào Nha và họ sẽ có được sự giáo dục tốt. Nhưng đó không phải là trường hợp của anh ấy. Có nhiều người phải đối mặt với những khó khăn nghiêm trọng về kinh tế và các vấn đề gia đình, Cristiano là một trong những số đó. Anh không có một thời thơ ấu phẳng lặng. Hãy để ý, anh sẽ nói với bạn rằng đấy là khoảng thời gian hạnh phúc của anh, đó là cách anh thể hiện lòng biết ơn với bố mẹ, gia đình, anh chị em. Anh nói điều này bởi vì anh rất yêu quý cha mẹ, và bởi vì anh là một người chu đáo. Anh giống như một đứa trẻ thật thà, nhưng lại không có được sự giáo dục như bao đứa trẻ khác. Anh hầu như phải tự học. Cris tới Lisbon một mình vào năm 12 tuổi. Đối với một đứa trẻ từ một hòn đảo ở giữa Đại Tây Dương, điều đó thực sự rất khó khăn.

Manuel Pereira: Đôi khi tôi không thực sự thích cách anh ấy phát ngôn. Ví dụ như năm ngoái, sau trận đấu tại Champions League với Zagreb, anh đã nói "Tôi giàu có, đẹp trai và là cầu thủ giỏi, đó là lý do tại sao mọi người ghen tị với tôi." Có lẽ rất nhiều người – và nhiều cầu thủ bóng đá –ghen tị với những gì anh đang có. Về phong cách của anh ấy, uhm, tôi cũng muốn giống như thế, nhưng không phải ai cũng đồng ý với tôi về điều này! Thực tế, anh là một cầu thủ xuất sắc, điều này khỏi phải bàn cãi, nhưng tôi muốn được nghe anh nói những điều khác. Anh tới từ một hoàn cảnh rất khó khăn, Cris phải xa nhà khi mới 12 tuổi, ở đó ngày nào anh cũng thấy cô đơn và thường xuyên khóc. Bố anh là một người nghiện rượu và anh trai anh thì nghiện ma túy. Rõ ràng đây không phải là một gia đình mẫu mực. Giờ đây, anh giàu có và nổi tiếng, và anh có được mọi thứ, bằng chính sức lực của mình mà không cần tới bất kỳ sự giúp đỡ nào từ bên ngoài. Đó là lý do vì sao tôi thích được nghe anh đưa ra một thông điệp khác và xuất hiện với một hình ảnh khác. Đặc biệt trong xu hướng hiện nay, khi mà tất cả chúng ta đều biết rằng rất nhiều thanh niên Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha ở độ tuổi của anh hoặc lớn hơn không có việc làm, không có tương lai – họ không biết phải làm gì với cuộc sống của chính mình. Và Cristiano là một thần tượng. Anh có thể nói với hàng ngàn hàng ngàn nam nữ thanh niên rằng "Hãy nhìn tôi, tôi là một người bình thường, nhưng nhờ nỗ lực của chính mình, sự bền bỉ và quyết tâm của bản thân, hãy nhìn xem ngày nay tôi

đang ở đâu. Và bạn cũng có thể làm như thế. Nếu chúng ta tin vào chính mình, nếu chúng ta đấu tranh và làm việc chăm chỉ, chúng ta có thể có được điều đó, nếu chúng ta sẵn sàng hy sinh." Anh sinh ra với tài năng dành cho bóng đá, còn những người khác có những tài năng mà họ chưa tận dụng hết. Cristiano có thể là một hình mẫu có vai trò tích cực.

Ian Hawkey: Không thể phủ nhận tính chuyên nghiệp của anh – tất cả các HLV mà anh làm việc cùng đã nhận xét như vậy. Mặc dù anh có cái nhìn khá rõ ràng về vai trò quan trọng của mình trên sân cỏ nhưng anh vẫn được nhiều người yêu mến trong phòng thay đồ dù là ở MU, Real hay Bồ Đào Nha. Anh không có nhiều đối thủ hay đồng đội ghen ghét với mình. Và trong 3 năm ở MU và 2 năm vừa rồi ở Real, chiến thuật chung của đội ít nhiều đều được xây dựng xung quanh anh. MU chơi phản công nhằm tận dụng lợi thế về tốc độ và khả năng đi bóng của anh. Chúng ta có thể thấy khi không có anh, Rooney giờ đã đóng một vai trò hoàn toàn khác. Nhưng anh có một điểm yếu trong lối chơi, đó là tính cá nhân. Ở MU, có những lúc, khi anh xử sự rất trẻ con, thích sút bóng hơn là chuyền bóng cho đồng đội. Giờ đây, anh không làm như vậy nhiều nữa, anh đã trưởng thành hơn. Nhưng tôi vẫn nghĩ Cris cần phải giảm bớt đi cái tôi trong anh ấy.

Ông nghĩ gì về hình tượng trước công chúng mà anh đã tạo dựng hay đúng hơn là đã được tạo ra xung quanh anh?

Diego Torres: Không, không có một bộ máy tiếp thị nào đằng sau Ronaldo để tạo ra hình ảnh đó của anh cả. Tất cả là anh, anh là người hội tụ nhiều điều khác biệt và những điều không tưởng. Rất nhiều người muốn nhìn anh như một nhân vật phản diện, rất nhiều người khác lại coi anh như một anh hùng. Tất nhiên, anh có một chút kiêu ngạo và anh không biết cách cư xử theo chừng mực của nghi thức xã giao và ngoại giao. Cris không phải là người thực sự cởi mở. Hơn nữa, anh không sống theo kiểu cho phép anh "chìm nghỉm phía sau." Có thể việc học theo cách cư xử của anh không phải ý kiến hay, nhưng có một số điều gì đó mà anh không thể kìm chế được. Cris không thể tự giúp mình. Và tôi nghĩ có rất nhiều thứ khác nhau – đặc biệt trên sân cỏ – anh không xử lý tốt. Trên sân cỏ anh không lý trí, mà bị chi phối bởi tình cảm. Anh đánh mất sự bình tĩnh, giống như rất nhiều cầu thủ bóng đá khác. Bạn phải nhớ rằng anh không nhận được sự giáo dục bình thường, anh chính là ông chủ của riêng mình, và không bao giờ phải chịu trách nhiệm trước bất cứ ai, chỉ duy nhất là anh. Tôi đoán chắc rằng, cái tôi của Cristiano thực sự giống một người cha ích kỷ và rất nghiêm khắc. Anh nghiêm khắc và khắt khe với chính bản

thân mình; anh không giỏi hòa thuận với chính mình và có một chút gì đó dằn vặt, dày vò. Trên sân cỏ, anh không có gì ngoài niềm đam mê và sự hỗn loạn, và đó là những gì khiến anh có sức cạnh tranh hơn. Và làm cho anh thành một cầu thủ bóng đá ngoạn mục như thế.

Manuel Pereira: Anh tạo ra một hàng rào bảo vệ xung quanh mình, một mặt để ngăn chặn bất cứ ai tiến đến quá gần, và mặt khác là ngăn cản anh trở thành chính mình. Tôi thực sự tin rằng anh là một người tốt, nhưng hình ảnh mà anh thể hiện bản thân lại là một hình ảnh kiêu ngạo. Tôi nghĩ rằng một số người cần phải giúp anh bước xuống khỏi cái bệ mà mọi người đã đặt anh lên. Cris cần phải nỗ lực hơn và không nên xa cách với mọi người. Tôi thích hình ảnh của anh có một chút khác biệt. Đối với tôi, là một người Bồ Đào Nha, đi đến SVĐ và nghe mọi người la hét "người Bồ Đào Nha đáng ghét", nó đặc biệt không hay. Tôi thích nghe câu "Anh chàng Bồ Đào Nha đó thật không thể tưởng tượng được?"

Ian Hawkey: Anh ấy có vẻ ngạo mạn, Cris biết điều đó. Công chúng xem anh như là kẻ kiêu ngạo với một chút tự mãn, nhưng rõ ràng đó là hình ảnh mà anh thích thể hiện. Bạn hãy lắng nghe những gì anh nói sau trận Zagreb.

Cùng nói về Ronaldo và Messi…

Diego Torres: Messi là cầu thủ giỏi hơn. Messi sống kín đáo hơn, còn Ronaldo lại hướng ngoại và khi nói chuyện với bạn chắc chắn anh sẽ thể hiện cảm xúc của mình ra ngoài một cách chân thực. Messi… chúng tôi chưa bao giờ biết được chính xác anh ấy đang nghĩ gì trong lòng. Anh ấy che giấu cảm xúc và sống nội tâm hơn rất nhiều. Nhưng với vai trò là một cầu thủ, anh có nhãn quan tốt hơn. Messi còn có khả năng dự đoán những gì sẽ xảy ra. Anh ấy tư duy nhiều hơn, quan sát đối thủ nhiều hơn, cũng phân tích nhiều hơn và còn phối hợp với đồng đội tốt hơn, dễ dàng tìm thấy người đang kiểm soát bóng, anh ấy có màn trình diễn đẹp hơn và làm được điều cốt yếu nhất trong bóng đá: Chuyền bóng. Còn Cristiano mới chỉ học được cách chuyền bóng cho đồng đội ở tuổi 27. Mùa giải năm ngoái, tôi đã chứng kiến anh ấy làm một việc rất kì lạ: Chuyền bóng rồi chờ đồng đội bật tường trở lại. Cristiano luôn luôn chơi rất cá nhân và anh không bao giờ hiểu được trận đấu như cách của Messi.

Manuel Pereira: Thật khó để đưa ra những so sánh. Tôi nghĩ cả hai đều rất giỏi và mỗi người có một phong cách riêng. Thật khó

tưởng tượng khi nhìn thấy họ chơi trong cùng một đội bóng. Bóng đá Tây Ban Nha có thể rất tự hào vì họ - hai cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Messi rất đặc biệt và đó là lý do mà anh ấy luôn giành được danh hiệu Quả bóng vàng châu Âu. Tuy nhiên, thật kỳ lạ là họ có cùng một vấn đề giống nhau khi chơi trong đội tuyển quốc gia, họ không bao giờ thấy thoải mái. Nhưng với Cristiano, anh có những khoảng thời gian tốt đẹp khi thi đấu trong đội tuyển quốc gia. Anh ấy có tầm ảnh hưởng lớn hơn – và được đánh giá cao hơn.

Ian Hawkey: Messi chuyền bóng tốt giống như Xavi và anh ấy còn làm nhiều điều tuyệt vời bên ngoài sân cỏ. Ronaldo cũng biết cách chuyền bóng tốt nhưng không thể so sánh với cách mà Messi thực hiện với các đồng đội. Messi có nhiều hơn những sự lựa chọn trong lối chơi. Một điều chắc chắn rằng, Ronaldo xứng đáng hơn với vai trò đội trưởng đội bóng, anh cao hơn và thể lực cũng tốt hơn. Tuy vậy, mọi người đều nhớ tới bàn thắng thứ hai của Lionel ở Rome trong trận chung kết Champions League mùa giải 2009 với MU. Ronaldo có thể thực hiện những pha đá phạt tốt hơn, nhưng xét về toàn diện thì Messi vẫn là cầu thủ xuất sắc hơn.

Ronaldo tượng trưng điều gì cho CLB Real Madrid?

Diego Torres: Hiện tại Cristiano là nguồn sống cho Real, đầu tiên trong lĩnh vực quảng cáo, anh là một nguồn kiếm tiền vô cùng quan trọng. Không có anh ấy, Real sẽ không thể có được những hợp đồng tài trợ lớn như thế, hay có thể bán bản quyền truyền hình với mức giá cao như vậy. Chỉ có điều họ đã không làm tốt trong lĩnh vực kinh doanh, thế thôi. Nhưng hơn thế, anh ấy rất quan trọng trong vai trò là một cầu thủ vì ghi tới một nửa số bàn thắng cho đội. Nếu bạn bỏ qua những bàn thắng của Cristiano và thay thế anh bằng một người khác có khả năng chỉ ghi được một nửa số bàn thắng như anh, bạn sẽ bị để mặc với một đội bóng mà việc bắt kịp với Barça là vấn đề thực sự. Trong 2 năm gần đây, các HLV đã tổ chức đội bóng để các pha tấn công đều hướng vào Cristiano.

Ronaldo tượng trưng điều gì cho đội tuyển Bồ Đào Nha?

Manuel Pereira: Anh ấy là một thần tượng, và mọi người đều yêu thích anh. Nhưng Ronaldo có thể làm được nhiều hơn thế. Tôi nghĩ rằng với đội tuyển Bồ Đào Nha, chúng ta vẫn chưa từng nhìn thấy hình ảnh một Ronaldo của Real hay MU, một Ronaldo với những màn trình diễn ngoạn mục. Đã có những phán đoán cho rằng những đồng đội người Bồ Đào Nha của Ronaldo không phải là những người hàng ngày anh ấy thường chơi bóng cùng. Anh chỉ

đến đây tập luyện và mọi việc diễn ra rất nhanh, đội bóng được chọn lọc và có rất ít thời gian để cho mọi người tập luyện cùng nhau. Euro 2012 sẽ là một thử thách quan trọng đối với anh ấy.

Ronaldo tượng trưng cho điều gì ở CLB MU?

Ian Hawkey: Không có gì phải bàn cãi, anh ấy là cầu thủ xuất sắc nhất giải bóng đá ngoại hạng Anh ở thế kỷ XXI. Mặc dù bóng đá Anh thật sự rất phổ biến, và khắp thế giới đều theo dõi, tiêu tốn vào đó một lượng tiền rất lớn và quy tụ những đội bóng lớn... Nhưng người ta vẫn có cảm giác trình độ kỹ thuật của giải đấu lại kém hơn. Những gì Cristiano mang lại cho bóng đá Anh chính là việc có thể nói ra điều này: Bây giờ chúng tôi có thứ bóng đá tuyệt vời nhất thế giới. Và anh ấy thích chơi bóng ở đây. Khi đến với CLB MU anh còn rất trẻ, có thể học tập và trưởng thành rất nhiều, xây dựng được nền tảng thể lực sung mãn. Bóng đá Anh được rất nhiều từ anh ấy và ngược lại. Nhưng cái cách mà Ronaldo rời bóng đá Anh, khẳng định rằng ước mơ của anh là được chơi cho Real Madrid, điều này không được đánh giá cao ở Manchester. Bạn không thể nói rằng CLB này quan trọng hơn, hấp dẫn hơn CLB khác, như cái cách mà anh ấy đã làm. Tuy vậy, tôi nghĩ rằng anh ấy và ông Ferguson đã nói chuyện rất lâu và họ vẫn giữ mối quan hệ tốt. Điều này làm cho người ta có cảm tưởng như là Ronaldo được sinh ra để chơi cho Real Madrid, như Florenio Pérez nói, và cũng khá dễ hiểu, bởi anh có sự tự tin, và luôn ý thức về sự vĩ đại của mình chính là hình ảnh tiêu biểu của Real. Và anh cũng đã chơi rất tốt trong những mùa giải trước. Anh ấy đã có thể làm tốt hơn thế nhưng nó lại trùng hợp với cuộc đua mang tính lịch sử với Barça. Tuy thế, đôi lúc bạn phân vân rằng Real Madrid cư xử hơi quá ưu ái với Ronaldo. Còn rất nhiều cầu thủ tài năng khác như Özil và Kaká, những người sẽ không thể cống hiến hết mình nếu như đội bóng luôn ủng hộ lối chơi phản công và tập trung bóng cho Ronaldo.

Vậy quan hệ giữa Ronaldo và Mourinho như thế nào?

Diego Torres: Đó là mối quan hệ được xây dựng dựa trên lợi ích chung. Họ không hoàn toàn hiểu rõ nhau, nhưng họ cần nhau. Tuy nhiên họ cần phải có một người trung gian với vai trò người đại diện Jorge Mendes, là bạn của cả hai và cũng là đại diện cho họ. Ông ấy đảm bảo hai người duy trì ít nhất là mối quan hệ cá nhân và họ hiểu nhau từ những quan điểm nghề nghiệp. Nhưng không hề có sự đồng cảm thực sự nào từ cả hai phía. Trong bất cứ tình huống nào, tôi không thể tưởng tượng ra một tình bạn tự phát hay sự đánh giá cao về nhau giữa họ.

Manuel Pereira: Mou cần Ronaldo nhiều hơn là anh ấy cần ông, vì ông ta không thể thất bại ở Real Madrid. Ông ấy cần phải giành được những danh hiệu và Ronaldo là chìa khóa để đạt được điều đó. Tôi nghĩ là họ phải có những hiểu biết lẫn nhau – đó là cuộc hôn nhân mang lại lợi ích. Họ có thể chia tay hay ly hôn không? Hay họ chỉ gắn bó với nhau trong một số năm nhất định. Cristiano đã kí hợp đồng đến năm 2015, nhưng bạn không bao giờ biết được điều gì xảy ra với bóng đá. Tuy nhiên, sẽ dễ dàng hơn nếu Mourinho là người ra đi.

Ian Hawkey: Cùng là người Bồ Đào Nha nhưng họ rất, rất khác biệt. Cristiano đến từ hòn đảo nhỏ cách xa đại lục Bồ Đào Nha, trong một gia đình nghèo. Mourinho lớn lên tại một thành phố ở Setúbal và có một nền giáo dục trung lưu. Nhưng bóng đá trong họ thì lại không hề khác nhau. Những điều thú vị trong đội bóng mà Mourinho quản lý chính là việc phân thứ bậc trong phòng thay đồ. Và Người Đặc biệt (Mourinho tự nhận mình như vậy) luôn thích có nhiều sự kiểm soát, nhưng ông lại dành cho Ronaldo nhiều tự do hơn những người khác. Cristiano được nói chuyện cởi mở hơn trước công chúng so với đồng đội. Anh ấy có nhiều cơ hội để tác động tới lối chơi của Real, điều này rất dễ hiểu vì anh ấy là cầu thủ quan trọng nhất, anh ấy là số một.

Bạn nghĩ tương lai sẽ nắm giữ điều gì cho Ronaldo?

Diego Torres: Tương lai của Cristiano rất bấp bênh, bởi anh ấy là một sản phẩm thương mại. Vì vậy ở một phạm vi nào đó nó phụ thuộc vào thị trường. Nhiều hơn thế so với các cầu thủ khác, vì rất ít người có giá trị thị trường như vậy. Cùng với Messi, Cristiano là một trong các cầu thủ đắt giá nhất, đó cũng là lý do vì sao anh ấy nhận được những lời mời chào cực kỳ hấp dẫn. Những CLB như Man City sẵn sàng trả 20 triệu đô cho mỗi mùa giải, hơn gấp đôi những gì anh ấy kiếm được ở Madrid. Vì vậy xét về triển vọng tài chính, tôi nghĩ rằng thật khó cho Madrid để giữ chân được anh ấy trong thời gian ngắn. Sự xuất hiện nhiều mối quan tâm từ vùng vịnh Arab, những người đang cung cấp những khoản tiền khổng lồ cho một số CLB bóng đá, và nó có thể là yếu tố quyết định đối với điểm đến cuối cùng của Cris, vì tiền là thứ mà anh ấy rất quan tâm. Yếu tố khác có thể là việc Real Madrid tiếp tục trong tình trạng không giành được danh hiệu nào. Tôi không nghĩ Cristiano có thể đương đầu với việc tham gia một mùa giải mà không giành được danh hiệu lớn nào. Đó là ý kiến của tôi về tương lai nghề nghiệp của anh ấy. Về triển vọng của anh ấy với vai trò một cầu thủ, tôi nghĩ anh ấy ta có cả một tương lai dài phía trước, bởi vì Cristiano đang có tình trạng thể lực đáng kinh ngạc – anh ấy thực

sự biết chăm sóc bản thân. Cristiano sẽ không thể mãi toả sáng như những gì anh ấy có được cho đến bây giờ, từ khoảng 28 tuổi trở đi anh ấy sẽ bị mất một ít sức lực. Nhưng anh ấy sẽ mãi là một tiền đạo, một người dẫn bóng tuyệt vời và anh sẽ ghi nhiều bàn thắng theo cách đó. Cristiano sẽ đạt danh hiệu cầu thủ số 1 thế giới lần nữa hay không? Chỉ khi Messi thấy mệt mỏi với việc giành danh hiệu Quả bóng vàng Châu Âu. Để cho Cristiano trở thành cầu thủ xuất sắc nhất thế giới, Messi sẽ phải cảm thấy mệt mỏi hoặc bị chấn thương, một trong hai điều trên. Đó chỉ là những dự đoán cho tương lai. Trừ khi anh giành được nhiều danh hiệu với Mourinho… Nhưng tôi không thấy điều đó sẽ xảy ra.

Manuel Pereira: Về một số mặt, Cristiano đã có một con đường sự nghiệp đặc biệt. Anh ấy đã chơi ở La Liga và Premier League, điều mà tất cả các cầu thủ đều mơ đến và nỗ lực hướng đến. Tôi không nghĩ anh sẽ quay trở lại Anh, và cũng không nghĩ anh sẽ kết thúc sự nghiệp tại Bồ Đào Nha. Tôi nghĩ anh sẽ kiên nhẫn chịu đựng nhiều nhất có thể cho tới khi nhận được những lời mời chào điên rồ nào đó. Cristiano là biểu tượng của Real Madrid và tôi không nghĩ anh có thể rời bỏ đội bóng trừ khi họ có một mùa giải thất bại thảm khốc. Sau đó anh có thể theo bước chân của những ngôi sao lớn như David Beckham và tới Mỹ. Tôi hy vọng anh sẽ không gặp chấn thương hay bất kỳ thứ gì đại loại như thế vì anh cống hiến cho bóng đá rất nhiều, vẫn có nhiều năm ở đỉnh cao sự nghiệp. Cristiano cực kỳ khoẻ mạnh, với việc tập luyện một khối lượng khổng lồ các bài tập khó, anh luôn sung sức. Là một cầu thủ chuyên nghiệp, anh có thể phát triển liên tục. Qua thời gian, nếu mất đi sự bùng nổ và tươi trẻ đang có, anh có thể tự làm mới mình và trở thành một người đồng đội tốt hơn. Anh có thể di chuyển về vị trí giữa sân và chia sẻ bóng với các đồng đội nhiều hơn – điều mà anh không thường xuyên làm ở thời điểm hiện tại.

Ian Hawkey: Sẽ rất thú vị khi thấy Cristiano bắt đầu đánh mất dần tốc độ, và trở thành mẫu cầu thủ chơi chậm hơn và trưởng thành hơn. Thật khó để hình dung được anh ấy với vai trò một tiền vệ. Mọi thứ phụ thuộc vào tư duy của anh. Nếu vẫn đứng sau Messi trong cuộc đua trở thành cầu thủ xuất sắc nhất thế giới, khi đó nỗi thất vọng của anh ngày càng tăng dần lên. Một điều mà tôi chắc chắn là bạn sẽ không tưởng tượng ra hình ảnh anh ấy trong vai trò HLV sau khi dừng chơi bóng. Nhưng lại một lần nữa, bạn sẽ không biết trước điều gì sẽ xảy ra với bóng đá cả.

NHỮNG CON SỐ BIẾT NÓI

Tên: Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro

Biệt danh: CR7, CR9, Cris

Ngày sinh: 5 tháng 2 năm 1985

Nơi sinh: Funchal, Madeira, Bồ Đào Nha

Quốc tịch: Bồ Đào Nha

Bố: José Dínis (mất ngày 6 tháng 11 năm 2005)

Mẹ: María Dolores

Chị gái: Katia and Elma

Anh trai: Hugo

Con trai: Cristiano Junior

Chiều cao: 1.86m

Cân nặng: 85kg

Vị trí: tiền đạo cánh

Số áo: 7

Các CLB đã khoác áo

Andorinha (1993 đến 1995)

Nacional (1995 đến 1997)

Sporting Lisbon (1997 đến 2003)

MU (2003 đến 2009)

Real Madrid (2009 đến nay)

Số liệu thống kê khi thi đấu cho Sporting Lisbon

Ra sân lần đầu với đội một: 14-07-2002, trong trận đấu giao hữu với Olympique Lyonnais.

Ra sân tại giải đấu đầu tiên: 07-10-2002, trong trận đấu với Moreirense FC.

Bàn thắng đầu tiên: 03-08-2002, trong trận giao hữu với Real Betis.

Số trận đã đấu

Giải VĐQG: 25 trận. Bàn thắng: 3

Các giải đấu Cúp: 3 trận. Bàn thắng: 2

Giải đấu khu vực Châu Âu: 3 trận. Bàn thắng: 0

Số liệu thống kê khi thi đấu cho MU

Ra sân lần đầu: 16-08-2003, trong trận đấu với Bolton Wanderers tại Premier League.

Bàn thắng đầu tiên: 01-11-2003, trong trận đấu với Portsmouth.

Số trận đã đấu

Premier League: 196 trận. Bàn thắng: 86

Các giải Cúp: 38 trận. Bàn thắng: 17

Giải đấu khu vực Châu Âu: 55 trận. Bàn thắng: 16

Số liệu thống kê khi thi đấu cho Real Madrid

Ra sân lần đầu: 21-07-2009, trong trận giao hữu với Shamrock Rovers.

Ra sân lần đầu tại La Liga: 29-08-2009, trong trận đấu với Deportivo de La Coruña.

Bàn thắng đầu tiên: 29-07-2009, trong trận giao hữu với Liga Deportiva Universitaria de Quito.

Số trận đã đấu: (tính đến 31-12-2011):

La Liga: 79 trận. Bàn thắng: 86

Các giải đấu Cúp: 11 trận. Bàn thắng: 9

Đấu trường châu Âu: 22 trận. Bàn thắng: 16

Số liệu thống kê khi thi đấu cho đội tuyển quốc gia

Bồ Đào Nha

Ra mắt: 20-08-2003, trận giao hữu với Kazakhstan

Bàn thắng đầu tiên: 12-06-2004, trong trận đấu mở màn giải UEFA Euro 2004 với Hy Lạp.

Sự hiện diện (tính đến 31-12-2011):

Số trận: 87. Bàn thắng: 32

Các giải đấu lớn đã tham gia

Giải vô địch bóng đá châu Âu 2004

Cúp bóng đá Thế giới 2006

Giải vô địch bóng đá châu Âu 2008

Cúp bóng đá Thế giới 2010

Danh hiệu cùng CLB

Cùng MU:

Champions League (2008)

Premier League (2007, 2008, 2009)

Cúp FA (2004)

Cúp Liên đoàn bóng đá Anh (2006, 2009)

Cúp Thế giới các CLB (2008)

Siêu cúp Anh (2007)

Cùng Real Madrid:

Cúp Nhà vua Tây Ban Nha Copa del Rey (2011)

Danh hiệu cá nhân:

Quả bóng vàng châu Âu (2008)

Cầu thủ xuất sắc nhất năm của FIFA (2008)

Chiếc giày vàng châu Âu (2008, 2011)

Cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA Anh (2007, 2008)

Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm của PFA Anh (2007)

Giải thưởng cầu thủ xuất sắc "Sir Matt Busby" của giải Anh (2004, 2007, 2008)